

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

LUSUS ALTERI
WESTMONASTERIENSES.

EXCUDEBANT

T. COMBE, A. M., E. B. GARDNER, E. P. HALL, ET H. LATHAM, A. M.,

ACADEMIÆ TYPOGRAPHI.

LUSUS ALTERI
WESTMONASTERIENSES

SIVE

PROLOGI ET EPILOGI

AD FABULAS IN S^{MA}. PETRI COLLEGIO ACTAS
QUI EXSTABANT COLLECTI ET JUSTA QUOAD LICUIT
ANNORUM SERIE ORDINATI.

QUIBUS ACCEDIT

EPIGRAMMATUM

DELECTUS.

PARS SECUNDA.

1820—1865.

CURANTIBUS

JACOBO MURE, A. M., HENRICO BULL, A. M.,

ÆDIS XTI. AP. OXON. OLIM ALUMNIS,

CAROLO B. SCOTT, S. T. P.,

COLL. TRIN. AP. CANTAB. NUPER SOCIO.

Oxonii Londini Cantab.

J. PARKER ET SOC.: MACMILLAN ET SOC.:

G. W. GINGER.

MDCCCLXVII.

Gough Adas Westminster
833

P R E F A C E.

THE Editors now present to the Public the second and last Volume of the *Lusus Alteri Westmonasteriensis*.

Little remains to be said upon the general subject of this Collection beyond what has been already offered to the reader in the Preface to Vol. I. A few supplementary notices, however, in consequence of the different circumstances under which the present Volume has been edited, appear to be required.

The former Collection of Epigrams was made with a view to rescue from oblivion some few of those which were most interesting and best known, in the uncertainty as to whether the second volume would ever see the light. But the reception of the first having encouraged the Editors to persevere, recourse has again been had to the great MS. book in possession of the Second Master, from which a fuller supply has been obtained. It ranges from about 1803 to 1835; from which latter date the series is continued in a number of annual MS. rolls down to 1856, after which the pink books handed round at the hall dinner contain the compositions down to the present time.

It is obvious, as noticed in the former Preface, that a selection only from the general mass could properly be offered to the Public. Out of an annual supply of forty or fifty Epigrams, a large proportion would be excluded by the ephemeral nature of the subject, hasty composition, or that quality of merriment which, though answering the purpose of a convivial meeting, is

not worth repeating in print. The selection has been made not only with regard to the literary merit of a writing, but also to its value as a record of a historical fact, or a memorial of old domestic customs or events connected with the School.

In collecting the Prologues and Epilogues, the difficulty of search has decreased in proportion to the progress made towards modern times; but this advantage has not been without its alloy. There were sometimes different MS. copies of the same piece, and the Newspaper and Magazine versions, again, varied from these. Epilogues were found to have been altered, and adapted to the stage, after leaving the hands of the author; to whom it therefore became necessary to apply, when he could be found, in order to know whether, and according to what reading, he would sanction the publication of his work. He obviously had the right to revise or recast his text, if, as was proposed, the names of the writers were to be appended. It is to this difference between the two volumes, viz. the known existence, in the case of the second, of most of the authors, as well as to a certain discretion used by the Editors in revising here and there a passage in the writings of those who no longer remained to exercise it for themselves, that we must refer our readers who remember the text which they have delivered, for an explanation of an occasional divergence between the copy used on the stage and that recorded in the 'Lusus.'

It has been asked why the word 'Alteri' was introduced into the title; and the Editors have to answer, that it was used out of respect to the original collection by Robert Prior, dated 1730, and entitled 'Lusus Westmonasteriensis.' Deficient as that work is in chronological arrangement, they have, however, made from it valuable extracts; and being anxious to acknowledge those obligations, and unwilling to interfere with its claim to originality of design, they have adopted a title not incompatible with that claim, but which, signifying a second collection of 'Lusus,'—'Lusus Alteri,'—admits the present work to be a continuation of the first.

A supplementary list of Errata in the first volume will be found in this; but there are two among them which require a more especial notice, as they have been copied from the 'Great Book.' The thesis '*Inventis felix utitur*,' there wrongly assigned to the year 1832, belongs to 1833; '*Genus arguitur vultu*,' and '*Providus auspex*,' assigned to the latter year, belong to the former. The Epigram also, upon the Indian Cup, at page 326, vol. I, under the first of these, has been erroneously attributed in the foot-note to J. J. Randolph, Esq., instead of to W. J. Law, Esq., late Judge of the Insolvent Debtors' Court, and author in 1807 of the Oxford Chancellor's prize poem '*Plata fluvius*.' Mr. Randolph's name was affixed to this Epigram in the Great Book not as its author, but as the speaker of it; for he was only Captain in that year; but he having also won the University Latin Verse prize upon the subject '*Marcus Crassus à Parthis devictus*' in 1837, thirty years afterwards, the appearance of his name at the foot of the Epigram, led, through want of attention to the date, to the erroneous impression that he was the author of it. Of the Cup itself, an account is given in Phillimore's *Alumni Westmonasterienses*, p. 346, under the name E. Impey, as well as of a former Epigram, addressed to that gentleman at the election dinner in 1801, and spoken by the late Dr. E. Goodenough when a boy. Mr. Law has given, as far as his memory served, the following account of the motive for his contribution of these lines. Col. William Francklin, elected to Cambridge in 1781, having been eminently distinguished in India, not only as a soldier, but as a learned Classical and Oriental scholar, and being one of the few survivors whose names, together with that of Warren Hastings, were inscribed about 1777 as donors upon the Cup, appeared in his old age at the election dinner in 1832. So interesting an event as the presence of this venerable old Westminster did not pass unnoticed, and was recorded in the following year (1833) in these lines, in which Colonel Francklin is described as a guest at the table, on which the Cup was placed :—

Ah! faustus ille qui redux in Patriam
 Senex revisit, munera ;
 Et hisce ludis rite vobiscum, Patres,
 Interfuit rursus lubens :
 Felix, amores cui nec anni pristinos
 Mutant, nec emensum mare !

The full text will be found in the first volume, p. 326. The names on the Cup, as recorded by Phillimore, p. 346, it may be interesting to repeat here :—

“Alumnis Regiis Scholæ Westmon: ipsi plerique Alumni, d. d. d.

* WARREN HASTINGS.	JOH. WILLIAMS.
* ELIJAH IMPEY.	ALEX. McLEOD.
* GEO. TEMPLER.	R. E. PERRÉAU.
ED. HAY.	ED. BENGOUGH.
JOH. WOMBWELL.	G. C. MEYER.
* GUL. MARKHAM.	CAR. COOPER.
JOH. WHITE.	GEO. ARBUTHNOT.
CL. BENEZET.	F. PIERARD.
PET. TOUCHET.	CAR. MOUAT.
ROB. HOLT.	* GUL. FRANCKLIN.
JOH. SCAWEN.	* GUALT. HAWKES.”

(Those marked with the asterisk were King's Scholars.)

The Editors have endeavoured to assign with as much accuracy as was possible the names of the authors of the different pieces; but in early times they were generally unknown, and many are therefore unavoidably wanting. It is particularly to be regretted that there is no direct authority for assigning the well-known name of Dr. William Page to any particular composition; but the Editors feel themselves justified in concluding that those contained in a MS. book in his handwriting, quoted in the first volume, as well as a large number of Prologues, Epilogues, and Epigrams to which they have affixed his name, are from his pen.

An Appendix is added, in which are printed certain documents and poems bearing on the history of the School. The

discovery of the interesting Prologue of 1746, in which the invasion of the Pretender is given as a reason for the omission of the Play in the preceding year, was not made till after the publication of the first volume. It has been printed on a separate sheet conveniently for pasting in upon page 76 of vol. I, and circulated among the subscribers for that purpose; but, in order to secure its preservation, it has been also recorded in the Appendix.

ELENCHUS

PROLOGORUM ET EPILOGORUM.

Date				Page
1820.	PHORMIO	Prol.	Death of Geo. III. Presence of the D. of York	1
..	..	Epil.	A book auction	3
1821.	Andria	Prol.	Coronation of George IV.	6
..	..	Epil.	Sights and Drama in London	7
1822.	Eunuohus	Prol.	100th year from laying first stone of Dormitory	10
..	..	Epil.	Public dinners	11
1823.	Adelphi	Prol.	Answer to objections to Terence	15
..	..	Epil.	Owen's system	16
1824.	Phormio	Prol.	Office of speaking the Prologue	19
..	..	Epil.	Speculations of the day	20
1825.	Andria	Prol.	New lights and public lectures	24
..	..	Epil.	Clubs of London	25
1826.	Eunuchus	Prol.	Illness and absence of the Duke of York	28
..	..	Epil.	Short road to the learned languages	29
1827.	No play		Duke of York died.	
1828.	Adelphi	Prol.	Death of the Duke of York. Change of actors	32
..	..	Epil.	Bazaars	33
1829.	Phormio	Prol.	Defence of the modern costume in the Play	36
..	..	Epil.	Institution of the new police	37
1830.	No play		George IV. died.	
1831.	Andria	Prol.	Death of Geo. IV. Troubles on the Continent	41
..	..	Epil.	Brute actors	42
1832.	Adelphi	Prol.	War in Portugal	45
..	..	Epil.	Mrs. Trollope on the Americans	46
1833.	Phormio	Prol.	Recurrence of the four Plays	49
..	..	Epil.	Classical pronunciation	50
1834.	Eunuchus	Prol.	Burning of the Houses of Parliament	52
..	..	P. Alter.	Presence of William IV.	54
..	..	Epil.	Mutiny in the Ragged Regiment	55
1835.	Andria.	Prol.	Reminiscences of St. Peter's	58
..	..	Epil.	The New Poor Law	59

ELENCHUS PROLOGORUM ET EPILOGORUM. xi

Date				Page
1836.	Adelphi	Prol.	Effect of the Drama	62
..	..	Epil.	New schemes. The British Association . . .	63
1837.	No play . . .		William IV. died.	
1838.	Phormio	Prol.	Coronation of Queen Victoria	66
..	..	Epil.	Railways	67
1839.	Eunuchus	Prol.	Introduction of Greek dresses	70
..	..	Epil.	Effeminacy in dress. Eglinton tournament .	72
1840.	Andria	Prol.	Birth of the Princess Royal	75
..	..	Epil.	Geology	76
1841.	No play . . .		Death of Mr. Preston, second master.	
1842.	Adelphi	Prol.	Death of Dean Ireland, and Mr. Preston.	
..	..		Indian war	79
..	..	Epil.	Yorkshire schools. Mr. Squeers	80
1843.	Phormio	Prol.	Slave Trade	84
..	..	Epil.	Homoeopathy and the water-cure	85
1844.	Eunuchus	Prol.	Adherence to Terence	88
..	..	Epil.	Mesmerism	89
1845.	Andria	Prol.	Reason for having no Prologue on the 1st night	92
..	..	Epil.	Railway speculations	93
1846.	No play . . .		Question of its continuance.	
1847.	Adelphi	Prol.	Memorial to Dean Buckland. Death of Arch-	
..	..		bishop Harcourt	96
..	..	P.Alter.	First visit of the Prince Consort	98
..	..	Epil.	Contested election. Protection and free trade	100
1848.	Phormio	Prol.	Deaths in the School, and of Dean Cramer and	
..	..		Sir H. Seton	103
..	..	Epil.	The Chartists	106
1849.	No play . . .		Queen Dowager Adelaide died.	
1850.	Andria	Prol.	Death of Queen Dowager. Appointment of	
..	..		Dean Milman, Canons Cureton & Bentinck	110
..	..	Epil.	Peace Congress	112
1851.	Eunuchus	Prol.	First Crystal Palace. Death of C. W. Wynn	
..	..		and Dr. Kidd	117
..	..	Epil.	Bloomer dress	120
..	..		Lines to Prince Albert. Second visit . . .	124
1852.	Adelphi	Prol.	Death of the Duke of Wellington	125
..	..	Epil.	California	127
1853.	No play			
1854.	Eunuchus	Prol.	Death of Hervey Williams and Fynes Clinton	130
..	..	Epil.	Crimean War	132
1855.	Phormio	Prol.	Memorials of Dr. Phillimore; and of Lord	
..	..		Raglan, General Markham, and others	
..	..		who fell in the Crimean war	134
..	..	Epil.	Law Reform	136
1856.	Andria	Prol.	Memorials of Sir J. Jervis, T. Haggard, Robert	
..	..		Hussey, Grace Slade, Dean Buckland . . .	141
..	..	Epil.	Slave Trade. America	144
1857.	Adelphi	Prol.	Sir H. Barnard, G. Hallam, W. Prout, W. T.	
..	..		Phillimore	147
..	..	Epil.	Ruskin	149

xii ELENCHUS PROLOGORUM ET EPILOGORUM.

Date				Page
1858.	Phormio	Prol.	Indian Mutiny. Lucknow. Third visit of Prince Consort with Prince of Wales . . .	152
..	..	Epil.	Phormio a dancing-master. Crinoline . . .	155
1859.	No play.			
1860.	Trinummus	Prol.	Third centenary from the foundation . . .	159
..	..	Epil.	Removal of School. Busby's Ghost . . .	161
1861.	No play . . .		Death of Prince Consort and Duchess of Kent.	
1862.	Andria	Prol.	Prince Consort's death. International Exhibition	168
..	..	Epil.	The Long Vacation	170
1863.	Adelphi	Prol.	Memorials of Professor Cockerell. Lord Lansdowne	175
..	..	Epil.	City Police. Arrival of Princess of Wales . . .	177
1864.	Phormio	Prol.	Peace at home. Foreign troubles	182
..	..	Epil.	Public Schools' Commission	184
1865.	Trinummus	Prol.	Memorials of Lord Combermere, Dr. Williamson, J. G. Phillimore. Congratulations to Archbishop of Canterbury. Earl Russell. Failure of the Pump	189
..	..	Epil.	Training of a young M. P.	191
			EPIGRAMMATA	199
			SACRA	317
			APPENDIX	329

AUCTORUM NOMINA.

QUATENUS NOTA ET LITERIS INDICIBUS DESIGNATA CUM POEMATUM
NUMERIS QUÆ AB IISDEM SCRIPTA IN UTROQUE VOLUME
LITERIS ISTIS CARENT.

R. B.	Robert Biscoe.
V. B.	Vincent Bourne ; vol. i, Epil. 1719, 1723, 1724, 1738, Pro. and Epil. 1739, Epil. 1743, 1744, 1746.
W. L. B.	Walter Lucas Brown.
H. B.	Henry Bull ; vol. i, Epil. 1819, Epig. 121, 127, 134, 146 ; vol. ii, Epig. 336. Thomas Clapham ; Prol. 1794.
J. J. C.	John Josias Conybeare, Epil. 1803. Peter Debary.
D.	Earl of Devon. James William Dodd ; Prol. 1792, Epil. 1795, Song 1798.
C. D.	Charles Dodgson.
H. H. D.	Hassard. H. Dodgson ; vol. i, Epig. 138.
H. H.	Hugh Hodgson. Peter Bearsley Hume.

- R. H. Robert Hussey.
 E. B. I. Elijah Barwell Impey ; Epil. 1804.
 H. M. I. Henry Manning Ingram.
 C. J. Cyril Jackson ; vol. i, Prol. 1803-4, Epig. 27, Sacra 1808.
 B. F. J. Benjamin Fuller James.
 John Kidd.
 William Knox ; vol. i, Epig. 117 ; vol. ii, Epil. 1834.
 H. K. Herbert Kynaston.
 W. J. L. William John Law ; vol. i, Epig. 145.
 H. G. L. Henry George Liddell.
 T. L. Thomas Littlehales.
 Robert Lloyd ; vol. i, Epil. 1757, Prol. 1758, Prol. and Epil. 1759.
 J. Ml. James Marshall.
 J. M. James Mure ; vol. i, Epig. 119, 125, 129, 131, 133, 136, 137, 141, 142,
 143, 147, 148, 150.
 W. G. M. Wyndham Grenville-Murray.
 William Page ; vol. i, Decl. 1804-10 ; Prol. and Epil. 1808-9, 11-16 ;
 Epig. 48, 49, 57, 63, 64, 78, 82-85, 87, 90, 98, 100, 107.
 W. E. P. William Emanuel Page.
 J. Ph. Joseph Phillimore.
 R. J. P. Robert Joseph Phillimore.
 A. F. P. Arthur Frederick Pope.
 J. J. R. John James Randolph.
 C. B. S. Charles Brodrick Scott.
 C. L. S. Charles Lancelot Shadwell.
 E. S. Edward Smedley ; vol. i, Epil. 1793.
 Samuel Smith.
 H. L. T. Henry Lewis Thompson.
 William Vincent ; vol. i, Prol. 1793, Epil. 1796-98, Prol. 1799,
 Epig. 29.
 Thomas Warton Ward.
 H. W. Henry Waterfield.
 T. W. W. Thomas William Weare.
 William Wingfield ; vol. i, Epil. 1792, Prol. 1801.
 Bp. W. Bishop Wordsworth.

Note. Decl. means Declamation, in vol. i.

The Prologues and Epilogues are numbered by the years, the Epigrams in their own order.

The names without initials are those which are printed in full.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

VOL. I.

(PREFACE) page xii, line 13, *for* M. F. *read* L. F.

Page

- 2, note ^s, *for* great nephew *read* grandson.
- 34, note ^b, *for* 14 *read* 24.
- 52, line 26, *add note*. "Helvetian Count." John James Heydigger, called the Swiss Count, came to England 1780, was in the Guards, and conducted the Opera; a conspicuous character in fashionable life; died, aged 90, 1749.
- „ line 27, *add* ' *after* Rufus.
- 58, line omitted at the bottom of the page:
"And Heaven and Hell all met; for what? To dance."
- 67, page number *for* 76 *read* 67.
- 70, line 1, *for* propriusque *read* propiusque.
- 77, *insert* Prol. 1746, *vid.* Appendix.
- 126, line 2, *insert*; *at the end*.
- 127, line 11, *dele*, *after* titulum.
- 150, *add note*, Gluck's celebrated opera of Orfeo ed Euridice was now popular.
- 160, line penult. *for* note letter *f* *read* *s*.
- „ *add to note*, Mr. Pitt and the Duchess of Gordon were present.
- 163, line 3, *for* quos *read* quæta.
- 214, in Dram. Pers., *for* Markham *read* Madan.
- 219, line 14. Dram. Pers. *for* Arthur James Wilson *read* James Arthur Wilson.
- 233, last line, *for* ante *read* anti.
- 238, line 24, *for* Ædipodas *read* Œdipodas.
- 326, *for* corrections of dates, *vid.* Preface, vol. ii.

VOL. II.

- 38, line 16, *for* CRI. *read* CRA.
- 39, line 25, *for* DE. *read* DR.
- 115, line 8, *dele*, *after* vitam.
- 130, note ^v, *for* 1811 *read* 1812.
- 133, line 2, *for* et Patriæ *read* in Patriam.
- 165, lines 6, 12, *for* Bætula *read* Betula.
- 172, line 2, *for* quem *read* quam.
- 179, line 6, *before* Impendente *insert* SY.
- 191, line 15, *for* quæcunque *read* quocunque.
- 209, Epig. 42, line 2, *for* . put , *at the end*.
- 219, Epig. 81, *dele* " *before* cum *and insert before* Lectos.
- 221, Epig. 87, line 4, *for* à *read* a.
- 230, two Epigrams not numbered.
- 253, Epig. 202, line 2, *add* . *after* tace.
- 260, *Date* Epig. CCXXI. 1856.
- 265, *Date* Epig. CCXXXIV. 1858.
- 269, Epig. CCXLIII, line 6, *after* nostra *add* ,
- 294, Epig. CCLXXXVI, line 29, *dele* . *after* senex.

PROLOGI ET EPILOGI.

LUSUS ALTERI WESTMONASTERIENSIS.

1820.

PHORMIO.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phormio</i>	EGERTON V. VERNON.	<i>Phædria</i> ...	J. G. C. FOX STRANGWAYS.
<i>Demipho</i>	WILLIAM SMYTHE.	<i>Davus</i>	JACOB LEY.
<i>Antipho</i>	WILLIAM LEGGE.	<i>Sophrone</i> ...	JOHN G. PHILLIMORE.
<i>Geta</i>	HASSARD H. DODGSON.	<i>Naustirata</i> F.	FORBES UNDERWOOD.
<i>Dorio</i>	ALEXANDER STERKY.	<i>Hegio</i>	ROBERT EDEN.
<i>Chremes</i>	ROBERT HUSSEY.	<i>Cratinus</i> ...	JOHN T. C. FAWCETT.
	<i>Crito</i>	WALTER LUCAS BROWN.	

PROLOGUS.

EGERTON V. VERNON, Capt.

DE more Ludis dare operam solennibus
Non ampliùs Pietas Fidesque nos vetant;
Vobisque tandem fertur expectantibus
Terentiana Phormionis fabula.

Death of
George III.

Diutioris attamen causam moræ^a
Dignam fuisse, præter omnes lugubrem,
Nôstis, Patroni—scilicet Patriæ Patrem
Istum occupatum morte dilectissimum—
Integritatis quale propugnaculum,

^a The deaths of the Queen and Princess Charlotte had prevented the representation in 1817 and 1818; and the demise of George III on the 29th of January in this year would have caused a third omission in four years, but for the kind interference of the Duke of York, through whose influence the King desired that the Play should proceed.

Fideique avitæ exemplar, ac constantiæ,
 Bello premente, seu furore civico,
 Orbata nunquam perdidit Respublica !
 Commune nostri pondus infortunii
 Vanum est dolere ; non recordari, nefas.
 At, quaecunque sit, levabitur malum :
 Nam^b Natum habemus usque Patris æmulum :
 Hoc Rege quicquid, hoc prius sub Principe,
 Manu peractum, sive consilio siet,
 Magis tacere forsitan pueros decet :
 At qualis in nos nunc fuerit, ut antea,
 Largitor æquus semper ac facillimus,
 Hoc præterire posse sub silentio,
 Id jure nos oblivionis arguat.
 Tu testis esto, tu, Pater^c, recentius
 Ex hâc palæstrâ ad ampliora munera,
 Et quæ gravissima onera sunt Ecclesiæ,
 Evecte liberalitate Regiâ !

At, o domûsque et Imperi spe altera^d,
 Tu, qui precator adfuisti ut Regiam
 Nostro impetrares Phormioni gratiam,
 Tu ne gravere, si minorem paululùm
 Partem doloris nos videbimur tui
 Tulisse, Te, Frederice, te superstitute !

Ergò favere et huic præesse fabulæ
 Hâc nocte, ut olim, ne pudori sit tibi ;
 Neve erubescas hunc adoptari in locum,
 Theatro ut olim lex fuisset Attico,
 Regalis hospes inter hos αὐτόχθονας^e.

^b George IV, Regent, February 1811, ascended the throne January 29, 1820.

^c William Carey, D. D., head master from 1803 to 1814 : nominated, Oct. 16 in this year, to the see of Exeter, from which ten years afterwards, viz. Nov. 30, 1830, he was translated to that of St. Asaph.

^d Frederick, Duke of York, a constant friend to Westminster, and visitor at the Play. In this year he was present on the second night.

^e "The third and last representation of the Phormio of Terence by the King's Scholars took place on Monday night, Dec. 18. It went off with great eclat, and attracted a crowded audience, including Lord Grenville, several of the Cabinet Ministers, Sir Archibald Macdonald, Mr. Jekyll, &c. &c."—*Weekly Paper*.

1820.

EPILOGUS AD PHORMIONEM.

CHREMES. DEMIPHO. PHORMIO.

- CH. Sic est; nam mores, periit cum Lemnia, et illi^f,
 Cui volui, inventa est filia nupta viro,
 Mutandi fuerant. DE. Nimirum uxorius omnis
 Factus es, et præstas conjugis officium.
- CH. Hoc ego? vah, nollem: nescis mihi garrula lites
 Quas paret, et quantas intonet illa minas.
 Confugi ad libros; jam, sera et sola voluptas,
 Bibliotheca juvat me, comitatur, alit.
- DE. Quanti alit illa, precor? CH. Toto haud liber exstat in orbe,
 Cujus me titulis pagina prima latet;
 E quonam prelo exierit, quove editus anno,
 In folio, in quarto, sive duo-in-decimo.
 Antiquum specimen distinguo nare sagaci,
 Agnoscoque Aldos Elzevirosque procul.
 Bibliopola mihi semper certissimus auctor,
 Et quæ conscribit Bibliopolographus.
 Tum quod conveniat corii genus arbiter adsum;
 'Cor. Russ;' seu 'cor. Mauri;' pulcher utrique color;
 Aurea purpureum an nectat bene fibula tegmen,
 Aut insigne rubrum gestet utrumque latus.
 Ecce deauratis foliis nitidissima fulget
 Eximio ante oculos maxima charta typo^h;
 Lineæ ubi raræ nantes in margine vasto
 Apparent. DE. Lemni, heu! prædia! Quis furor hic?
 Unde horum tibi notitia est? CH. En, Phormio, amicus
 Factus ab hoste, mihi dat parasitus opem.
- DE. Egregius sanè consultor! scilicet ille,
 Quod lucri est, rapiet; sed tibi *verba* dabit.

A Book
Auction.

^f At the close of the Play, Chremes had heard of the death of his Lemnian wife, and at the same time had discovered that the damsel whom Antipho had secretly married was no other than his own daughter by that lady, and the very person whom the two brothers had intended for him.

^g Russia leather and morocco, luxuries of book-binding then prevalent.

^h The fashion of what were called 'Library books,' with spacious margin, gilt leaves, and scanty text.

- CH. Non ita ; siquando libri licuère sub hastâ,
 Qui sint, et quales, sedulus arte notat.
- DE. Vir sanè probus. CH. Eccum ipsum, (*enter Phormio*) qui
 munere functus
 Assolito, spolia hùc currit opima ferens.
 Euge ! quid egisti ? quid fers, quis vendidit, emit ?
 Quotque coemptores ? ordine cuncta refer.
- PH. Ut potero ;—sed vix compos sum mentis ; adivi
 Manè locum ; tibi enim mos placuisse meus.
 Bibliopolarum genus omne, Equitesque, Ducesque
 Collecti ; nobis pugna parata ferox.
 Sublimis solio, sceptroque insignis eburno
 Arbiter ille infit ; “ Proposuisse librum
 “ Fas mihi sit vobis ; exemplar nobile, rarum,
 “ Intonsis foliis ; optima conditio est,
 “ Editio et princeps, Aldina, atque in membranis,
 “ Quale et vix usquam bibliotheca tenet.
 “ Phormio, quid licitus fueris ? ” Nec jam mora, “ Drachmæ,”
 Exclamant, alius “ quinque,” aliusque “ decem :
 “ Quinquaginta locis variis ; mina dimidiata ; ”
 Indicat hic nutu tres, digitoque novem ;
 “ Quinquaginta minæ ; ” pretium jam crescit, et iræ
 Altius ingeminant ; nobile fervet opus ;
 “ Centum ; ” “ mille ! ” Silent latè loca : denique iudex,
 Sublato sceptro, “ Siccine et abjicitur ?
 “ Quin abit—en, abit : en—abiit ! ”—Cadit haud revocandus
 Malleus—inde domus plausibus alta fremit.
- CH. Euge ! bene ! oh, libris redeunt Saturnia regna ;
 Jam redit in terris Roxburgiana¹ dies !
 (*To Phormio, whose pockets project.*)
 Verum age, jam tete excutias ; distentus, opinor,
 Percarum servat non nihil iste sinus.

¹ The celebrated Library of John, third Duke of Roxburghe, was sold in 1812, and on the 17th of June the famous copy of Boccaccio was there purchased by the Marquis of Blandford for the vast sum of £2260. This led to the formation of the Roxburghe Club, consisting originally of thirty-one members, and its first meeting was held on the 17th of June, 1813, being the anniversary of that event. Each member was bound to reprint for the Club some rare old tract or composition, chiefly poetry.—Dibdin, Bibliogr., Decameron.

- PH. Lycnis habes oculos, noster ; nempe unus et alter
 Ingenti pretio, sed specie exiguâ,
 Sorte mihi obtigerant ; hos ne rivalis iniqui
 Destinet in pluteos sors malesana suos,
 Mecum asportavi cautus. DE. Proh numina ! libros
 En ! furto suadet cogere sacra fames.
- PH. Est celeberrimus hic jocular, Miller Jöseph,
 Quique oblectabunt te sine fine joci :
 En tibi Barnabæ iter^k, quod fecit is ebrius—ambo
 Exemplaria, quæis nil simile invenies.
- CH. (*Reading*) F. I. N. I. S. DE. Quid, vis tu doctus haberi,
 Tu qui doctrinæ vix elementa sapis ?
- PH. Ecce autem hunc alium antiquum ; Venetis ; Zanetti ;
 Et cujus Colophon^l.—DE. Dî tibi dent colaphos !
- PH. Vos dabit potius nummos. CH. Do ; sume ; quiesce !
 Hos mecum intereâ condere tu propera.
- DE. Tune, Chreme, libros istos, dic perlegis ? CH. Haud sic ;
 Doctores minimè nosmet *ἑωρεῖσθαι* :
 Tu, modo si coëmas pretiosa volumina passim,
 Dignus eris nostro qui sociere choro. (*Exeunt De. and Ch.*)
- PH. Emunxi argento rursum hunc ; asine inclyte, abito ;
 Non hæc te fatuum scena locusque decet.
 (*To the audience.*)
 Longè alios nobis libri coguntur in usus,
 Sedula quos verset nocte dieque manus :
 Hinc constans animus, rerum et sapientia prima,
 Hinc emollitis moribus ingenium ;
 Hinc verus virtutis amor, laudumque cupido
 Accendunt juvenes nos, decorantque senes.

H. BULL.

^k "Barnabæ Itinerarium," or "The Four Journeys of Drunken Barnaby," a quaint journal, both in Latin and English rhyme, generally attributed to one Richard Brathwait, and believed to have been written some time in the early half of the seventeenth century.

^l 'Colophon,' a word used to signify the device at the end or 'Finis' of a book ; a meaning said by Strabo to have been taken from a legend that the inhabitants of that city were so skilled in cavalry tactics that they decided the victory on whichever side they fought. The analogy between a battle and a book is not very obvious, except that it is very desirable that each should come to an end, and that both are sometimes drawn up in *lines* and *columns*, and finish with a *Review*.

1821.

ANDRIA.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Simo</i>	HASSARD HUME DODGSON.	<i>Charinus</i> ...	W. J. EARLY BENNETT.
<i>Sosia</i>	WALTER LUCAS BROWN.	<i>Byrrhia</i> ...	R. N. GRESLEY.
<i>Davus</i>	ROBERT EDEN.	<i>Lesbia</i>	J. G. PHILLIMORE.
<i>Mysis</i>	F. FORBES UNDERWOOD.	<i>Chremes</i>	JACOB LEY.
<i>Pamphilus</i> ...	JOHN BRAINE.	<i>Crito</i>	WILLIAM SMYTHE.
	<i>Dromo</i>		WILLIAM SILVER.

PROLOGUS.

WILLIAM SMYTHE, Capt.

Coronation
of
George IV.

Si quando alumnis placuit ut rebus super
 Pauca eloquantur (pace vestrâ) publicis,
 Sive indolendum, sive lætandum siet,
 Velim rogatos singulos vos, hospites,
 Num gratulandi plenior sese locus
 Obtulerit unquam, juris aut nostri magis,
 Hâc nocte quàm qui precibus arridet piis.

Nam locus, Alumni et dulce nomen Regii,
 Datumque nobis gaudii consortium
 Vetant silere sedibus nuper sacris
 Regem receptum, atque imperî fidem ratam !
 Testes (videndi fecit ipse copiam)
 Testes honoris fuimus. Ipsum inter duces
 Animo paterno, jure jam proprio, suâ
 Gestare dextrâ sceptrâ læti vidimus ;
 Quum Summum ad aras voce testatus Deum,
 Semper futurum se suis promitteret
 Custodem, amicum, vindicem, Patriæ Patrem !

Nec dum favebat omnis assurgens Chorus,
 (Nos, quo licebit, gloriemur) ullius,
 Quam nostro, ab ore missa sincero magis
 Vox illa, "Vivat," personabat atria.

Vos quid moramur plura ? Vos, partem quibus
 Honoris esse contigit felicibus,

Te, præter omnes unicè spectabilem,
 Frederice, quid moramur? Ipse proximus
 Nam genere, dignitate, nam Regi simul
 Amore, visus; Ipse, quæ deceat fides,
 Exemplum et auctor civibus mirantibus!

Quod reliquum, alumnos, oro, pro certo scias,
 Benignitate Regis usuros benè;
 Inita auspicatò vita servabit modum,
 (Fortuna quicquid jusserit) constans sibi.
 Quis non ab illo fausto et inclyto die
 Alumnus omen ceperit? Se Patriæ
 Eò arbitratus ire consultum optime,
 Quò dignitatem Regiam tuebitur.

H. BULL.

1821.

EPILOGUS IN ANDRIAM.

DAVUS. CRITO.

DA. O, NOSTER Salve, præter spem occurris—Athenis
 Quid tu ultrà? CRI. Rogitas? hospes in urbe moror,
 Quî possem meliùs, quando hic sapientia, et artes,
 Et quæiscunque aliis rustica turba caret?
 Sed tu opportunè; facies ita versa locorum,
 Dux quærendus erat. DA. Nil magis, hercle, placet.
 CRI. Quam monstri simile est urbs hæc! et crescit in horas,—
 Ah, ne mole, precor, sit ruitura suâ!
 Ut fuerat mihi mos, illâc transire parabam,
 Quæsieram toties quâ loca sueta puer;
 Nil usquam agnovi^m; gypsata palatia suprà,
 Infrâ multiplici merce fenestra nitet;
 Circus ibi, Quadrans, Crescentis cornua lunæ,
 Porticus et, credo, Stoicaⁿ. DA. Plena sophis!

Sights and
Drama in
London.

^m The somewhat over-ornamented houses in Regent-street, with columns above and shops below, were now advancing towards completion, with the two Circuses and the Quadrant.

ⁿ The Colonnade was frequented by company differing much from the Stoics;

CRI. Sed quæso ulla extant hodie spectacula rerum ?

DA. Omnigena ; incertum est quænam adeunda priùs.

Belzoni^o tumultus, Belzonius ipse, Bonassus,

Parva equa, cum catulis quinque læna suis ;

Deinde Gigas, nanus, dux efferus Indus, et uxor,

Vel tabulæ veteres, vel panorama novum :

Quin^p ista egregii persona altique silenti,

Quæ ludit, nutat, cogitat, Automaton.

CRI. Prodigiosa satis narras ; hæc mitte ; age tandem,

Dic mihi quo stet res scenica, Dave, loco ?

Ah quoties scamno in primo, sessorve secundo,

Ipse gravis Critici munere functus eram !

Nil ego contulerim scenis ; ea sana voluptas ;

Præcipit et vitæ, blanda magistra, modum ;

Dum vates animos irritat, temperat, angit,

Aut satirâ culpas acriùs insequitur,

Delectansque, monensque simul ; quàm digna poetis

Officia ! DA. Ah, sanus, quæso, animi satin' es ?

Aut homines, aut multùm hodie distare poetas

Arbitror ; is nimium mos vetus artis habet.

Crede mihi, est via simplicior ; percellere sensus,

Et captare oculos cura, laborque, vagos.

Divisum imperium Pictoribus atque Poetis :

Tædet an actorum ? Picta tabella placet.

Fabula quippe nova inventa est ; melodrama vocatur :

Mille habet ornatus unica, mille modos.

Hinc terrent ignes et sanguinolenta duella ;

Italicis numeris inde bravura sonat.

but the pillars and roof of that sheltered walk were removed about thirty years later.

^o Giovanni Battista Belzoni, born at Padua ; first a barber, then a Capuchin monk ; was driven to earn his livelihood by exhibiting feats of strength at Bartholomew Fair, and afterwards at the " Bell " at Edmonton. He was six ft. six in. high, and so strong as to carry five men on his back with ease. He was hissed in Edinburgh in 1810, in " Valentine and Orson," for not handling his friend the bear with sufficient affection. He disappeared till 1820, when he exhibited, as a traveller in Egypt, an ingenious model of a tomb discovered in that land ; and after having attracted the notice of the scientific public, was finally recognised as the Hercules of Bartholomew Fair.

^p A hermit and magician exhibited in Spring Gardens, and in deep silence returned written answers to all questions propounded to him.

Si qua moræ fuerint, in promptu en Canticum ; et omnes
Solvuntur nodi. CRI. Fit novus iste Deus.

DA. Denique fit festum, atque agitur sub fine triumphus ;

Causa latet ; causam pompa sed ipsa facit.

Insonuere tubæ ; prosceñi aulæa levantur,

Et spatia usque patent interiora domûs :

Gemmarum atque auri picto splendore coruscans,

Compositis tardus gressibus, ore minax,

Omnis cantator, saltatorque omnis, et actor

Visus ibi innumeras ire redire vias.

Vexillum, belli exuviæ, conopia, currus,

In Cydno et vehitur quâ Cleopatra, ratis.

Tum verò trepidare animi, atque inhiare popellus ;

Tum superos rapiunt gaudia vana deos :

Fit turba in caveis, consurgitur undique, lævæ

Dextera concurrit, pilea missa volant.

CRI. Num lucro ista ? DA. Fides habeatur siqua choragis ;

Ecce, ut res nunc sunt, charta modesta satis ;

“ Drama novum, plausu immenso ac fervente receptum,

“ Cœtus illustres innumerosque trahit ;

“ Assiduè quæsitæ sedilia ; fabula in omnem

“ Protinùs hebdomadam quâque iteranda die est,

“ Prorsùs veste novâ, ornatu, scenisque.” CRI. Boni Dî !

Cedit an his nugis Æschylus ipse locum ?

An prorsùs periit Sophoclis decus ? DA. Haud ita, at ipse

Paucis mutatis fit *melodramaticus*.

Fabula in hanc speciem post jam bis mille ducentos

Quadraginta annos prodiit Œdipodis.

CRI. Ars Metamorphosis quænam hæc siet ? DA. Haud scio,
factum est.

Davus sum, cave me dixeris Œdipodem.

Spectatumne—CRI. Egon ! ah valeat res ludicra,—curent

Infantes, stulti, fœmineumque genus :

Hæc jam sola suis digna inveniuntur Athenis,

Hæc referunt priscum sola theatra decus ;

Ostenduntur ubi vera exemplaria vitæ,

Et mores reddit fabula cuique suos ;

Usque seni, decies quanquam repetita, venustas,

Usque placent, juveni qui placuere, sales.

H. BULL.

1822.

EUNUCHUS.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phædria</i> ... JOHN BRAINE.	<i>Chremes</i> ... W. J. EARLY BENNETT.
<i>Parmeno</i> ... FRED. FORBES UNDERWOOD.	<i>Pythias</i> ... JOHN MOORE HEATH.
<i>Thais</i> GRAHAM FRANCIS MOORE.	<i>Dorilas</i> MARMADUKE R. JEFFREYS.
<i>Gnatho</i> ... J. T. COLMAN FAWCETT.	<i>Dorus</i> THOMAS JOHN KNIGHT.
<i>Chærea</i> ... CHARLES JAMES SHAW.	<i>Sophrone</i> ... JOHN ROBERT HALL.
<i>Thraso</i> ... ROBERT EDEN.	<i>Laches</i> WALTER LUCAS BROWN.
	<i>Sanga</i> WILLIAM SILVER.

PROLOGUS.

W. J. EARLY BENNETT, Capt.

Centenary
of laying
the first
stone of the
Dormitory.

PAULLUM absint scenæ lusus, paucisque moretur,
 Vos gremio rursum quæ capit, ipsa domus.
 Cara prius, nunc et serâ veneranda senectâ est,
 Nunc aded matris nomine digna coli.
 Quid fastos ego commemorem, et labentibus annis
 Omne bis fausto lustra peracta decem^a?
 Limen ut intrârît, vestrûm unusquisque revolvit
 Hæc animo secum dinumeratque memor:
 Equis adest, (nam vos pueri spatium omne notâstis)
 Nec faciem agnoscit quæ fuit antè Laris?
 Num torpere situ queritur, tristisque veterno?
 Consueti decoris numquid abesse dolet?
 Se laquear primo, fateor, candore modestum
 Exuit, et paries vulnera honesta gerit:
 At non effætæ vires; non vincitur ævo
 Paullatim, aut damnis in sua fata ruit.
 Stat fortuna domûs! Veteris quin conscia famæ est;
 Quin viget acceptus mos, geniusque loci!
 Usque aded studiis iisdem (et speramus alumnos
 Haud ita degeneres) fingit Eliza suos.

^a The first stone of the Dormitory was laid April 24, 1722. This present year was therefore the centenary of that event. Vid. vol. i. pp. 34, 38, 45, 56.

Nos etiam ingenti Musas sectamur amore ;
 Jungit adhuc, quamvis æmula, corda fides ;
 Mens agere atque pati jam nunc assueta, virili
 Jam nunc excolitur, quâ licet, apta togæ.
 Moribus his olim Patriam et virtutibus auxit,
 His Patriam augebit salva palæstra suam !
 Tradita enim nos trademus, venturaque proles
 Indicium hâc nostrâ par dabit orta domo !

H. BULL.

1822.

EPILOGUS IN EUNUCHUM.

PHÆDRIA. CHÆREA. GNATHO.

PH. PACTA placent : et cùm nobis ad fœdera ventum estr,
 Dic, age, quem tandèm te profiteri ? GN. Sophum !

Public
Dinners.

PH. Tene sophum ? Sanè juras in verba magistri ;

CH. Et cute curatâ, veste, colore, nites.

GN. Ista sophi quoque sunt : non me sat nôstis, opinor.

CH. Credo Epicuri audis de grege. PH. Porcus enim es :

GN. De grege sum vestro ; sed enim meque inter et illum

Convenit : hoc paucis, si libet, expediam.

Audaces ambo ; et veluti mundum ille docebat

Conflari descendantibus ex atomis,

Frusta cibi hunc demissa orbem explêvere rotundum,

Et *vacuum* noster, credite, venter habet.

PH. Sed natura tua huic vœuo, ni fallor, abhorret :

GN. Euge, facetè. CH. Artem quin aperito tuam.

GN. Ars *bene vivendi* est. PH. Ars scilicet optima. GN. Lites

Quæstio per varias multùm agitata priùs,

Jam manifesta patet. PH. Quonam te nomine signas ?

GN. *Gastronomi*. CH. Ac summum quid tibi, quæso, bonum ?

* The Play finishes with a compact of peace and amity upon terms evincing a complaisance in all parties somewhat surprising to modern ideas.

G^N. Est summum *Cenare* bonum. PH. Tandem unde probatum est?

G^N. Experto credas; res tamen ipsa liquet.
 Publica, seu privata, hūc omnis vita refertur;
 Fons rerum est, primum mobile, origo, caput.
 Cēna homines primūm communi fœdere junxit,
 Moribus excoluit sæcula, jura dedit.
 Urbis^a prætores quanti, cedo, vulgus haberet,
 Ni caperent epulis omina magnificis?
 Quot vitæ atque suū pertæsos, omnibus horis
 Ne se suspendant, nil nisi cēna vetat?
 Contemplant adeò; cursum si nempe forensem^t,
 Quisquam, sollenni more vocatus, init;
 Si Fundatorum Benefactorumque quotannis
 Corde pio et grato commemoratur honos;
 Si condiscipuli coëant, seu forte magistri;
 Curæ sint ægroti, orbi, inopes, pugiles;
 Si rapidis ob civem ereptum humanitèr undis
 Publica patroni præmia distribuant;
 Nimirum hæc fiunt cēnâ duce, et auspice cēnâ
 Omnia—PH.—et ob cēnam suscipiuntur—G^N. Habes.
 Anglia vix staret regno, secreta Ministri
 Si sibi non inter pocula consulerent.
 Quin hodie nescis genus illuxisse Sophorum,
 Scilicet horticolas ventricolasque simul;
 Atque illis operam, fructum, argumenta, secundis
 Totam artem in mensis funditūs esse sitam?
 PH. Corycios^u tu nempe senes quēis jactat inemptas
 Mensa dapes. G^N. Noli hos lædere, quæso, jocis.
 Sive creaverunt sive invenère creatum,
 Nuper^x olus mensis apposuère novum.

^a The City dinners.

^t Keeping terms at the Inns of Court and obtaining a qualification for the Bar by eating sixteen dinners in the year.

^u For the 'Corycius Senex' see Virg. Georg. iv. 126 seqq. The Horticultural Society was just established, and is designated by the title of 'Corycius Senes,' after the name of the old Cilician gardener described by Virgil as settled in the Tarentine country. For the 'dapes inemptas' vid. Virg. Georg. iv. line 133.

^x The 'olus' of the Corycian old man is here represented as the herb sea-kale, recently brought into use by the Society, but first cultivated by Dr. Goodenough, Bishop of Carlisle.

Gratum ideò me præstabo, et (nam vera fatendum est)

Gastronomis istos annumerare decet.

CH. Gastronomi at plerique. GN. Volunt esse undique, "nec sunt;"

Non dotes, non hoc cuilibet ingenium est.

Venter nempe capax, exquisitumque palatum,

Emuncti nares, lingua, oculusque sagax,

Gastronomo: exactâ hinc tenui ratione saporum

Arbiter est, quæ fas jungere, quæque nefas:

Idem pulpamenta, latent ubicunque, peritus

Sectari. PH. Partes hasce gulosus agit.

GN. Antiquum id; facilis quoque nunc descensus Averni;

Carpimus at certâ lege modoque viam:

Nec porro esuries, nisi quæ venit inter edendum,

Gastronomis; nec, quò corpus alatur, edunt.

Quippe gulam 'excolimus,' non 'indulgemus.' PH. Age, oro,

Quæ fugienda sient, quæque sequenda, doce—

GN. Mille valet præcepta exemplum, crede, docentis;

Ad coenam invita me—bene doctus eris.

Finge tamen coenæ dubiæ^a me accumbere: Primùm

Lustro^a ac perpendo singula sollicitus.

Hospes voce instat; prompti post terga ministri,

Quæis curæ est patinis invigilare meis.

Auspiciis primis fauces testudineum jus

Mulcet; dein pisces pisciculosque sequor;

Lances sive gravet rhombus, salmove Sabrinæ,

Seu^b nitidâ albescat turba minuta cute:

Artocreas^c carpo raptim; mox fercula cocta

Ad *Naturale*, ad *Maintenon*, adve *modum*,

Cum condimento aut pungente, oh! totus in illis

Occupor, et linguâ, nare, gulâque colo.

^a Vid. Eun. act ii. scene ii. ver. 18.

^b "Coena dubia....ubi tu dubites quid sumas potissimum."—Phormio, act ii. scene ii. vers. 28, 29.

^c Gnatho would find a difficulty in his survey since the introduction of dinners 'à la Russe.'

^d White-bait.

^e Artocreas, a patty; after which the reader of a certain standing may remember the old forms of French cookery, 'à la Maintenon,' 'à la mode,' and the more modern 'Sauce piquante.'

Tum pereat prædæ partem quicumque rogârit,
 Atque importunus dulce moretur opus.
 CH. Nil bibis interea? GN. Nil? Omnibus intervallis;
 Pellendusque recens usque sapore sapor.
 Dî magni! vinum vino "quid præstat!" odorque
 Quàm varius! Cyatho est forma colorque suus;
 Nam cyatho ex viridi potâris Rhenica oportet;
 Campana ex longo; sed Malaga ex minimo.
 Nec requies; ut mos, laudo omnia, et omnia gusto;
 Pauca loquor: linguæ dignius officium est.
 En Scolopax! modò jam nostras migrârit in oras;
 Huic femur avulsum molliaque exta voro.
 Caseus hisce super Parmensis quadret acervum;
 Dein mihi cum donis adsit Oporto suis:
 Tu cave ne poscas alium quemcunque liquorem;
 Continuo fies fabula. CH. Quid reliquum est?
 Quid reliquum? An non ex omni me parte beatum
 Hæc faciunt? CH. Si jam Dis placet. PH. Atque coquis.
 GN. Ah, res ipsa; genus perquam utile; magnus Apollo
 His ego sum. PH. Digna est numine turba tuo.
 CH. Dic porro—GN. Plus jam impransus disquirere nolo,
 Nec mera vos cœnæ pascet imago satis;
 Jam, fuerit si forte tabella cibaria cordi,
 Vobis esse animum suspicor in patinis.
 Quod felix faustumque! Esto hæc jam vera voluptas;
 Qualem et se dignam judicet ipse Gnatho.

H. BULL.

Classical Journal, vol. xxvii. p. 162.

1823.

ADELPHI.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Micio</i>	HENRY SANDERS.	<i>Otesipho</i> ...	HARRY CHESTER.
<i>Demea</i>	THOMAS JOHN KNIGHT.	<i>Sostrata</i> ...	JOHN MOORE HEATH.
<i>Sannio</i>	DONALD M. DUNLOP.	<i>Canthara</i> ...	JOHN ROBERT HALL.
<i>Æschinus</i> ...	J. G. PHILLIMORE.	<i>Geta</i>	W. EMANUEL PAGE.
<i>Syrus</i>	FREDERICK MAREHAM.	<i>Hegio</i>	JOHN BENTALL.
	<i>Dromo</i>	FRED. BISCOE.	

PROLOGUS.

DOUGLAS SMITH, Capt.

FAVETE linguis; dum breviter ineptias
 Contra malevolas, quas quotannis evomunt
 In festa nostra, festa quam solennia!
 Vobis amatum vindico Terentium.
 Quis elegantior, aut quis urbanus magis?
 Quis cor fidentiùs tetigit, aut fortiùs,
 Moresque prava suaviùs coercuit?
 Magis quis oblectat, quis offendit minùs—
 Lepore pollens Attico, et vero sale?
 Numquid Parentis saniùs partes docet,
 Quam Micionis facilis et inepti nimis,
 Fratriſque duri, recta contemplatio?
 Aut integri tutoris officium rogas?
 Est Hegio, Patronus et Pater simul.
 Quis impudicus, et benè intellexerit
 Pietatem, amicitiam, et amorem Pamphili?
 Quis gloriosus, et Thrasonem viderit?
 Quis riserit Gnathonem, et imitetur tamen?
 Non, Thaidos cum fleviſis infortunia,
 Injuriave lacrymantis Sostratæ,
 Aliarum adibis surdus ipse miseras:
 Tu, quantum abest, ut his malorum auctor ſies!
 “Nebulonis,” aiunt, “agere partes discitis:
 “Quàm mox patibulo vos Syrum suspendite,
 “Ergastuloque Pythiam concludite.”

Answer to
 Objections.

Habemus hos. Quid plura? liberi sumus;
 Nec nostra disciplina nos servos facit,
 Callemus etsi servulorum audaciam:
 Hâc parte verò non malum exemplum damus;
 Quemvis honestet liberum Getæ fides.

Novitatis ergo ne sit expectatio
 Vobis, Patroni—nos et intuebimur
 Speculum Terentî, quod Patres inspexerint,
 Virtutis atque Patrum honoris æmuli.

Valeant inepti, nostra qui improbaverint!
 Humaniores vos jubeo ad epulas Deûm.

H. BULL

Class. Journ. xxviii. 371.

1823.

EPILOGUS IN ADELPHOS.

DEMEA. MICIO.

Owen's
System.

DE^d. RECTE ais, et verum est; nec res bene cessit, opinor,
 Vel ratione meâ, vel ratione tuâ:
 At nobis melior saltem sit cura nepotum,
 Nempe ætas, usus quæ nova cunque ferant.
 Hactenus erratum est. MI. Idem tamen omnibus error,
 Quot vivunt hodie, quotque fuere prius.
 DE. Ejâ, autem! MI. Cæci ante omnes stultique Magistri,
 Ipsius ignari, quam docuère, viæ,

^d The brothers come forward admitting that the extreme principles adopted by each have not succeeded, which leads well to the discussion upon Owen's system. Richard Dale Owen, born at Newton in Montgomeryshire, was an amiable enthusiast and apostle of socialism, equality of rights, absence of restraint, obliteration of the ties of relationship, property in common, etc. He presided over a large cotton manufactory at Lanark, the property of his father-in-law, where he established schools and other buildings in a peculiar square form, for the instruction and residence of the young artisans. He was acquainted with Sir R. Peel, Mr. Wilberforce, Malthus, and Brougham. He communicated with the allied sovereigns at Aix-la-Chapelle, and received a visit from the Russian emperor Nicholas. He finally endeavoured to establish his system in America by forming a community called "New Harmony;" but returned in disappointment to this country, where he died in 1858.

- Sanè nescio quæ de exemplo vana crepantes ;
 De civis meritis *officioque* boni.
 Visum est mercedem Recto proponere laudem ;
 Culpam autem pœnis et prohibere metu.
- DE. Id stultum vero ? MI. Miseros discordia cives
 Hinc agitat ; quis enim se putat esse reum ?
 Hoc de fonte iræ luctusque et crimina ducta,
 Fœda, eheu ! terris incubuère cohors.
- DE. Dî magni ! his ergò auctoresne fuère Lycurgus,
 Tullius, atque Plato ? tu tamen unde sapis ?
 Ex cerebrone tuo hæc ? MI. Tali haud me dignor honore ;
 Ille Lanarcensis callidus auctor. DE. Ohe !
- MI. Ille quidem lapsis dignus succurrere sæclis,
 Naturam agnoscit jam sequiturque ducem.
 Principiis commenta novis antiqua locum dant ;
 Mens humana adeò tendit in ulterius !
 Audi jam : Ut tradit Noster, cujusque Voluntas
 Vi sortis regitur conficiturque datæ ;
 Facta igitur culpandus ob hæc, laudandus ob illa,
 Nemo est, sponte suâ cùm nihil ipse agat.
 Immeritum tandem cruciabit pœna ? DE. Carebit
 Nunquam is discipulis : exitus hisce quis est ?
- MI. Omnes ad libitum, sortis quod summa beatæ,
 Concordes vivent prorsus et unanimes :
 Continuo irrumpent terris, ceu mole remotâ,
 Copia, Pax, Virtus, uni-que-versa Salus !
- DE. Usque reservatum nostra hoc in tempora ? cur non
 Hunc tulerit terris pristina vita modum ;
 Libera et agrestis, civilis nescia juris,
 Usaque naturæ conditione rudi ?
- MI. Noster deerat adhuc. DE. Freno Natura remoto
 Non ruit in vetitum ? MI. Cautum id. DE. At hercle
- MI. Palmam nonne tulit, qui ne quâ crimina fiant [opus est.
 Caverit ? hæc mecum collige, si potis es.
 Difficile argillâ quidvis effinxeris udâ ;
 Scilicet ut puerum vult sibi rector, ita est.
 Nolit, sive velit, Nostro qui traditur infans,
 Præceptis plenus consiliisque bonis,
 (Irritamentum et causæ cum criminis absint),
 Evadit virtus, en, mera ! DE. Dî superi !

Felix hercle operum! at vitium—*MI.* 'st, malesane! *Lanarcæ*
 Nescis quas turbas vox vetus ista daret!
 Nil tale invenias; abiit jam, evasit—*DE.* In oras
 Quasnam? sed tu rem clariùs ede! *MI.* Tace;
 Non faciunt ad rem nostram argumenta; quid istuc,
 In rixam et priscum nî rediisse chaos?
 Intellecta simul, fatearis vera necesse est—
 Anceps usque hæres? id tibi nôsse satis,
 Nimirum, sapiens siquis felixque bonusque
 Vult fieri, solam hanc esse novamque viam.
 Sæclum, o, sæclorum! tandem licet esse beatis:
Εῴηκα! en, toto Noster in orbe sonat.
 Eloquio victi Reges jam sceptrâ remittunt;
 Prisco jure hoc jus gentium amabilius!
 Nec jam ullis opus est Congressibus; horrida cedent
 Bella, Philanthropis non toleranda novis.
 Jamque videre diem videor—*DE.* Quin desine; captus
 Tune es commentis, Eutopiâque merâ?
MI. Eutopiâ, inquis? at hæc aliquis non finxit ineptus
 Somnia; verùm usu cognita reque patent.
 I, tandem et veri fontes mirare remotos,
 Et quas primitias ipsa *Lanarca* tulit!
 Elysii loca læta novi, et *τερπάρωνα*^e coluntur
 Oppida, perfectum quæis nihil orbe magis.
 Innocuæ puræque animæ! o inscitia felix!
 Pectora vel xylino^f candidiora suo!
 Hic non sponte suâ, sed, nullo vindice, saltem
 Observant omnes, et sine lege, fidem.
 Vivitur in medium; libertas omnibus æqua est;
 Quilibet hîc aliis, et placet ipse sibi:
 Nemo præ reliquis carus; neque gratia fratrum est:
 Vix signari opus est nomine quemque suo.
 Non honor, aut lucrum in pretio est; non urere bilis;
 Non odii stimulis, invidiæve, locus.
 At placidi expendunt res nostras, et sibi plaudunt,
 Sanâ quippe usis mente modoque magis:
 Dant lacrimam, turbæque ultrò miserentur ineptæ,
 Palantes omni quos regione vident.

^e The quadrangular form of the buildings.

^f Xylino, alluding to the pure white of the cotton in Owen's factory.

DE. Mira quidem ! MI. Sanè auctori quoque mira videntur ;
 Testem oculatum istis credere posse negat.
 DE. Ergo siste domi. MI. Derides ? DE. Ah procul istuc
 A me—MI. Meque absit ; vosque valete joci.
 Non sibi sed Patriæ, sed toti hunc vivere mundo
 Crediderim ; mihi vel Rossicus^s alter erit.
 At spes consilio nescit frænare ; pericûlum
 Summæ et facturum, dum nimis alta petit.
 His modo si senibus paullum auscultare duobus
 Et nostros hospes vellet adire Lares ;
 Cernere ubi est studiis quàm Rectum exercita pro se
 More loci pubes excolit, optat, amat :
 Quàm prodesse aliis cordi est ; quàm irrupta tenet nos
 Copula, carum illud nomen amicitiae ;
 Hæc sorti atque hominum votis magis apta parari,
 Virtutisque ipsi sciret inesse modum.

H. BULL.

1824.

PHORMIO.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Davus</i> WM. EMANUEL PAGE.	<i>Hegto</i> DOUGLAS MACDONALD.
<i>Geta</i> D. MACKENZIE DUNLOP.	<i>Cratinus</i> ... MATTHEW HENRY MARSH.
<i>Antipho</i> ... FREDERICK BISCOE.	<i>Crito</i> JOSEPH ANSTICE.
<i>Phædria</i> ... ROBT. WM. GOODENOUGH.	<i>Dorio</i> JOHN DRYDEN PIGOTT.
<i>Demipho</i> ... MARMADUKE R. JEFFREYS.	<i>Chremes</i> ... JOHN ELLIOT ROBINSON.
<i>Phormio</i> ... GEORGE PHILLIMORE.	<i>Sophrona</i> ... J. OFFSPRING BLACKALL.
<i>Nausistrata</i> JOHN MOORE HEATH.	

PROLOGUS.

CHARLES RICHARD LITLEDALE, Capt.

ESTE salutati ! veniam trepidantibus intus
 Pro sociis, trepidans nec minus ipse, rogo.
 Voverit hæc fortasse aliquis sibi munera tradi,
 Ultro et jactârit se gregis esse Ducem.

Office of
 Speaking
 the
 Prologue.

^s Rossicus, vide the "Man of Ross," John Kyrle, celebrated by Pope, *Moral Essays*, Epist. iii. ver. 249, as a great philanthropist.

Sed primas agere hic primum est se offerre periculis ;
 Non honor, at vero nomine supplicium.
 Spes est, in reliquos, si unus damnatus abibit,
 Jam fore placatos vos facilesque magis.
 Cuiquam ego sum defensor? Iniquâ lege paratum est
 Debilis ut poscat debilioris opem.
 Vellem equidem, sociis quæ sumta, licentia adesset,
 Personamque foret fas variare meam.
 Protinus audacem me hominem ac profiterer edacem,
 Fretus ventre, minis, voce, supercilio ;
 Vel servi astutas nôssem me vertere ad artes ;
 Ira senem, aut juvenem me cruciaret amor ;
 Causidicus (gens hæc se docta ubicunque tueri est)
 Quassarem graviter, crine sequente, caput ;
 Mutato sexu, indicium, dotata marito
 Quàm conjux hodie est obsequiosa, darem.
 Hæ sociis artes ; sic forma precaria celat
 Quicquid inest formæ turpe malumve suæ :
 Quisque habitu, gestu, vultu, sermone novatis,
 A capite ad calcem dissimulator erit.
 Nec mirum, quando ista Terentius arma ministrat,
 Tanto si fuerit res benè gesta duce !
 Hi sibi prospiciant—sed quid me denique fiet,
 Cui fucus, cui fraus desit et artis opus ?
 En simplex propriâ personâ et candidus adsum ;
 Ne fraudi domino sit toga nigra suo :
 Vos vel sic exorem in formâ Regii Alumni ;
 Gesserit has partes qui bene, salvus erit !

H. BULL.

Class. Journ. xxx. 398.

1824.

EPILOGUS AD PHORMIONEM.

PHORMIO. CHREMES. DEMIPHO.

Speculations of the Day. PH. Ad cœnam pol me dubiam Nausistrata jussit ;
 Plena propinavi pocula utrique seni.
 Sed deridendi simul hi sunt, et comedendi,
 Ictum etsi æternæ fœdus amicitiae :

Quò melius novi, tantò nam sæpius hospes
 Civisve, arte meâ, Tros Tyriusve, perit.
 Idcirco pransos, per mollia tempora fandi,
 Hosce iterum argento emungere constitui.
 Quin exite, duo insulsi ! miracula rerum
 Narrabo vobis prodigiosa satis.

(*Enter Demipho and Chremes.*)

- CH. O bone vir, salve ; numquid mihi denique reddes
 E triginta istis quæ periêre minis ?
- DE. Est mihi numquid ab argento quod credidi ? PH. Utrique
 Mox novies, decies omne redibit. DE. Ubi ?
- PH. Primo, conradenda sit unde pecunia monstro :
 Incepti mihimet deinde eritis socii.
 Schemata^b, prospectus, rerum en sunt mille novarum ;
 Tantum mens hominum callida progreditur :
 En pontes ; fontesque ; viarum strata ; fodinæ ;
 Machinæ et innumeræ, atque Aëro-navigia ;
 Syngrapha Peruviana, Columbica, Braziliana¹ ;
 Vel *scrip*—DE. Ah ! *scriptas* vel mihi malo dicas ;
- PH. Ne jacteris aquis, famosi Xerxis ad instar,
 Compedibus^{*} ferri marmora vineta vide.
 Pons à Dubrisio procurret ad usque Calesum
 Suspensus, salvos qui dabit Hydrophobos.
 Aut subtus terebretur iter ; nec, credite, monstrum
 Sub cæco ponti gurgite majus erit.
- DE. Monstrum horrendum, ingens sane, et cui lumen ademptum
 Arbitror ; in mediâ luce perire velim.
- PH. At fortasse magis pretiosa metalla placebunt ;
 Cernite quam vastas Mexica¹ pandat opes !
 Auri sunt montes ; argenti flumina viva ;
 Contrectare est fas ipsa metalla manu ;

^b The accumulation of capital during nine years of peace gave rise at this time to a great number of schemes and speculations.

¹ The young republics of the South American continent were now appearing : Columbia, in 1819 ; Brazil, in 1822 ; Peru, in 1825. Columbian, Peruvian, and Brazilian bonds were the securities for loans raised in their support.

^{*} Suspension-bridges were now adopted ; the first of which was across the Tweed at Waterford. The celebrated Menai-bridge by Telford was commenced in 1818 and finished in 1825. There was also a scheme for a bridge over and a tunnel under the straits of Dover.

¹ The mining speculations in Mexico attracted and lost much British capital.

Ac veluti in puteum demittis callidus undam,
 Quando haurire undam promptius inde cupis,
 Lege pari in veteres aurum demitte fodinas,
 Reddetur vasto fœnore summa tibi.

Contigeris quicquid, fiet subito aureum. CH. Amabo,
 Ipse Midas nolim aut aureus esse asinus !

PH. Si magis in pretio est vobis potiorque metallis
 Libertas, natos Hellas in arma vocat^m ;
 Pro patriâ atque focus, pro Religione videtis
 Impavidos ; quis jam ferre recusat opem ?

(*Shewing a paper.*)

En chartam inscriptam ; nusquam, mihi crede, locandum
 Argentum est vestrum tutius aut melius.

Graii ingenium, Graii dedit ore rotundo——

CH. Unde rotundentur mille talenta tibi——

DE. Usuram ad Græcas licet expectare Calendas ;

CH. Interea perii Græculus esuriens !

PH. Mittantur Graii ; fas est succurrere toti

Europæ, atque urbes luce beare novâ ;

Ecce atro flamma è carbone——DE. Hem, furcifer an sim
 Carbonariusⁿ, Illumi—que—natus ego ?

PH. Ecce vapor tenuis vestes tibi sordibus atras

Purgabit. CH. Sponsæ dic, precor, ista meæ.

PH. An cordi est (nova verba novis fas cudere rebus)

Macadamizando^o constabilire vias ?

DE. Heus ! nobis at dilapidata pecunia dudum est ;

Hæsuri sic nos in graviore luto.

(*Shewing a picture of a ship.*)

Porro nunc oculos picturâ pascite inani ;

Hic natat Americæ prodigiosa ratis :

Quatuor hæc, malis celsis instructa, Columbus^p

Dicitur——DE. Inventus num novus orbis erit ?

^m The independence of Greece was proclaimed in 1822. Many enthusiasts went there hoping to revive the conquerors of Marathon. Lord Byron held a command and died there.

ⁿ The Carbonari, a strong political party in Italy, raised a civil war in Naples in 1820, which was suppressed by an Austrian army.

^o The great improvements in roads by McAdam had not yet been superseded by railways.

^p The 'Columbus' was a large ship with four masts, built in North America for

- PH. Nescio ; majorem sed nos majoribus ausis
 Condimus, extremos quæ petat Antipodes.
- DE. Naviget Anticyram, caput insanabile ; talem
 Iste Syracosius protulit arte senex ;
 Quæque Hiero^a quondam est solitus mirarier, ecce
 Oblectamenta hæc cuncta parata viæ ;
 Piscinæ, canis ad venandum, Phasidos ales,
 Perdices, vulpes callida, cerva, lepus !
 Hic ridet Cereale solum, dum murmure blando
 Rivus in æquoreas labitur almus aquas ;
 Hortus ibi flores et fructus præstat opimos,
 Pro vario cœlo temperieque, novos ;
 Navem urgens denso fumat super Ætna vapore,
 Sufficit interior rite culina dapes.
 Quin tu vise Chreme mecum nova regna virorum—
- CH. Hei mihi ! non istæc conveniunt vetulo,
 Qui timet ignotam temerè istam visere terram,
 Unde viatori sit remeare nefas.
- PH. Tu renuis ? salvos sine fine erratica Delos
 Præstat nostra suos hæc ubicunque ; Vale. (*Exit Ph.*)
- DE. I quo fata vocant !—Sic nos servavit Apollo,
- CH. Dique Deæque omnes plaudite : jam satis est.

H. BULL.

carrying timber to England ; but which nearly went to pieces in the Atlantic, and was broken up on her arrival. A similar ship, called 'The Baron of Renfrew,' got ashore near Dunkirk in 1825.

^a Hiero, king of Syracuse, employed Archimedes on an immense ship containing all sorts of appliances for luxury and pleasure.

1825.

ANDRIA.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Simo</i>	DONALD M. DUNLOP.	<i>Charinus</i> ...	WM. EMANUEL PAGE.
<i>Sosia</i>	GEORGE B. P. LATIMER.	<i>Byrrhia</i> ...	JOHN ROBERT HALL.
<i>Davus</i>	JOHN MOORE HEATH.	<i>Lesbia</i>	ALEX. J. SUTHERLAND.
<i>Mysis</i>	JOHN O. BLACKALL.	<i>Chremes</i> ...	JOHN DRYDEN PIGOTT.
<i>Pamphylus</i>	JOSEPH ANSTICE.	<i>Crito</i>	CHAS. PERKINS GWILT.
<i>Dromo</i> WM. GEORGE AUG. FITZHARDING.			

PROLOGUS.

DONALD M. DUNLOP, Capt.

New Lights
and Public
Lectures.

Salvete! nobis benevoli et Terentio,
Quoscunque, Elizæ rite servantes fidem,
Juvat vetustis interesse lusibus.

Atqui, fatemur, nonnihil veriti sumus
Ne, quod placere cæteris accepimus,
Et vos, scientioris alicujus gregem,
Alibi^r teneret forsitan prælectio.

Nam crescit isthæc indies opinio
Errâsse totâ hûc usque majores viâ;
“Jam tempus adfert,” clamitant, “mores novos,”
“Aliamque rerum postulat scientiam.”

Musæ, videtis, quam gravi in periculo
Versentur; ut per vim atque contumeliam
Ubique notis exuuntur sedibus.
An nosmet illius erimus auctores mali?
Saltem hic, precamur, integrum cultum suû,
Normamque literata, non operaria,
Servaverit Minerva! Nos scientiam,
Haudquaquam omissis cæteris, unam tamen
Habuimus olim et nunc habemus maximam,
Se quisque ut ipsum noscat: isto scilicet

^r A fashion had arisen of attending public lectures on abstruse subjects rendered popular.

Pacto arbitantes optumè et facillimè
Institui ad omnia posse vitæ munia.

Hoc, usa Græcis semper exemplaribus,
Veri atque honesti consecratis fontibus
Consueta, nobis præstat Institutio :
Hoc universis civibus prodest magis,
Auget, tuetur, servat hanc Rempublicam.

Quod restat, advortatis hûc animos velim ;
Hâc nocte saltem doctus attentis dabit
Prælectionem, si placet, Terentius.

H. BULL.

1825.

EPILOGUS AD ANDRIAM.

CRITO. DAVUS. PAMPHILUS.

CR. Demiror—nusquamne mihi caupona?—Columnæ Cluba.
Herculeæ hâc steterant, si memini, plateâ ;
Ne plus ultrâ, olim, peregrino—(*Prodit Davus.*) Oh, Dave,
quid istuc

Ornati est ? DA. Dî me denique respiciunt.

Quid tibi verò agitur ? CR. Cauponam quærito ubique ;

DA. Cauponam, dixti, sordide ? plaude tibi,
In me qui incideris. CR. Quî tandem ? DA. Urbana
reperta

Quippe a me disces ; vilia vulgus amat :

Privata ingenuis hodie vivaria. CR. Novi ;

Sancti Jacobi qualia vicus habet ;

Res ubi civiles agitant. DA. Propria, obsecro, soli

Ista Senatores semper habere velint ?

Nonne alios, vivunt quocunque, domûsque suique

Pertæsum est ? parilem hi jure merentur opem.

Ergò ausculta. Homines chartas consumere nati

Fœdere communi mille coïre solent ;

Excipit hos grandis, vastæque innixa culinæ,

Atque instructa omni commoditate domus :

- Delecti e numero, rerum quos, et patinarum,
 Nullo permisso vindice, summa penes.
 Est quoque curator scitissimus—hòc ego fungor
 Munere. CR. Curator tune vocaris? DA. Ita est.
 Qui servus fueram, servis nunc impero; nullus
 Segnitæ locus hìc; dux ego quicquid agunt.
 Solus et annonam, impensas, rescripta, tributum,
 Procuro—CR. Qui sis jam bene notus eris.
 DA. Qui grege de nullo fuerit, contemptus et exlex
 Omnino. (*Prodit Pamphilus.*) CR. Quisnam hic? Pam-
 phile tune foris?
 Tam cito? quò properas? PAM. Ad conciliabula nostra;
 Ut soleo. CR. Hui! nec te jam nova nupta tenet?
 PAM. A mensâ atque thoro possim divortia ferre;
 A mensâ et chartâ stat mihi nulla pati.
 CR. Dî magni atque Deæ! at nuptis tam barbara passis,
 Quid tandem innuptis fiet amabilibus?
 DA. Actum aiunt secum; et peiori lege queruntur
 Conjungi Monachos in sua jura novos.
 Inventum inventorum hoc est; hoc jam omnia vincit:
 PAM. Immò vivendi hæc unica causa venit.
 Non hodie inservit miles neque navita honori,
 Mercatorve lucro; majus utrique bonum est.
 Quis penitus Rerum Naturam exquirere vellet,
 Ni^s data Athenæi festa epulæque forent?
 Nemo Orientalis, nemo est Academicus, Alpes
 Nemo peregrinans transit in Italiam,
 Hanc qui non requiem poscat sibi. Commoda nescis,
 Mille voluptates, deliciasque loci.
 Quin referam: ante focum lecti mollissima pluma,
 Quali olim haud fultus Sardanapalus erat:
 Membra reclinatus cubitisque utrinque levatis
 Oscito, dormito; nam sibi quisque vacat:
 Nunc hos nunc illos leviter perstringere libros,
 Fabellam, vitam, drama, poemation,
 Censurasve juvat; narrare, audire vicissim,
 Contineant chartæ quicquid in urbe novi.
 DA. Tum verò patulam semper servare fenestram

▪ All the Clubs in Pall Mall had been established within a few years before.

Lecta cohors—PAM. Multùm hìc plebis in ora jocor :
 At notos, nutu, nictu, risuve saluto ;
 Reddere personæ congrua cuique meum est.
 Lux hæc inter abit ; quintâ dein scribitur horâ
 Passim : unus labor hic sollicitat placidos.
 Nulla dies nobis sine literâ—CR. At, oro, paratus
 Qualis sit cœnæ ? PAM. Protinus ista peto.
 Symposium en lautum ; tecti in penetralibus altis
 Bis senos, ut par, mensa rotunda capit.
 Rarius hoc : conclave patens plerumque subimus ;
 Inspicit hic chartam quisque, legitque locum.
 Tum præsto aut carnis solidæ repetita voluptas
 Ad libitum, aut uni portio sufficiens.
 Insuper et vini per sobria poëla, triental
 Ebiberit. CR. Parcè permodicèque tuus.
 PAM. Sanè ; sed laquear, lychni, et pretiosa supellex
 (Non sua confiteor, non aliena tamen)
 Vel Regem efficiunt ; nullâ et mercede ministri
 Donandi. CR. Laudo hoc ; optima conditio est.
 Quin me duc, nam tecum hodie cœnare—DA. Quid, audax
 Inceptas ? umbris accubuisse nefas.
 PAM. Quod licet, inspexisse dabo, et per singula ducam ;
 Arcetur dapibus turba profana. CR. Grave est.
 DA. Multa prius curæ ; ora, ambi, suffragia capta ;
 Qui te proponat, quique secundet, opus.
 Fecerit arbitrium de te tandem urna ; periëlum
 Magnum hoc ; exsiliat calculus ater, abis.
 CR. Non Cereris, Bacchique mihi mysteria tanti.
 PAM. Quin abeo ; infelix atque profane, vale !
 (*Exeunt Pam. et Da.*)
 CR. Haud inventa tamen nostratibus ulla novabunt
 Ingenium, hospitibus, semper, ut ante ferum :
 Ad vos confugio ; securus quippe repulsæ est
 Qui vestram implorat pauper et hospes opem.

H. BULL.

1826.

EUNUCHUS.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phœdria</i> ... HERBERT KYNASTON.	<i>Pythias</i> ... ALEX. J. SUTHERLAND.
<i>Parmeno</i> ... ROBERT J. PHILLIMORE.	<i>Chremes</i> ... ROBERT BALDWIN.
<i>Thais</i> THOMAS CHAMBERLAIN.	<i>Dorias</i> ... WILLIAM COTHER.
<i>Gnatho</i> ... JOSEPH ANSTICE.	<i>Dorus</i> JOHN SIMPSON.
<i>Chærea</i> ... HENRY A. JEFFREYS.	<i>Sanga</i> J. EDENSOR HEATHCOTE.
<i>Thræso</i> ... CHAS. PERKINS GWILT.	<i>Sophrona</i> STEPH. FOX STRANGWAYS.
<i>Laches</i> LANGTON EDWARD BROWN.	

PROLOGUS.

JOSEPH ANSTICE, Capt.

Illness and
absence of
the Duke
of York.

Solenni cum festo absit, studiisque suorum,
 Quem colit ante alios nostra Thalia Ducem,
 Nullisne auspiciis pietatem præter et æquum
 Scena ideo cuiquam hæc nocte videtur agi?
 Immo absens nostrum præsens, Frederice, laborem
 Dirigis et curis anxia corda levas.
 Est ingens desiderium, at nil lugubre nostra
 Lævo aut contristans omine corda quatit:
 Anglia læta tulit salvo pro Principe grates;
 Salvo atque incolumi nos caruisse parùm est.
 Nostis enim ut trepidi nuper communia cives,
 Tanquam in præcipiti tempore, vota dabant;
 Par nobis studium ac patriæ est, unàque dolere,
 Unà quicquid erit discimus usque pati.
 Quin proprium id fidos tetigit magis; Illius unquam
 Nos esse immemores mater Eliza sinat,
 Quo pridem domus hæc consueto læta superbit
 Hospite, per quem nos publica cura sumus?
 Quem facilem potuit toties repetita morari
 Hæc nihil ornatûs scena vel artis habens?
 Omnibus Ille aded facilis prodesse, benignam
 Seria res, sive hæc ludicra, poscat opem;

Quin instat nunc officio et sibi parcere nescit,
 Dum festinanti est vix stabilita salus.
 Quod felix faustumque, diu hōc custode feratur
 Bello clara foris Angliā, clara domi !
 Macte esto, meliorque hūc olim sæpe reducat
 Incolumem^t ad nostros quæ vacet hora Lares !

1826.

EPILOGUS IN EUNUCHUM.

GNATHO. CHÆREA. PHÆDRIA.

GNATHO (*prodit e domo solus*).

Mirum illud forsā cœnam liquisse receptum

Me modo, amicorum et deseruisse gregem.

Haud ita consuēram ; sed fretus nomine vestro

Atque patrociniō dicere pauca—(*Chærea intus.*) Gnatho !

Heus, Gnatho ! an evasit ? certe non hinc procul, atque

Herclè illum (*prodit cum Phædriā*) inveniam mox, ubi-
 cunque siet.

Hui, bone vir, quænam hæc nova fabula ? tene sodales

Istos et lautas linquere posse dapes ?

GN. Desine ; non sum, qualis eram, Parasitus—honestā

Conditio inventa est, aucupiumque novum.

Short
 road to the
 Learned
 Languages.

^t These hopes were disappointed. The Duke of York never returned to the School which he had so constantly graced with his presence and supported by his patronage. He died at the house of the Duke of Rutland, in Arlington Street, on the 5th of January following, within three weeks after the 16th of December on which this prologue was spoken. Those only who remember the rude and unattractive appearance of the College theatre, with its hard benches covered with coarse baize ; lighted, before the introduction of the Argand lamp, with flaring tallow candles ; and the passage from the house of the head master through Little Dean's Yard, often, in those days of severe winters, through a foot's depth of snow, to hear a Latin play, interesting only to the higher class of scholars, performed by inexperienced boys ;—they who remember these things can best appreciate the kindly nature of the Prince, who never allowed any obstacle but the most urgent business to stand in the way of his annual visit to the Westminster Play.

- CH. Credo, si ventri possis "indicare bellum"—
 Sed qualis tandem vita futura tibi est?
 Confidens linguæ sanè, ut consuetus es. GN. Immo
 Confidens linguis—Ars Polyglottiaca est;
 Et Polyglottus ego ἀνθρώποις μέρουσσι Professor;
- CH. Unus tot linguas tam variasque tenes?
 Ventriloquum at certe credo—comprehendere tantum
 Isto pars alia in corpore nulla potest.
- GN. Crede viam inveni quâ viginti prope linguas
 Menses intrâ bis quinque docere queam.
- CH. An non hic Sapientûm octavus? GN. Grammaticæ omnes
 Jam valeant, valeat Lexicon omne. PH. Papæ!
- GN. Stultus eras Busbêi; testis tua Musa laborans
 Quantum obfuscetur tardum hominum ingenium.
- PH. Tardum hominum ingenium! Non, si te ruperis, illi
 Par eris. CH. At, quæso, quâ ratione potes
 Tam mira? GN. Argentum inprimis numeretur, et inde
 Quis prudens dubitet quin cito proficiat?
- CH. "Æs in præsentī perfectum format," an isthæc
 Regula Grammatices, dic, tibi displiceat?
- GN. Ah, rogitare! mihi remove incommoda curæ est,
 Nostro et tironi quicquid obesse solet.
- CH. Et *prodesse*. GN. Etenim studiosæ Versio in usum
 Nostra Juventutis. PH. Versio! an illa palàm?
 Inque manus tradis, quam omnes odere magistri,
 Et pro flagitio et crimine semper habent?
- Ludis me. GN. Quidni? nam verbum reddere verbo
 Curavi; res huc denique tota redit.
 Cujusque apparet vocis socialiter infra
 Vis scripta, atque oculos indubitata ferit.
 Vix tibi credibile est, quot momento unius horæ
 Percurrit versus tyro, etiam capita:
 Fit doctus nil tale putans; cedo, discere linguam
 Qui tandem possis planius aut citius?
- CH. Aut levius—GN. Quot sunt linguæ tot denique "claves."
- CH. Monstrum Grammaticum claviger inde domas?
- GN. Nec vocum latebras, graveolentia Lexica, noster
 Hâc, illâc, porrò versa, retroque terit;

- Quin digitis tandem et foliis simul otia feci ;
 Præsto sum Gradus et Lexicon ipse meis.
- CH. Quam sanè hic dignus Scapulas qui perdat ! at, oro
 Grammaticam omninò sic abolere cupis ?
- GN. Primùm verba tene ; sese mox abdita menti
 Grammatices vis et spiritus insinuant ;
 Hoc melius. Vitæ quid habent " Compendia " in usum ?
 Dic, verbi medii quid Paradigma juvat,
 Litera vel callere " Characteristica," vel quid
 " Syllabicum Augmentum " " tempo-que-rale " velit ?
 Miles siquis erit, recto instruat ille cohortes
 Ordine ; Syntaxis convenit ista magis.
 Vectus equo, agrorum hoc melius tu scandere claustrum,
 Sive sit Hexametrum Pentametrumve, potes ;
 Vocis* et ipse suæ *rationem* rite Senator
Reddiderit cum jam septimus annus eat.
 Hæc fiunt sine Grammaticâ ; tandem ista relictâ
 Barbaries clero sit, criticisque meris.
 Jam satis ; ars oculis subjecta fidelibus ipsa est—
- PH. Pace tuâ, hæc contrâ, dicere pauca velim.
 Usque fugax, partum minimo quodcunque labore est ;
 Festinatum adedò spem tibi fallit opus.
 Longas ne pigeat lucas tribuisse Maroni,
 Usque annum decimum Mæonidesque terat.
 Qui præceptoris summo vult munere fungi,
 Pigra sagax stimulis provocet ingenia.
 Intendat nervos puer et sibi fidere discat,
 Ardua Parnassi poscat et ipse dari :
 Sic, veræ virtutis amans patiensque laboris,
 Vitæ, à blanditiis tutus, inibit iter.
 Mos quantum antiquus valeat, vos testor, Eliza
 Quos dulci egregios nutriit alma sinu !
 Immutata suum servet schola prisca tenorem ;
 Informet pueros, erudiatque senes !

* " Reddas rationem vocis " was the form of words by which in the 'Challenge' a boy was desired by his antagonist to parse a word.

1828⁷.

ADELPHI.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Micio</i>	JOHN WARD WOODFALL.	<i>Ctesipho</i> ...	RICHARD H. SNELL.
<i>Demea</i> ...	J. EDENSOR HEATHCOTE.	<i>Sostrata</i> ...	WILLIAM COTTER.
<i>Sannio</i> ...	GEORGE DAY.	<i>Canthara</i>	STEPH. FOX STRANGWAYS.
<i>Æschinus</i>	WM. ARCHIBALD BISCOE.	<i>Geta</i>	WILLIAM LAW HUSSEY.
<i>Syrus</i>	ALEX. J. SUTHERLAND.	<i>Hegio</i>	CLEMENT BERKELEY HUE.
	<i>Dromo</i>		ANDREW ROBERT GRESLEY.

PROLOGUS.

RALPH BARNES, Senior Monitor*.

Death of
the Duke
of York.

Salvete nostro benevoli spectaculo,
 Quod more jamdudum apparamus annuo ;
 Neque ista quemquam offendat intermissio
 Per quam doloris facta testis publici
 Terentiana Musa siluit. Quippe erat
 Sacrata causa luctûs, atque cuilibet
 Multum notanda, nostro at plurimum choro,
 Cujus solebat interesse lusibus
 Desideratus ille Princeps. Floruit,
 Longûmque floreat Schola hæcce Regio
 Ornata titulo et Regio digna auspice.
 Sed si quid emereatur alma comitas,

* On the 5th of January, 1827, died Frederick Duke of York, a warm friend of Dr. Carey, the late head master, and a constant patron of Westminster and visitor at the Play. His death was a great loss to the School, and occasioned the omission of the representation in the following December.

* Through the absence of the Captain, Douglas Macdonald, from illness, the duty of speaking the Prologue devolved on Barnes, the Senior Monitor.

Sutherland was also compelled by illness to resign his part of Hegio to Hue ; but, returning just before the Play, he found the part of Syrus vacated at the last hour by the sudden illness of Macdonald, the Captain. At the request of the second master, Preston, he undertook it at three days' notice, and performed it with great success, for which he was called upon the stage and thanked by the head master. Biscoe resigned his rôle of Geta to Hussey, taking that of Æschinus, vacated by Dunn. So that Hegio and Geta, at first given to the seniors, Sutherland and Biscoe, were finally acted by Hue and Hussey, of the second election.

Et cura nostrî, amorque perpetuus, tibi,
Frederice, quando ullum reperiemus parem !

At ne severis immorando casibus
Ducantur horæ quas levis solet sibi
Thalia vindicare, cessent nœniæ ;
Verùm in memoriâ penitus insideat Ducis
Nomen, beneficia, atque laudes mortui.

Jam nunc, Elizæ ut institutum postulat,
Ad ficta nos convertimus ; namque annuus
Mos hicce Regiâ superbit vindice ;
Nec nomine uno nititur comœdia,
Quæ nunc agenda est ; nempe vos Terentius,
Eliza, Fredericus, monent ut comiter
Dignemini aures applicare fabulæ ;
Et vestra non alio modo puertia,
Ni fallor, acta faciat ut puerilibus
Sitis benigni et propitii conatibus ;
Non pauca quippe nos gravant etiam insuper
Incommoda ; Æschinus, Syrus, Geta, Hegio
Vestram sibi omnes indulgentiam impetrent ;
Actoribus enim substitutis utimur.

1828.

EPILOGUS IN ADELPHOS.

MICIO. SOSTRATA. DEMEA.

MICIO (*calling toward the door*).

Bazaars ^a.

Canthara !—barbarico quid monstri hoc nomine Bazaar !

Non rexit ex illo Sostrata nec famuli :

Ah verè hoc dicunt, non solum innexuit Hymen

Quæ tibi sarta, sed et vincla necesse geras,

Jurgia, blanditias, verba aspera, verba jocosa,

Innumeros sumptus, multiplicesque moras :

^a Bazaars for the purposes of charity had now become the fashion.

(*Enter Sostrata.*)

Sed video uxorem—mea lux, mea Sostrata, salve !

Tandem ades. Sost. Ah, mi vir, non potui citius :

Demea mox aderit qui rem tibi nunciet omnem :

Ipse quidem hæc emi paucula, bella tamen.

MI. Nec cara, ut spero. Sost. Quidnam scelus excidit ore,

Stulte marite, tuo?—maximi erant pretii.

Venditio fit nempe poetæ pauperis ergo,

Qui nisi verborum copiam, habet nihilum.

Emisse, et magni, virtus est ; maxima virtus—

MI. Judice me virtus incipit hæcce domi.

Sed quisnam hûc properat? nisi me mea lumina fallunt,

Demea nos rapidis passibus aggreditur.

(*Enter Demea.*)

Demea quid properas? animam recipe. DE. Hei mihi !
prorsus—

MI. Quidnam est hoc prorsus? Quid trepidas? DE. Perii !

Actum est ! tentavi nimirum affabilis esse,

Et malè processit ; nam *tria* verba *decem*

Stabant aureolis—verum accipe, Micio, lintrem

Pulchellum, mihi quem vendidit ista Venus.

MI. Ista Venus? quænam hæc fuerit Venus? obsecro, narra

Omnem rem—DE. Meminisse horreo, at incipiam.

Postquam te in solido rursus, soror alma, locâram,

Collectas volui visere delicias.

Dum tamen errabam, conspexi forte puellam

Formâ—MI. Pulchrâ nempe—DE. Eximiâ ; atque oculis

Tam nitidis, magnis, et claris, ut nil suprâ.

Huic dixi, ut decuit—(væ mihi, nam perii)

Sed dixi, ut decuit, “ Salve, formosa puella ; ”

Hæc contrâ, “ Quid emes, O bone vir, quid emes ? ”

Emi ergo lintrem. At perdam post omnia naulum ;

Linter enim aureolis constitit iste decem.

MI. Aureolisne decem? DE. Nil, Micio, plusve minusve :

Nam virtutis erat restituisset nihil.

Dispicuere *vices*^b divis, reliquumque petenti

Vox erat hæc Veneris, “ Nil ego restituo.”

^b ‘Change,’ sc., which, on pretence of helping the charity, was often refused to purchasers.

SOST. Et merito, O frater ; quærenda pecunia primum ;
Virtus—MI. Verbum odi, Sostrata—quid latet hic ?

(*Enter a man with a large box.*)

SOST. O Domine, ingentem sumptum ne quære tuorum,
Nec vir adire velis non adeunda viro.

Vindicat hæcce sibi nova nupta. DE. Anne omnia ? SOST.

Verè

Omnia—pars minima est nupta puella sui.

Vos istæc auferte intro. Tu tangere noli,

Demea—DE. Ne sævi, Sostrata, tantopere !

Gratiam uti par est referam, adscribique Dearum^c,

Talia quæ curant, te faciam ordinibus.

MI. Quid, mi frater, ais ?—Noli, mea Sostrata, noli,

Divarum istarum te sociare choro.

SOST. Hui ! nova religio te incesserit, optime conjux ?

Plus æquo sanctum te profiteris. MI. Egon !

SOST. Incusâsti operam quam, si fas credere famæ,

Emuntarum omnis copia narium amat.

Hæc matutinus nec non et vespertinus

Rhetor sopitum concitat arte gregem :

Novit Iôannem hic methodus compescere Taurum,

Et natos Patrici non sinit esse feros :

Non aliâ in chartis splendent benefacta diurnis,

Non aliâ Patriæ sat Priamoque datum.

MI. Sat Patriæ Priamoque nocet. Fallacia, fucus,

Fraus cessent causam dedecorare sacram.

Sentis jamdudum (neque enim sunt omnia ficta)

Quàm purus nostrum corda gubernet amor ;

Pauperibus prodesse, ægris solatia ferre

Discimus instructi simpliciore modo.

SOST. Id laudo. Jam nunc redit ad te Sostrata, curis

Digna tuis iterum, nomine digna tuo :

Jactari cessans, simulare et fallere, virtus

Reverà incipiat nostra vigere domi.

W. KNOX.

Class. Journ. xxxviii. 319.

^c By the 'Deme' are meant the ladies of fashion who held stalls at the counter.

1829.

PHORMIO.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Davus</i> WILLIAM SMITH.	<i>Hegio</i> ANDREW ROBERT GRESLEY.
<i>Geta</i> WILLIAM COTTER.	<i>Cratinus</i> ... JOHN TATTERSALL.
<i>Antipho</i> ... HENRY JOHN ELLISON.	<i>Crito</i> THOMAS EDWARD MORRIS.
<i>Phadria</i> ... RICHARD BRANDRAM GWILT.	<i>Dorio</i> EDWARD J. WROTTESLEY.
<i>Demipho</i> ... CLEMENT BERKELEY HUE.	<i>Chremes</i> ... ARTHUR RALPH BARNES.
<i>Phormio</i> ... GEORGE DAY.	<i>Sophrona</i> .. GEORGE E. LYNCH COTTON.
<i>Nausistrata</i> HENRY WOOLCOMBE.	

PROLOGUS.

GEORGE DAY, Capt.

Defence
of the
Modern
Costume.

CUM forte nostri in mentem colloquentibus
Venit theatri, quæritur sæpe an vetus
Habitus reponi posset; an vivacius
Græcorum amictu redderentur Græciæ
Exempla priscæ: et chartis eadem hæc mos fuit
Objicere diurnis annuus. Pro tradito
Ego more pauca pace vestrâ proloquar.

Hoc primum; constat vix satis doctissimis
Qui fuerit Athenis ordinum quorumlibet
Vestitus atque ornatus; sin dignoscere
Studio et labore contigisset clarius,
Vix operæ fructus hic fuisset usui.
Pueri quotannis scilicet muliebribus
Ad cætum amicum vestibus partes agunt;
Et vos ridere facilem risum assuescitis,
Puerilibus si prodit passibus puer;
Si ventilabrum quaterere, si disponere
Nescit inexpertus syrma, nec sudarium
Satis expedite lacrymabundus extrahit.
At totus involutus fasciis chorus
Et impeditus, quâ careret vi suâ,
Quâ libertate et facili negligentia.
Dein ipsa nostris vestibus fidelius
Vita exprimitur et mores; an sit obviam

Factus hodie ingenuus et liberalior
 In plateis juvenis? En rursus tibi Antipho.
 Ergo^d habitum nos proferre solitum pergitur:
 Sin Attici possimus æmularier
 Sales leporis, vos favete et plaudite!

1829.

EPILOGUS IN PHORMIONEM.

Bow Street Police Office. HEGIO, CRATINUS, CRITO sitting as Magistrates.

CRI. SECTIO D, numerus viginti quinque; satelles^e.

Dignus qui partes centurionis agat.

HE. Strenuus hic creat infinita negotia nobis;

Id scio. CRI. At Inspector Phormio noster abest.

Miror—(*noise behind the scenes; enter Demipho dragging on
 Phormio in the dress of an Inspector*).

DE. Ain' custos es? At Alguazil, Quadruplator,

Et, credo, Janissarius es profugus!

Mene magistratu coram tu, furcifer? Immo

Te sistam, atque aderit jure Cratinus. CRA. Adest!

DE. "Est ubi te ulciscar probe," et in nervom—CRI. Obsecro,
 comem

Illum atque humanum? DE. Vim mihi nempe tulit.

CRI. Vim ille? incredibile est; nam fiunt cuncta '*secundum
 Actum*'—HE. Et custodi cuique libellus adest,

The insti-
 tution of
 the New
 Police.

^d Nevertheless ten years afterwards the Greek dresses were introduced with complete success by Dr. Williamson.

^e It is well known that the establishment of the new police by Mr. Peel was opposed by the public, and complained of as an expensive encroachment on personal liberty, nor was it till November 1830, when the agitation of the public mind on the question of Reform had endangered the peace of the Metropolis, and led to an attack by the mob on the public offices and on the shops of the respectable tradesmen, that the rate-payers were satisfied that they owed their security to the new force. It is now a wonder how we got on without it.

- In quo luce magis clarum patet omne legenti
 Descriptum certis finibus officium :
 Ergo incredibile est. DE. Sceleratus is ostia fregit
 Invito me, inquam ; dic mihi, lege licet ?
- CRA. (*to Ph.*) Rem narra. PH. Hunc hodie statuebam visere
 DE. Visas !
- PH. Quo melius nôrim teque tuamque domum :
 Nil aliud. DE. Secreta domûs tu ? HE. Te pudet horum ?
- PH. Et qui cognati, quæ nova nupta—DE. Tace !
 Fama bona est ; nil cuiquam debeo ; solvo tributa,
 Et semper, 'Rex sit salvus' in ore meo est ;
 Quid porro cum cive rei est tibi ? HE. Cognitionem
 Hanc ex officio tu facis ergo tuo ?
- PH. Sic est. HE. Prome librum. PH. (*producing his book.*)
 Reverentia vestra notabit
 Sic descriptum. CRI. Illi tuque modestus eras ?
- PH. Sane. CRI. Nil præter licitum hic fecisse videtur ;
 Dixi—HE. Fratri ego consentio—CRI. Et ipse simul.
- DE. Sic agitis ? Neque jam propriâ inviolatus in arce
 Anglus erit ? HE. Vix tu concipis ista satis ;
 Ne detrimenti quid corpore sive crumenâ
 Tu capias, visum est lege cavere novâ.
- DE. Ista omnis pereat nova codificatio ! Cur non
 Contenti antiquis ? HE. Tutior inde domi
 Atque foris vives. DE. Tutum me hæc dextera semper
 Præstitit—CRI. Ætatem respice, amice, tuam ;
 Non somno excutiêre—DE. Odi alta silentia noctis ;
 Me turbæ et strepitus et crepitâcla juvant—
- CRI. Ludis nos ; nullo quin tanta parata labore
 Ista tuo—DE. Et nullis sumptibus, oro, meis ?
- HE. Missum te facimus ; taceas : age, Phormio, quænam
 Acta tuâ fuerint in statione, refer.
- PH. Distrahor hinc illinc ; sed me magis omnibus unum
 Turbat. HE. Quid tandèm est ? PH. *Omnibus*^f ; inde timor ;
 Rheda nova aut aliquid simile est. CRA. Cur nomine at isto
 Dicta ? PH. Id me dubium sollicitumque facit.
 Forma huic oblonga est : cuique est caducifer ; ille
 Claudit vel reddit corpora pone sedens.

^f Omnibuses were introduced about this time.

- Res agitur signis. CRI. Ubinam consistitur istis?
- PH. Nusquam : per totam quæ Nova dicta viam
Huc illuc properant : ego Londinensis in usum
Has Academiæ^c suspicor esse novæ.
- CRI. Credibile. Omnibus illa patet. PH. Vah ! Callide, et intus
Libri. CRI. A quæis cursum quisque professor init.
- PH. Res plana est ; istas attentius observabo ;
Amoveo plateis noxia cuncta procul.
- DE. Teipsum ergò amoveas. PH. Quicumque cigaría sugit
Hunc cogo fumum devoret ipse suum—
Sub dio haud cuiquam septem in Dialibus est fas
Dormire ; indignum est, in-que-salubre nimis.
- HE. Recte ! PH. Cæruleæ et virgo plebeia ruinæ^b
Plus cyathos moneo ne bibat ulla decem.
- CRI. Scrutantine unquam sese obtulit Indica aristaⁱ ?
- PH. Grande illud, credo, *Seditionis* opus :
Quin hunc, “vulgârit Cereris qui arcana, vetabo
“Mecum”—CRA. Ut vir *frugi* civibus invigilas !
- PH. Nec minus externis ; heus ! introduce Chabertum^k
(*Enter Dromo, as Chabert, in custody.*)
Extraxi furno hunc ; Vah ! prope tostus erat !
Quin sua inhumanè vertens in viscera virus
Mille venena bibit, mille venena vomit.
- CRA. Horribile ! PH. Ardens plumbum, oleumque et phosphorus
intus.
- DE. Chelseiensis aqua his omnibus antidoton.
- HE. Fac, mergatur. DE. Eho, an non me jugulem, aut suspendam
Quæso, aut præcipitem fas, nisi pace tuâ ?
- CRI. Desine ; quid jam actum cum furibus, o bone ! PH. *Ab-*
actum est.
- Id genus omne, niger, leno, Corinthiacus,

^c The London University, established at this time on the principle of freedom from religious tests, gave much offence to the opposite party, by whom King's College was founded as an antidote. The indiscriminate reception of its students is compared to that of the Omnibus, invented equally about this time.

^b ‘Cærulea ruina,’ sc. ‘blue ruin,’ a nickname for gin.

ⁱ Indian corn, roasted as a substitute for coffee.

^k Chabert, called the ‘fire-king,’ exhibited himself as proof against heat and poison, by going into a heated oven, and inhaling prussic acid.

Evasère omnes; age, Rufi Regis ab aulâ
 Templi usque ad claustrum progrediari velim.
 Nemo, ita Dii me conservent, occurret, opinor,
 Qui tibi non fuerit vir probus atque pius!

CRA. Quò fugiunt miseri? PH. Templares inter asylum
 Atque suæ Alsatiæ limina nota petunt!¹
 Id curent Aldermanni; nos peste caremus:

(*Enter Chremes.*)

CH. (*to Ph.*) Obsecro tu, miles, civibus affer opem!
 Collecti fures totâ erupère suburrâ,
 Prætor et a tergo civicus ipse premit;
 Clamant quæstum abreptum et compensatio fiat:

HE. (*to Ph.*) Ut potes, occurras præveniasque malo;
 Instruito turmas: reliqua hic curabo. (*Exit Ph.*) DE. Ma-
 nentem

Laudo; "præter eam ne fugitote casam"^m,
 Vos moneam paucis; Audistis nuntius ille
 Turbata ut plateis omnia rettulerit;
 Sunt fures passim et custodes; tutius esset
 Argentum in capsâ deposuisse meâ.

H. BULL.

¹ The new police having expelled the thieves from the West End, that class congregated in the City, and the Civic authorities were compelled to establish a police of their own.

^m A quotation from the Phormio, act v. sc. ii. line 3, "Ita fugias ut ne præter casam, quod aiunt:" a proverb which has been variously interpreted by the commentators, but seems to mean, 'Don't go beyond the mark.' If you are escaping from a danger don't be in such a hurry as to pass your best place of refuge.

1831.

ANDRIA.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Simo</i>	G. E. LYNCH COTTON.	<i>Charinus</i>	THOMAS W. WEARE.
<i>Sosia</i>	WM. HENRY CHARLTON.	<i>Byrrhia</i>	ROBERT HICKSON.
<i>Davus</i>	JAMES HEMERY.	<i>Lesbia</i>	AMBROSE ST. JOHN.
<i>Mysis</i>	JOHN J. RANDOLPH.	<i>Chremes</i>	THOMAS ED. MORRIS.
<i>Pamphilus</i> ...	EDWARD J. RANDOLPH.	<i>Crito</i>	HARRY CARROW.
	<i>Dromo</i>	FRED. LUTTRELL MOYSEY.	

PROLOGUS.

THOMAS EDWARD MORRIS, Capt.

BIS^a sol recurrens iter explevit annum,
 Ex quo theatrum vobis hoc revisere
 Puerique licuit iterum quid profecerint
 Clementer observare. Quod quibus breve
 Tempus notatum magnis! Pacis undique
 Gentes agebant otia quietæ; Fides
 Stabat futuri et æquabilitatis fere
 Tædebat; horæ momento subito omnia
 Turbantur. Illum, qui auspiciis insignibus
 Sceptrum paternum gesserat Britanniaë,
 Fatalis, eheu, mortis abstulit dies,
 Felicem, ut nunc est regibus, cui fundere
 Non abnegatum est in patrio vitam solo,
 E Gallia nec vidit antiquum genus
 Extrudi Regum, rursus et vagarier
 Senem bis exulantem°. Quo pulso quibus
 Iris fremebant et recusabant simul
 Arrectæ fræna gentes. Tesseram datam
 Libertatem audiebant Gades ultimæ;
 Scythiæ Libertas arctum penetrabat gelu:

The death
 of Geo. IV,
 and the
 troubles
 on the con-
 tinent as
 well as at
 home
 which
 followed.

^a The death of George IV, June 26, 1830, had prevented the play in that year.

° The accession of William IV was shortly followed by the French and Belgian revolutions, by the former of which Charles X, the king of France, became for the second time an exile.

Eheu, vel hosti flebilis Polonia,
 Si fleret hostis!—aliis curæ quærere
 Injurias et nomen sceleri obtendere
 Speciosum—te ciebat imperium nimis
 Fessam superbis armis, te mens conscia
 Causæ impellebat nomen ut Leonidæ,
 Themistocleum et æmulareris decus!

Sed distrahor: Libertas hic sit liberis
 Licentia Anglis? Rapiant, auferant, crement
 Catervatim lucente latrones die?
 Fremant in Regem, legem, nobilissimos,
 In Deum et Altare cives perditissimi?
 Quousque tandem? at veritas et cum Fide
 Priscus pudor revertat. Vidimus modo
 Regia coronâ tempora alligari,
 "Vivat" et uno ore, "Vivat," exclamavimus.
 Religio nostris sancta vivit omnium
 Amorque solii cordibus: adoleat modo
 Bene satum semen usque sub penetralibus
 Nutritum faustis. Sic verè "Patriæ" erimus
 "Populique." Dulces sic juventutis viris
 Visere placebit sedes, sic gaudentibus
 Veteres amicos notis his parietibus
 Amplectier, favere sic, et plaudere^p.

1831.

EPILOGUS IN ANDRIAM.

DAVUS. DROMO. PAMPHILUS.

*(Enter Davus, and then Dromo from the other side.)*Brute
Actors.

DR. DAVE heus! DA. Quisnam me vocat? O, Dromo. DR. Vah!
 miseret me

Dave tui: scapulis jam pedibusque vales?
 Crede mihi^q, invitus feci. DA. Missa hæc face; nil me
 Tangunt; Patronus, jam, Dromo, constituor.

^p This play was acted Nov. 30th, Dec. 7th, and Dec. 12th.^q Dromo in the play had, by order of Simo, bound Davus in the 'pistrinum.'

- DR. Tunc Patronus? DA. Ita est; præfectus nempe Theatro,
Quot volo, promoveo. DR. Gouffius alter eris,
Ducrovusve^r audis potius? DA. Mihi cura theatri est
Majoris. DR. Tali non duce dignus ego.
- DA. Quadrupedem^a saltem nôsti constringere; multum hoc
Profuerit. DR. Curæ num tibi quadrupedes?
- DA. Ex^{his} tota cohors mea constat; quippe cothurni
Legitimi ad nihilum est pene redactus honos.
Actores, seu degeneres^t, seu falsa secuti,
Naturam prorsùs deseruère ducem.
Exempla e silvis sumo. DR. An fera prodeat actor?
- DA. Quidni? Nonne Orpheus leniit arte feras?
Impromptu, et puris in naturalibus, istæ
Simpliciter partes atque decenter agunt;
Non fuco aut vestitu opus est. DR. Docilesque modorum?
- DA. Oh! utinam obsequium tale ferant bipedes:
Bestia enim præstò est semper; prodire negabit
Forte homo, prodibit bestia præproperè. [Ad unguem
- DR. Num viva? DA. Ad vivum nempe omnia aguntur. DR.
Castiga. DA. Ausculta; Prodit Othello Leo.
- DR. Monstrum! hirsutus Othello? DA. Afrorum est finibus ortus,
Nobilior nullus pulpita Maurus obit.
Audi quæ Criticus dixit; " Nil Rege ferarum
(*Reads from a journal.*)
" Grandius omninò aut doctius esse potest;
" A capite actor atrox caudam exagitatus ad imam
" Omnes exterret, flebiliterve movet.
" Nam rugit horrendum; tum vox demissa repente
" Mirificum contrà dat pathos atque bathos.
" Scena frequentatur turbis." Mihi Magnus Apollo
Hic criticus; solus nostra theatra sapit.
Fabula Shakspeari sub finem languet, et istud
Pulvinar^a Tragicæ nil gravitatis habet.
Ergò leoninis de integro hunc versibus actum
Dramaticus sutor fingere jussus erat.

^r Ducrow, an exhibitor of horses at Astley's.

^a In allusion to the mode of confinement in the 'pistrinum.'

^t The degeneracy of the stage had long been lamented. Vid. Lord Byron's address on the opening of Drury-lane Theatre.

^a 'Pulvinar,' the pillow used by Othello in murdering his wife.

- Tum Desdemonam 'δυσδαίμων' dente trucidet
 Coram oculis noster. DR. 'Dente trucidet,' ais?
 DA. Immo; at pascentem qui vult spectare leonem
 Præmoneo, pretium solvat ut ille duplex.
 DR. Et merito—(*Prodit Pamphilus.*) PA. Oh, te quærebam;
 quod Dave facessis
 Audiui; egredior Roscius ipse novus.
 Ecce tibi Romeo primâ vice pulpita lustrans
 Hic est. DA. Ah! fatuum ridiculumque caput;
 Non opus auxilio tali est; Hyperione quanto
 Est Satyrus, tanto tute leone minor.
 Tu Glyceri formam fingis tibi, at heroinæ
 Horrendum nostræ dat Boa viva decus.
 Hoc quoque obest votis; Elephas de more puellæ
 Quæ comes incedit cauta duenna viæ
 Te parvi faciet; rostro suspendet adunco,
 Suspitor; I nunc, non hæc tibi arena patet.
 PA. Tentabo, si vis, soccum. DA. Spes lactat inanis;
 Creber in has partes Cercopithecus adest;
 Quod vere urbanum et sermone facetius omni
 Ringitur et gannit simia, agitque nihil;
 Hamletum quæ commoveat venit umbra Giraffæ
 Defunctæ, terræ res media atque poli;
 Fons, incrementum, status ultimus aldermanni,
 Testudo, tardis passibus egreditur.
 Insuper—(*Prodit Simo.*) Oh! noster, chartam accipe. SI.
 Tune theatrum
 Musarum incestas hoc, scelerate, modo?
 Ædesne erubuit nostras habitare Thalia?
 Fautricemne habuit nostra Minerva suem?
 DA. Quid verba hic fundis, Sapientia? Age, inspicere, Magna
 Charta est Musarum. SI. Si tria verba—Dromo!
 Quadrupedem! DA. Ah, minimè placet hoc. SI. Actoribus
 ergo
 Summis, quos memini, nullus habendus honos?
 DA. Quos memoras, tandem Scheda A, quæ dicta, recepit.
 DR. Quid Scheda A? DA. Nescis? Hoc sciat ipse Crito.

• The Schedule of the Reform Act abolishing the rotten boroughs.

- PA. Ne jam in scenarum regionibus astra requiras,
Acrius hic sensum fulmina bruta movent.
- DA. Scilicet hoc pacto didicerunt jungere dextras
Semi-ferique homines, semi-hominesque feræ.
- SI. Ah! valeas; rerum studiosa theatra novarum
Cætera sint, monstros prodigiisque fremant:
Nobis, quâ solitus fuit, arte Terentius idem
Fingit adhuc mores, nec sinit esse feros.

H. BULL.

1832.

ADELPHI.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Micio</i>	EDWARD W. INGRAM.	<i>Ctesipho</i> ...	ARTHUR C. GOODENOUGH.
<i>Demea</i> ...	WM. CHAS. F. WEBBER.	<i>Sostrata</i> ...	JOHN JAS. RANDOLPH.
<i>Sannio</i> ...	WM. HENRY CHARLTON.	<i>Canthara</i>	CORBET HUE.
<i>Bechinus</i>	EDWARD J. WROTTESELEY.	<i>Geta</i>	WILLIAM BARNES.
<i>Syrus</i>	JAMES HEMERY.	<i>Hegio</i>	W. GOODENOUGH PENNY.
	<i>Dromo</i>		WILLIAM POWELL MURRAY.

PROLOGUS.

JOHN JAMES RANDOLPH, Capt.

Mutantur omnia, interit tamen nihil:
Severiora studia vobis afferunt
Ætasque, tempusque, et novus rerum status:
Sed hîc, vetusti moris atque Regii
Memoria jussûs vos lubentes excitat;
Huc vos, ut antè, convocans Terentius
Exemplar Attici ministrat ingenî.
Mutantur omnia, interit tamen nihil:
Dissentientes fabula inducit senes,
Fratrum duorum jurgia atque dispares
Mores Latina hîc exhibet comœdia.
Vah! fida nimiùm scena! vah! coloribus
Tabella vivis picta! quàm tristi omine
Imago Lusitaniæ vos commovet,
Et dimicantium fera arma Principum!
Fatis acerbis agimur; at lugubria

War in
Portugal.

Differre pueris in diem est fas crastinum,
 Et feriarum potiùs ad spectacula
 Mentem applicare levia, quàm negotia
 Ad vestra, curasque Angliæ gravissimas.
 Ergo, relictis nœniis, comœdiam
 Paramus agere; jam puer fiet senex,
 Matrona, vetula, servus, aut puerpera.
 Et vos, Poetæ nomini atque manibus
 Nostri faventes, fabulam spectabitis,
 Partesque lenium hîc agetis iudicum.

W. KNOX.

1832.

EPILOGUS IN ADELPHOS.

DEMEA. MICIO. HEGIO. SOSTRATA. SYRUS.

(Enter Demea and Micio from Micio's house—Hegio meets them.)

Mrs. Trol-
 lope on the
 Americans

MI. Salve. HE. Et vos ambo. MI. Menses hos quatuor urbem
 Non visis. HE. Mos est; Ut nova nupta valet?

MI. Optume; et, ut fama est, in portu est Sostrata. HE. Por-
 tu, in

Portu! in partu vis scilicet; error erat;—
 Tam cito? MI. Rem dicam: Rixæ hic, scis ipse, quiêrunt,
 Nuper, et e binis constitit una domus.
 Ergo ut perpetua et nulli violanda maneret
 Pax hæc (spondet nil Anglia tale suis)
 Auctor erat frater quærendi fœdere juncto
 Americam, "Harmoniæ regna beata novæ*."

HE. Americam! MI. Sic est; exploratrixque locorum
 Sostrata præmissa est. HE. Tene manente domi?

MI. Prudens est mulier; jam, ut dixi . . . Oh Sostrata, salve!

(Enter Sostrata and Syrus.)

SOST. Et tu. MI. Quidnam agitur? num peregrè ire jubes?
 Cesserunt bene res nostræ? SOST. Oh, modo lexica donent,
 Verbum aliquod magnum, sesquipedale, velim
 Pro re tam grandi! monstra acta vapore, canales,
 Omnia naturam præter in orbe novo!

* The establishment of Owen in America, called "New Harmony." Vid. Epil.
 1823, note 4.

Præstantes virtute viri, candore puellæ !

SY. Oh, Kentuckiæ apri ! Virginis tabacum !

SOST. Quæ se terra parem huic præstat ! MI. Quid dicis ? SOST.

Ita ipsi

Affirmant omnes ; vos dubitare decet ?

DE. Concordesque adeo vivunt ; Respublica fratrum est ;

SY. Et si Tariffam dempseris, unanimes !

SOST. America Americano est optima, et optimus ipse

CIVIS. SY. Adelphi sunt. DE. Et Philadelphiam habent ;

Fœda tyrannis abest ; cohibet lex æqua potentes

Ditesque. MI. An dominis divitibusque locus ?

Vix teneo. SOST. Ah, tibi si tandem cognoscere cordi est

Quale animal, quantæ sit rationis, homo,

Ne cura Graios ; has obliviscere Athenas,

Nam primas partes Americanus agit.

Is fastu et titulis caret, et se suspicit unum,

Sincerus, simplex—SY. Et GENUINUS homo !

Reges odit ; amat seipsum ; est sibi proximus ipse ;

Unusquisque caret vir probitate. HE. Tace.

SOST. Porro facundus si sit minùs, omnium ab ore,

Ceu de perpetuo fonte, saliva fluit ;

Visit matronam et sedet usque, et ponere non vult

Pileolum, atque pedes erigit. MI. Oh ! facinus !

SOST. Despiciunt artes et ludicra quælibet, ad rem

Attenti ; Americis rem facere, id sapere est !

Præceptumque Syri, “ neglecta pecunia lucro est,”

Istis insulsum ridiculumque sonat.

DE. Euge ! illud laudi est ! saltèm hâc in parte patrisas,

America ! et cogis me meminisse meî !

Quin proficiscamur. MI. Reputantem hoc Sostrata fecit

Me valde incertum ; Quis mihi servus erit ?

SY. Servus, ain’ ? num liber serviat ? Auxiliator,

(Hoc animo teneas,) *auxiliator* homo est ;

MI. Quis portet mihi fasciculos, adeatque macellum,

Atque forum ? SY. Cur non tute magister eas ?

Sæpe senator olus, pisces carnemque reportat.

MI. Nollem ; me servis posse carere putas ?

’ Vid. Adelph. Act ii. sc. 2, ver. 8 : “ Pecuniam in loco negligere maximum interdum est lucrum.”

Sy. Est animal nigrum fugitivum ; nescio quæ sit
 Huic species ; hominem sed tamen ore refert ;
 Nullâ lege quidem, nisi lori lege, labores
 Huic addit varios, increpat, urget herus,
 Et servum appellat. MI. (*to Sost.*) Quid censes, ibimus an
 non ?

Sost. Illic quæ maneant commoda quemque, loquar—
 Omnibus arrides atque omnia, Micio, laudas ;
 Americis nemo gratior esse potest.
 Æschinus erubuit ? Dediscet talia ; discet
 Ctesipho virtutes ipse referre suas ;
 Demea dure, tibi, nullo culpante, licebit
 Iras et verbum quodlibet evomere ;
 At tu virtute antiquâ, tu moribus istis,
 Nil ibi proficies, Hegio ; siste domi.
 I jam præ, non ipsa sequar. MI. Non gentis amantem
 Te credo istius. Sost. Gens odiosa mihi est.
 Tecum semper eo ad cœnam, si quando vocâris ;
 Mi vir, me miseret conjugis Americæ ;
 Sanè haud æquales ibi mas et fœmina : tum me
 Dixerunt, memet ! namque fatebor, anum !

MI. Barbara vox ! absit ! Sost. Nec jam quæ sentio, vobis
 Hæc statui solis credere. Sy. Nostra, cave !
 Namque opus est tacito. Sost. Nequaquam ; proferam.
 Sy. At illi

Inficias ibunt. Sost. Proferam id omne tamen.
 Bibliopola urget *, fiat. MI. (*coming forward.*) Non omnia
 sanè

Hæc sunt quæ dicit, nec nihil esse reor.
 Sed nova cur senior moveam ? Has ego nactus Athenas
 Vivo hic, vivam, et, si Dîs placet, hic moriar !
 DE. Quod reliquum est, coëant ambæ jam in fœdera gentes !
 Consiliis ambæ sint animoque pares !
 Nobile par fratrum, Johannes, Jona-que-thanus ;
 Admoneat fas hoc Demea pacificus !

* Mrs. Trollope's work on America had just appeared.

1833.

PHORMIO.

DRAMATIS PERSONÆ.

Phormio ... WILLIAM BARNES.*Demipho* ... G. E. V. H. VERNON.*Antipho* ... AMBROSE ST. JOHN.*Geta* FRED. LUTTRELL MOYSEY.*Dorio* GEO. PHILIP MONCKTON.*Chremes* JOHN JAMES RANDOLPH.*Phædria* ... EDM. LAW.*Davus* JOHN STEDMAN.*Sophrona* ... FRANCIS BALSTON.*Nausistrata* WM. POWELL MURRAY.*Hegio* WILLIAM JOHN BUTLER.*Cratinus* ... CHAS. BAGOT PHILLIMORE.*Crito* ROBERT HENRY GRAY.

PROLOGUS.

JOHN JAMES RANDOLPH, Capt.

PRÆMITTOR, cùm jam ludos aulæa morantur,

Ut pro re prisco paucula more loquar.

Nota, nec insuetos, invitat fabula plausus :

Ut priùs, hanc secum quarta reducit hyems.

Nec non id vereor ne sint qui gesta querantur

Usque eadem his scenis, et nihil esse novi.

Causa patet ; nam non aliâ ratione Terentî

Intersunt nostris deliciæ studiis,

Ac juvat altisoni Musam celebrare Maronis,

Et sempèr florens carmen, Homere, tuum.

Seu gravior studiis incumbat Musa severis,

Seu facilem pulset, capta lepore, lyram,

Moribus hæc animos cultuque informat honesto ;

Hæc alit et vires et decus ingenii.

Altius eloquium, et melioris dulcia linguæ

Munera, et urbanos excoluisse sales,

Hoc opus est : et ad hoc prosunt calcata quotannis

Pulpita, cùm turba hos visit amica lares.

Non varii adferimus delectamenta theatri ;

Non ludis labor est conciliare novis :

Ipsis^a omne novum ; nec plus vice simplice nostrum

Aut Syrus, aut quisquam Pamphilus, esse potest.

Reasons
for the
recurrence
of the
four Plays.

^a ' Ipsis,' to ourselves, sc. the boys, most of whom remained only four years in College, and could therefore act in each play only once.

Sed nostri fortasse, suis dum commoda curent,
 Quæ placeant cuneis consuluère minùs.
 Delicto faciles ignoscite; nec doleant quæ
 Pro se proque suis Prologus arguerit.

W. J. LAW.

1833.

EPILOGUS IN PHORMIONEM.

DEMIPHO. CHREMES. GETA. PHORMIO. NAUSISTRATA. HEGIO.
 CRATINUS. CRITO.

Pretensions to
 Classical
 correctness.

DE. REM magnam molire, Chreme; mutandus amictus
 Est cuique—CH. Ah! res est magna procul dubio.
 DE. Sum quidem, uti nôsti, laudator temporis acti
 Me puero, et vestes has retinere velim.
 Sed tamen ut penitùs cesset discordia, fiant
 Quæcunque uxori sint placitura tuæ.
 CH. Nunc merito te, frater, amo; nam me gravat uxor
 Ista mea, et nostras increpat usque moras.
 Ne vestem mutare time; Romana decebit
 Te toga, et incipiet plaudere grex Criticus.
 DE. Scilicet—CH. At Geta adest præstò, quem quærere soccos
 Jussi et personam—GE. Non Geta, sed Gheta sum.
 DE. Hui! vocem mutare jubent, et vertere vestes!
 Heus, Geta, dic quidnam sit Cicero. GE. Kikero.
 DE. Quid Kikero! Kikero! GE. Quidni? loquor ore rotundo;
 Et vos arrectis auribus—DE. Hui, nimium est.
 CH. Haud nimium est, frater; Nausistrata vult ita, suadet
 Grex Criticus. DE. Fiat; morigeror Criticis.
 Aures arrigere enitar; loquar ore rotundo,
 Nec, si infra soccum sint joca vestra, querar.

(Enter Phormio.)

PH. Fecisti probè et opportuno in tempore. CH. Quidnam est?
 Quis nos alloquitur? GE. Phormio. CH. Væ miseris!
 PH. Salvete. CH. Oh, salve. DE. Salve. PH. Satin' omnia
 recte?
 CH. Optumè. GE. Et in Latium tendimus. PH. In Latium?

- Græcia quærenda est; Sal Atticus, Attica vestis.
- DE. Hic me Romanam suadet habere togam.
- PH. Ignoscas fatuo—sed nunc missa hæc faciamus;
Carmina enim docto sunt recitanda modo.
- Arsis servanda est nempe, et Thesis. DE. Hui! Thesis, Arsis!
Mene jubes canere ad tibiam? Ohe nimium est.
- CH. Ah, sine—saltabo et cantabo quodlibet. PH. Arsin
Nimirum observans et Thesis. CH. Ut potero.
- PH. Quid nunc Demipho ait? DE. Canere et saltare recusat;
Personam et soccos abjicit. PH. Os hominis!
Est ubi te ulciscar: prodi, Nausistrata, prodi!
- DE. I, Geta, quàm properè tres pete causidicos.
- PH. Causidicos! eheu, totum his Acheronta movebit!
Quid faciam; abripiant omnia causidici.
Et cœnabo domi. (*Enter Nausistrata.*) NA. Quis me vocat.
CH. Haud ego. PH. Salve
Patrona. NA. Oh, salve Phormio, quidnam agitur?
- PH. Parvi momenti res est, non auspice tali
Digna quidem. (*Re-enter Geta.*) GE. (*to Demipho.*)
Quàm mox advenient. PH. Abeo;
Demipho et ipse Chremes tibi rem, Nausistrata, pendent,
At mihi causidicis non opus est—valeas. (*Exit Phormio.*)
(*Enter Cratinus, Crito, Hegio, as counsel.*)
- NA. Hoc quid sit, mi vir? responde. CH. Nescio sanè.
- NA. Quin tu dic, Geta, cur Demipho colloquitur
Cum tribus his nigris. DE. Vos, O clarissima mundi
Lumina! opem vestram poscimus en iterum.
Phormio res nostras turbat, rerumque novarum
Sævit amor—sordent quæ placuere diu.
Ipse, senex placidus, mox omnia vertere cogar:
Nil non tentatum est, nil habet iste sacrum.
- GE. Eu, noster, laudo. Demosthenis aut Kikeronis
Eloquium poteris vincere; Nemo—DE. Tace!
Quis fari, Geta, te jussit? loquere, Hegio. HE. Nonne
Cratinum
Censes? DE. Incipias ergo, Cratine, loqui.
- CRA. Demipho, non equidem tali me dignor honore.
- DE. Dic, Crito. CRI. Mene? oh—CRA. Hem, si placet incipiam.
Omnia tentanda esse puto—inflectenda—novanda—
Mutanda—error inest—omnia sint aliter

Ac sunt ; intellectus enim viget, aureaque adsunt
 Sæcula ; jam sapimus verè, hominesque sumus.
 HE. Ipse antiqua probo ; dico nihil esse novandum ;
 Quod fuit, esto immutabile, semper idem.
 Res defende tuas, propriâque in pelle quiesce,
 Si sapis, et sanctum sit vetus omne tibi.
 DE. Dic, Crito. CRI. Non opus est rem multis ducere verbis,
 Nec refert vestes sintne novæ, an veteres.
 Omnia condemno spectacula ; fabula cesset
 Omnino ; res est fœda, abolenda. DE. Probè !
 Omnes dixistis probè—NA. At amplius hoc reputandum
 Arbitror, et jubeo quemque valere. HE. Vale ! [Pax !
 DE. Quid secum volvit Nausistrata. NA. Demipho, Pax. DE.
 CH. Ah, Pax, et junctos sanguine jungat amor.
 DE. Euge ! Chremem dixisse probè, Nausistrata, credis ?
 NA. Credo ; tamen conjux sit satis una. CH. Sat est.
 DE. Ibumus ergò domum, atque unà cœnabimus omnes ;
 Dissideant alii ; nos meliora juvant.

1834.

EUNUCHUS.

DRAMATIS PERSONÆ.

Phædria ... FREDERICK FISHER.*Parmeno* ... JOHN STEDMAN.*Thais* WM. FRANCIS HOTHAM.*Gnatho*, ... G. E. V. H. VERNON.*Chærea* WM. POWELL MURRAY.*Thraso* BOURCHIER W. SAVILE.*Laches* WILLIAM ELIAS TAUNTON.*Pythias*..... HEN. BARRETT LENNARD.*Chremes* ... GEORGE HENRY DREW.*Dorias* ROBERT BISCOE TRITTON.*Dorus* EDMUND THOMAS FIELDE.*Sanga* ROB. MANNERS HOWARD.*Sophrona*... HENRY SMITH.

PROLOGUS.

G. E. V. H. VERNON, Capt.

Burning
 of the
 Houses of
 Parliament,
 October 16,
 1834.

FAS^b est salutare hospites atque advenas,
 Etsi familia distrahatur tristibus
 Curis, herumque prægravant molestiæ.

^b This Prologue was delivered on the second night, December 10th. On the third night another was prepared on the occasion of the presence of William IV.

Fas esto nobis gratulari ; gratias
 Agere et habere cuique vestrûm, O benevole
 Et docte cœtus ! liceat auditoribus
 Nostris salutem impertiamus, etsi atrox
 Locos ruina^c proximos fœdaverit,
 Humique jaceat Curia, eheu, Anglica.
 Sæva est calamitas ; tamen ab ipso incendio
 Ducamus animum ; stat superbum Principis
 Opus vetusti ; nulla sacram polluit
 Ædem hancce flamma. Maneat aula Regia,
 Sanctique Petri maneat Ædes omnibus
 Invicta et inviolata casibus : nova
 Viciniæ atque pulchrior sit Curia
 Nostræ, Britannici imperî sit dignior.
 Fuit lateritia ; esto marmorea. Movent
 Fortasse risum verba nostra grandia ;
 Si quis peritus artium, et comœdias
 Doctus Latinas cogitet, “quàm discrepans
 “ Et varius habitus induatur Chæreæ
 “ Et Parmenoni : nonne nos Terentio
 “ Debemus æquiora ? num superstiti
 “ Nulla est Poetæ gratia ? An pepercerit
 “ Tam longa series temporum hisce fabulis,
 “ Nec nos pudebit apparatus ludicri ?
 “ Tantamne rem tam negligenter egimus ?”
 Peritus esto literarum et artium
 Quicumque nobis vertat ista crimini ;
 Sit doctus artem scenicam : histrionibus
 Nobisque minimè convenire sentiat
 Leges easdem vel licentiam parem :
 Hic velle neminem esse Roscium sciat :
 Sufficere nobis si Latina fabula
 Nostris amicis placeat et fautoribus,
 Fratresque plaudant fratribus, natis patres.

^c The Houses of Parliament were destroyed by fire Oct. 16 in this year.
 Every effort was successfully directed towards the preservation of Westminster
 Hall, which was saved, with the House of Lords and Painted Chamber ; the former
 of which was from that time occupied by the Commons, the latter by the Lords,
 till the completion of the present structure.

Servamus instituta vetera, pristina
 Exempla, pristinamque consuetudinem.
 Suis Eliza fabulas agi jubet
 Terentianas; en Alumni Regii
 Parent Elizæ, mentibusque adhuc piis
 Regina colitur, atque amatur mortua.
 Officia facere nostra jam conabimur,
 Ipso favente et imperante Principe,
 Quamvis gravato luctibus domesticis.

W. KNOX.

1834.

PROLOGUS ALTER IN EUNUCHUM^d.

QUAM poscat artem nostra jam nos fabula
 Coram Patrono maximo et dignissimo?
 Ipsum quid ante Regem Alumni Regii
 Dicent agentve? Possumusne Principem
 Nostrum salutare, ut decet? num convenit
 Nobis virorum vindicare munera
 Partesque gravium? nonne vilis exitus
 Incepta tanta minuet atque proruet?
 Tentanda tamen est via; silere enim vetat
 Nos ipsa disciplina nostra. Ducimur—
 Ultrò et volentes ducimur, nec quilibet
 Fide carebit, gaudioque plurimo:
 Sed nos juberent, imperarent, cogerent
 Statuta, pietas, atque norma pristina—
 Etsi recentis caritatis obrui
 Possit memoria, cogimur, Rex Angliæ

^d This Prologue was spoken by the Captain, Granville E. V. H. Vernon, at the third and last representation, Dec. 15, before his Majesty King William IV. The Prince George of Cambridge was on the right, and the Duke of Richmond on the left of the king. Sir Andrew Barnard, Sir Henry Wheatley, and Sir Philip Sidney were in attendance. Mr. Justice Taunton was also present. Before leaving the theatre the king took the hand of the Captain, presenting at the same time 100*l.* to the cap; and, expressing his high satisfaction at the performance, asked for an additional week's holidays.

Benigne, comis, alme ! plurimam Tibi
 Dicere salutem, gloriari nos Tuos
 Vocari et esse, gratias agere Tibi,
 Scholæque nomen vindicare Regium !
 Quid quod Patrono dedicetur jam manet ?
 Quid quod loquatur Principi suo puer ?
 Servamus instituta vetera, pristina
 Exempla, pristinamque consuetudinem :
 Suis Eliza jussit nostra fabulam
 Agi Terentianam ; agetur scilicet,
 Terentioque Cæsar ipse subvenit.

W. KNOX.

1834.

EPILOGUS IN EUNUCHUM.

PARMENO. THRASO. GNATHO. SANGA.

- PA. ORATOR noster Gnatho et indefessus amicus
 Ad me venit heri pacta tributa petens ;
 Namque huic, ne careat digno pia causa patrono,
 Quoque anno servus quilibet æs tribuit.
 Tum ne quid desit summæ, mihi cura legendi est ;
 Seu vult, seu nonvult, dat mihi quisque obolum.
 "Conficio hæc;" vereor ne conficiantur iniquè,
 Nam multo hunc opus est "ære ciere" virum.
 "Defrudo ipse meum genium," esurieque laboro
 Jamdudum, atque "alio munere mox feriar."
 Oh, utinam—at Thraso adest—sequitur vestigia servans
 Ipse Gnatho—cedens ponè latebo ducem.
- TH. Nil dignum vasto tulit hic promissor hiatu,
 Hic Gnatho—PA. Vah ! certè vastus hiatus ei est.
- TH. Me fallit, mutatque fidem. PA. Quidnam audio ! GN. Salve,
 O Dux magne ! quid est ? tene silere decet ?
 Oh, lepidum caput, O nostri spes maxima sæcli !
- TH. Te vellem ex animo talia verba loqui.

Mutiny in
 the Ragged
 Regiment.

e "Conficio hæc," for this and two other phrases in inverted commas see
 Phormio, act i. sc. 1.

- GN. Ex animo ! quidni loquar ex animo ; aspice vultum,
 Mi Thraso ; num credis me tibi verba dare ?
- TH. Cur me contemnit Thais ? cur Phædria ridet ?
- GN. Somnia ! te laudant, ingeniumque *tuum*.
- TH. Num narras mihi vera ? GN. Atqui aiunt Atticum inesse—
- TH. Euge, satis laudant. GN. Quid, tua dicta putas
 Excidere ex animis nostris ? stat gratia vivax,
 Atque idem stat honos usque tibi, usque tuis ;
 Quid Strato^f ? quid Rhodius^f ? TH. Taceas ; mihi credere
 possum ;
 Nam novi meipsum ; vix tibi credo satis.
- GN. Parmeno, adesto. PA. Adsum ; quid vis ? GN. Ostende
 tributum.
 Te pudeat nostram, Dux, dubitare fidem.
 Ecce meos testes ; hic murus aheneus esto,
 Æs in præsentî. TH. Sanè ita Grammatici :
 Et tibi credo iterum. GN. Benè agis ; tu, Parmeno, testes
 Aufer, et in tuto pone ; abiitne ? TH. Abiit.
 (*Exit Parmeno.*)
- GN. Strenuus est, vafer est ; vix est hunc fallere quemquam ;
 Vult tamen, ut narrant, imperitare mihi.
- TH. Imperitare tibi Patrono ? GN. Ita in urbe loquuntur ;
 Rumores varios sedula turba serit.
 (*Redit Parmeno.*) Hem redit et currit ; salva estne pecunia ?
 PA. Non est ;
 Saccos diripiunt Simalio atque Donax.
 Accivit sibi Sanga coquos, furumque manipulus
 Huc venit : ausculto murmura. GN. Quid faciam ?
 Libertas violenta quidem respexit inertes :
 Siste, Thraso. TH. Mea post principia est statio.
 (*Exit Thraso.*)
- GN. Fugit ; et adveniunt fures ; mihi turpe relinqui est ;
 Thais abest ; ædes Thaïdis ingrediar :
 Nam quodcunque cavere queo, hoc admittere nolo :
 Ulcisci hos poteris ; malo ego prospicere.
- PA. Te, patrone, sequar ; domus una tuebitur ambos,
 Atque apta eloquio est ista fenestra tuo.

^f Strato, master of the elephants, on whom Thraso boasts (Eun. act iii, sc. 1, line 24) to have inflicted some cutting jests. Rhodius, a young man of Rhodes, punished in like manner (Ibid. line 33).

(*From the window.*) En fures ! cum vecte Donax ! en Sanga coquorum

Agmen agens, et te—GN. Peniculumne gerit ?

PA. Non—longum cultrum vibrat, et te quærit ubique ;

Adsunt—SA. Iste Gnatho maximus est nebulo ;

Dat verba atque negat victum. GN. Scio, acerba coquorum

Circumstare odia—Hem, Sanga, Syrisce, Donax,

Simalio ! SA. Quid vis ? GN. At quid vos ? SA. Redde tributum.

(*Omnes.*) Omne. SA. Cibo et potu plebs eget—GN. In patinis

Est animus. SA. Quidni ? volumus panem et Circenses :

GN. Ausculta. SA. Nolo. PA. Non ita, Sanga, decet.

SA. Sic quidem erit—PA. Cultrone paras jugulare ? SA. Tace, tu !

Infimus, O longè infrà infimum es—huic homini,

Huic nebuloni, inquam, servis atque assentaris ?

Te s reor è flammâ quærere posse cibum !

GN. Parmeno, abi—cur te fruges consumere natum,

Sanga, putas ? doctus diceris esse coquus ;

Exiguam fortasse uno colis asse Minervam :

SA. Sanè. GN. Ergò tecum verba velim facere ;

Non metuo quin hoc crimen defendere possim.

SA. Descendas ; paulum quisque recedat ; ità :

Parce movere, Donax, argumentum baculinum ;

Huc accede Gnatho ; Parmeno restet ibi.

GN. O Sanga, O socii, et sociorum nomine digni,

Vos pudeat causam deseruisse sacram !

Jam labor in fine est ; operativi associantur,

Troja ferè capta est ; vix manet arx Priami !

Cur sit tantus amor ventris ? Sint libera vobis

Pectora ; sint nullo colla premenda jugo.

SA. Rectè ait ; ah ! pereant, et corvos in cruce pascant,

Quicumque inter nos dissidium esse volunt.

GN. Nunc dimitte agmen. SA. Vah ! nobiscum ipse redibis :

Hunc hilarem sumat natio tota diem.

g Vid. act iii. sc. ii. line 38.

1835.

ANDRIA.

DRAMATIS PERSONÆ.

Simo ROBERT HENRY GRAY.
Sosta ROBERT M. HOWARD.
Davus VERNON PAGE.
Mysis HENRY B. LENNARD.
Pamphilus . CUTHBERT E. ELLISON.

Charinus... GEORGE HENRY DREW.
Byrrhia ... FRANCIS BALSTON.
Lesbia WILLIAM T. ROBINSON.
Chremes ... WILLIAM ELIAS TAUNTON.
Crito PAUL BUTLER.

Dromo JAMES RALPH BARNES.

PROLOGUS.

GEORGE HENRY DREW, Capt.

Remi-
niscences of
St. Peter's.

SI quis ad has sedes jam forte accesserit hospes,
 Talia eum tacitè secum agitare putes ;
 “ Te quondam, Graiæ decus O insigne Camœnæ,
 “ Pulpita ceperunt digna lepore tuo :
 “ Romæ marmoreis extructa est scena columnis,
 “ Auri, eboris pulchrum luce nitebat opus :
 “ Exulat hic inter tenues tua Musa Britannos,
 “ Hospitium hic triste et vile, Menander, habes.”
 Hæc secum—at veniam fas exorare theatro,
 Si vacua ornatu est deliciisque domus :
 Hic antiqua vides nostræ incunabula gentis,
 Sancta immutati religione loci.
 An quos Musarum genitrix sibi vindicat alma
 Mnemosyne, temnet nunc pia Musa lares ?
 Quod si cui vestrûm curta hæc sit visa supellex,
 Si quis somno humilem credat obesse torum,
 Hic tamen occurrunt ævi monumenta prioris,
 Hic oculos signat dulcis et alta quies :
 Et valet antiquos paries evolvere fastos,
 Et gerit incisâ nomina cara notâ.
 Testor, si qui adsunt, quibus his sæpe ædibus olim
 Obrepens molli transiit hora pede ;
 Seu quis amici avidus fucatum agnoscere vultum,
 Altera quem mater jam fovet alma sinu ;

Seu quis adest, mittens annosa volumina juris,
 Ostia dum frustrâ pulsat aperta cliens ;
 Seu quis adhuc hilaris, quamvis provectior annis,
 Cui capiti aspersit blanda senecta nives ;
 Testor, nonne placent vobis et scrinia et arcæ ?
 Nonne placent tabulæ, stragula, ligna, foci ?
 O quantum ista placent, tantum placeamus et ipsi,
 Justitia et vobis sit pietate minor^h.

1835.

EPILOGUS IN ANDRIAM.

DAVUS sitting as a Poor Law Commissioner—SIMO and CHREMES as Magistrates—
 SOSIA a Beadle—MYRIS and DROMO with Paupers, &c.

DA. SIC res est ; e quinqueviris ego delegor unus,

Quæis est Decreti credita cura novi.

Hoc nobis demandatum est, ut plebis alendæ

Omnimodo nostræ diminuatur onus.

SI. Hoc magis ad nos. DA. Vos ! quorum sub numine—

SI. et CH. Quorum—

DA. Res perturbata est publica, abite boni !

Nil opus est vobis. CH. Quî tu huic sis aptior arti ?

DA. Ascendo in celsum conspicuumque locum ;

Unde meam circumspicio provinciam ubique ;

Atque hâc descripsi, ut cernitis, in tabulâ.

The New
 Poor Lawⁱ.

^h The author of these elegant lines is not known. On the second night, Dec. 9, were present, Lord Amherst, the Bishop of Jamaica, the Rt. Hon. H. Goulburn, Mr. Justice Gaselee, &c. On the third night, Dec. 14, the Turkish Ambassador and suite attended.

ⁱ The change effected at this time in the complicated system of the Poor Laws was carried out with great harshness and cruelty. The erection throughout the country, upon the centralizing principle, of Union houses in which wives and husbands were parted, and well-managed parishes were made to contribute to the poor of those where they swarmed, caused a great and well-grounded outcry.

- SI. Astutè factum. (*Enter Sosia.*) DA. Quid fers, dic Sosia—
 So. Turbas
 Plebs facit horribiles. (*Enter Dromo and Paupers.*) DR.
 Iste tyrannus ubi est?
- So. Impurum os! taceas. DA. Quid vis? DR. Panem atque
 tabernas;
 Tessera ubi est? Nonæ præteriére diu—
 Frumentum cur non accepi? DA. Lege vetatur.
- DR. Lege inquis? Garris; haud ita. DA. Quid quereris?
 DR. Quid? ventrem vacuum. DA. Ut vivas, operare. DR. Facetè
 Dictum! Malo cibos absque labore. 2nd PAUPER. Places;
 Improbis iste labor. DR. Proprias quin longior usus
 Commoditates has, perpetuasque dedit.
- DA. Lex hodie est mutata. 2nd PAUPER. Loco nos redde priori.
 DA. *Prospicere*, haud nobis cura *retrospicere* est.
 Davus sum non Janus. DR. At hæc mera verba, "Trium jus^k
 "Postulo natorum," terque quaterque trium.
- DA. Errâsti; poteras cœlebs mansisse. 2nd PAUPER. Potes tu?
 DR. Uxorem duxi; lege coactus Hymen.
- DA. Audi; in conjugium à duro proclive labore
 Ingenium est hominum. 2nd PAUPER. Non nego; nonne
 prius
 Consultum istud oportuerit? DA. Tibi restat asylum.
 Pauperibus patet hoc omnibus. 3rd PAUPER. Euge! bene!
 Laudo sibi propriam legit quam industria sedem;
 Scilicet hæc nobis otia Diva facit;
 Vivitur et quadrâ communi. DA. Ah, paululùm habebis
 Opsoni; stomachum parca diæta juvat:
 Corporibus pariter vestris animisque cavemus;
 Erroresque procul pellimus hæreticos.
 Multa Propagandæ fidei est domus undique falsæ:
 Anti-Propaganda est nostra et honesta domus.
 Ergo gynæceo mas quisque arcebitur. 2nd PAUPER. Inter
 Me sponsamque meam discidiumne velis,
 Fœmina honesta mihi quæ facta? DA. Age, jam elige
 utrum vis,
 Aut abeas. 2nd PAUPER. Abeas ipse, alienus enim es.

^k Lex Papia Poppæa, for encouraging population at Rome.

DE. Egi servitium hîc. DA. Antiquam exquirito matrem,
Unde venis—Dixi. Cur crepuère fores?

(*Enter Mysis as a female pauper.*)

DA. Quænam hæc sollicita est mulier subfarci-que-nata?

Mysis es! anne novum tute gravamen habes?

(*She produces a child from under her cloak.*)

CH. Est puer herclè! SI. Animal num rarum istocce videtur?

MY. Me miserandam! abiit, meque reliquit homo!

DA. Tollendus puer ergo tibi est. MY. Mihi prorsus, egenæ

Et matri? DA. Sic lex jussit. CH. Iniqua satis!

DA. Nescis quo spectet. Pueri sine patribus ullis

Exstabunt: sic jam salva pudicitia est.

MY. Hanc legem posuère viri; vos, tigride nati,

Aut—DA. Mulier suasit, docta, pudica, gravis!

SI. Quænam hominum? DA. Noster Malthusius ipse magistræ

Cui meritò primas cessit in arte suâ.

MY. Nec cuiquam hunc jam possum obtrudere? Semper egenis

Tu miserisque, Chreme, fautor et æquus eras.

CH. “Si mea cum vestris valuissent vota”—sed isthuc

Jam missum facias; hæc moneare velim.

Noli his, insolitis quanquàm, diffidere rebus;

In partem non sunt acta trahenda malam.

(*To the paupers.*) Vos minimè incuso. (*To the audience.*)

Parasitos fecimus ipsi:

Ecce damus veniam, nec petiisse pudet.

SI. Laudo. Referre gradum, et morbo medicarier ecquis

Non cupit? Eventu stent rata vota bono.

Ornetur rursùm propriis industria donis;

In pretio antiquus sit pudor, atque fides!

Sic, columen patriæ crescat genus acre virorum,

Qualis avos referat plebs animosa suos.

H. BULL.

¹ Miss Martineau, whose doctrines are well known.

1836.

ADELPHI.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Micio</i>	FRANCIS BALSTON.	<i>Sostrata</i>	HENRY RICHARD FARRER.
<i>Demea</i>	R. MANNERS HOWARD.	<i>Canthara</i> ...	JOHN RANDOLPH.
<i>Sannio</i>	GEORGE BAUGH ALLEN.	<i>Geta</i>	O. B. CAMERON HARRISON.
<i>Æschinus</i> ...	WILLIAM F. HOTHAM.	<i>Hegio</i>	HENRY SMITH.
<i>Syrus</i>	EDMUND THOMAS FIELD.	<i>Dromo</i>	HOLLED W. H. COXE.
<i>Ctesipho</i> ...	ROBERT BISCOE TRITTON.	<i>Parmeno</i> ...	J. J. T. SOMERS COCKS.

PROLOGUS.

FRANCIS BALSTON, Capt.

Effect of
the Drama.

ECCE iterum in scenam audemus prodire, locusque
 Et pietas nostrî vos meminisse jubent.
 Nec veterem gravius quisquam reprehendere morem,
 (Morem spectator cum probet ipse) velit:
 Sanè haud nescimus cui scena inserviat usû;
 Quàm populi mores pulpita honesta juvent.
 Hic vitæ ante oculos ad vivum effertur imago,
 Ut sese gestet quisque, loquatur, agat:
 Sic verum exprimitur; mens ipso concita visu,
 Quæ bona sint, sequitur; quæ fugienda, timet.
 Ingenia arte suâ diversa Terentius edit:
 Judicium cur non hæc puerile notet?
 Judicione carent pueri? sed semper habemus
 Cerea quæis labor est fingere corda pius.
 Quod verum atque decens, laudant; quod purius affert
 Relligio nobis purior ipsa, monent.
 Si mox è senibus prodibit acerbior alter,
 Clarius exemplo, quale sit ira, patet:
 Alterius faciles sint mores, corque benignum;
 Est tibi quod carpas cernere, quodque probes.
 Ergo iterum soliti nobis sit copia lusus,
 Nec rigidus vexet parva theatra Cato.
 Vos hilari risu conatus sponte juvetis,
 Plaudat et inceptis gratus, ut ante, favor^m.

^m This Play was acted Dec. 7, 14, 19.

1836.

EPILOGUS IN ADELPHOS.

DEMEA. SYRUS. MICIO. SOSTRATA.

- DE. CREDERE nolo tibi, Syre; connubialia festa
 Fiunt, an nostris festa aliena placent?
 Micio an iste senex vetulâ cum conjuge, Athenas
 Linquensⁿ, tentabit Bristolense fretum?
 Non equidem tibi credo, Syre. SY. Ut lubet; ecce maritus
 Ipse novus. (*Enter Micio.*) MI. Salve, Demea. DE.
 Frater, ave!
- MI. Ah jurgabis, ut es solitus; mi Demea, frontem
 Exporge, et cœptis morigerare bonis.
 Turba Sophorum ingens urbem ornat Bristolensem;
 Vix septem jactat Græcia qui sapiunt.
- DE. Qui sapiunt! periêre olim septem Sapientes:
 Hic sanè-nostro tempore nemo sapit.
- MI. Ergò eo Bristoliam—DE. Num vis strepere inter olores
 Argutos anser? MI. Non ita, crede, mihi:
 Turba Sophorum ingens rerum novitate tenetur,
 Atque Anglos novit fallere Graius homo.
- SY. Nec Syrus hoc nescit. DE. Quid Sostrata? MI. Garrit
 aniles
 Ex re fabellas; lux erit historicis.
- DE. Quam navem ascendes—MI. Nullam. DE. Vah, quomodo
 abibis?
- MI. Aërio in curru; machinâ in Æoliâ,
 Quam facit ipse Syrus jam nunc—DE. Quidnam audio?
 SY. Facta est,
 Atque novus dicar Dædalus—DE. Haud dubito.
 At nupta egreditur. (*Enter Sostrata with a newspaper.*)
 So. Mi Micio, quod petis hic est;
 Rolandi Kalydor° te faciet juvenem:

New
 schemes
 and
 quackeries.
 The British
 Associa-
 tion.

ⁿ By a bold anachronism Micio and Sostrata are represented as persuading Demea to quit Athens and accompany them in an aërial car to Bristol, where the British Association held its meeting in this year.

° Sostrata shews to Demea a list of the new inventions in Britain, particularly those which will restore him to youth; Rowland's Kalydor and Macassar Oil and Gowland's Lotion were quack nostrums of the day.

- Pulveris et solis multa est injuria ; fiet
 Nulla—evanescent pustulæ ; amœnus odor
 Ex te spirabit ; niveâ lætabere fronte,
 Ore renidenti, purpureisque genis.
- MI. At dentes—So. Nigros dentes refricabit Odonto,
 Firmabit laxos, restituet veteres.
- MI. At crines—So. Gaudeto ; oleum subtile Macassar
 Vestiet amissâ tempora cæsarie.
- DE. Alter Adonis eris ; quænam Medea facessit
 Talia ? quis patri consulit Æsonides ?
- So. Huic homini nomen Rolando est. DE. Iste profectò
 Solus in arte suâ est. MI. At duo prætereâ
 Anglica terra viros tales si forte tulisset—
- So. Desine ; *Rolando* terra habet illa pares.
 Plurimi *Olivari*^p chartâ numerantur eâdem.
- DE. Hui nimium ! So. Chartam, si placet, ipse legas.
- DE. Tu, liberte, legas. SY. Folium recitare Sibyllæ ?
 Quanta superficies ! So. Selige quod placeat.
 (*Syrus reads.*)
- Sarsaparilla ; Eukeirokeion ; Odonto pukazon ;
 Balsama quæ nequeunt fallere ; Lac roseum ;
- DE. Perge—SY. Panharmonicon, Pantechnicon, et Pantheon,
 Et Pan—DE. Nimirum *πᾶν τὸ περιττόν*. MI. Ita est.
- SY. Elixir vitæ ; Gollandi lotio vera ;
 Ferrea trabs ; navis ferrea ; ferreum iter ;
 Ferrea—DE. Quàm speciosa dehinc miracula promit !
- SY. (*To De.*) Est quoque quod senibus mitia corda dabit,
 Securos somnos, mentem anxietate carentem ;
 (*To So.*) Est quoque quod steriles prole beare potest.
- DE. Anne volatilium in vestrà fit mentio chartâ ?
- SY. Sal—Sal—Sal narrant esse volatile ; et est
 Nympha volans. DE. Nympha ? hem, Sal illa volatilis
 hercle est.
- SY. Est etiam plaustrum Bristolense volans^q.

^p 'Olivari,' other sellers of oil, rivals of Rowland and his Macassar ; an allusion to the well-known proverb, "a Rowland for an Oliver," or one wonderful story in return for another.

^q 'Plaustrum volans.' This was a four-wheel carriage, called the Bristol Char-volant, with a double body, and machinery for directing its course and moderating its speed, and drawn by two or more gigantic kites. The inventor was

- DE. Euge! volans plaustrum? fertur fugisse Bootes;
 Nondum hic Bristolæ jungere nōrat aves.
- So. Demea, mi frater, nobiscum ascende; vigebis;
 Nam sumes pilulas mille salutiferas.
- DE. Mille. MI. Ah ne timeas, duo vel tria millia sumas,
 Si sit opus. So. Frater, frater amate, veni!
 Desere Athenarum delubra vetusta. DE. Minervā
 Invitā? So. Nugæ! vestra Minerva anus est,
 Stulta anus. DE. An currus nos quatuor iste tenebit
 Aërius? SY. Sedes firma parata tibi est.
- DE. Occupet extremum scabies; volitabimus unā!
Plaudat spectator quilibet,—et valeat.

J. W. KNOX.

Mr. G. Pocock, who kept an academy at Bristol and published in 1827 an account of it, entitled 'ΑΕΡΟΠΛΗΥΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ, or the Art of navigating in the Air by the use of Kites. Nearly ten years afterwards, Aug. 22, 1836, the powers of this vehicle were exhibited in the presence of many members of the British Association, then assembled at Bristol, when a journey was performed from the Observatory across Durdham Downs to within a short distance of Westbury, at the rate of 10 miles an hour, by the power of a pilot kite 10 feet long, and a draft kite of 12 feet. By means of reins or braces Mr. Pocock possessed such a control over this aerial team of kites, that, though they were at a height of 100 yards above him, he could give them any obliquity of angle to the direct course of the carriage with as much precision as to a sail on the mast of a vessel, and could therefore avail himself of a side-wind as well as one right aft. On the 27th, Saturday, the speed attained was no less than 18 miles an hour. (Felix Farley's Bristol Journal of Sept. 3, 1836.) The car had the honour of numbering among its passengers the present King of Hanover. The invention had no greater success than that of the balloon, described in the note to the Prologue of 1783 in the first volume of this collection. The carriage is still in existence, and was inspected in March last, 1866, for the purpose of supplying the Editors with this information, by Henry A. Palmer, Esq., of Sambourne House, Clifton Park, to whom they beg to return their sincere thanks for the trouble and interest taken by him in the collection of the details given above.

1837.

The death of William IV caused the omission of the Play.

1838.

PHORMIO.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Davus</i>	EDWARD V. RICHARDS.	<i>Phormio</i> ...	EVELYN H. V. H. VERNON.
<i>Geta</i>	THOMAS LETT WOOD.	<i>Chremes</i> ...	JOHN RANDOLPH.
<i>Antipho</i> ...	CLAYTON W. FEAKE GLYN.	<i>Nausistrata</i>	RICHARD PHILLIMORE.
<i>Phædria</i> ...	HENRY RICHARD FARRER.	<i>Sophrona</i> ...	THOS. LOCKYER WILLIAMS.
<i>Demipho</i> ...	MAURICE C. M. SWABEY.	<i>Crito</i>	ROBERT JOHN GREENLAW.
<i>Dorio</i>	WALTER CAREW COCKS.	<i>Cratinus</i> ...	FREDERICK OTWAY MAYNE.
	<i>Hegio</i>	THOMAS RAWLINSON.	

PROLOGUS.

HENRY RICHARD FARRER, Capt.

Coronation
of Queen
Victoria.

QUEM nos præterito ludum intermisimus anno,
 Communis vetuit dum leviora dolor,
 Hunc iterum tractare juvat, nobisque theatri
 Annua consueto tempore cura redit.
 Interea summas sensit res Anglia verti,
 Virgineamque iterum sceptrâ decere manum.
 Id quibus auspiciis, quoque accidit omine, dicat
 Vox populi unanimem testificata fidem;
 Dicat et ille dies quo nuper in Æde sacratâ
 Regia gemmatum frons diadema tulit.
 Vidimus huc alacri studio concurrere mundi
 Quot gremio heroas maximus orbis alit:
 Quinetiam audiimus strepitus, populique faventis
 Clamorem insolitis surgere ad astra modis.
 Hinc dum, fortunæ felicia dona fatentes,
 Fundimus ingenuâ simplicitate preces,

Ut Pietas et casta Fides, utque optima regnet
 Justitia, et toto quicquid in orbe boni est ;
 Fas etiam solitum nobis sperare favorem,
 Quæque hanc fovit adhuc Regia cura domum :
 Dumque piis manes animis veneramur Elizæ,
 Quæque dedit nobis hæc loca cara, manum,
 Usque suis itidem Victoria præsit alumniis,
 Protegat et veteres, altera Eliza, Lares !

1838.

EPILOGUS AD PHORMIONEM.

DEMIPHO. CHREMES. PHORMIO.

- DE. Hoc bene succedit ; mercator Sunion ivit Railways.
 Phormio, nec peraget quinque diebus iter.
 CH. O ! utinam pereat. DE. Quid jam Nausistrata ? CH. Facta est
 Mitis, et *alternâ* conjuge^r non egeo.
 DE. Sufficit una seni. CH. Gaudent mea nata, tuusque
 Filius ; omnis abest causa timoris. (*Enter Phormio.*) Ohe !
 Phormio adest. DE. Salve ! PH. Salvete. DE. Abiisse
 putabam
 Te jamdudum. PH. Itane est ? nos abiisse rati
 Creditis^a avectos hostes—simul ire, redire,
 Esse domi atque foris jam licet. DE. Idne pote est ?
 PH. Quidni ? Ignoratis quæ jam miracula fiant ?
 Eia ! hodie brevis est quæ via longa fuit.
 CH. Anne ope Dædaleâ volitas ? Te, Phormio, pennis
 Vix credo aërias carpere posse vias^t.

^r It is to be remembered that Chremes had married a wife in Lemnos in the lifetime of his Athenian wife Nausistrata. The Lemnian lady was now dead, and, with much reluctance, the offence had been condoned by the injured survivor.

^a Phormio had triumphed over Demipho and Chremes, and they had hoped that he had departed.

^t The first experiment in balloons dates Nov. 21, 1783 ; vid. vol. i. p. 136, note.

PH. Commentum vetus est illud ; nova machina in usu est ;
Ære non pennas illa, sed ære movet.

DE. Audi quædam falsis propiora ; docendum
 Me præsto, siquidem sint ea digna fide.

PH. Auscultate ergò : sordent vetera omnia ; sordent
 Ars, mos, lex, jus, fas ; curia et ipsa nova est.
 Pœnæ mutantur ; mutantur crimina ; culpæ ;
 Sus. per coll. nemo est ; verbera nulla sonant.
 Qui fregère fores currunt trans æquora ; terra
 Antipodum nostris furibus est patria.

Nonnulli aversos discunt mollire penates
 Farre pio, et volvit fur, homicida, molam.

CH. Novimus hæc ; repetas, quæ cœperis. PH. Hem tibi, verbis
 Tam citò, quàm currû, non datur ire ; tamen
 Accipe quod res est. Vapor improbus omnia vincit² :
 Mille vapor tenuis plus valet unus equis.

Nam, simul ac plaustris jungatur machina fumans,
 Incepto citiùs conficietur iter.

Siquando hanc videas, spirare Typhoëa credas,
 Jasonis æripedes aut ululare boves.

Æolus, et Boreas, Meteoron, Luna, Cometa,
 Stella—DE. Hui ! cœlum ipsum stultitiâ petitis.

CH. Nomina sunt ; nil, mi frater, nisi nomina. PH. Rectè,
 Ut dixi, nobis non iter ærium est :

Nec Superis opus est, sed itum est in viscera terræ,
 Manesque immisso lumine jam trepidant.

CH. Nil intentatum sanè ætas nostra reliquit.

PH. Nil sanè ; audaces omnia perpetimur ;
 Vallibus oppletis, terebratis montibus, itur
 Fornicibus, fossis, pontibus, aggeribus.

In binis potero esse locis nunc tempore eodem :

- CH. Felix, quod non hoc noverit uxor³, eram !

PH. Uno momento Thebis me ponam et Athenis,
Ναύτην ἡπείρου, πεζοπόρον πελάγους.

² The first railway bill was in 1801—the draught was then by horses. The Stockton and Darlington was opened Sept. 27, 1825 ; the Liverpool and Manchester Sept. 15, 1830. Since then to this date fifteen new lines had been opened : the longest and most important being the London and Birmingham, Sept. 17 in this year.

³ Sc. Nausistrata during his visits to Lemnos.

- Fit vapor, et videor magico insedissee tapeti ;
Jam propè fit verum, fabula quæ fuerat.
- DE. Dic age, (namque mihi timeo) quâ vivere possis
Non expectatis tutus ab hospitibus ?
Machinâ enim forsân lapsu rapidissimo ab istâ
Adsint Harpyiæ diripiantque dapes.
- PH. Hem, tace et ausculta ; fertur dictum vetus istud,
“ Festina lentè.” CH. Hoc sedulus ipse sequor.
- PH. Tu contrâ tamen hæc imo sub pectore condas,
“ Festinat lentè,” qui facit istud iter.
Multa moram injiciunt ; nonnunquam machina læsa est,
Nonnunquam evadit machina, tu remanes.
- CH. Euge ! viatores remanent, cùm machina abivit ?
- PH. Hoc satis infaustum est ; sed graviora time :
Rhedarum si sit collisio fortè, Chremetis
Corpore pars toto nulla superstes erit.
- CH. Id nolim : sanè narras horrenda ; caballus
Me portet solitâ tardus, ut ante, viâ.
- PH. Credere equo noli ; tractu portatur eodem ;
Et scandit plastrum cum stabulo ipse suo ;
Miratur secum, mutataque tempora multùm
Collaudat, quando non trahit, at trahitur.
Sed valeatis ! eo ; dant tintinnabula signum ;
Sat me luserunt ; ludam ego nunc alios.
- DE. Vade age, sume viam ; ætas hæc est ferrea, sed tu
Semper eâ, cui frons ænea, dignus eris.

J. W. KNOX.

1839.

EUNUCHUS.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phædria</i> ...	GRANVILLE R. H. SOMERSET.	<i>Pythias</i> ...	RICHARD PHILLIMORE.
<i>Parmeno</i> ...	ROBERT JOHN GREENLAW.	<i>Chremes</i> ...	THOMAS RAWLINSON.
<i>Thais</i>	LEVESON C. RANDOLPH.	<i>Dortas</i>	HENRY THOMAS GLYN.
<i>Gnatho</i> ...	EDW. VAUGHAN RICHARDS.	<i>Dorus</i>	RICH. GREGORY CHALK.
<i>Chærea</i> ...	CLAYTON WM. F. GLYN.	<i>Sanga</i>	GEORGE HENRY PRESTON.
<i>Thraso</i> ...	AUG. ROBERT BOYCE.	<i>Sophrona</i> ...	JOHN PRIMATT MAUD.
	<i>Laches</i>	CYRIL JOS. MONKHOUSE.	

PROLOGUS.

CLAYTON W. F. GLYN, Capt.

Intro-
duction of
Greek
dresses.

TANDEM exit annus, feriasque uti solent
Idus Decembres afferunt, et fabula
Terentiana fruitur auditoribus,
Ut ante, doctis, atque, ut ante, lenibus.
Gaudemus itaque; sed fatendum est, iudices,
Nos et vereri nonnihil, ne plus satis
Vacare rebus nos putetis ludicris,
Quod apparatus Anglicos tentavimus

γ Mention has already been made, in the preface to the first volume of this collection, of the introduction of the true Attic dress by Dr. Williamson, and of the Excursus to sections 15, 16, 17 of Part iv. of the antiquities of Lambert Bos, entitled "Eunuchus Palliatus," drawn up by him as an authority for the accuracy of the details. This important change having been made in this year, a more lengthened notice of it may be acceptable to the reader.

Phædria, no longer appearing in the frock-coat, hat, and boots of modern days, wore a white sleeveless tunic, partially overlaid by a saffron-coloured pallium which covered the left arm, and was clasped on the right shoulder, leaving the right arm free for action. His brother Chærea, the young soldier, who used before to figure in the full uniform of the Guards, wore over his tunic a chlamys, or military cloak, with a 'petasus' or broad hat, suspended behind from his neck, and, instead of the sandals of Phædria, the Greek 'ocrea,' or greave. Thraso and Gnatho were similarly but more richly attired, particularly Gnatho, whose 'pallium' was ornamented with silver 'glandes' to make it hang well, and his sandals with a silver heart on the instep. Thraso had a scarlet chlamys, and his tunic, being military, was shorter. In the ludicrous scene with the ragged

Mutare Græcis vestibus. Tentavimus :
 Reos habetis confitentes scilicet :
 Mutationem fecimus ; nec sit probro :
 Neque enim novarum rerum amore ducimur ;
 Antiquitatis verius : Terentio
 Debetur aliquid ; hæc imago scenica,
 Angusta quamvis, Attica est, non Anglica ;
 Et ille, cujus artis est et ingenî,
 ‘ Atheniensis ’² audiit præ cæteris,
 Adeò eminebat inter æquales suos
 In excolendis rebus Atticis. Juvat
 Doctos Athenas ire, signa quærere
 Inter ruinas vetera. Non Terentio,
 Nedum Menandro sufficere jam credimur,
 Si scena et habitus discrepant quàm maximè.
 Favete nostro, judices, conatui,
 Quò melius alter alteri respondeat.
 Favete ! nam desideratus Angliæ
 Rex ipse favit unicè Terentio,
 Spectator atque plausor hujus fabulæ.

regiment he was equipped with a helmet and shield, and carried two javelins. One of his attendants bore a stand, upon which the shield was suspended during his parley with Thais. Of this important female personage, the costume was an Ionian tunic of white linen embroidered with gold, with long aleeves fastened down the arms with small clasps. Over the left shoulder was thrown a violet-coloured ‘pallium’ adorned with stars, and falling from the waist in full folds down to the feet, which were encased in laced socks. On her head was a diadem of pearls, from which a sort of fine net hung down the back. She was attended by two female slaves, one carrying a fan of peacock’s feathers, and the other a mirror of polished steel. Such was the appearance of this lady, who desired the “ancillula ex Æthiopia,” and the “eunuchus” for a slave, “quia solæ utuntur his Reginæ.” The disguise of Chærea in the latter character consisted of a striped tunic with long aleeves, trowsers, and red shoes, with a small red ‘pallium’ and a blue conical cap, like a Phrygian bonnet, with the apex bent forward. The inferior characters were similarly dressed in more homely material. It needs hardly be told, that, notwithstanding the defence of the modern costume in the Prologue of 1829, the change was completely successful.

² Athenian Stuart, frequently named in the first volume in the notes to the Prologues of 1758, 1808, 1809, as the designer of the first set of scenes presented, in the former of those years, by Dr. Markham.

1839.

EPILOGUS IN EUNUCHUM.

PHÆDRIA. PARMENO. THAIS. GNATHO.

Enter Phædria, followed by Parmeno and two slaves bearing sundry effeminate articles of dress.

- Extremes PH. Vos isthæc auferte intro—tu, Parmeno, adesdum,
in dress. Nam volo te paucis. PAR. Pluribus haud opus est.
Eglinton Isthæc nimirum dono sunt Thaidi, amoris
Tour- Signa tui. PH. Immo aliud, Parmeno, longè aliud.
nament. PAR. Hem! quid jam cessavit amor? tædetne puellæ
Te tam dilectæ tam citò? PH. Res alia est.
PAR. Cuinam fæminea hæc dono sunt? PH. Mascula dicas.
PAR. Mascula? vah, suntne hæc propria quæ maribus?
Mitra, et cincinni, et pigmenta, et serica vestis,
Sandalia et nardus, quam propria hæc maribus!
PH. Hic habitaturi Londinum advenimus, urbem
Famosam, impletam civibus omnigenis,
Gaudentem hospitibus; sed, ut aiunt, cuique necesse est
Morigerari Anglis, si velit esse Leo.
PAR. Non leo, sed catulus fies, si talia curæ
Sint tibi; Bellus homo, at non tamen Anglus eris.
PH. Cincinnatus ero. PAR. Taceas—res forsan amicæ
Tota tuæ subolet; tristis enim egreditur.

(Enter Thais.)

- THA. Hei mihi! quid posthac credam, aut cui perdita credam?
Ille in quo fuerat spes mihi opesque sitæ,
“Qui sine me nunquam se vivere posse putabat,”
Phædria fit mulier, Phædria—PH. Parce metu,
Parce metû, Cytherea. THA. Eheu! tremo et horreo tota.
PAR. Tota! PH. At miles abest; tota fit illa mea.
THA. Tota tua, omninò tua, Phædria: primus apud me
Semper es, atque oculos militis effodiam.

(To Phædria.)

- PAR. Dico tibi insidias fieri. THA. Tu credere noli
Huic stulto: ex animo dico. PH. Quid ergo rei est?

Quid te sollicitat? THA. Mi Phædria, corculum, amabo,
Cincinnati vellem me decorare tuis.

Nardum et pastillos vellem, pigmentaque vellem.

Nil mihi respondes? PH. Pessuma. THA. Me miseram!

PH. Quid faciam ipsè, cedo? et barbam vis forsán habere:

THA. Nec mihi nec tibi, mi Phædria, barba placet.

PH. Hercle etiam hoc restat; sed quisnam huc advenit?

PAR. Eia!

(*Enter Gnatho with a cigar.*)

Est Gnatho; an huic similis tu cupis esse? PH. Tace.

THA. O, monstrum, en hominem Cacum sese ore ferentem!

Fumos et flammas evomit ore. PAR. Libet.

PH. Anne decet? Gnatho bellus homo est—qui spiritus illi,

Qui vultus! THA. Vigor est igneus. PAR. 'Euge.

THA. Cibus

E flammâ petit, ut dixti. PAR. Fumum ex fulgore,

Et lucem è fumo dat. PH. Color, ecce, color

Est roseus. THA. Modò sit verus. PH. Non pectore
vincto—

GN. Desine, ne Thais se pugilem esse putet.

Atque equidem gracilem, fateor, me pœnitet esse—

Defendo genium scilicet ipse meum.

PAR. Me miseret, Parasite, tuî, atque Gnathonicus esse

Nolo. THA. (*to Gnatho*) Sed es solus; cur tibi miles
abest?

GN. Mox aderit. PH. Quid agit? GN. Sancti in Silvâ
Johannis*

Anglis inseritur. Fit generosus eques,

Ferreæque effossis accingitur arma sepulcris.

THA. Oh! factum egregium! dignus amore meo est.

PAR. Anne ergò effodies oculos? THA. Age, Parmeno, ut ante.

At tu me totam rem, Parasite, doce.

'Arma virumque cano:' incipe. GN. Pugnacissima gens est

Tota hæc; pax odio est; nil nisi pugna placet.

Instaurarè volunt pugnam de more parentum;

Fit via; ligneum equum ligneus urget eques.

* The practice in St. John's Wood for the tournament which took place at Eglinton Castle in very rainy weather.

PH. Quâ ratione? Deusne è machinâ? GN. Ut arbitror, adsunt
Vivi à tergo homines—hic labor, hoc opus est.

PAR. Est Trojanus equus. Londino avertite monstrum,
Dî patrii, inque plagas mittite Hyperboreas.

PH. Quid si animo exardent ignes? certamina fiant
Illic vera nimis: frigore pigra prius

Scotica gens sumat ludis ferventibus iras

Terribiles—GN. Videat Jupiter hoc Pluvius—

Nocte dieque pluat. THA. Sed quis sonus impulit aures?

Advenit ipse Thraso forsitan. GN. Haud dubium est

Audio, Io Pæan!

(*Enter Thraso, Simalio, Sanga, &c.*)

Quid fit, Thraso? THR. Ligneus heros,

· Ligneus et sonipes procubuere simul.

THA. Mortuus est heros igitur? THR. Non mortuus est.

THA. Hem!

THR. Est modo prostratus; dicere vera volo.

PH. At certe eversus? THR. Quidni. THA. Fortissime miles,
Macte! quid hic nebulo vult sibi? THR. Simalio est.

Vicit Simalio. THA. Non tute es victor, amabo?

THR. Sat fuit auspiciis hunc stimulâsse meis.

THA. O! utinam in propriâ personâ vincere posses!

THR. Induperatoris non foret officium.

Hoc victore egomet vici—dubitasne? Gnathonem

Fac rogites. GN. Aio scilicet, aio, Thraso.

THR. (*pointing to Simalio*) Nonne meum est caput hoc, quod
ligno durius ipso?

Simalionem emi, Simalionem alui.

Dux ego sum. GN. Aio, Thraso. THR. Atque auspex,
herus. GN. Aio. THR. Opera ergò

Illi mea sunt. GN. Aio. THA. Tuos tibi habe

Phædria cincinnos—valeas. PH. In biduum, amabo,

Aut—THA. Aut? PH. Aut—THA. Valeas; sum tua
tota, Thraso.

GN. Erige vexillum, Sanga; Induperator amicâ,
Cum fidâ faciat, te præeunte, viam.

1840.

ANDRIA.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Simo</i>	THO. LOCKYER WILLIAMS.	<i>Charinus</i> ...	THOMAS RAWLINSON.
<i>Sosia</i>	RICH. GREGORY CHALK.	<i>Byrrhia</i>	W. L. MEREWETHER.
<i>Davus</i>	HENRY THOMAS GLYN.	<i>Lesbia</i>	HEN. MANNING INGRAM.
<i>Mysis</i>	LEVESON C. RANDOLPH.	<i>Chremes</i>	GEORGE HENRY PRESTON.
<i>Pamphilus</i> ...	G. R. HENRY SOMERSET.	<i>Crito</i>	THOMAS JONES PROUT.
	<i>Dromo</i>		GEORGE FREDERICK SMITH.

PROLOGUS.

GRANVILLE ROBERT HENRY SOMERSET, Capt.

HODIE auspicatò fas "Avete" dicere !
 Salvere vos jubemus ; et lætariet,
 Quando solutus anxio populus metu
 Jam vota fundit gratus, et Divinam opem
 Matri precatur atque proli Regiæ.

Birth
 of the
 Princess
 Royal,
 Nov. 21.

O quis futuri arcana pandet temporis
 Sortesque magnas ore veridico canet ?
 En^b illa, quæ nunc inscia in cunabulis
 Infans recumbit mille Regum filia,
 Olim in Senatu forsitan leges dabit,
 Vel bella, pacemque imperabit gentibus :
 Sive illa matrem poterit augustam sequi,
 Seu grande columnen et decus nostræ domûs
 Elizabetham hanc alteram mirabimur.
 Infans beata ! quicquid in terris boni
 Faustique prædicetur, illud sit tuum !
 Te nulla tangat mentis insolentia,
 Sed eant decentes usque tecum Gratia,
 Fœminea virtus dignitasque regia.
 Et rite alumni, familiæque principis

^b This presage has not been realized, as the Princess is not destined to rule this land, but the remaining aspirations have proved true ; and the virtues of the Royal Lady will adorn the throne of Prussia.

Pars aliqua, herilem filiam, nostramque Heram
 Impertiamus te salute plurimâ.
 Nec muneris servilis hæc oblatio,
 Quod " unciatim duriter comparsimus"
 Sed sponte prodit libero de pectore.
 Ergò hic agatur festus ut decet dies ;
 Et quam damus nunc fabulam, spectate vos,
 Æquo, ut soletis, animo et indulgentiâ.

1840.

EPILOGUS AD ANDRIAM.

DAVUS. SIMO. MYSIS. CRITO.

(Enter Davus and Simo.)

- Geology. DA. Pro certo audiui, Simo, tres venisse Britannos
 Terram hanc visuros ; non sine mente reor.
 Turba Geologica est, lapicidarumque Sophorum,
 Non vetus ille ordo Francus^d, at ordo novus.
- SI. Hem ! quali est naturâ ? DA. Animal crustaceum, opinor,
 Est ; adeò crustum lustrat ubique soli.
 Impiger explorat campos, vallesque reductas,
 Excelsos montes scandit, et antra subit.
 Saxa legit, palpatque ; situm observatque locorum,
 Strataque delectis digerit ordinibus.
 Sunt primaria ; succedentia ; tertia-que-aria :
 Inclinata ; aut plana ; aut superimposita.
 Ista voces *azôa*, *palæo*-sed altera-zoa ;
 Primitias vitæ quippe habuère rudes.
- SI. Doctores magni ! DA. Doctis quin nulla vocablîs
 Ars hodierna caret. SI. Cui tamen ista bono ?
- DA. Ars hæc te poterit ditare. SI. Libentius inde
 Persequar ; id monstres, Ædipodem superes.
- DA. En terram subter, Rubræ cui nomen arenæ,
 Carbonis nigri copia larga latet.

^c Vid. Phorm. act i. sc. i. lines 9, 10.^d The order of Freemasons.

Feceris auspicium ; ast inter veteremque novamque
Tu bene distinguas ; dein fode ; Crœsus eris.

SI. Anne hoc credibile est ? DA. Dixi tibi vera ; fidelem

Me nôsti : valeas. (*Enter Mysis.*) MY. Te peto, Dave : mane.

DA. Quidnam est ? MY. Hosce sophos quânam regione requiram ?
Nam percontari singula fert animus.

DA. Discipulis gaudet Bucklandius ipse puellis :

Notam te faciam. MY. An tu, Simo, discipulus ?

SI. Insanis. MY. Cupio hoc mihi demonstrarier unum ;
Anne inventa usquam fossilis Eva fuit ?

DA. Vix credo—MY. Malè fit : quàm vellem scire figura
Qualis ei fuerit corporis atque pedum.

SI. Debetur Matri antiquæ reverentia.

(*Crito appears at the back scene with a marrow-bone in his hand.*)

—Sed quis

Advenit hic lentis passibus ? Estne Crito ?

Certè ille est. CRI. (*to himself.*) Parvum est, sed magni
constat ; id emi

Quinque minis ; carum est ; quinque minis—nimium est :
At sanè “ antiquum obtinui ; ” est antiquius ipso

Orbe ; at quinque minæ—quinque minæ—nimium est :
Nollem emptum ; nollem, at conabor vendere pluris :

Ut narrant, stultum stultior insequitur.

Sed Davum video ; fur est, nebuloque ; tacebo ;

Abscondam specimen cautus. DA. Adibo : Crito,

Salve. CRI. Et tu salve, Dave ; anne est Pamphilus intus ?

DA. Non. CRI. Vah ! namque habeo quod velit esse suum.

DA. Hem, taceas ! Simo adest. CRI. Pereat ; quidnam hic
facit ? DA. Emit

Hydram Lernæam, Semivirumque bovem. [Simonem :

CRI. Somnium ! DA. At hoc verum est. CRI. Jubeo salvere
Talem hominem docto lætor inesse choro.

SI. Mene ? quis hoc dixit tibi ? CRI. Davus. SI. Dave, caveto !
Tu, Crito, me noli stultitiæ arguere.

CRI. Stultitiæ ! bona verba, Simo ! si dicere pergis
Quæ vis, quæ non vis protinus accipies.

* For the phrase ‘antiquum obtineo,’ signifying to be constant to old habits, to remain unchanged in a favourable sense, vid. And. iv. 5. 22 ; Adelp. v. 3. 26 ; Hec. i. 2. 17.

- Stultitiæ! SI. Ignoscas; studiorum certior horum
Esse volo; indoctum me piget esse senem.
- CRI. Ausculta, jam scis nihil; at te cuncta docebo:
Hoc quod nunc spectas *os*, fuit ante *Chaos*.
- SI. Ante *Chaos*! CRI. Quidni? monumentum est orbis aliûs;
Os Præadamatici principis. SI. Hem! valeas.
- CRI. Siste, Simo. SI. Satis est: sumus ipsi *αἰρόχθονες*, et gens
Arcadiæ lunâ dicitur esse prior:
Ne tende ulterius; Præ-adamos nolo; revellam
De pulmone tibi tam veteres avias.
- CRI. Irascor rursùm. DA. At ne sis, precor, invidus illi,
Fortunæ tali nempe quodd inciderit.
Inventum tibi curabo *Μεγαθήριον*! in me
Parcere tu nunquam suetus es antè *minis*.
- SI. Protinus in pistrinum. (*A noise is heard; enter Mysis.*)
CRI. At quid vult iste tumultus?
Cur tantum properat *Mysis*? MY. Ohe, perii!
Tu, Crito, quid facies? docti evasère *Britanni*;
Plebs furit, et terram nos violâsse putat:
Sacrum hoc omne solum est; peregrinus es; effuge. CRI.
Quare?
- MY. Diceris *os* misero surripuisse coquo.
- CRI. Quinque *minis* hoc emi. MY. Emptum negat esse popellus:
I, fuge nunc. CRI. At me præcipitem ipse dabo.
Ergò valete. (*Exit Crito.*) SI. Abiit: quid de his tibi,
Dave, videtur?
- DA. Credulus iste nimis: tu sapienter agis,
Ut mos est. SI. Laudo: quid si puerilia nobis
Sint cordi; quid si nomine læter avi;
Si nato indulgere velim, parvoque nepoti;
Num vis natalem concelebrare diem?
- DA. Vellem. SI. Age nunc, jubeo. DA. O, vivas, here! fercula
multò
Ossibus his siccis me magis uncta juvant.
Fas alii laudent antiqua; tibi, optime, cura
Contrà de serâ posteritate siet.
Vive, avus, atque atavus! verè gaudebimus omnes,
Lætitiâ quæis das participare tuam.

1842.

ADELPHI.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Micio</i>	CHARLES GOOLDEN.	<i>Sostrata</i>	CHARLES JAMES FULLER.
<i>Demea</i>	JOHN YOUNG SEAGRAVE.	<i>Canthara</i> ...	JOHN RICH.
<i>Æschinus</i> ...	WM. HENRY MILMAN.	<i>Geta</i>	JAMES GRENVILLE SMYTH.
<i>Ctesipho</i>	GEO. FREDERICK SMITH.	<i>Sannio</i>	LEWIS A. CRAMER.
<i>Syrus</i>	MARK HAGGARD.	<i>Hegio</i>	HENRY M. INGRAM.
<i>Dromo</i>	EDMUND CHARLES BURTON.		

PROLOGUS.

JOHN YOUNG SEAGRAVE, Capt.

INTERMISSA^f diu cum Saturnalia rursus,
 Festaque in antiquâ sint recolenda domo,
 Quid facimus pueri, quæis luctu affusa recenti
 Scena choro amissum clamat abesse patrem?
 Dignum^g etenim efflemus cui nostra aulæa premantur
 Nunc iterum, et tacitis procubet umbra focis.
 Ipse tamen, Roma Æmilium cum fleret, Adelphos,
 Quas habuit, tumulo prætulit Afer opes:
 Nec puduit natum, ferales tibia cantus
 Cum daret, adsuetis dedoluisse jocis.
 Tu quoque, care senex, tu, dum tibi vita manebat,
 Tu comes, ingeniis tu quoque fautor eras!
 Virtus Scipiadæ, et mitis sapientia Læli,
 Convenit in titulos nomen utrumque tuos.
 Quot sumus experti nuper discrimina rerum!
 Funera quæ secum, quas tulit annus opes!
 Jam^h novus Arsaciâ Pacorus se jactat in aulâ,
 Strataque barbarico proterit ossa solo;

Death of
 Dean
 Ireland.
 Affghan
 War.

^f The Play had been omitted in the previous year in consequence of the premature death of the Rev. Geo. Preston, second master since 1826.

^g In the present year died Dr. Ireland, Dean of Westminster, to which event the following lines refer as a second bereavement following close upon the former.

^h This was the year of the Affghan war; of the disastrous evacuation of Cabul, and destruction of the British-Indian army under General Elphinstone, and of the recapture of that capital by Sir Geo. Pollock; also of the Chinese war.

Jam fugit, et foribus vexilla affixa superbis
 Deserit, Angliaco deripienda duci !
 Nunc juga detrectant animosi in littore Seres ;
 Aurea victricem nunc capit unda ratem.
 Vivitur, ah ! tanquam in scenâ, ad partesque vocandi
 Quisque suas—eheu ! fabula quanta sumus !
 Stare loco nescit vita ; atque hùc cursitat, illùc,
 Mobilis, humanâ non retinenda manu.
 Æmilium qui flet cycneâ voce sepultum,
 Exequias vates præcinit ipse suas :
 Vivite felices vosmet ! suprema patronos
 Quæ¹ plausisse jubent vota, valere jubent !

H. KYNASTON.

1842.

EPILOGUS AD ADELPHOS.

MICIO. ÆSCHINUS. DEMEA (*dressed as the Yorkshire Schoolmaster,
 Mr. Whackford Squeers*).

Yorkshire
 schools.

MI. SCILICET attenti nimis ad rem, quod tibi dixi,

Demea, nos senio progrediente sumus.

Æs. Quid facit ? MI. Æs. Æs. Ubinam ? dic sodes. MI. In-
 spice chartam ;

Emptorem reperit merx ubi quæque suum.

(*Reads*[†].) “Aula ubi ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΗΣ in amœno ΠΑΙΔΟΤΡΙΒΕΙΩ

Instituit pueros Demea, vestit, alit ;

Omnia suppeditat, vestes, alimenta, librosque,

Præque manu nummos quos sibi quisque ferat,

Viginti Libris : nullas non insuper artes,

Scriptum, orthographiam, Græca, Latina docet :

[†] The three nights were the 12th, 15th, and 19th of December. The Play terminated amid the continued applause of a very crowded audience, among whom were the Hon. T. B. Macaulay, Dr. Phillimore, Dr. Chambers, and Dr. Hawtrey, head master of Eton. (Standard Newspaper.)

[‡] Micio reads the advertisement in the Times :—“ Everything is provided ; even pocket-money at Dotheboys Hall, and everything taught, reading, writing, building, single-sticks, use of the globes, &c. &c., for 20 pounds. No extras, and no vacations.”

- Mœnia moliri; rudibus decernere, cuiquam
 Si sit opus; duplices scire rotare globos.
 Cuique suum cochlear, mantile, novacula detur.”
- Æs. Intonso hæc! Mī. Olim non ita lævis erit.
 “Quà vetus hospitium Saraceni insignit imago”¹—
 (“Vulturis et pueri” debuit esse domus)—
 “Debita circumvectus ut exigat æra, bis anno
 Urbem adit, atque hamos ponit ubique suos.
 Vitricus, aut tutor, vel quem piget usque suorum,
 Hunc adeunt qui se non sinat esse patres.
 Quicquid inescârīt secum usque ad παιδοτριβείον
 Deferet.” Æs. Ah, pueris Dī meliora piis!
- Mī. Sollicitus quibus est de rebus! quæ sibi fingens
 Damna, suburbanas pervolat axe vias!
 Deciderit^m si forte, aliquid perfregerit unus,
 Alserit, è nummis excidet ipse suis.
 (Enter Demea.)
- DE. “O maria, o cælum, o tellus,” non ipsa tueri
 Jam poterit nostras πλουθυλεία domos!
- Mī. Plagosum Orbilium jubeo. Satin’ omnia salva?
- DE. Non mihimet; porci sat, puerique valent^a;
 Chirographum inspiciens scriptas se posse negavit^o
 Viginti Babylo dinumerare minas.
 Tum dedit aureolos alius frictosque, malosque;
 Quique fricent aurum, quodque fricetur, habet.
 Sed graviora manent. Jam vectigalia poscit
 Annua pro nostris Lex odiosa bonis.
- Mī. At viles facit esse cibos, et in ore popello
 Est omni, legem qui tulit iste novam.
- DE. Tantundem est, puerum lanius nisi vendat edacem,
 Carane jam nobis, vilis an esca siet^p.

¹ Mr. Squeers puts up twice a-year at the ‘Saracen’s Head.’ Micio suggests that it should be the ‘Vulture and Child.’

^m The affectionate misgivings of Micio in the play, act. i. sc. i., are by him transferred to Demea, and attributed to a different motive, viz. the fear of loss.

^a “The pigs are well, the boys are bobbish.” (Mrs. Squeers, *Nicholas Nickleby*.)

^o Mr. S. has met with disappointment this trip. The Banker Babylo has dishonoured a parent’s cheque—another’s gold is light—an income-tax is threatened.

^p Cheapness of provisions no consolation, as Mr. S. obtains provisions on the mutual accommodation principle.

Pistores, olitor—Æs. Factores sandapilarum—

DE. Quisque suos, doceam quos ego, quæstus habet.
Lacte novo hic prolem meret unde emolliat, alter
Calceolis: auro nil emit ista domus.

MI. Istuc est sapere; ars arti conjurat amicè;
Alterius sic res altera poscit opem.
Jamne favis ludunt emissa examina? DE. Pubes
Rara parentales visitat illa focos.

Visne vacent studiis? *Ferio*, non *ferior* istinc.

Æs. Et dabis huic, *liber* qui velit esse, *rudem*.

DE. Orbilia his genetrix, comes Orbiliunculus infans;
Quis parasitaster carior esse potest?^q
Quis comes utilior? decet hunc quod et hos decet omnes,
Pileolusque caput, calceolique pedes.

Ludere paulisper sinito; exossabitur olim

Tota, prius nolo, me redeunte domus.

Æs. Ah, puer, en virgam tibi macerat. DE. Absit ab illo
Dedecus hoc; virgis non eget iste tuis.

MI. At capiti infringit colaphos; at vellicat aurem,
Et ferulâ exsertas cædit utrinque manus;
Spargit humi crinem. DE. Levia ista; ante omnia duco
Hoc, puer, ut posito me vereare metu.

Æs. Au! teneros semperne ferit cæsim? DE. Est ubi punctim:

Quandoquidem alternis rem variare juvat.

Mutatum^r fit lusus opus. Quæ scire laborat,
Factitat; atque extra quæ legit, intus agit.

Machina ne ignoret nimium quid hydraulica possit,
Ipse suam, vestes quâ lavet, haurit aquam.

Quadrupedum si forte siet studiosior, exin

In stabulo mannos defricat usque meos.

Æs. Nil edit interdum? DE. Sunt multa os inter et offam;

Pauca opus est nobis, pauca nec illa diu—

Cum capite elixo vervecis sectile porrum,
Jusque, quod immodicam non sinit esse famem:

^q Parasitaster Parvulus, act. v. sc. ii. v. 4. All the boys' caps and shoes fit Master Squeers.

^r Adelphi, act. iii. sc. iii. 23-25.

^s Mr. S. goes on the practical principle: the experiments are however confined to drawing water, digging in the garden, and grooming the pony.

Pallidulo super ore olim si Quæstio fiat,

Invenient *cæsum jure*—tacebit humus.

Æs. En tibi parta, miselle, quies ! sicarius iste

Quid facit ? Mī. Argentum flet periisse suum.

DE. Jamque valete omnes : Saraceni in *colle nivali*

Ipse pecus cogo dux Arabarcha meum.

Æschine ! grandescit quàm mox tibi filius ? anno

Bis quovis rediens inveniendus ero.

Scis pretio institutam quantillo ? Æs. Quæ tibi vortat

Res malè. DE. Quæ moneat charta diurna vides ?

“Aula ubi *παῖδορρῖς*—Æs. Pueros conducit humandos

Squeerius—i, nequam, *χοιροκομῆον* abi ! (*Exit Demea.*)

Æs. O, hominem impurum ! Numnam illi impunè licebit

Rem pueri fletu constabilisse suam ?

Immo habeat, plaudatque illâ sibi lætus in aulâ,

Pejores alios plus meruisse mori !

Sic reputa tecum, an pudeat fecisse magistrum

Talia, dum tales non pudet esse patres.

Nôsse volunt omnes, mercedem solvere nemo

Vult hodie ; at magni discere magna decet.

Parvi olus, et parvi hospitium : res nulla minoris

Constabit patri, quàm puer ipse, suo.

Summula ne pereat rationibus, exulat infans,

Esurit, ignorat, vapulat usque necem.

(*To the Audience.*)

Urbanas colite ; agrestes laudate Camœnas :

Præstat inauditis ipsa subura locis.

Urbis amatores non hîc tamen, Æde sub ipsâ,

Tædet Elissæas nos habuisse domos.

Tu decus, o, nostrum, felicibus utere fatis :

Omnia pro meritis det tibi fausta Deus !

Sint, precor, Orbilio tibi pro truce, pro grege vesco,

Ductores blandi, morigerumque pecus.

H. KYNASTON.

1843.

PHORMIO[†].

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phormio</i> ...	FREDERICK H. COOPER.	<i>Phædria</i> ...	LEWIS ANTHONY CRAMER.
<i>Demipho</i> ...	F. G. ADOLPHUS WILLIAMS.	<i>Davus</i>	WILLIAM LILLEY SMITH.
<i>Antipho</i>	CHARLES JAMES FULLER.	<i>Sophrona</i> ...	GEORGE DOWNING BOWLES.
<i>Geta</i>	JAMES GRENVILLE SMYTH.	<i>Nausistrata</i>	GOWER WM. RANDOLPH.
<i>Dorio</i>	EGERTON ROBERT GLYN.	<i>Hegio</i>	G. OCTAVIUS EDWARDS.
<i>Chremes</i> ...	JOHN RICH.	<i>Cratinus</i> ...	FRED. A. GOODENOUGH.
		<i>Crito</i>	EDMUND CHARLES BURTON.

PROLOGUS.

JOHN RICH, Capt.

Slave
trade.

LIBERTUS Afer indigere pristini
 Favoris ultrò se fatetur ; judices
 Sperat patronos scilicet lenissimos,
 Ut priùs, adesse, nomine etsi judices.
 Libertus ille est, qui, jacente patriâ,
 Ad studia nôrat applicare libera
 Mentem, Menandri cultor, Afer, fabulam
 Græcam Latinis induens sermonibus.
 Nullos triumphos voluit, et nullos velit
 Afris habere de subactis Anglia.
 Notescit Indis, ultimisque Seribus,
 Quid arma possint nostra, quid justus dolor,
 Spretæque fidei merita possit ultio.
 Suffecit Asia victa ; non Britannicis
 Vastatur armis Libya ; non injurias
 Queruntur hostes barbari. Servilia
 Rumpunt Britanni vinêla, vitamque excolit
 Afer per artes liberales. Fabulis
 Favistis usque nostris ; nunc favebitis

[†] This Play was acted Dec. 11, 14, 18, and was thus noticed in the 'Standard':—
 "Phormio was acted yesterday evening for the third and last time. The Theatre was completely crowded. Among the visitors were the Dean of Westminster (Dr. Turton), who occupied the centre chair, Lord Strangford, Sir John Osborne, and Mr. Justice Patteson."

Apollodori^a fabulæ superstiti.
 Perfidia forsan, atque plusquam Punica,
 Possit putari, iudices, Terentium
 Damnare, tenerumque histrionem explodere.

1843.

EPILOGUS IN PHORMIONEM.

GETA. DEMIPHO.

(Enter Geta in his Greek dress.)

GE. QUEM video? nisi fallor, herum; proh Jupiter, at quàm
 Mutatus cultu! quæ nova vestis ea est?

Homœo-
pathy.*(Enter Demipho in a Court dress.)*

O, here, quò tam festinas? DE. Jam præterit hora;
 Præceptis aveo ponere signa novis,
 Qualia et Hippocratem, Jephsona^{*}, Machaona, et omnes
 Vincant, condecorat quos Hygiæa gradu.

GE. Tunc novus medicus? doctorne, apothecæ—DE. Nihil horum:
 Audi quæ res est; dicor Homœopathes.

GE. Quidnam illud monstri? DE. Vox dicta à “Par patiendo;”
 Nempe quod ægra facit corpora, sanat idem.

GE. Hoc vetus est; levius faciet patientia quicquid
 Emendare nefas: scimus ut—DE. Ah, fatue,
 Si potes, ausculta; natura benigniùs aures
 Ni dederit crasso, quàm cerebrum, capiti.

GE. Quin tu servili dic percipienda cerebro.

DE. Scurra, tace; id faciam, et, quò doceare magis,
 Exemplis utar. Si forte advenerit æger,
 Teque rogârit opem, quid faceres? GE. Egone?
 Sorbenda est dosis atra: vomendum est; vena secanda;
 Aut pilula, et certis potio temporibus.

^a Terence in his prologue calls the original the *Ἐπιδικάζουρος*. Bentley thinks, with Donatus, that it should be read *Ἐπιδικάζουμένη*. Apollodorus wrote two plays, one with each title, of which the former means him who claims an heiress (or other estate) at law; the latter the heiress herself. Either will suit this play: in which Phormio would be one, or Phanium the other.

^{*} The name of the celebrated physician of Leamington is worthily placed between those of Hippocrates and Machaon.

- DE. Sic Asclepiades pueros minuebat Achivos,
 Sic et Sangradius funera mille dabat.
 Non ita nos; tulit ipse novas Hahnemannius artes
 Dux ille, et princeps omnium Homœopathûm.
 Phillyrides Chiron, Amathaoniusque Melampus
 Cedant—GE. Quin pandas fusiùs ista, precor.
- DE. Principio—morbos Natura in corpore solo,
 Quantumvis magno, non sinit esse duos:
 Curatur similis simili, penitùsque necesse est,
 Accedente novo, det prior iste locum.
 Hinc fit, ut in sano pariant quæ corpore morbum,
 Hæc eadem ægroto sint medicina mali;
 Cumque sit in potu spes omnis habenda veneno,
Ægrotare tibi est, non *valuisse*, salus.
- GE. Utque magis “furi promptum est deprendere furem,”
 Sic capitur febris febre, dolore dolor.
- DE. Hinc nova tractandi ratio non strangulat atro
 Pulvere, nec potu macerat assiduo:
 Non jam “quoque die sumendus, ter quater, haustus;”
 Multaque quæ “canibus projicienda” dares.
 Quantula sunt hominum corpusecula, tantula fiunt
 Pharmaca: nam curat lex nova de minimis:
 Gutta per exactum bibitur vix unica mensem,
 Grani estur vix millesima particula;
 Quantò etenim minor est, tantò subtilior; addas }
 Pondera materiæ, massa jacebit iners.
 Congeriem “Globulorum” ægroti in pyxide portant,
 Et cuique in oculis est Apotheca suis.
- GE. Verùm aliis alia arrident: sunt unus et alter,
 Quæis placet antiquum carmen, “*Ἀριστον ὕδωρ*.
 Potant semper aquam; infundunt sibi; et immerguntur,
 Et pœnè assiduis dissoluuntur aquis:
 Jamque metu trepidi pisces sudare feruntur,
 Ne siccata sibi flumina deficient.
- DE. Lymphatæ hoc mentis signum, et manifesta phrenesis:
 Ah! *μυσὼ μύθων μνήμονας ὑδροπόρας*.
 Certa mea est medicina. GE. O, ars divina salutis!
 Quàm vellem morbi nunc genus omne pati.
- DE. Quin animo jubeo esse bono: quâcunque dolebis
 Parte tuî, citiùs, me duce, sanus eris.

(*Demipho produces a box of medicines and gives Geta an infinitesimal part of each.*)

En, tibi dant phthisin hæc, choleram hæc, tardam illa
Arsenicum hîc, si vis; hîc aconiton habes. [podagram;
Suaves res omnes multùm; et, mihi crede, salubres;
Pectoris angina hinc, dentibus inde dolor:
Hoc si quis degustet, habet cum frigore febrem;
Sanat hic, insanos et facit, helleborus.

GE. Hunc tibi tu serva; potis est, ni fallor, ut ipsis
Utilis helleborus fiat Homœopathis.

DE. Hæc tibi sunt comedenda, bibenda; quod inde sequatur
Fortè mali, scribas ordine quidque suo.
Quo stomachus tumeat motu; quid viscera tentet,
Quid latus, aut renes, cor, caput, aut humeros:
Et quò nostra magis crucient te pharmaca sanum,
Hoc ægrotanti commoda plura dabunt.

GE. Hei mihi! quid faciam? Me plurima terret imago
Mortis, et horribili stat coma recta metu!
At nôsti quid agas? nova dum præcepta medendi
Pangis, et antiquâ pergis abire viâ,
Prelia quanta moves! Celsus vetat, atque Galenus;
Hippocrates dubitat; damnat Aristoteles.
In te consurgunt omnes, iramque minantur;
Chirurgi arma novant; tota apotheca fremit!
Quinetiam procerum magnus conventus ab Aulâ
Intonat, atque gradum denegat, et titulos.
Agmina conjurant medicorum, ut bella capessant,
Pistillo Allopathes tundat Homœopathem!

DE. Vah, nihil hæc terrent; etenim compressa quiescet
Turba omnis jactu *pulveris* exigui.
Invidia insequitur virtutem sempèr, et odit:
Fortitèr ingenuos id, Geta, ferre decet.
Sperne metum famæ; sola experientia monstrat,
Artis qui verus, qui sit inanis honos.

(*To the Audience.*)

Scilicet hic nobis labor ac mens, quærere verum;
Hanc sequimur studiis, hanc ratione viam:
Securus stolidæ quæ sit sententia plebis,
Plaudite vos, salvus Phormio noster erit.

ROBERT HUSSEY.

1844.

EUNUCHUS.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phædria</i> ...	WILLIAM LILLEY SMITH.	<i>Pythias</i> ...	HUGH INGRAM.
<i>Parmeno</i> ...	THOMAS GREGORY SMART.	<i>Chremes</i> ...	EGERTON ROBERT GLYN.
<i>Thais</i>	AUGUSTUS PECHELL.	<i>Dorias</i> ...	RICHARD WILLIAM COTTON.
<i>Gnatho</i> ...	FREDERICK H. COOPER.	<i>Dorus</i>	GEORGE FRANCIS BROWN.
<i>Chærea</i> ...	GOWER WM. RANDOLPH.	<i>Sanga</i>	WILLIAM GORDON RICH.
<i>Thraso</i> ...	ALWORTH MEREWETHER.	<i>Sophrona</i>	WILLIAM SCRATTON.
	<i>Laches</i>	EDMUND CHARLES BURTON.	

PROLOGUS.

GOWER WM. RANDOLPH, Capt.

Terence.

CESSARE nolunt Britones; nec pristinis
 Temporibus ille notus orbis sufficit.
 Ultrà itur hodie; ulteriùs usque tenditur;
 Fortasse mundus universus partibus
 Patebit amplioribus—fors et novas
 Ornabit artes purior scientia,
 Rerumque minuet pristinarum gloriam.
 At cur futura cogitamus inscii?
 Vos convenire, sicut antea, juvat
 Jam nunc Terentî gratiâ; his in ædibus
 Sales Latinos Atticamque fabulam
 Probâstis et probatis et probabitis.
 Nec nos honorem non servamus illius,
 Quod vindicamus unicè, Cognominis:
 Reginæ alumnis scilicet Comœdia
 Curæ est Terentiana: sicut antea,
 Stat umbra magni nominis Britannici.
 Jubente Elizâ fabulam hanc spectabitis:
 Ævi memoriâ gaudeatis pristini;
 Lenes alumnis sitis usque iudices.

7 This Play was acted Dec. 11, 12, 16. The following is a list of the distinguished visitors:—The Count St. Aulaire, French Ambassador; the Bavarian Minister; the Dean of Westminster (Dr. Turton); the Dean of Jersey; the Rev. Canons Repton and Wordsworth; Sir B. Hall, M. P.; R. Richards, Esq., M. P.; R. V. Richards, Esq.; W. Ewart, Esq., M. P.

1844.

EPILOGUS IN EUNUCHUM.

PHÆDRIA. PARMENO. GNATHO.

PH. QUID mihi, Parmeno, ais? Ten' audivisse Gnathonem
 Jam nostrum tandem deseruisse gregem? Mesme-
rism.

PA. Sic factum est. PH. Itan'? at nôsti quâ mente profectus?
 Num fructu quæstus uberiore facit?

PA. Maximè, ut audiui; fit mesmerista. PH. Quid istuc
 Est tituli? quæso rem mihi pande novam,
 Si potes. PA. Id nequeo satis explanare—sed eccum
 Qui doceat præstò hîc ipse professor adest. (*They retire.*)

(*Enter Gnatho.*)

GN. Vah, homini quid præstat homo! oh, quàm distat inepto
 Callidus! in mentem hoc sic mihi sæpe venit:
 Suscepi aucupium, quali non inclytus Indus,
 Non Ægyptiacus calluit arte magus:
 Credulitas populi lucro mihi vertitur; astu
 Confiso accrescunt gloria, opesque simul.

PA. (*from behind.*) O, hominem audacem, usque adeon' extollere
 seipsum

Non pudet?—at cessas, Phædria, adire virum?

PH. (*advancing.*) Te jubeo salvere, Gnatho. GN. Mi Phædria,
 salve,

Et tu—(*to Parmeno.*) PH. Quis de te rumor in urbe
 volat?

Quid facis? GN. Ipse homines (nova nam est inventa
 facultas)

Mesmerizo. PH. Atqui nomen id unde? GN. Rogas?

Mesmerus quidam fuit olim hâc arte magister,

Gloria sollertis summa, decusque gregis;

Hunc sequor, et quæ sit mesmerica, quantaque, virtus,

Exemplis doceo, præcipioque palàm:

Quod magis ut faciam, juvenis comes additur, in quem

Fiat opus; nomen classicum 'Alexin' habet.

- PH. Quæ tamen est virtus? GN. Doctrinæ arcana superbæ
 Num scrutaris? age, hoc accipe principium.
 Est fluidum subtile aliquid, magneticus humor,
 Intima corporibus per loca ubique fluens;
 Hunc, duo cum coëant unâ vicina, trahendo
 Utrumque alternâ datque capitque vice;
 Qualis ubi nebulæ concurrunt æthere in alto
 Mox Jovis exprimitur flamma, rubentque poli.
- PA. (*aside.*) Aut ita, concurrant unâ duo si nebulones,
 Mox scelus exprimitur turpe, vigentque doli.
- GN. Vosne intelligitis? PH. Rectè. GN. Tunc ære soluto
 Spectantùm ut circa turba parata sedet,
 Sto coràm, fixoque oculo patientis in ore
 Passibus alternis doque adimoque manus:
 Hinc fit ut è nostro qui missus corpore manat
 Humor, in alterius transeat. PA. Ah, teneo;
 Rimarum plena est, nunc hâc, nunc perfluit illâc,
 Quam pueri tractim tendis in ora, manus.
- GN. Oh, tace, inepte! oritur status inde Hypnoticus; artus
 Torpor iners premit, et lumina. PH. Dormit, ais?
- GN. Non ita; sed tanquàm lassus vigilare videtur;
 Fixa modò apparent membra rigentque genæ,
 Quæ modò flectuntur, motusque sequuntur agentis,
 Ceu vento inclinât flos utrobique caput.
 Pungis acu, sentitque nihil; das vulnera pugno,
 Immotâ colaphos sustinet aure datos:
 Et quæis sufficiant vix fortes Herculis artus,
 Cruribus extensis pondera vasta gerit.
- PA. Vulnera non sentit? Quàm vellet, prælia campo
 Dum movet, affectus hos subiisse Thraso.
- GN. Grandior interdum se res obtrudit, et ultrâ
 Humanum erumpit vivida vis animi:
 En cæcis oculis clarè videt omnia, quicquid
 Aut procul aut coràm, pone superve, jacet:
 Includas aliquid saxo, clausumve libellum
 Tendas, rem, vocem, literulamque leget;
 Ligneus haud paries, nec murus aheneus obstat,
 Quin acies animi prorsùs acuta ruat.
 Atque alia — PA. Oh, monstrum! num quemvis quilibet
 actor

- Hâc ratione potest afficere ? GN. Ah, minimè ;
 Multa opus est : primùm sit convenientia quædam
 Mutua corporibus, congruitasque animis.
 PA. (*aside.*) Conveniunt ! credo, nempe ut, qui credulus adsit,
 Inducant fictis decipiantque dolis.
 GN. Corporis humani multùm valet ipsa habitudo ;
 Conditio, affectus, temperiesque valent :
 Spectantique *fide* est opus. PA. Hui, qui quærere verum
 Instituit, *prius* hunc cogis habere fidem ?
 GN. Sic jubeo. PH. Mihi mira quidem res esse videtur :
 Sed dubito quî sit commoda, cuive bono.
 GN. O, hominum cœcæ mentes, oh, degener ætas !
 Siccine tam celsas res tenuare decet ?
 Non satis est jam grande aliquid magnumque videri,
 Et pulcrum, ni mox utile inesse velis ?
 Desine luctari, et, quod non intelligis, artis
 Inscius, indigno sic dubitare modo.
 Quin speculatum adeas ; verum dignoscere falso
 Si cupias, oculis experiare. PH. Placet.

(*To the Audience.*)

- GN. Denique vos oro, vos qui spectatis, amici,
 Qui colitis priscâ mœnia avita fide,
 Vos jubeo reipsâ tentare (quod artis origo
 Est nostræ) valeat quid benè mota manus :
 Sic vestrum, Patroni, ausus sperare favorem,
 “ Plaudite,” et antiquo more “ valete,” loquor.

J. J. RANDOLPH.

1845.

ANDRIA.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Simo</i>	H. VAUGHAN WILLIAMS.	<i>Charinus</i>	EDWARD THOS. SHIFFNER.
<i>Sosia</i>	ROBT. W. HUNT SMART.	<i>Byrrhia</i>	HENRY LANDON MAUD.
<i>Davus</i>	ARTHUR MILMAN.	<i>Lesbia</i>	THOMAS BRUCE LANE.
<i>Mysis</i>	THOMAS WILLIAM DAVIS.	<i>Chremes</i>	WM. T. CHAMBERLAYNE.
<i>Pamphilus</i> ...	WILLIAM GORDON RICH.	<i>Crito</i>	RICHARD WM. COTTON.
	<i>Dromo</i>		JOHN RICHARD ARMITSTEAD.

PROLOGUS.

FREDERICK ADDINGTON GOODENOUGH, Capt.

Apology
for having
no Pro-
logue and
Epilogue
on the first
night.

SALVETE^{*}; forsan Prologum Comœdiæ
Spectator aliquis seriùs dari putet—
“ Hujusce nostri scilicet spectaculi
“ Non nocte primâ, at alterâ, dein tertiâ,
“ Hunc prologum, epilogumque insuper placet dare :
“ Nomen Terentî fabulæ præfigitur ;
“ Parùm Terentiana norma profuit.”
Esto ; arbitrentur leniùs, qui senserint
Tenero histrioni quale sit periculum,
Quàm levia primum sæpe tardent impetum.
Eunt Athenas Optimates Anglici ;
Romam poetis itur, et pictoribus.
Æternæ, ut aiunt, Urbis omnes diligunt
Ipsas ruinas ; integrum hic adest opus,
Quod fonte Græco manat ex purissimo,
Sibi quod esse Roma laudi censuit.
Est tota Græca, verba præter, fabula ;
Est Græca vestis ; scena Græca panditur.
Linguam libentèr Roma vindicat suam.
Quid si quievit Musa nostra parvula ?
Quid si Terentio unicè vacavimus ?
Hujus lepores simplices quis auxerit ?
Jam nunc aguntur quas habemus gratias :
Mox si quid ipsi possumus re ludicrâ,
Risus favoremque epilogo captabimus.

* Among the company present were Lord Denman, the Chevalier Bunsen, the Hon. Sir Geo. Rose, Mr. Baron Alderson, Dr. Chambers, the Dean of Bangor, Sir Walter James, the Right Hon. T. B. Macaulay, David Dundas, Esq., M.P., &c. (Standard Newspaper.)

1845.

EPILOGUS IN ANDRIAM.

DAVUS. PAMPHILUS. SOSIA. LESBIA. CHREMES. MYSTIS.
SIMO. CRITO.

(*Enter Davus, with a Share List in his hand.*)

DA. Nulla dies sine *lineâ*—at hercule, præmium in horas
Accrescit nostræ. (*Pamphilus crosses the stage.*)
Pamphilus, ut reor, est.

The
Railway
Mania.

Quæso, *Capellandâ* venisti proximè ab aulâ?
Sursùm tendebant omnia, noster, heri.

PA. Quisnam hic? quid garrit? DA. Tu non me, Pamphile,
nôris?

Davus sum. PA. Davus! Davus at iste novus—
Quid te tam nitidum et comptum facit? DA. Ah! mihi
tandem

Prospexi. PA. Meliùs quàm mihi prospicitur.
Dic verò, nostris agitur quid civibus? DA. Itur:
Omnis mille vias ire, redire, labor.

Vitæ præstantur jam vera viatica; si sit
Expendendum, “animal mobile” natus homo est.

Ordo novus rerum; erravi—novus ordo rotarum
Surgit; nescimus stare loco aut loculis.

PA. Ah! verum id verbum est. DA. Sed tu, mi Pamphile,
visu' es

Subtristis; minus an nostra Γλυκεῖα placet?

PA. Uxor et infantes percara negotia sunt; hoc
Repperi, et est propè res perdita. DA. Restituam.

Ecce metalla tibi transmutabuntur; ab Iro
Cræsus eris; tabulas accipe fructiferas. (*Offers him shares.*)

Audisti nomen? Megarensis, Atheni-vel-ensis,
Et Grandis Peloponnesiaca, hæcce Via est;

Totam ego confeci solus; *Director* eris tu!

PA. Ludis me. DA. Minimè; quilibet istud agat.
Audi jam; imprimis tabula inspicienda locorum est;
Urbes tu binas, rex velut, eligito.

Ordine tum cautus longo enumerâris oportet,

- Quotquot vici inter terminum utrumque jacent.
 Commoda describas operis, lucrumque futurum ;
 Fœnore sors decies multiplicanda. PA. Probo.
- DA. Nam regio ac situs est aptissimus ; omnia plana ;
 Vix quicquam dignum nomine colliculi.
 Ducitur ascensu facili, scalâque gradatim :
 Postremò drachmæ tota erit arrha duæ.
- PA. Tantillum argenti ! quid vis ? quibus uteris armis ?
- DA. Ah, nos rem facimus ; non, mihi crede, vias.
 Id curent alii ; quid restat ? mane sequenti
 Promulgat cœptum nuntia charta novum.
 Collaudant ; fit turba foro ; pecus omne tremiscit
Cervinum ; inque dies evehitur pretium.
 Acceptum ne serva, at justo tempore vendas ;
 Sic aurum è nihilo nactus eris solidum.
Nomin-enim-alistæ Doctores byrsæ hodierni,
 Atque *realistæ* nos simul exstitimus.
- PA. Miror ; at omninò tutum hoc expersque pericli,
 Dave, mihi affirmas ? DA. Experiare modò.
 Ne te præveniant alii, tibi causa timoris
 Unica. (*Enter Sosia, Lesbia, Chremes, Mysis.*)
- So. Dave, novam hanc instituisne viam ?
- DA. Immo, at—(*All together.*) Scrip-Scrip-Scrip-Scriptum mihi
 distribuendum
 Cures, oro. PA. Et tu, Sosia ? tuque, Chreme ?
- So. Mysis enim suadebat. PA. Eas num fœmina callet
 Ambages ? MY. Quidni ? nonne ego serva vocor ?
- DA. Omnigenus grex est. (*Enter Simo, fuming.*) SI. Ubinam
 est ? te appello, Magister !
- DA. Oh, salve ; ægrè aliquid ferre videre, Simo.
- SI. Cur vexilliferum, domino nolente, volente,
 Hùc illud nostro cursitat agmen agro ?
- DA. Designatores, metatoresque, ego misi ;
 Itur per villam, vir venerande, tuam.
- SI. Perque aulam, credo, ac conclave ; ita januam ad ipsam
 Impurus ludos stans facit iste Dromo.
 Quò discesserunt leges ? nullusne pudori
 Jam locus ? DA. Ah minimè hunc erubuisse puto.
- SI. Servabat sacros Deus olim Terminus agros ;
 Confundit vester *terminus* omne solum.

At pereat— (Enter Crito.)

Quisnam hic properat? Crito? sanus Athenas

Vix repetis. CRI. Salve; me grave cogit opus:

Trames enim è ferro—SI. Dû magni, vestra furorem hunc

Insula concepit? DA. Cum ratione furit.

CRI. Est via quæ Cyclades passim atmospherica jungat

Trans freta suspensis pontibus aëriis.

DA. Magnificum! SI. At non tu ista moves—CRI. Ah, vera fatebor:

Jam bona visum iterum est Chrysidis ista sequi.

Proximus ipse mihi. SI. Fructus hos nostra tulerunt

Sæcula! *Director*, quid tibi, Dave paras?

DA. Inveni portum! pars et mox lecta Senatûs

Ipse ero; quin Regem plebs vocat. SI. Oh, facinus!

Tu simulas Regem?

(To the Audience.)

Sed tandem hæc ludicra cessent.

Vos potiùs Reges conciliare velim.

Stare vias super antiquas, gressusque priorum,

Hic mos prævaluit, non sine laude sequi.

Quicquid vita novi ferat aut externa tumultûs,

Usque tamen Musis hæc loca sacra vacent.

Semper salva Fides; semper sit cultus Honesti;

In priscam et Pietas inviolata domum^a.

H. BULL.

* In the Gentleman's Magazine of Jan. 1846 is the following paragraph:—
 "Of the antiquity of dramatic performances by the Scholars of Westminster we have the following note from an old account of the charges of the revels in the year 1564, the 6th of Elizabeth: 'For certeyne playes by the gramer skole of Westmynster and the childerne of Powle's, wages and diet for officers, taylers, mercers, and other provisions, viii^{li}. vi^s. viii^d.'—A. J. K."

1847.

ADELPHI.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Micio</i> NEWTON REGINALD SMART.	<i>Ctesipho</i> ... REGINALD BURTON.
<i>Demea</i> ... HERVEY VAUGHAN WILLIAMS.	<i>Sostrata</i> ... HENRY CLAPCOTT.
<i>Sannio</i> ... JOHN RICHARD ARMITSTEAD.	<i>Canthara</i> WALTER DIGBY SOMERVILLE.
<i>Æschinus</i> RAGLAN G. H. SOMERSET.	<i>Geta</i> H. DONALDSON NICHOLSON.
<i>Syrus</i> HENRY RAYNE BARKER.	<i>Hegio</i> FRED. HALE FORSHALL.
<i>Dromo</i> THOMAS JOHN BALFOUR CONNELL.	

PROLOGUS.

HERVEY VAUGHAN WILLIAMS, Capt.

Memorial
to Dean
Buckland
in favour of
the Play.
Death of
Archbishop
Vernon
Harcourt.

GAUDERE multos, qui nunc audiunt, puto,
Quod prodit in scenam iterum nostra fabula :
Gaudemus et nos : anno namque proximo
Omissa multos terruit, haud injuriâ.

Aiunt profecto talibus esse moribus
Nostrum poetam, ut ne quis ejus fabulas
Nostrum juniorum debeat condiscere.
Aiunt porro—sed non opus 'st multas simul
Rationes accumulare ; nam quid quæritis ?
Terentianas hasce fabulas volunt
Et nunc et semper scenâ exterminarier.

Quid nos ad hæc ? Multa quidem et magna adducere
Poteramus argumenta, cur hæc non sient.
Poteramus : at non tempore hôc, non hôc loco
Rem seriam minus seriò tractabimus.
Sanè illud unicum in præsentia volo
Urgere, quod sit nobis instar omnium ;
Ista omnia negant pœne sexcenti viri
Qui se omnes Westmonasterienses jactitant
Patribus prognatos Westmonasteriensibus :
Duces, Barones, Comites, Clerici viri,
Et Laici, omnes certatim id crimen negant.
Imprimis Ille noster Archiepiscopus^b,

^b There was no play in 1846. Strange to say, a question arose as to the suppression of this ancient and valuable custom ; a custom which, originating with Dean Nowell, who was appointed head master in 1543, was confirmed by

Qui nupèr non tam mortuus est, quàm desiit
 Vivere; tam leti similis ac vitæ fuit
 Fortuna; nam, dum vixit, usque corpore
 Et mente sanus, rerum copiâ fruens,
 Multis beatus eximiisque liberis,
 Quodcunque Graiorum ille Sapientissimus
 Desiderabat hominis in vitam boni,
 In uno se tenebat; et quum pænè jam
 Annos benè beatèque centum vixerat,
 Expers doloris obdormivit lenitèr!
 Hic ergò, quem nos jure lugemus patrem,
 (Ah certè patrem! tanto amore in nos fuit,
 Humanitate tantâ et benevolentia
 Curabat is quodcunque nostrâ interfuit)
 Hic ergò et illi pænè sexcenti viri
 Aiunt has Afri fabulas egisse se,
 Se suosque patres, nec quicquam inde incommodi,
 Damnive in mores suos derivatum putant.

Speramus itidem nos favore et gratiâ
 Usos Decani præclarissimi viri,
 Quem nos honore summo prosequi decet,
 Meritòque grates pro concessâ gratiâ
 Referre pueros, juvenes, et senes simul;
 (Nam quanto studio et quantâ diligentia
 Utatur nostram semper in rempublicam,
 Nemo est, opinor, vestrum quin resciverit);
 Speramus, inquam, nosmet Atticos sales
 Linguae Latinæ expressos elegantiss
 Referre posse, necdum continuò improbam
 Vitam moresque consecuturos fore.

Speramus—At vos, o patroni benevoli,
 Si quos hic illic inter agendum cernitis
 Nævos, humanâ parcite indulgentiâ,
 Puerilibusque conatibus ignoscite.

H. G. LIDDELL.

the statutes of Queen Elizabeth, and has been supported and patronized by the presence of the most distinguished statesmen, divines, and scholars from that era to the present time. A temperate memorial, signed by almost all the old Westminsters living, was presented by the Marquis of Lansdowne to Dean Buckland in July of this year with complete success. The Dean required but to know the truth, and immediately sanctioned the continuance of the Play.

PROLOGUS ALTER^c.

QUOD vos quotannis has invisitis domos,
 Terentianas et spectatis fabulas,
 Totum favori munerique Regio
 Hoc nunc debetis, debuistis antea.
 Nam ut olim Eliza sceptrâ tenebat Angliæ,
 Abbatiali subter hâc Ecclesiâ,
 Veterum ubi sepulcra regum nostrorum jacent,
 Florere jussit hancce Regiam Scholam,
 Ut bonis juvenus literisque et artibus
 Institueretur, et inde, tanquam ex pulvere
 Proavûmque cinere, gens exurgeret nova,
 Et germinaret in scientiæ lucrum.

Præterea id voluit ut, si forte quippiam
 Lætioris accidisset, si festivius
 Adesset tempus, atque agendæ feriæ,
 Pueri Latinas fabulas ediscerent
 Ipsis repræsentandas coram Regibus.
 Nam sic putabat illos cùm vocis sonos
 Distinctiores, tùm quoque motum corporis
 Decentiores comparaturos fore^d.
 Gaudebat his Eliza nostra (nos enim
 Meritò vocamus nostram, quæ nostram domum

^c The three customary nights were Dec. 13, 16, 20, but His Royal Highness the Prince Albert having graciously consented to honour the Play with his presence, a fourth representation took place during the holidays on the 30th of December.

The following is from the Times of Dec. 31, 1847:—

“Although the holidays have commenced some time since at Westminster School, the Adelphi was played last night for the fourth time, that His Royal Highness Prince Albert might witness the performance. To receive the illustrious visitor an awning was raised from the door of the head master’s house to that of the Dormitory. The floor of the passage thus constructed was covered with matting, and the twelve almsmen with lighted tapers were ranged on each side. A little procession was formed on the Prince’s entrance into the Dormitory. First came four Queen’s scholars walking backwards, with wax tapers; then two vergers; then the Dean of Westminster, Dr. Buckland, and the head master the Rev. G. Liddell, who accompanied the Prince. The throng of visitors followed. The Prologue, not the same as the one delivered on the two previous occasions, but composed expressly for the purpose, was spoken by the Captain, Hervey Vaughan Williams.”

^d Queen Elizabeth in her statutes ordered Latin plays to be acted by her scholars “quo Juventus . . . tum actioni tum pronuntiationi melius se assuesceret.”

Fundavit, auxit, aluit semper maximè
 Animi virilis mulier, quæ, quid possiet
 Linguae Latinæ vis vigorque, callidè
 Sciebat ipsa ; neque enim in ingratum solum
 Aschamus semina jecerat scientiæ.

Gaudebat his ; et quæ illa tam felicitèr
 Inaugurârat, alii posthac principes
 Favore sæpiùs auxiliati sunt suo.

Quos tu secutus, Princeps illustrissime,
 Hanc visitare scenam haud dedignatus es,
 Hospes, non hospes ; nam tu Saxo ad Saxonas
 Profectus, tanquam ad cives venisti tuos ;
 Et, Te præsentè, tecum unà Victoriâ
 Videre videmur, cujus munificentia*
 Tam sumus ornati nupèr, ut hanc nostram Scholam,
 Quæ tot tantosque in ejus consilia viros
 Submisit res ad ordinandas publicas†,
 Nova incrementa mox daturam in " Patriæ
 " Populique" fructum spes est, dum " juvet Deus‡."

At Te præsentè, Princeps, nescio quid tamen
 Subit timoris, nescio quid formidinis,
 Ne nostri Adelphi forsàn indigni sient
 Tuas qui detineant aures ; etenim Te quidem
 Artis cùm veteris, tùm recentis, optimum
 Doctissimumque scimus esse judicem.
 Sin deficiamus, si Menandrei sales
 Ori parùm aptè conveniant Britannico,
 Tu parce nostris, quæsumus, defectibus ;
 Nec tam quod agimus, quàm quod volumus, imputans,
 Pueros collanda pro clementiâ Tuâ.

H. G. LIDDELL.

* In allusion to Her Majesty's munificent donations to the late improvements in College.

† At this date the Prime Minister, Lord John Russell ; the President of the Council, the Marquis of Lansdowne ; the President of the India Board, Lord Broughton ; the Master General of the Ordnance, the Marquis of Anglesey ; the Attorney and Solicitor General, Sir John Jervis and Sir David Dundas, were Westminster men.

‡ The old motto of the School was "Dat Deus incrementum," which was exchanged in the last century for "In Patriam Populumque."

1847.

EPILOGUS IN ADELPHOS.

HEGIO. SYRUS. GETA. MICIO. DEMEA.

*Hegio, as returning officer, writing at a table.**(Enter Geta and Syrus.)*A Con-
tested
Election.GE. ERGONE facta senum communis vita duorum^h

Indole, et ingenio, et moribus una manet?

SY. Sanè eadem—saltem privata; haud publica. GE. Quidni?

Esse duas inter res nihil ipse reor.

SY. Oh simplex suavisque ante omnia homuncule! certè

Dignus es extulerint quem media æva virum;

Sunt adèd diversæ; eadem non regula nequit,

Nec poterunt unâ stare categoriâ.

Quæ privatus agis, mens conscia judicat acta;

Si mala sint, odit; si bene facta, probat.

Sed quod publicè agit quisquam loquiturve senator,

Longè alia est ratio danda, nec ista palàm.

Ne possis nescire senum quàm publica distent

Principia, exemplum res dabit: en adeunt.

*(Enter Micio and Demea from opposite sides followed by supporters.)*HE. (*rising.*) Vos, cives, audite; peractâ ætate Senatus

Nuper in extremo limite succubuit:

Instaurare novum, et civili munere fungi,

Vos hodie leges officiumque jubent.

Hic duo prodibunt fratres, certare parati

Sedis utri eximio detur honore frui;

Micio in urbe habitans, et Demea ruris amator,

Nota diu vobis nomina, amica diu.

Sit quæso ambobus facilis data copia fandi,

Ordine et inceptum perficiatur opus.

^h It was agreed between Micio and Demea in the last scene of the Play, that their premises should be thrown into one, and that the two families should live as one under the same roof.

MI. (*coming forward.*) Civis ego, urbis amans, urbana negotia tractans,

Me faciliè illustris dignor honore loci :
 Nam si intellectum, et mentis quærat acumen,
 Vis animi urbanis ingeniumque vigent.
 Cura mihi studiumque pecunia ; vindice dignus
 Temporibus nostris nodus, opinor, adest.
 Cernere quas leges imponat Curia, quæstum
 Ne laxa instiget, neu nimis arcta premat ;
 Rectius argentum per regnum currat, an aurum ;
 Seu levioe gradu forte papyrus eat,
 Id studeo : res est multum vexata, meisque
 Est ubi doctrinis charta diurna nitet.
 Solvere vorsurâ, et banco rem perdere rupto,
 Expertus novi quanta pericla ferant :
 Vili *emere* annonâ, sed carâ *vendere* merces,
 Utile præceptum, qui sapit, illud habet ;
 Plus exportare, et minus importare, bonisque
 Multis multa manu-facta fovere velim :
 Sint demùm in cunctis commercia libera terris,
 Neu quid mercantùm viribus obstet onus.
 His ego principiis fretus civilibus, acer
Peelites, cupiens vincere, prima peto.
 Sollicito urbanus suffragia vestra, Politæ !

GE. (*Applause.*) Audin' ut immenso turba fragore fremat ?
 Vix bene procedit fratri, ut reor. SY. O Geta, mirum est
 Quantò hunc anteo calliditate senem.
 Grandia de nummis quæ non mysteria dixit !
 Difficilis quasi res, aut operosa foret.
 Sunt meditata mihi mea cuncta incommoda ; paucæ
 Si deerunt, loculo deficiente, minæ,
 Jurisconsulti venit improba epistola primùm,
 Multa minans. GE. Teneo ; suppeditare *minas*.
 Sic juvat. SY. Ut dixi, defertur epistola ; deinceps,
 Actio civilis ; mox bona rapta manu
 Prætoris ; latebræ postremum carceris ; ergò
 In propriâ fixum est sat retinere manu :
 Lucro est, spem præter si quid contingat. GE. At
 eccum !
 Incipit ad populum Demea verba loqui.

DE. (*coming forward.*) Principiis obsto, posuit modò qualia frater :

Radicalis enim pessimus error inest.

Ruri agere insontem vitam, parcè atque modestè

Vivere concursu civium et urbe procul ;

Non fumum tenebrasque inter, nebulasque Novembres,

Agminibus densis arcta habitare loca ;

Sed spatium inter campos, et sub Jove puro

Sole frui, et Zephyri flatibus, illud amo ;

Pascere oves, crassasque sues quæ præmia tollant

Optima mercatûs, egregiosque boves—

SY. Nota vel urbanis sunt quædam animalia, opinor ;

Urbe frequens habitat Taurus et Ursa. GE. Tace !

DE. Protegere indigenam Cererem, rectèque cavere

Agricolis justas ut labor addat opes,

Hæc potiora reor ; longè hæc, me iudice, vincunt,

Quæ sequitur morum cum probitate fides.

“ Virtus post nummos,” via Longobardica clamet

Concentu unanimo, prodoceatque suos ;

Agricolis virtus tranquillo rure colatur,

Exulet et campis nummum inhonestus amor.

Ruris amatorum suffragia rusticus opto ! [oppositas !

GE. (*Applause, as before.*) Hem tibi ; plebs æquè res probat

SY. Pulchrè hercle hic ruris depinxit gaudia, tanquam

Omnia sint illic suavia ; nonne viro

Est faciendum opus et sudandum ? Nonne favillæ,

Pollinis, et fumi fœmina plena coquit ?

Nonne fit interdum, ceu carbo, excocta calore,

Dum stipulam medio colligit usta die ?

HE. Dixistis pulchrè. SY. Ut visum est, incertior hæret

Quilibet elector quàm prius hæsit. GE. Ita est.

HE. Hactenùs ergò hodie, cives, rem duximus ; ultra

Non datur has lites inter utrumque sequi.

Tempus erit posthac suffragia ferre ; licebit

In præsens dexteras tendere, et ire domum :

Tollite quæ placuit mercator Micio palmas—

Tollite quæ placuit Demea, fautor agri—

Demea quot dexteras, tot Micio habere sinistras

Cernitur, inque vicem plebs favet alterutro.

Sed satis—et nostros vos qui spectastis Adelphos,

Uteunque insulsis dimicuere modis,

Si nonnulla tamen fuerit percepta voluptas,
 Quam mos consuetus gignit amorque loci,
 Este, precor, memores, quanto indulgentia Celsi
 Principis hos humiles tollat honore Lares !
 Auspicio quali quàm faustoque omine, ludis
 Consors Reginæ Regius adfuerit ;
 " Vivat Regina et Princeps," vox una per aulam
 Clamitet, et resonet nomen avita domus.

J. J. RANDOLPH.

1848.

PHORMIO.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phormio</i> ... RAGLAN G. H. SOMERSET.	<i>Phædria</i> ... EDWARD BALFOUR.
<i>Geta</i> NEWTON REGINALD SMART.	<i>Davus</i> RICHARD ELLIOT.
<i>Demipho</i> ... ANDREW JOHNSON.	<i>Sophrone</i> ... CHARLES PENFOLD INGRAM.
<i>Antipho</i> ... HENRY CLAPCOTT.	<i>Nausistrata</i> WM. DIGBY SOMERVILLE.
<i>Dorio</i> ROBERT ALLEN COOK.	<i>Hegio</i> W. GRIMSTON HENDERSON.
<i>Chremes</i> ... WILLIAM WATERFIELD.	<i>Crito</i> FRANCIS WILLIAM STOKES.
<i>Cratinus</i> WILLIAM GEORGE ARMITSTEAD.	

PROLOGUS.

NEWTON R. SMART, Capt.

Ut olim noster hanc edebat fabulam,
 Valdè metuebat ne, id quod fuit nuperrimè
 In Hecyrâ factum, fieret itidem denuò ;
 Ne fortè tumultus plebis ex scenâ gregem
 Depelleret, laudemque justam demeret.
 Nihilominùs illud scire se dixit probè,
 Si quid Poeta scribendo defecerit,
 Actoris meritum id compensaturum satis.
 At nobis est huic planè res contraria :
 Neque enim timemus nostro ne Terentio
 Laus denegetur propria in hâc propriâ domo,

Fever and
 deaths at
 the School;
 death of
 Dean
 Cramer and
 Sir Henry
 Seton.

Sed ne nos, ut qui pueri simus et rudes,
 Egregio maculas inspergamus corpori.
 Attamen non illud tantoperè vererier
 Oportet; nec vos tam soletis acritèr
 Criticorum partes agere, quin labeculas
 Prætermittatis inter agendum plurimas.

Ergò prodibit noster Phormio, ut solet,
 Ille immutatus, quanquam vix quicquam quidem
 Hodie manet immutatum, tantus undique
 Furor novarum rerum invasit sæcula.
 Non nunc, ut ante, Gallus audax Galliæ
 Cantum canit pacatum, verùm alas quatit,
 Hùc illùc volitat, plaudit, explodit, strepit,
 Dubiusque nescit quid quæque apportet dies,
 Dum "constitutiones" exquirat novas,
 Et Rerum-publicarum quæ sit optima.
 Non nunc, ut olim, felix Austria nuptiis
 Petit incrementa, sed bellis domesticis
 Gemit lacerata, nec finem cernit mali.
 Non nunc, ut antè, magna mens Germaniæ
 Excelsioris flosculos Philosophiæ
 Libat; sed rebus dediti politicis
 Errant errores sanè inextricabiles.

Nos verò, pace non turbatâ, aut vix quidem,
 Longè longèque jussimus discedere
 Nostris ab oris tetricam discordiam:
 Et absit, sempèr absit! hoc uno simul
 Precamur ore; Maximus hoc faxit Deus!

Ceterùm Decembris hanc inter licentiam
 Subit doloris aliquid, quum in mentem venit
 Anni superioris, tristis illius quidem
 Fædique, qualis ne sit alter postea!
 Ergò lugemus quos istæc rapuit lues,
 Lugemus omnes: sed nos tangit maximè
 Quod nostrum è medio mortis hæc necessitas
 Duos^d alumnos sustulit, et nostram domum
 Privavit illis, qui pietate, moribus,

^d Samuel William Bagshaw Harrison and Charles Cliffe John Bonnor, admitted in the preceding year, died respectively May 28 and 13 this spring.

Scientiâque (ut pueri) laudatissimi,
 Erant reddituri pulcra olim *θρενήρια*,
 Matremque avitam cumulaturi laudibus.

Sunt et hîc memorandi bini præstantes viri,
 Quos idem hic tristis annus nobis abstulit.
 Alter* geographicus, historicus, Theologus,
 Illi, cui nuper præpositus 'st, Ecclesiæ,
 Luctum reliquit et Oxoniensibus suis.
 Alter† apud Indos iudex consultissimus,
 Quî, jam peracto muneris decennio,
 In eo erat ut rediret; verùm istæc ratis,
 Quæ amicum ad amicos jam reportatura erat,
 (Ah vita fallax, spes mortalium brevis!)
 Nil præter cinerem pulveremque rettulit.
 Ergò ille, quamvis longè semotus, tamen
 Nos haud oblitus et Terentium suum
 Amabat unicè; hoc enim ex solatiis
 Fuit illi, quondàm ut hanc reviseret domum,
 Et hîc spectaret simul æqualibus suis,
 Senex, ut olim junior spectaverat.

At tu, Alma Mater, effer altiùs caput,
 Partamque meritis sumito superbiam.
 Dum totidem tamque claros producis viros,
 Bonos ministros Patriæ, bonos Dei.
 Speramus omnes, et jure optimo quidem,
 Quamvis oppressa fluctibus dudum gemis,
 Te omnia pericla tandem victuram fore‡.

H. G. LIDDELL.

* John A. Cramer, D.D., Dean of Carlisle and Regius Professor of Modern History at Oxford, died August 25 in this year.

† Sir Henry Seton, one of the Judges of the Supreme Court at Calcutta.

‡ "Prince Metternich was one of the numerous visitors to the Westminster Play last night. The theatre was crammed by an enthusiastic audience, the very appearance of which augured destruction to the frightful heresy that hints at the abolition of the Westminster Play." (Times.)

1848.

EPILOGUS AD PHORMIONEM.

GETA. PHORMIO. NAUSISTRATA. DEMIPHO. ANTIPHO. PHÆDRIA.

The
Chartists b.(Enter Geta.) GE. Hūc de re nostrā est venturus Phormio, et adsum
Ipse; sed hæc, fateor, vix mihi cœpta placent.(Enter Phormio.) Atque eccum. Salve; procedit nostra secundis
Res satis auspiciis? PH. Ah! benè progreditur;
Ordine proposito Delegati coëerunt,
Et spem de Chartā maximam habere jubent.
Bellum expectandum; verū arma parata, suisque
Præpositum jactat singula turma ducem.

(Knocking at the door.)

Quid faciam? GE. Metuis? PH. Minimè; at prudentia pars est
Maxima virtutis; cuncta cavenda; precor,
Istūc per rimam cautè speculeris, amice,
Janua an objicibus tuta sit illa satis.GE. Ut vis; (*he looks through the key-hole.*)

Fœmina! PH. Amica: aperi!

(Enter Nausistrata.) Nausistrata, lætor

Te advenisse; tibi multa tuisque salus!

Nobis progressum est benè; vestrā ex parte vicissim
Quidnam agitur? faciet quid muliebres genus?NA. Adsum Chartistarum ego nuntia fœminearum,
Fœdere consorti ut dem capiamque manum.Audite; hoc primum deposcimus; omne, quod est nunc
Vestrum, sit nostrum, commoda, jura eadem:PH. Charta dabit. NA. Cur non, inquam, celeberrima Rufi
Aula patet nobis, conciliumque fori?

^b In this year a considerable alarm was created by the formation of a society called Chartists, and bound together by a solemn agreement to force upon the Government of the country a constitution, the terms of which were contained in the Charter from which they took their name. The Government felt themselves called upon to adopt stringent measures for the preservation of the public peace. All classes enrolled themselves as special constables, and among them no less a personage than the present Emperor of the French, who was at that time a private resident in London. The aged Duke of Wellington, then in his 79th year, took the command of the troops; and having given orders for the occupation of the proper posts, prepared to place himself at their head. These preventive measures completely averted the danger, without the slightest loss of life, or even tumult.

- PH. Charta dabit. NA. Cur non nobis intrare Senatum,
Pro populoque licet pro patriâque loqui?
- PH. Charta dabit. NA. Modò jam vincat Chartistica virtus,
Laudabunt iterum nomina nostra viri:
Nam fuimus celebres, velut ista Semiramis olim,
Militiæ atque domi notæ. PH. Iterumque eritis.
- NA. Nonne quidem est nobis sapientia, copia fandi,
Non minor ac vobis? PH. Copia larga quidem;
Ista procul dubio vestra est: si dextera desit,
Lingua tamen duplici plus valet una manu.
- NA. Parce joco: amoto quæramus seria ludo:
Este viri modò vos, nil metuatis, erunt
Omnes liberi et æquales fratresque; redibit
Aurea tandem ætas. GE. *Ærea*, si ulla fides
Frontibus. NA. Este viri. (*Exit.*) GE. Mens mascula cor-
pus adornans
Fœmineum; prudens, nobilis, atque sagax.
Connubiine unquam vinçlo est sociata jugali?
- PH. Nupta fuit: verùm id spreuit, ut omne, jugum.
(*Knocking at the door. Enter boys.*)
Quid voltis, pueri? PU. Pueris ut Charta rogetur:
Quæ jure asserimus, sex tibi puncta dabo.
Omnibus imprimis pueris suffragia sunt,
Ut statuunt quæ non, quæque legenda sient.
Deinceps, Principibus merces hodierna luat,
Omnibus ut pateat Shottonis¹ uncta domus.
Tertium erit, fiat Seniori Junior æquus,
Neu quis Dux nobis imperet, aut Monitor.
Quartum est, ut verbum verbo Græca atque Latina
Vertat præceptor; sic *dare verba* placet.
- PH. Hem! pueris est nostra senum sapientia! PU. Porrò,
Quæque sit in ludum dimidiata dies.
- PH. Euge, puer! PU. Superest, pueris ut detur eundi,
Quandocunque velint, copia plena domum.
- PH. Dixistis pulcrè: salva est respublica, cives
Cui pueros senibus detur habere pares.
(*Phormio produces an enormous roll containing the Charter.*)
- GE. An schedula hæc Chartæ est? PH. Serpentem mole marinum
Et specie exsuperat; tale volumen habet.

¹ Mother Shotton's was the name of the cook-shop frequented by the boys.

- Millia sex decies hominum ascripsêre bonorum,
 Pro re quisque suâ, hic nomen et ille notam.
 Sed magis hoc, saltem me iudice, amice, notandum est,
 Qualia signantûm nomina, quàm quot erant.
- GE. Qualia? pauca, precor, recita; vix omnia mense
 Tu sexto recites; nobiliora rogo.
- PH. Verûm ego non recitem tantum; sunt nomina multûm;
 Plus tamen ipsorum est ora videre virûm.
- GE. Arma, tamen, quænam sunt, qualia, quanta? PH. Culinâ
 Pendent et splendent, plurima, pulcra, nova;
 Ostendam;
- (*He brings out a spit, a pot-lid, a pair of tongs, and a coal-scoop.*)
 (Taking the spit.) Spectes; hûc telo armatus in hostes
 Erumpam medios, præcipitesque dabo.
- (Taking the tongs.) Hâc nasus, quicumque meos invaserit, hostis
 Forcipe, Dunstani more, prehensus erit.
- (The pot-lid.) Hoc mihi pro clipeo spumantis operculum aheni:
 (The coal-scoop.) Hæc mihi pro capitis tegmine cassis erit.
 His rutilans armis annon imitabor Achillem?
- GE. Scilicet^k Angliacæ quem statuêre nurus!
- PH. Tu metuis? GE. Minimè: verûm prudentia pars est
 Maxima virtutis; cuncta cavenda—"Habeas
 Corpus" erit suspensum. PH. Ante hoc *suspensa* videbis
 Ipsorum collo *corpora*: pone metum.
 Sis meliore animo; ignavus quis vicerit unquam?
 Audi dum doceam quæ facienda sient:
 Londini Turrin primò expugnabimus; inde
 Continuo Ærari mœnia pulsa cadent:
 Utpote nil nobis, rapienda pecunia tota;
 Proximus ardebit Prætor in urbe suâ:
 Post hæc expugnata, Senatum consiliantem
 Executimus somnis, et timor antè loqui
 Quàm sîrit, rapidis sunt danda Senacula flammis
 Ambo—GE. Combures Thamesin inde reor,
 Vir bone; sed vereor ne virtus, ut solet, istæc
 In nervum erumpat denique. PH. Ne timeas:

^k See the Dedication of the Statue of Achilles to the Duke by his "country-women."

Urbis Præfectus totâ comitante catervâ
 Ipso hôc si puncto temporis adveniat,
 Omnes uno ictu in terram prosternere certum est,
 Omnes hisce meis! GÆ. Nempe tuis verubus!

PH. Jam nunc adveniant; ardet configere pectus
 Jampridem—vincam pro populo, aut moriar!
 (*Knocking at the door.*) Hui! crepuère fores! quisnam hic?
 perii; tremo; sudo:
 Occidi, ohe, miserum me—crepuère iterum!
 Objicibus ruptis cedunt—(*loud knocking*)—perii! ilicet;
 actum est!

Quas fugiam in latebras nescio—miles adest.
 (*Enter Demipho, Antipho, Phædria, as special constables. Phormio
 hides himself under the table.*)

DÆ. Continuò irruite—arripite hunc instantèr; ubi alter?
 Custoditum hunc tu fac benè—tuque domum
 Explora—haud procul est. ANT. Inveni; heus tu, nebulo, exi!
 Eccum ipsum, atque ejus, quæ vocat, arma, veru:
 Arma coquo magis apta—quid hoc siet instrumentum,
 An belli an pacis, nescio: ridiculum! (*Finding the coal-*
 En Chartæ vindex Solique eversor! an hic sit [*scoop.*]
 Carcere quàm risu dignior in dubio est.
 Hi constringantur manicis et carcere tuti [*manet.*]
 Detineantur; cras judicium dabitur. (*Exeunt, Demipho*
 Heu, miseros homines! quæ tanta amentia vestras
 Exagitat mentes; cæcus is unde furor?
 Annon Libertas nobis verissima, qualem
 Nullæ aliæ gentes unquam habuère datam?
 Non justæ leges et nos et nostra tuentur,
 Dum regit imperium mite fovetque simul?
 Felicem Patriam! Te, te magis omnibus unam
 Clemens dignatur pace beare Deus!
 Dum rapiunt alios furia, maternaque corda,
 Proh pudor, heu! soboli dant laceranda sua,
 Det Deus hâc sorte insigni per sæcula longa,
 Et crescente tibi prosperitate frui!
 Vivat quæ sceptris hæc regna gubernet avitis,
 Maternoque omnes curet amore suos;
 Cum Consorte suo vivat Victoria nostra;
 Hoc petat,—hoc resonet nostra, iteretque Domus.

T. LITTLEHALES.

1850.

ANDRIA.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Simo</i>	WM. HENRY BENNETT.	<i>Charinus</i> ...	WILLIAM HENRY HORNE.
<i>Socia</i>	WALTER G. HENDERSON.	<i>Byrrhia</i>	SPENCER MADAN.
<i>Davus</i>	HENRY BLAGDEN.	<i>Lesbia</i>	CHAS. PENFOLD INGRAM.
<i>Pamphilus</i> ...	WM. GEO. ARMITSTEAD.	<i>Chremes</i>	HERBERT BARNES.
<i>Myis</i>	SEPTIMUS ANDREWS.	<i>Crito</i>	E. TOMES CHAMBERLAYNE.
	<i>Dromo</i>		FREDERICK WILLIAM OLIVER.

PROLOGUS.

WILLIAM HENRY BENNETT, Capt.

Death of
Adelaide
Queen
Dowager
—Appoint-
ment of
Canon Mil-
man to the
Deanery of
St. Paul's
—Canons
Cureton
and Ben-
tinck.

ANNO superiori, quum jam nostra hæc fabula
Fuerat agenda, causa intervenit priùs,
Et ea miserrima, cur non fieret id quidem.
Nam illis ferè diebus e vivis fuit
Abrepta mulier jure dilectissima,
Adelaida¹, Regina optima, de quâ possumus
Illud Simonideum meritò dicere;
“ Fuit nata Regum et soror et conjux; attamen
“ Nunquam est erecta mens ad arrogantiam.”
Paulisper ergò Musa levis Comædiæ
Defuit theatro, et nos, tanquam matrem piam,
Reginam Alumni Regii deflevimus.
Nunc autem binis gratulandum erit viris,
Quorum unus nupèr his discessit sedibus,
Alter in illius meritò successit locum.
Illi^m, qui nunc germanam huic nostræ Ecclesiam
Regit Præfectus, gratulamur unicè:
His ille ludis sempèr adfuit favens,
Puerilibusque indulisit his conatibus,
Judex præclarus, quippe qui cantu suo
Musam Sophocleam suscitare noverit.

¹ The Queen Dowager, widow of William IV, died Dec. 2, 1849. There was no Play that year.

^m H. H. Milman, D. D., Canon of Westminster, appointed Dean of St. Paul's.

Needum consenuit studium ; namque (ut cætera
Omittam, historica, critica) jam in nostras manus
Venusinum sic, uti vixit, vatem tradidit,
Et tanquam in speculo mores exhibuit viri,
Poëta poëtam dignus qui illustraverit.

Necⁿ successori laudes hinc desint suæ ;
Ille Orientalis haud veritus scientiæ
Ipsos adire fontes, hausit impiger ;
Nomenque nostris haud inclusum, fluctibus
Etiam peregrinis fecit innotescere.

Nec^o alius certè prætereundus hic vir est,
Et ille Canonicus hinc nostrâ eductus Scholâ,
Qui nunc prope nos exædificandam Ecclesiam
Procurat unus munificentia suâ.
Noluit hic nostros pauperes diutiùs
Crassâ jacere mersos ignorantia,
Mitique jussit Religionem lumine,
In loca situque senta et vitiis omnibus
Contacta, tanquam Solis diffundi jubar,
Lucem caloremque ægris adducens viris.
Hæ nobis fuerint artes ; his freti, nihil
Minas Britanni respiciemus Italas,
Nec Pontificales insidias timebimus.

At hæc majora quàm quæ nos loqui decet.
Vos, Almæ Matris tecta qui revisitis,
Et nos agentes, quæ vos egistis priùs,
Spectatis, veniam vobis quæ data est, date,
Et^p plausu accipite prout soletis Andriam.

H. G. LIDDELL.

ⁿ Canon Cureton.

^o Canon and Archdeacon Bentinck resigned his stall 1864.

^p "The Andria of Terence was performed last night by the Queen's Scholars, for the third time. The temporary theatre in the Dormitory was filled to overflowing as upon the former occasions, and the comedy passed off with similar eclat. Among the company present were the Lord Chancellor (Truro), the Lord Chief Justice of the Queen's Bench (Lord Campbell), Lord Feversham, Judge Williams, the Vice-Chancellor, the American Minister, Sir George Rose, Mr. Geo. Bankes, Dr. Jelf, Canons Wordsworth and Jennings." (Morning Chronicle, Friday, December 20, 1850.)

1850.

EPILOGUS IN ANDRIAM.

The scene represents the interior of a Committee Room—CHREMES, a physician—
SIMO, a merchant—DAVUS, an armourer—PAMPHILUS, a barrister—
CHARINUS, a military officer—MYSTIS—CROWD of bystanders.

Peace
Congress⁴.

CHR. TANDEM, ut propositum est, convenimus; utque loquendi
Mos tantæ dignus sit gravitate rei,
Occupet ut sellam noster Simo, concilioque
Præsideat solitâ lege, placetne? OMNES. Placet.
(*Simo takes the chair.*)

SI. Persolvo meritas grates—Nunc congregiendi,
Perpaucis, quæ sit causa modusque, dabo.
PACIFICATORES æterni fœdus amoris
Omnibus hîc mundi gentibus offerimus;
Quod qui rejiciant, noster conventus, eâdem
Lege, domum, nummos, victum, alimenta, negat;
Ut pereant morbo atque fame, peste atque ruinâ;
Tantus Amor Pacis, tantus Amoris Amor.
Sed quoniam mores hos vestrûm quisque necesse est
Non minùs exemplo quàm monitu edoceat,
Non lites solum effrænisque licentia fandi,
Quasque nimis rixas garrula lingua parit,
Sed desint ampullæ, et sesqui-pedalia verba;
Sint placidi gestus, et sine felle sales.
Incipe tu, in medioque, Chreme, rem pone movendam,

⁴ Sanguine hopes, if somewhat Utopian, at least evincing a comprehensive philanthropy, had been entertained and professed about this time by men of no ordinary talent and eminence, that the nations of the earth might be induced to concur in a system of universal law, by which their differences might be referred to a common tribunal, and adjusted without recourse to the scourge of war. In the middle of this, a newspaper correspondence, originating in a hustings' oration, had been carried on with some asperity between two highly respectable, peaceable, and well-known gentlemen, and in the end was nearly terminating in the ancient, but now happily exploded, appeal to the decision of the "duellum." This furnished the subject of the present Epilogue, in which the impracticability, not the motive, of these aspirations is playfully ridiculed. A very clever English version of it was written by Sir Charles Marshall, late Chief Justice of Ceylon.

- Quæque sit imprimis lex statuenda, doce.
- CHR. Quamvis insuetus quæ vult respublica vulgò
Disserere, incipiam; vosque favete. OM. Placet.
- CHR. Duret in æternum nullo interrupta tumultu
Aurea Pax, omnes, fœmina, virque, volunt;
Causidici, medici, mercatoresque miselli,
Qui dant pro censu larga tributa suo.
Ipse ego pro medicis, medicus—tu causidicorum,
Pamphile, causidicus, jure patronus eris:
Tu mercatorum, præses dignissime, partes,
Pacis Amatorum, Pacis Amator, ages.
Sæcula sex decies prope sunt exacta, nec unquam
Dediscunt miseri bella cruenta viri.
- DA. Nec muliebre genus; saltèm mea fœmina caro
Cum sponso gessit prœlia longa.—SI. Tace.
- CHR. Progeniti sumus ut vivamus: dulcius ergo
Longè est pro patriâ vivere, quàm oppetere;
Iste trucidandi, mactandi, dilacerandi
Ossa, cutem, carnem, viscera, membra, toros,
Mos odio est medicis; Mors est provincia nostra;
Sitque dehinc nostrâ culpa nisi arte mori.
Ergò quæ prima est nobis sententia, toto
Ut cessent mundo bella, placetne? OM. Placet.
- PA. Et pro causidicis ego; Lis provincia *nostra* est;
Sola decent homines bella diserta fori:
Cedant arma togæ; linguæ manus; omnia posthàc
Eloquium faciet; vis violenta nihil.
Gallia* si Meliten, si vult Hispania Calpen
Arripere, aut Canadam Bostoniensis homo;
Indica Sarmaticâ si vacca vorabitur ursâ,
Hæc cuncta eloquio sunt dirimenda meo.
- DA. Eloquio! miror Cicero de *finibus* anne
Centenis hominum millibus obstiterit!
- PA. Ergò hæc proposita est sententia; Causidicorum
Omnia ad arbitrium sint referenda. OM. Placet.
- PA. Deque furore brevi furor ira brevissimus ut sit,
Audeat irasci nemo; placetne? OM. Placet.

* The refusal of Great Britain to evacuate Malta was one cause of the rupture of the peace of Amiens.

- PA. Sint pro armamentis armenta, atque "ariete crebro"
Non pereant urbes, sed generentur oves.
- DA. Non placet! Omne genus tormenti, missile plumbum,
Quæque dabunt, fingo, vulnera, quæque necem;
Spiculaque et jacula, et rutilo quot in aëra tractu
Missa ferunt flammas, ignivomosque globos;
Verbo uno, quæcunque homines sub lurida mittunt
Tartara, telorum sum fabricator ego—
"Pace" tuâ, nisi bellum altas cum moenibus urbes
Destruat, atque humiles improba flamma casas,
Ni pereant messes, hominumque albertia passim
Ossa per exustos disjiciantur agros,
Quo potero ipse modo, heu, parvos educere natos,
Urbanæque epulas suppeditare gulæ?
- CHA. Et Lauro alternis vicibus nisi cedat Oliva,
(Nam pacem solidam quid, nisi bella, parit?)
Quid fit Amor Patriæ, quid virtus mascula? quove
Evadet famæ spes decorisque mea?
Ipse Madi* ad ripas studui perdiscere cædis
Prima rudimenta, et prima elementa necis.
Pulvere sulfureo complentur viscera terræ,
Dumque petit victrix moenia summa cohors,
Pilani, hastati, accensi, roarii, in auras,
Cum fossis, muris, aggeribusque simul,
Mittimur ætherias! Quid tum? sic itur ad astra;
Vita quidem brevis est militis, et cita mors.
Quis vobis morem gerit? hæc concordia sola est;
Omnes unanimi pectore bella gerunt:
Oppugnat† Siculas animosa Neapolis arces;
Gallia‡ Romanos obsidione premit;
Pannonios*, Venetosque, et quos Padus alluit amnis,
Sanguine fœcundat Noricus ensis agros:
Denique‡ Cimbrorum duo millia saucia, cæsos
Quingentos, centum diruta tecta lego.

* The Medway at Chatham.

† The Sicilian insurrection.

‡ The recent occupation of Rome and restoration of the Pope by the French.

* The Hungarian and Italian revolt, put down by Austria: the former by the assistance of the Russians; the latter by Marshal Radetsky's victory at Novara.

‡ The war in Sleswig-Holstein, which ultimately led to the severance of that duchy from the Crown of Denmark in 1864.

Prussicus* invenit telum quo certiùs icti
 Intereant homines commodiore modo:
 Scit quoque fasciculos Davus glomerare tuborum,
 Cùm major solito sanguinis ardor adest,
 Quêis potis est bis, terque, quaterque, ut cuique libido est,
 Ora revolvendo multiplicare necem.
 Non brevis ira furor; furor est æternus, et ultrò,
 Quàm furias, vitam, ponere mallet homo.
 Romanos, Graios, Trôas cacoëthes habebat
 Pugnandi, tenet et nos cacoëthes idem.
 (To *Chremes*.) Tu nescis quàm sis pugnax. CHR. Pugnax ego?
 CHA. Eris tu
 Ipso Marte magis, sit modò causa, ferox.
 DAVUS (*aside to Charinus*.) Pacifica hæc rabies quàm sit sincera,
 videndum est;
 Incensos placet hos reddere; tuque juva.
 (To *Chrem*.) Cogis amicitiam? quo pacto? CHR. Fœdere certo.
 DA. Fœdere, quod quoties rumpitur, arma capis.
 Hic mos est—fœdus, quo nil solennius, ictum est:
 Mox etiam quicum jungitur *ictus* erit.
 Vis dicam quid sit fœdus, quâ fingitur arte?
 More tuo præscribam; hæc medicina tua est:
 “Scrupula justitiæ sint nulla; liquoris honesti
 “Gutta sit una; doli simplicis ad libitum;
 “Adjice aquæ duo magna Rosæ cochlearia; fiat
 “Fœdus, *abutendum* bile tumente. CHR. Tace!
 DA. “Bolus acetati plumbi; stricti uncia ferri:
 “Hæc pro re natâ sunt adhibenda;” Tenes?
 CHR. Ebrius irridet medicis. DA. Ego rideo potus?
 Perpaucis risum pocula vestra movent:
 Servatur tibi Homo, ceu pictus Phasidos ales,
 Scilicet ut pereat certiùs arte tuâ.
 CHA. (*to Chremes*.) Sunt sine honore cicatrices et vulnera vestra*.

* The Prussian musket, the first improvement upon the old weapon used in the great wars between France and the other nations of Europe, contributed so much to the defeat of the Austrians sixteen years afterwards in the campaign of 1866, that the other Powers of Europe saw the necessity of its immediate adoption. About this same time the American Colonel Colt invented the revolving pistol.

* It must be remembered that *Chremes* represents a physician, and *Pamphilus* a lawyer.

DA. (*to Pamphilus.*) Illustrat lites gloria nulla tuas.

CHA. Milite, sed rarò, cædes et præda movetur.

(*To Pam.*) Tu spolias omni tempore. (*To Chremes.*) Tuque necas.

CHR. Hæcce opprobria ego? PA. (*to Chremes, holding him back.*)

Taceas. CHA. Empiricus ille—

CHR. Hem, quid ait! PAM. Taceas. (*to Chremes, holding him back.*) CHA. Pharmacopola. PA. Tace. (*to Chr. holding him back.*)

CHA. Nec bellum cordi est tibi, nec capiti cerebellum;

Ut sanes alios, tu medeare tibi—

Stultus es. PA. In laqueum cadit! in jus ibimus; ac-
tum est;

De^b medico quemquam lex vetat ista loqui.

DA. En! de more ligat violabile fœdus amicos;

Doctori jam fert "doctus amicus" opem.

CHR. Non mihi lege opus est! volo meipsum ulciscier, et cras

Mane, decem passus.—DA. Pacificator! Ehem!

"Duret in æternum nullo interrupta tumultu

"Aurea pax;" quid ais? SIMO. Pacificator—CHR. Ohe!

"Pacificatores non nobis pacificamus."

(*To Char.*) Si mihi tu—CHA. Vel si tu mihi—CHR. Jam faciam—

CHA. Quid facies. CHR. Quid agam? CHA. Quid ages?—

PA. Pax aurea, quando

Te aspiciam? DA. Certè haud nunc; tibi Mysis adest—

(*Enter Mysis.*)

MY. Pamphile, quid tempus teris hìc? tua te vocat uxor,

Illa tui longè pars melior, Glycere:

Hanc tu *pacifica*, si quid valet ars tua pacis;

Infans ægrotat; creditor ante fores:

Publica dum curas, abiit privata supellex:

Scis "Fieri facias" quid sit? PA. Ehem! quid ais?

DA. Pamphile! ni fallor, te bella domestica terrent;

"Hinc illæ lacrymæ," atque hinc tibi Pacis amor.

PA. Nulla domi pax, nulla foris! SIMO. Spes irrita, vitam

Quæ putet ærumnis posse carere suis!

(*To the Audience.*)

Pax saltem his floret spatiis; hìc semper amicus,

Hìc facili arridens laude Patronus adest.

^b To say of anyone what injures his professional character, is actionable.

Nos fluvii ritu, viridis quem ripa coërcet,
 Hic sequimur docilem, non sine lege, viam ;
 Flumen et Oceani ceu fractis confluit undis,
 Nos vitæ tumidas experiemur aquas.
 Forsàn erunt ipsa hæc, quæis mox excedimus, olim
 Ostia non siccis respicienda genis ;
 His tamen innutriti, animo condiscimus æquo,
 Aspera quæ veniant, quæque secunda, pati.
 Sive fori, seu bella vocent facunda Senatûs,
 Martia seu regni mittat ad arma salus,
 Ducet Amor Patriæ, Sceptri reverentia, et hujus
 Fixa diu Pietas, Relligioque Loci !
 Quicquid erit, noctem hanc olim meminisse juvabit,
 Si tulerit plausus Andria nostra suos.

J. MURR.

1851.

EUNUCHUS.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phædria</i> ... GILBERT DE LACY LACY.	<i>Pythias</i> QUINTIN WM. FR. TWISS.
<i>Parmeno</i> GEO. BOWLES MACILWAIN.	<i>Chremes</i> VERNON THOMAS GREEN.
<i>Thais</i> FRANCIS HUME DODGSON.	<i>Dorias</i> WM. HENRY LIPSCOMBE.
<i>Gnatho</i> SIDNEY JOYCE.	<i>Dorus</i> ALFRED FRED. AD. SLADE.
<i>Chærea</i> WM. GEO. ARMITSTEAD.	<i>Sophrone</i> ... JAS. FRANCIS K. HEWITT.
<i>Thræso</i> WALTER FELLOWES.	<i>Laches</i> EVERARD W. SOMERVILLE.

PROLOGUS.

WILLIAM GEORGE ARMITSTEAD, Capt.

ITERUM Decembris festa Libertas redit,
 Libertas quàm dilecta ! sed non possumus
 Terentianam hanc fabulam in scenam edere,
 Moresque priscos, et jam præteritas diu
 Apud vos revocare veterum consuetudines,
 Quin et mutatas terræ Hellenicæ vices,
 Nostræque memores contemblemur Patriæ.
 Nam dum illa infelix quantâ de spe decidit,
 Summoque meritæ gloriæ fastigio,
 Nos contrâ, Thulen accolentes ultimam,

The first
 Crystal
 Palace—
 Prince
 Albert.

In quanta nos ereximus conamina !
 Ergò anno jam peracto bis millesimo
 Mirè ædificatum vidimus Palatium,
 Cui non rigebat mole saxeâ latus,
 Firmique solido roboris fulcimine,
 Sed vitreâ sic micabat pulchritudine,
 Et pænè incredibili artificis sollertiâ,
 Tamquam si nebula mane consurgens novo
 Gelata medio constitisset æthere.
 Sed inerat ædi, si quid usquam splendidi,
 Si quid magnifici, si quid ignoti priùs
 Ars hominum efficere potest atque industria ;
 Denique natura si quid olim cautiùs
 Terræ in latebris condidisset abditis,
 Si quid sub alto condidisset æquore,
 Sive in inaccessis montibus, id inerat quoque.

Non hic consertas vidimus bello manus,
 Acresve tristis iræ contumelias :
 Sed universam gentium concordiam,
 Sed verba amoris mutui frequentia,
 Hominesque variâ stirpe, naturâ, solo,
 Sub uno amicè tecto commiscerier.
 Et ipsa quamvis mox brevi morâ domus
 Dilapsa fuerit, non dilabentur tamen
 Quæ multa ab illâ oritura speramus bona.
 Nam ad promovendas artes atque industriam,
 Regnumque Pacis aureæ diutinum,
 Eam et contulisse et collaturam postea
 Nec pauca nec peritura fas sit credere.

Nec Tu hisce nostris laudibus silebere
 Hæc tanta adortus, Princeps Augustissime ;
 Hâc arte pulchriores tu victorias
 Pace reportâsti quàm per arma cæteri.
 Laurumque melius civicâ cingis comam,
 Quàm si tonitrua Martis, atque militum
 Vultus minaces, et diræ clangor tubæ
 Cædem fugamque concelebrârint hostium.

Tot inter rerum scilicet miracula,
 Qui nobis esset, qui nostræ scenæ locus ?
 Cur temerè hic tantos convocamus hospites ?

Hôc nempe freti, quòd tu, Princeps Optime, et
 Regina nostra, cùm vos artes cæteras
 Amatis, tùm rem comicam non spernitis ;
 Et quem nos Angli vindicamus proprium,
 Τὸν μὐρίονον sectamini Shakspearium.
 Ipsum ergò vivum quem colebat unicè
 Eliza nostra, nunc eolit Victoria ;
 Itidemque Te speramus hunc Terentium,
 Quem nobis eadem Eliza consultò dedit,
 Hâc scenâ agendum, et ipsa scenæ interfuit,
 Non omni ex parte dedignaturum, licèt
 Subinde multa erremus, ut pueri quidem.
 Sin quæ velimus non poterimus assequi,
 Non tam quod agimus, quàm quod volumus, respice !

The following lines were introduced on the second Representation at the
 beginning, probably after the fifth line.

Priusquàm res hodiernæ laudis tangimus,
 Primùm quidem illi, qui sunt abrepti domo
 Hâc nostrâ, sunt defendi ; præsertim duo
 Alumni ; quorum hic medicus præstantissimus
 Diu^c Professor inerat Oxoniensibus,
 Agensque viridem jam senectutem, modò
 Decessit annis plenus felicissimè.
 Alter^d oriundus Celticâ prosapiâ,
 Quum Regis interesset consiliis diu,
 Res Indicas summâ administrabat fide ;
 Et jura consulentis ille Curiae
 Callebat unus omnium exactissimè.
 Qui, summâ notus usque munificentia,
 Ad alenda ingenia de suo largè dedit ;
 Et, dum per ætatem et morbum potuit quidem,
 Westmonasterienses ut natos fovit suos.

H. G. LIDDELL.

^c The late Dr. Kidd, Regius Professor of Medicine.

^d The late Right Honourable Charles W. Wynn, President of the Board
 of Control.

1851.

EPILOGUS IN EUNUCHUM.

THAIS. PYTHIAS. DORIAS. PHÆDRIA. THRASO. GNATHO. SANGA.

Bloomer
dress for
women.

THA. Pol*, nostra, inventum admirabile! nil fuit usquàm

Suave magis, nec, me iudice, commodius.

En tibi vestitus, qualem hic mirabilis annus

Nunc primum in terris edidit—*exhibuit!*

Vestium earundem semper formæque hodiernæ

Tædet amatores, scis satis ipsa, meos.

Py. Captabit novitas. THA. Tunicatâ scilicet in me

Diana *hinc* partem vindicat, *inde* Venus.

Callidus, ah, veterum, quisquis fuit ille virorum,

Qui pallâ jussit crus muliebre tegi:

Inde ignominia et contempti injuria sexûs,

Virginea et fluxit falsus in ora pudor.

Sed jam præteriti rumpuntur vincula sæclî:

Aucupium, ecce, in eo *Bloomeriana* novum.

Py. Imberbem doctæ te mirabuntur Athenæ!

THA. Me sibi rivalem nunc fateatur Amor.

(*Enter Phædria.*)

Py. Jure quidem es—sed Phædria adest. PH. Num Thaïda cerno

Veste istâ? THA. Totam Thaïda, ut ante, tuam.

PH. Vix oculis credo ipse meis! THA. Mi Phædria, salve—

Sed cur stas? cur non oscula nota petis?

PH. Nec color immutatur adhuc? THA. Cunctaris? at ipsa

Incipiam. PH. Est audax, in-que-pudica satis.

THA. Mirum hoc? verum hodie nullo discrimine sexûs

Fœmina, tanquam vir, scit, meditatur, amat.

Summum, crede, nefas, et iniquum est, fœmina semper,

Serva velut, partes inferioris agat.

Pulpita cur mihi non pateant? Py. Et rostra—Do. Fo-

rumque—

* Two ladies, named Bloomer and Dexter, from America, made an attempt about this time to introduce a new style of female attire, in imitation of the 'braccæ,' or pantaloons of the male sex. It was universally rejected by public opinion.

- PH. Di meliora ! THA. Quid ? an defore verba putas ?
 Cur non fœminei fuerint suffragia juris ?
 Fœminea argento est non minùs apta manus.
 Spectatrix haud tantùm, at sim pars ipsa Senatùs :
 Braccatæ et matres Patribus assideant.
- PY. Sic accincta, inter juvenes luctata, palæstræ
 Virgo ritè feret præmia Olympiacæ.
- THA. Usque imos demissa pedes, stola longa decentèr
 Nosmet captivas invalidasque tenet.
- PH. Sed novus unde habitus ? THA. *Natura magistra modorum*
 Optima ; naturam est tutius usque sequi.
 Inspice me—geminis ut libera cruribus utor !
 (Cruribus et, credo, est forma venusta meis).
 Corporis anginam muliebris, et horrida septa,
 (Masculeo est horum nomen in ore nefas)
 Rejeci ; ah, miserè fueram constricta. PH. Ita ! THA. Nunc
 sunt
 Omnia laxa in me. PH. Laxa fuère priùs.
- THA. Ecce tibi existo vera ac mera fœmina ; nil mî est
 Fraude vafrà demptum, nil superimpositum.
- PY. Nec mihi, gratia Dîs ! Cur macra et juncea fiam,
 Devineto, ut mos est, corpore virginibus ?
 Sanam me cingam peplo, cui crinis equinus
 Sustinet innumeras orbe rigente plicas ?
 O pudor, o mores ; quantum est in rebus inane !
 Quantula adhuc mulier pars fuit ipsa suâ !
 Num^f stratum verram, scoparum more, lutosum,
 Quales Paxtonus noster habere cupit ?
- THA. Barbaricus mos est ? sed, dic, quid, Phædria, sentis—
- PH. De quo ? THA. De braccis, suaviolum, exiguis.
- PY. Non formosa magis quàm dudum nostra videtur ?
- PH. Est certè ex omni parte videnda magis !
- THA. Ex quâ parte minùs velles me ingrâte, videre ?
- PH. Cætera ne memorem, displicuère pedes.
- THA. Hi, perjure, pedes ! queis oscula tu dare quondam
 Jurares. PH. Nondum cernere contigerat.

^f This refers to the long skirts of the ladies, which served as brooms to sweep the floors of the Crystal Palace of 1851.

THA. Ergo mihi impunè insultas? at militem adibo—

PH. Quid stas? succinctâ currere veste potes.

THA. Barbaries! actum est; quæram istum, Pythias. PY. Ipse
(Enter Thraso and Gnatho.)

Ingreditur. THA. Salve, fortis amansque Thraso!

THE. Quid monstri hoc? sexu ancipiti, seu fœmina, seu mas

Incertum est. GN. Esse animal suspicor ἀνδρόγυνον.

THA. Sic ludos nobis facitis? sed semper agrestes

Estis, pigri animis, ingenioque rudes:

Tradito inhæretis stulti: mihi tenditur ultrà;

Americos fines, Hesperiamque petam.

PY. Illic in pretio est mulier; lex omnibus una est;

Veraque libertas, auriferumque solum.

GN. Auriferum, hem! PY. Nostræ non illic munera deerunt

Thaidi. THR. Amatorum tantum erit agmen, ais?

PY. Nimirum braccæ mittentur, zona, flagellum,

Vittæ. GN. Cum vittis nil reor esse tibi.

THA. Haud opus est istis; quippe aurum mî ipse parabo;

Nonnullo Thais numine carpit iter.

PH. Altera tu Danæ nimirum evaseris. THA. Omen

Accipio—sex jam mensibus, ut perhibent,

Alarum^s vasto obtentu Jovis armiger ales

Graiam illam Servam protegit Americus.

PH. Nonne referre pudet tali cum veste sororem,

Quæ stat tecta suâ nuda pudicitîâ?

THE. Quinam isti sunt Americi? GN. Genus est populorum,

Qui primi in cunctis artibus esse volunt,

“Nec sunt.” THA. An non sunt? testis siet ille phaselus

Qui potuit vestras exsuperâsse rates,

America^h, ut perhibent. PY. Testis quin Hobbsiusⁱ acer,

Callidaque Angliacis ars inimica seris,

Bramâ ipso luctante diu. DO. Briareusque, patronus

^s “Alarum obtentu,” the American ‘insigne’ of an eagle with outspread wings, overshadowing the beautiful statue of the Greek Slave in the Exhibition of 1851.

^h An American schooner, named the ‘America,’ challenged and beat all the best sailing English yachts at the Isle of Wight.

ⁱ Hobbes, an American locksmith, picked one of Bramah’s best locks, and thereby won a prize of 200*l.* from Bramah himself.

- Messorum*, MacCormichius—ille ferat,
 Qui meruit, palmam. TH. Sed perditur hora; fodinas
 Nobiscum Americas ecquis adire velit?
 Phædria, tete mihi nunquam disjunxeris. PH. Absens,
 Ut præsens, potiùs sim tibi mente, precor.
 THA. Tu renuis? jubeo inde Thrasonem. THR. Ah! me mare
 terret;
 Ipsaque tu terres, horrida imago *maris*.
 THA. (*to Gnatho.*) Tu saltem absque metu es. GN. Mea confi-
 dentia cedit,
 O mulier plusquam mascula, victa tuâ.
 THA. (*again to Thraso.*) Qui modò Pyrrhus eras, vestrà cum
 Thaide, eodem in
 Navigio fluctus tu maris usque tremis?
 Tu certè, bene nam memini, jactantior olim
 Ad bellum, dixti, ad cuncta paratus eras.
 THR. Cuncta, mari excepto. THA. Nolenti sive volenti
 Sunt subeunda tibi dira pericla viæ.
 Fœmina ego hoc jubeo; fies, ignave, mihique
 Ludibrium, et ventis, Americisque viris.
 Vis cogam demùm? THR. Pugnis nos ista lacessit!
 (*Thais, Pythias, and Dorias seize Thraso.*)
 THA. Quin rapitis! THR. Fer opem, Sanga, Syrisce, Donax!
 (*Enter Sanga, &c., as policemen.*)
 SA. Quidnam hoc est motûs? tu iterum, audacissima, pacem
 Turbas urbanam? at lex adhibenda tibi est:
 Amoveas citò te: *Bloomer* tu, *Dexter* an audis,
 Nil opus est, inquam, hîc *dexteritate* tuâ.
 THA. Sic agitis? verè muliebria corda, valetè!
 (*Exeunt Thais, &c., in custody.*)
 GN. Evasit. THR. Pugilem hanc certa abiisse fides?
 Jam redeunt animi; tamen istam perditè amabam,
 Fide Gnatho! GN. Quippe haud tum tunicata fuit.
 PH. Jamque peregrinæ cessent cum Thaide nugæ;
 Adjuvet et pueros vester, ut antè, favor!

* McCormick, an American, who invented a reaping machine, exhibited in the Crystal Palace of 1851.

Quidlibet externæ discant audere puellæ ;
 Id minimè nostram provocat invidiam.
 Anglica, quam suevit, sectetur fœmina normam,
 Contenta in tuto vivere, amansque domi :
 Et virgo, castæ insistens vestigia matris,
 Non tam spectari, quàm latuisse, velit.
 His instructa modis inter nos fœmina flectit,
 Imperiis fingens mollibus, Angla virum :
 Esse sibi morem à tenero docet ungue gerendum,
 Usque sacræ gesto more pudicitia.

On the third night, December 23rd, the following lines were spoken by
 W. G. Armitstead, the Captain, before the Prince Albert.

JAM satîs est lusum ; personas exue fictas,
 Serve, Senex, Miles ; sisque, quod antè, Puer.
 Verus inest vero timor et reverentia vultu,
 Principis et tanti conscius, ore pudor.
 Judicium pueri nimis hîc timeamus acutum,
 Parcere nî laus sit propria Principibus.
 Lingua mihi fictos motus mentita, volenti
 Ex animo veros ducere, muta cadit.
 Partes incertum est vitæ quæ cuique tuendæ,
 Quâ brevia in scenâ tempora quisque terat :
 At quæcunque cadant, quamvis diversa petentes,
 Usque tamen, juncti quò teneamur, erit :
 Una fides mansura, una et reverentia Juris,
 Reginae et cari Principis unus amor !

H. BULL.

1852.

ADELPHI.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Micio</i>	THOMAS MORRELL GILBERT.	<i>Sostrata</i> ...	FRANCIS HUME DODGSON.
<i>Demea</i> ...	FREDERICK WM. OLIVER.	<i>Canthara</i>	GILBERT ARTHUR A BECKET.
<i>Sannio</i> ...	A. F. ADOLPHUS SLADE.	<i>Geta</i>	CHARLES FRED. GREGORIE.
<i>Æschinus</i>	CLEMENT UPPERTON.	<i>Hegio</i>	GERMAIN LAVIE.
<i>Syrus</i>	QUINTIN WM. F. TWISS.	<i>Dromo</i> ...	REGINALD H. SOMERVILLE.
<i>Ctesipho</i> ...	WILLIAM MADAN.	<i>Parmeno</i> ...	R. MARRIOT FREEMAN.

PROLOGUS.

QUINTIN WM. FRANCIS TWISS, Capt.

ERGÒ perpetuus tumulo sopor opprimit Illum,
 Cui quis sperârît posse videre parem ?
 I, quocunque velis, eadem sonat undique fama,
 E vivis Primum deperiisse Virum.
 Hoc referunt, flavas ubi Ganges volvit arenas,
 Thuriferoque Indum spirat odore nemus :
 Hoc, Lusitanis ubi surgunt littora saxis,
 Et serum aspiciunt sole cadente diem :
 Hoc, quæ tot meminit sævas Hispania pugnas,
 Redditaque (ut fas est) civibus arma suis :
 Hoc, ubi Belgarum flavescit campus aristis,
 Pacatique orbis fœdera commemorat.
 Nec tamen hoc totum est, gentes tot ubique locorum
 Certatim laudes concelebrare Viri :
 Sunt, qui se jactent æquos egisse triumphos,
 Quos majore quidem gloria voce sonet.
 Quis tamen ex illis omni tàm labe carebat ?
 Cui non fama aliquà dedecorata notâ ?
 Hic crudelis erat ; studio hic flagrabat habendi ;
 Hunc malus imperii sollicitabat amor.

The recent
 Death of
 the Duke of
 Wellington¹.

¹ The Great Duke of Wellington died this year September 14, at the age of 83, having been born May 1, 1769. The public funeral took place Nov. 18.

At Nostri titulos non invida lingua virorum,
 Nec damnosa potest extenuare dies :
 At Pudor, et Virtus socium sibi vindicat Illum,
 Et sincera Fides, nec temeratus Honor !
 Simplicitas morum tanta, ut sine fraude liceret
 Acria Romani verba referre viri,
 " Dissimulare nefas ; mea sic domus ædificetur,
 " Omnibus ut pateant omnia, quicquid agam."
 Horrida seu latis disposeret agmina campis,
 Corpora seu vellet fessa novare suis ;
 Nil adeò magnum ut complecti mente nequiret ;
 Nil adeò parvum, quin daret huic operam.
 " Quicquid agi debet, totis age viribus ;" istâ
 Constantèr normâ vivere certus erat.
 Fecisse officium summa Illi gloria ; summum,
 Non sibi, sed Patriæ consuluisse, decus.
 Hunc igitur tanquam mœret Regina parentem,
 Hunc Patria haud falso pressa dolore gemit.
 Hunc licet et nobis tenui decorare Camœnâ ;
 Addere sic magno munera parva Duci.
 Sin levioire quidem miscentur seria ludo,
 Hæc saltem antiquo more probare licet.
 Fabula, quæ prodit, nata est, dum maxima Roma
 Prosequitur Paulli funera mæsta sui ;
 Dein nostram redit in scenam, volventibus annis,
 Ut Wolfi exequias Anglia tristis obît^m ;
 Tertia sors restat—vocat illam tertius Heros,
 Te, Wolfi, major, major et Æmilio.

H. G. LIDDELL.

^m Vide vol. i. Prol. 1759, on the death of Wolfe, and the representation of the Adelphi at the funeral games of Æmilius Paullus.

1852.

EPILOGUS IN ADELPHOS.

DEMEA. SYRUS. HEGIO.

DE. CONSILIUM sermoque hodie mutatur in horas

California.

Nostratûm; et morem mobilis ipse gero.

Sat largitoris partes stultissimus egi;

Prima puto hæc iterum, quæ placuère priùs.

Dudum me dubio mensarius aspicit ipse

Lumine; pænè foro fabula factus eram.

Nuper in ore virûm, populo plaudente, profusus

Vixi; sed parcus nunc mihi plaudo domi.

Demea sum rursûm; sed quâ res dilapidatæ

In solidum citiùs restituantur ope,

Perpendo. Usura est hodie vilissima rerum;

Fœnus vix unam comparat unciolam.

Docti sunt quidam ex aliis conradere quæstum;

At mihi torpet hebes crassius ingenium.

Incorruptus agit causam pro plebe Senator?

Novit item loculis consuluisse suis.

Pulcrum aliquid vafer *hic* excogitat; *ille* reperti

Vindicat arte sibi callidiore lucrum.

O si me in minimam partem admisisse negôtî

Barclaius, vel rex Bassius iste velit!

(Enter Syrus.)

Incertum est quid agam. Ah teneo nunc; heus, Syre noster,

Te volo consultum. SY. Tu sapientèr agis;

DE. Novi te astutum; dic quî de paupere dives

Evadam minimis sumptibus atque morâ.

SY. Ah! rogitas? quo tu latuisti nuper in antro?

Balbutire infans ista, iterare senex.

Quid! Californiæ opes, Australensesque fodinas

Nescis? aurifera, immo, aurea terra jacet!

Exstat quippe novus mortalibus El Dorado,

Quà manibus prendit vir, pede calcat, opes:

"Sacra fames auri" est; (sic aiunt) et sitis auri:

Quid, si aurum fossor potet edatque? DE. Papæ!

- Sy. Ilia fossorum durissima! De. Sed mihi totam
 Rem paucis aperi. Sy. Vin' tu hodie sapere?
 Longè prospicias aliis in rebus oportet,
 Si rex esse velis; hoc jacet ante pedes.
 Argenti mensis præpōsti, Colly-que-bistæⁿ
 Concepiunt subitos, id genus omne, metus.
 Sincerum ac solidum cū contrectaveris aurum,
 In nullo pretio syngrapha inanis erit.
 Audi jam; perpaucis est opus instrumentis:
 Simplicibus seges est ista paranda modis.
 Ecce tibi cista è ligno (*cunabulum* ibi audit)
 Mensuræ oblongæ; labra, sitella, ligo;
 His ritè instructus fato dominabere iniquo,
 Et tibi sufficies, Cræsus et alter eris.
 Terram vertendo ac fodiendo, deinde lavando,
 Impransus referes bina talenta domum.
- De. Bina talenta? at qualis erit domus ista? Sy. Penates
 Ne tu exquire; cavum quod facis, hocce domus.
 Illic sub dio nam vivitur et vigilatur
 Totâ nocte tibi, ne rapiantur opes:
 Vestitû cultûque parū indulgere licebit;
 Vix tamen id moris suspicor esse tui.
 Horrida de mento pendens tibi barba rigebit,
 Sed madidos crines flava metalla linent:
 Frigore et excubiis lumbi fortasse dolebunt,
 Et jecur aurigenis ignibus uret amor.
- De. Victus ubi intereâ? Sy. Fies venator Opossi;
 Ornithorrhyncos, apterugasque petes.
 Aut Boa Constrictrix, aut mirâ simia formâ
 Fraternâ miserūm concidat icta manu.
- De. Quinam habitant terram? Sy. Quinam? varia omnigenorum
 Turba, aboriginibus consociata viris.
 Nempe et pannosos miserunt Munster, et Ulster;
 Semi-que-nudatos Scotica terra viros:
 Russi, Prussiæ, Galli, Suevi, atque Triballi,
 Turcæ, Sinenses, et Polynesiæci:
 Nec loquitur quisquam. De. Quid ais? semperne silesunt?
 Sy. Sic habet; in toto fœmina rara loco.

ⁿ κολλυβιστὰι, money-changers.

- DE. O fortunati nimium, sua si bona nôrint,
Auricolæ! hoc unum dent mihi fata precor!
- SY. At dederint; illos prohibet quid te cœyus omnes
Tam fortunatum mittere in exilium?
Scilicet ipsa alium, sexagenaria quamvis,
Haud dubiè inveniet Canthara nostra virum.
Illic fœminæ reverentia maxima formæ,
Illius in pretio ruga senilis erit.
- DE. Mira quidem narras. SY. Vis jam conscendere navem?
En vapor incipiet mox agitare rotas.
- DE. Inclinaſti animum; (*enter Hægio*) sed nonne est Hægio?
adesdum;
O, noster salve! te omnium, amice, volo:
Me Syrus hortatur peregrinos quærere fines,
Montes quippe auri et flumina pollicitus.
Quid tu de cœpto hœc sentis? dic, candide iudex,
Totum animum. HÆ. Ah, vitæ mî via trita placet!
Ut memini, variorum irritamenta malorum
Vates effossas rite canebat opes:
Eventu nostris oro meliora colonis
Dî faciant; at tu ne ista sequare senex.
Sufficiat proprio civis tibi munere fungi;
Quam nactus fueris, in statione mane.
(*To the Audience.*)
Vos veniam oramus, levibus si parcîus uti
Hâc vice maluerit nostra Camcena jocis.
Nescio quo motu conatus noster eodem,
Unde opus hoc festum est ausus inire, redit:
Usque adeo cunctis simul obversatur, et angit
Pectora præclari grandis imago Ducis.
Incolumem Patriam vivens is præstitit; idem
Defunctus, quales nos decet esse, monet.
Hunc equis referens, aurumve, ipsamve recuset
Officio famam posthabuisse suo?
O, modò sorte tuâ te ostenderis, Anglia, dignam,
Cui tantum dederint fata tulisse virum!
Vivere sic discant seri per sæcla nepotes,
Virtutis memores, immemoresque sui!

H. BULL.

1854°.

EUNUCHUS.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phædria</i> ... EDMUND H. WODEHOUSE.	<i>Pythias</i> ... HENRY L. THOMPSON.
<i>Parmeno</i> ... JOHN FREDERICK DICKSON.	<i>Chremes</i> ... GILBERT ARTHUR À BECKET.
<i>Thais</i> CECIL EDWARD FISHER.	<i>Dorias</i> JAMES PENROSE INGHAM.
<i>Gnatho</i> ... ROBERT M. FREEMAN.	<i>Dorus</i> WILLIAM BLOW COLLIS.
<i>Chærea</i> ... HENRY L. HARRISON.	<i>Sophrona</i> ... T. KYNASTON GASKELL.
<i>Thraso</i> ... GEORGE FRANCIS WELLS.	<i>Laches</i> JOHN LAMBERT SIM.
	<i>Sanga</i> WILLIAM W. FOLLETT.

PROLOGUS.

JOHN FREDERICK DICKSON, Capt.

Memorials
of Hervey
Vaughan
Williams;
Henry
Fynes
Clinton.
Crimean
War—
Lord
Raglan.

ANNO priori, cum hæc omissa est fabula,
Omissa est itidem illorum mentio nominum,
Qui, benè de nostrâ promeriti republicâ,
Menses per illos supremum obierant diem.
Sed quamvis serò, sunt nunc memorandi duo,
Quos jure flemus: alter adolescens erat^p,
Bonus, bonis prognatus, qui nostrâ in Scholâ
Officiis rite functus, deinde Oxoniam
Translatus, moribus, pietate, industriâ,
Erga se amorem conciliârat omnium.
Cum verò honores jam jam adepturus fuit,
Laboris præmia, morbo, væ, miserrimo
Concessit, quàm deflendus!—Alter erat senex^q,
Clarâ Clintonum natus è prosapiâ;
Qui tenerâ ætate studiis imbutus bonis,
Doctrinæ veteris fontes hausit impiger:
Testes, si quæris, Fasti sunt Hellenici,
Testes Romani; at juncta erat huic scientiæ

* In the preceding year the Queen's Scholars, sympathizing with their master, visited by a severe domestic affliction, declined to act the Play.

^p Hervey Vaughan Williams, eldest son of Mr. Justice Williams, (who was himself a distinguished Westminster and captain of the election admitted in 1811,) a youth, from his rare moral and intellectual endowments, of great promise, died at the early age of 25, in this year.

^q Henry Fynes Clinton, the learned author of the *Fasti Hellenici* and *Fasti Romani*, and elder brother of C. J. F. Clinton, election 1811.

Pueri simplicitas, veniens gratior in sene ;
 Dei reverentia summa, summa comitas,
 Bonitasque, ut jam defunctus dormiat benè !

Sed nunc privatas curas cura publica
 Exhaustit, vincit, aufert ; ut nos nostraque
 Pudeat referre, tanta dum negotia
 Die meditantur homines, nocte somniant.
 Quid vero ? Si Thalia soccos induit,
 Et usitata hœc usitato in atrio
 Jura sibi, ut olim, vindicat Terentius,
 Ne deputetis id precor, ut si nos quidem
 Tam prorsus stolidi tamque socordes sumus,
 Ut^r nos non tangat Almæ præclarus dies,
 Et Balaclavæ tristis gloria, et novo
 Tincti cruore colles, quâ ad sinum maris
 Sebastopoleos quassa surgunt moenia.

Enimverò hæc ipsa, quam nunc agimus, fabula
 Multa admonet cur quisque meminerit magis
 Quid militi suo debeat Britannia.
 Nam quum videmus omnia ex contrario,
 In majus crescit amor et admiratio.
 Non^a noster iste miles mercenarius
 Plenus minarum, gloriosus, impudens,
 Gulosus, cupidus auri, ut nil curet suprâ :
 Ah, noster quam dissimilis ! patriam diligens,
 Verax, taciturnus, stabilis, propositi tenax,
 Postponens cuncta officiis, laudis appetens,
 Sed veræ laudis, non qualem turpes ferunt
 Adulatores improbi Gnathonici :
 Talis^t ille summus nostri dux exercitûs,
 Quem non infaustis altum sub penetralibus
 Nos jure nostrum vindicamus ; ah ! domus
 Antiqua, dum tu tales producis viros,
 Non funditûs delere te parat Deus !

H. G. LIDDELL.

^r The memorable battles of the Alma, Balaklava, and Inkerman, in September, October, and November preceding.

^a These lines were written before the introduction of the Foreign Enlistment Bill, to authorize the raising of a mercenary force, which, however, was not carried out.

^t Field-Marshal Lord Raglan, commanding in chief the British army of the Crimea.

1854.

EPILOGUS IN EUNUCHUM.

ASSURTOS non hora sales, nec inania poscit;
 Mos cedat vetus, et mens graviora petat.
 Arma sonant: Bellona feras ciet horrida gentes;
 Heroas lethi vis inopina rapit.
 Nænia dum canitur circùm, solitusque triumphis
 Luctus adest, sibi quid salsa jocique velint?
 Non obtusa adeò gestamus pectora; quicquid
 Humanum est, domus hæc sentit id omne suum.
 Res agitur Patriæ—stimulat lex fixa Britannos,
 Vivere pro Patriâ, pro Patriâque mori!
 Bis conatus eram solitos effundere lusus,
 Compressæ luctu bis riguère genæ:
 Bis, quæcunque nova hic mirabilis edidit annus,
 Conabar facili fingere versa joco;
 Plurima sed strinxit recolentem mortis imago,
 Et tacitâ exhalans turbidus horror humo,
 Ordine quisque suo strati apparere videntur,
 Vulneraque, et morbus, sævior ense, subit.
 Hinc acies vidi collato vincere ferro,
 Quas è Thermopylis exsiluisse putes:
 Hinc oblita sui, atque ægris studiosa medendi
 Fœminea in mediâ gratia cæde nitet.
 Talia quando animum tangant spectacula, nugas
 Non Pudor et Pietas conticuisse jubent?
 Fas etiam pueris funebri munera planctu
 Offerre ex animo quantulacunque pio;
 Heroûm liceat revocare exempla, decorum
 Qui turpi lethum præposuère fugæ.
 Illustres animæ! qui, tanto in cardine rerum,
 Ingenuam nôstis morte probare fidem;
 Quos signavit Honor, propriisque ascripsit alumnis,
 Perpetuâque dedit nobilitate frui.
 Non levis ambitio vosmet, non gloria inanis
 Hostibus urgebat conseruisse manus;

Ast antiqua fides, spretique injuria recti,
 Et Patriæ pietas, et sociatus amor.
 Vos non incassum Eoâ periistis arenâ ;
 Non isthæc sterili sanguine terra madet :
 Scilicet è tumultu libertas sera Britanno
 Surget, et è sacro pulvere vivet Honor !
 Nec solamen abest ; sat erit dixisse dolenti,
 Sint licet in viduâ tristia signa domo,
 " Pro Patriâ officio functus, dum vita manebat,
 " Littore Cimmerio est mortuus iste Tuus !"
 Ergò, dum proprio flens Anglia amore, peremptos
 Concelebrat natos, quos peperisse juvat,
 Militia omni ævo fuerit memoranda trimestris,
 Per quam Sarmaticæ ter cecidère manus.
 Anglia bis felix, cui tot gessisse triumphos
 Contigit, oppressis et soluisse jugum !
 In te, quæ fuerat soror invida, Gallia tandem
 Sentit amicitia corda calere novâ !
 Vivite, quos pridem, vicino littore junctos,
 Jungere nunc properat spes eadem, unus Honor.
 Vivite felices, orbique reponite pacem,
 Concordi una animo gens, populiue duo^a !

T. W. WEARE.
 J. MARSHALL.

^a This was the first winter of the Crimean war, when the losses sustained in the hard-fought fields of Alma, Balaklava, and Inkerman, and the still greater diminution of the British army by disease and the cold of an unusually severe winter, had darkened the prospects of success, and beset the public mind with gloom and despondency. The usual form of Epilogue was therefore dispensed with.

1855.

PHORMIO.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phormio</i> ... WILLIAM W. FOLLETT.	<i>Phædria</i> ... VINCENT H. BISCOE.
<i>Geta</i> WM. THORLEY G. HUNT.	<i>Davus</i> JOHN JERMYN COWELL.
<i>Demipho</i> ... VICTOR A. WILLIAMSON.	<i>Sophrona</i> ... THOS. KYNASTON GASKELL.
<i>Antipho</i> GEORGE STEWART PARK.	<i>Nausistrata</i> CECIL EDWARD FISHER.
<i>Dorio</i> JAMES NEWTON HEALE.	<i>Hegio</i> WILLIAM BLOW COLLIS.
<i>Chremes</i> GEORGE CROKE ROBINSON.	<i>Cratinus</i> ... JOHN SALWEY.
<i>Ortio</i> JAMES PENROSE INGHAM.	

PROLOGUS.

WILLIAM W. FOLLETT, Capt.

Memorials
to Dr.
Phillimore;
Lord
Raglan,
General
Markham,
and others
who fell
in the
Crimean
War.

JAM jam reversus attulit solennia
Secum December nostra; jam notas refert,
Sed luctu temperatas, hora ferias.
Quis nescit annus quot modò actus viderit
Belli domique funera? At præ cæteris
Haruncece alumnos deploramus ædium.
Vos primos, armis alterum clarum, alterum
Juris peritum; quorum hic vitæ terminum
Tot functus tantisque attigerat honoribus,
Atque has solebat præter omnes unicè
Sedes fovere; in queis nutritus, postea
Judex, senator, mox eloquio Oxoniam
Decorabat, annisque idem abhinc quater decem

* Joseph Phillimore, Professor of Civil Law in the University of Oxford; a learned civilian and an elegant scholar, as was evinced not only by the distinctions earned by him in his early career at Christ Church, but by the excellence of those Latin orations which in after life it became his duty to pronounce before the University in the presentation, for the honorary degree of D.C.L., of an unusual number of illustrious personages, and more particularly of the Allied Sovereigns after the capture of Paris in 1814. The numerous members of his family, who have been educated at Westminster, have ever testified a constant affection for the School: in proof of which may be quoted the valuable biographical work of the "Alumni Westmonasterienses," by Charles B. Phillimore, Esq.; and the essay and translation prizes given in recent years by Sir Robert J. Phillimore, Queen's Advocate.

Tyrannum bella Sarmatam post Gallica
 Academico Professor cum ornâset gradu,
 Natum ejus demum moriens hostem viderat.

Illum^w verò Oriens Occidensque noverant,
 Ducem sagacem, militem fortissimum :
 Mox quando, ab Indis arcessitus ultimis,
 Sibi demandatam properè nimis provinciam
 Peteret, vix eò valebat arces hostium ut
 Videret expugnatas, et novissimum
 Tranquillè obiret redditus suis diem.

At^x præter omnes, Te lugemus, inclyte
 Bello imperator, tamquam in vitâ, sic pari
 Sociatum alumni oppidanum funere :
 Qui jam senior, jubente Patriâ, statim
 Diu desueta retractâsti prælia,
 Partâque plus vice simplici victoriâ,
 Nimiis tandem impar succidis negotiis.
 Ah ! quot tuum illud bustum virtutes tegit !
 Quàm mite ingenium quantâ fortitudine
 Junctum ille terris, eheu ! abstulit dies.

Nec vos silemus, prima quos stipendia
 Vixdum merentes, eademque, heu, novissima !
 Unum^y confectum febre post vulnus gravi ;
 Tres^z vero medio Martis in certamine
 Intempestivus occupavit exitus :
 Valetè ! quid si tellus vobis extera
 Procul ossa servat ? consecrabit Patria
 Famam perennem, et memoria vestrûm cordibus
 Semper superstes vivet in fidelibus.

^w Lieut.-Gen. Frederick Markham, son of Admiral Markham ; commanded a division in the attack of the Redan in the Crimea, Sept. 8, 1855, and died in London.

^x Field-Marshal Lord Raglan.

^y Lieut. R. Borough, Rifle Brigade, Sebastopol, Sept. 1855.

^z Lieut. W. W. Jordan, 34th Regiment, Sortie, March 1855 ; Lieut. Reginald Hugh Somerville, 23rd Fusileers, killed at the final attack, Sept. 8, 1855 ; Capt. Frederick Henry Dymock, 95th Regiment, Ingour, Nov. 6, 1854. Besides these there were—Major Aug. Saltren Willett, 17th Lancers, Oct. 25, 1854, Balacava ; Capt. Aug. Fred. Kynaston, R.N., C.B. ; Midshipman Charles Madan, H.M.S. Sanspareil, killed at the great attack, Oct. 17, 1854 ; Frederick Henty, Commissariat Department.

Porrò aliud nos haud luctus, at dolor tamen
 Tangit : discipulis quamvis, ut par est, novis
 Ipsique gratulemur, ablatum modò
 Quis nos desiderare Præsidentem vetet
 Te, quem tua sibi vindicat jam Oxonia*,
 Salvere quem iubemus præsentem Tui,
 Et cujus in tutelam veniâ, o, si tuâ
 Redeamus mox nonnulli ! Sed, quod possumus,
 Amore prosequemur et votis piis
 Omnes ; ipsique, conjugique, et liberis
 Multos felicesque annos ominabimur.
 Hæc nosmet : at vos invicem precamini,
 Ut iisdem auguriis jam novo sub auspice^b
 Antiqua^c semper eadem floreat Domus.

C. B. SCOTT.

1855.

EPILOGUS AD PHORMIONEM.

HEGIO. CRATINUS. DEMIPHO. CRITO. PHORMIO. CHREMES.
 NAUSISTRATA. DORIO. GETA.

The scene represents a square in one of the Inns of Court, in the centre of which is
 a sepulchral urn inscribed with the names of 'John Doe and Richard Roe.'

HEGIO is sitting near it in an attitude of sorrow.

Law
 Reform.
 Demipho
 sues
 Phormio.

HE. FORTUNATI ambo ! si quid mea nœnia possit,
 Non vos è fastis eximet ulla dies !
 Litis amatores, æternæ pignora rixæ,
 Causidicis columen fonsque perennis opum :
 Quæis spondentibus, Ænean Sidonia Dido

* The Rev. Henry G. Liddell, D.D., late head master ; appointed successor to Professor Gaisford as Dean of Christ Church. He was present on the last night of the performance.

^b The Rev. C. Brodrick Scott succeeded Dean Liddell as head master in September of this year.

^c The second and third nights were December 13 and 17.

Mulctasset nummis ; tu, Menelae, Parin ;
Trojaque nunc staret, Priamique arx alta maneret,
Carthago et Lybicus imperitaret aquis.
Aut si non alii pugnarent, consueruistis
Lite manum propriâ, hic actor et ille reus ;
Omnia mutantur ; sit terra levissima vobis—

(*Enter Cratinus, reading a brief.*)

CRA. “Demipho, et è contrâ Phormio—quinque minæ—”
Sed quis? Ehem, tun’ hic doctissime amice? quid istuc
Ornati est? Tun’ hic carmina mœsta canis?
Hem, miror, quòd tu hisce gemellis rite parentans,
Ricardo atque Johanni, exequias celebres :
Heu, miserande Charon, naulum prius exige, quàm te
Angligenæ emungant Nisus et Euryalus ;
Vana duo simulacra, oculis incognita nostris—

HE. Paulum oculis forsàn nota, sed haud loculis.

CRA. Quin tu adsis animo ; ecce cliens mihi Demipho—contrâ
Phormio ; cui, si vis, tute patronus eris.

(*Enter Demipho, Phormio, Crito, Geta.*)

DE. (*to Phormio.*) Hem, tibi quis, parasite, patronus? HE. (*aside,*
to Phormio.) Visne patronum?

PH. (*aloud, to Demipho.*) Hegio!

(*He gives Hegio a brief, who searches in vain for the fee.*)

HE. Numquid honorarium inest? Nihil est!

DE. (*to Phormio.*) Quis tibi testis adest? PH. Testis? quid
somnia narras?

Non mihi teste opus est ; sum mihi testis ego.

Omnia mutantur ; proprias res ordine certo

Coràm judicibus pandere cuique datur.

DE. Hegio, an hoc verum est? HE. Verum. DE. Verumne,
Cratine?

CRA. Non verum est. DE. Quid ais, tu, Crito. CRI. Res
dubia est.

DE. Hem, probè!—At, at! ni prospiciam mihi, lubrica res est :
Nil non jurabit Phormio, ut est nebulo.

Heus, potiùs lites quàm secter, iudice nullo

Quindenas^d, (æquom est) Phormio, redde minas.

^d Demipho asks for half of the thirty minæ which he had given to Phormio for promising to marry Phanium, to whom he found his son affianced, but who

- PH. Ex nihilo nil fit; non vos mihi ludificavi—
 DE. Quàm vellem corium ludificare tuum!
 PH. Psaltriam habere potes, quam forsàn Phædria cedit:
 Dorio habet nummos; Dorio fac veniat.
 GE. Damnatus furti, nullâ mercede, metalla
 Effodit Australi Dorio vinctus agro.
 DE. Dorio in exilium! HE. Nil sacrilego nebuloni
 Profuit eloquium consiliumque meum.
 (*Enter Chremes, agitated, from his house.*)
 DE. Opportunus ades, frater; te quærimus ipsum—
 CHR. Atqui plus opus est te mihi, teque, Crito.
 Omnia conturbat Nausistrata; mente repòstum
 Lemniacum* crimen nocte dieque latet.
 Nostra domus Lemni minùs est habitabilis antris;
 Tu sequeris lites, frater; ego aufugio.
 Plurimus accumbit mensis conviva, meisque
 Est epulis totâ lautius urbe nihil;
 At, cujus sumptu fiunt hæc cuncta, marito
 Est soli vetitum participare dapes.
 Intereâ obtundens fidibus citharistria raucis
 Aures, mane, die, vespere, nocte, sonat.
 Forsitàn hanc emeret leno si promptus adesset,
 Quindenâsque mihi redderet usque minas.
 Dicite, causidici, misero quid conjuge fiet?
 Nullane tam magnis est medicina malis?
 CRI. Omnia mutantur; sordet sapientia avorum,
 Atque hodie in pejus cuncta relapsa ruunt.
 Lex olim, ne quid caperet respublica damni,
 Uxorem modico plectere fuste dedit:
 Hæc sed lege viro in sponsam est concessa potestas,
 Ne gravior proprio pollice virga foret.
 Sed, ni forte velis artem exercere molendi,
 Non tangenda hodie est fœmina. CHR. Fœmina, ais?
 Si vultu arguitur conjux mea fœmina certè est,

turned out to be the daughter of Chremes, and therefore a suitable wife for him. Phormio had however paid the money to Dorio for the psaltria beloved by Phædria; and he here tells Demipho that he may have the music girl, if Phædria will give her up, but not the money.

* The second wife of Chremes in Lemnos.

Si manibus, certè est masculèi generis.

CR. Omnia mutantur ; non vapulat ampliùs uxor—

CH. Verbera sed misero dat truculenta viro.

Manè, "Chreme dilecte," vocor ; post prandia, Stilpho :

Manè rogat nummos, vespere dilapidat.

Ah ! simul ac Stilpho vocor, actum est, et mihi restat

Nil, nisi præcipiti vertere terga fugâ.

Dicite, nonne licet tantillas sumere pœnas ?

CR. Ah, perquam dubium est ; experiare licet—

(*Enter Nausistrata with a whip.*)

NA. Stilpho ! inquam, Stilpho ! GE. (*to Chremes.*) Fac, si vis
scire, pericûlum ;

NA. Quid facis hîc ? PH. Quid agat ? dicam ego. CH. Quin
taceas.

CH. Hem—collaudabam me fortunasque meas, cui

Uxor tam juvenis tamque venusta foret.

PH. Laudabatque tuas patinas, opsonia. CH. Quæ tu

Hâc, si vis, poteris nocte probare—Silent.

DE. Perditur interea argentum ; si Dorio adesset !

Sed quem ? (*Dorio, who has been moving in the background,
here comes forward.*) Certè idem est ; Dorio, tune redux ?

DO. Me patriæ reddit "remeatûs^f tessera." GE. Quid sit (*to*
Scire velis ? Furum plurima sunt genera ; [*Demipho.*)

Sunt bona, sunt quædam mediocria, sunt mala plura ;

Pessimus at mos est omnibus unus ; edunt :

Ergò ne nimio pereat Respublica sumptu,

Quos delictorum pœnituisse liquet,

Hos revocat Patria, ut purgato crimine, "rectâ"

Insistant iterum furque latroque "viâs."

Hos sed adhuc pascit populus, solvitque tributa

Indirecta^h licèt sint, onerosa satis.

DO. Confiteor cum non rectè ditescere possem,

Me quocunque modo rem meruisse meam ;

Meque mei memores alios fecisse merendo,

Et socium sceleris sæpe habuisse Getam.

^f Remeatûs tessera, 'ticket-of-leave,' by which criminals were let loose upon the public.

^s 'The highway,' ironically.

^h By being robbed.

Sed nunc factorum me pœnitet ante-malorum,

Pœnitet et sceleris, pœnitet atque Getæ.

Non, ut vos captem, loquor hæc, mihi credite; multis

Furtivum ingenium frons speciosa tegit.

(*He picks Demipho's pocket.*) Est reditûs mihi nempe licentia sumpta pudenter.

(*Geta seizes him, and takes from his pocket many handkerchiefs.*)

GR. Ah, scelus, hæc etiam sumpta pudenter erant?

En sudaria, sætaba, serica — HE. (*to Dorio.*) Visne patronum?

(*Feeling for his snuffbox.*) Sed quid? abît, periit, perditur! An potis est?—

GR. Quid? HE. Pyxis mea!

(*Geta produces Hegio's snuffbox from Dorio's pocket.*)

GR. Quam cum Dorio vendiderit, tu

Eloqui accipies præmia digna tui.

DE. Omnia mutantur certè; sed adeste, Patroni:

In jus, si placeat, Phormio, eamus. PH. Ohe!

In jus? in cœnam placet ire, et *jus* eat in me.

Vas vadibus, testam testibus antefero.

Nec tibi sint odio mutatae, Demipho, leges;

Mutatas idem spiritus intus alit.

Omne novum poscit sibi convenientia sæclum,

Stet modo Libertas, et sine labe fides.

Gratia Dîs, nondum mos est mutatus edendi;

In me post cœnam mitior esse potes;

Virtus post nummos? virtus post prandia—pransi

Munera dant homines, vera loquuntur, amanti.

DE. Fiat; at hic maneat rerum immutabilis ordo,

Dum colimus nati, quæ coluere patres:

Præscriptum gaudet servare Terentius orbem,

Quadruplicemque explet nostra Thalia vicem:

Hæc eadem solito resonant subsellia plausu,

Et notos repetunt pulpita nota jocos:

Acta manent, moresque loci; sed præterit actor,

Cui vice plus unâ fabula nulla datur.

Nos qui spectamur, posthâc spectabimus; iisdem

Mutatâ ripis labitur amnis aquâ:

Quod vos fecistis, faciet quod serior ætas,

Nos facimus; vestris moribus adsit honos:

Romanæ exemplar linguæ, quid denique prosit,
 Virtus an vitium, fabula nostra monet :
 Tollentur vitæ jam mox aulæa ; gerendus
 Seu nobis soccus, sive cothurnus erit !
 Quicquid erit, nocte hâc sententia vestra, precamur,
 In nostrum evadat lenis, ut ante, gregem : -
 Causa perorata est ; concurrat dextera lævæ,
 Phormio nec timeat judicis ora sui.

J. MURK.

1856.

ANDRIA.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Simo</i>	VICTOR AL. WILLIAMSON.	<i>Charinus</i>	SAMUEL GEO. FREEMAN.
<i>Sotia</i>	WM. FRANCIS SPENCER.	<i>Byrrhia</i>	WALTER V. V. WILLIAMS.
<i>Davus</i>	JAMES PENROSE INGHAM.	<i>Lesbia</i>	AL. STUART HARRINGTON.
<i>Mysis</i>	HENRY LEWIS THOMPSON.	<i>Chremes</i>	FREDERICK CATT.
<i>Pamphilus</i> ...	GEO. CROKE ROBINSON.	<i>Crito</i>	HOB. G. EGBERTON GREEN.
	<i>Dromo</i>		ARTHUR WALKER.

PROLOGUS.

CECIL EDWARD FISHER, Capt.

SALVETE rursus ! Profligatis horridi
 Belli procellis, alma jam Pacis dies
 Reduces salutat. Verum et ipsa victimas
 Pax habet, et nostris haud alienos sedibus
 Sunt quos lugemus—Illum, qui summus modò
 Judex¹ vicino præsidebat in foro ;
 Scenæ² patronum nostræ semper alterum,
 Juris civilis inclytum peritiâ,
 Quem vacua sedes nunc desiderat sua :

The Peace.
 Funeral
 Memorials.
 News scenes
 proposed.

¹ The late Sir John Jervis, Chief Justice of the Common Pleas.

² T. Haggard, Esq., D. C. L.

Alium¹ deinceps, annuis vigesimâ
 Plus vice qui nostris comitiis interfuit,
 Alumnus olim, mox et hospes ædium ;
 Sagax elector, arbiter justissimus,
 Sui professor et columen collegii ;
 Cunctis deflendum funus quem nuperrimè
 Inopinum a terris ad cælestes transtulit !
 Neque^m est tacenda quæ, (nam liceat hâc vice
 Non immerentem collaudare feminam)
 Hic educati sanguinis sui memor,
 Dono rependit pretium, et antiquam suâ
 Auxit benignè munificentia scholam.

Nec cuiⁿ, Decano nuper hîc Ecclesiæ
 Scientiâ, ut florebat, præclarissimo,
 Lucem è tenebris summa reddidit dies :
 Namque in Beatas nulla nox intrat domos.
 Rerum sic ordo vertitur ; atque ejus loco,
 Bona omnia fausta que apprecati, Præsulem^o
 Hodie libentè consalutamus novum ;
 Qui—sed tacebo : quippe haud deceat si meo
 Virtutes illas elevem præconio.

Nec quamvis sit pax, memoria heroûm tamen,
 Quos bella nobis abstulère, intercidit :
 Nequaquam—testis vestra liberalitas^p
 Mox ut speramus veteris in lucrum scholæ
 Redundatura ; quippe haud ullum dignius
 Virtute functis esse monumentum potest,
 Expressa vivis quàm si redeat moribus
 Imago, ingenuis et parentium æmulæ
 Minorum mentes excolantur artibus.

¹ The Rev. Robert Hussey, B.D., Professor of Ecclesiastical History at Oxford. Vide an ode to his memory, recited at the election dinner, 1857.

^m Miss Grace Amelia Slade, sister to the late Samuel Slade, D.D., Dean of Chichester, founded various prizes at Westminster ; also a Scholarship at Christ Church, Oxford.

ⁿ Dr. William Buckland, the eminent geologist, Dean of Westminster, lately deceased.

^o Dr. Richard Chenevix Trench, successor to Dr. Buckland as Dean.

^p The fund raised by subscription for erecting the Crimean Column in the Broad Sanctuary.

Aliud porro in præsenti vos monitos velim.
 Annus nunc pænè volvitur centesimus,
 Ex^a quo proavorum principio expulit rudem
 Nostro theatro scena justa licentiam,
 Terentioque proprius accessit decor.
 Ævo¹ labantes jam semel illo tempore
 Veteres Athenæ permutatæ sunt novis;
 Iterumque eadem nos scilicet necessitas
 Urget. Quis hominum est, quo sit digna iudice
 Aut vobis hæc supellex, aut Terentio?
 Ergò novam parare nonnullis abhinc
 Consilium nobis mensibus fuit; et suam
 Operam promisit ille vir, nostræ domûs^a
 Scholaris olim, quo non alter clarior
 Saxo Atticarum reddere ædium decus.
 Nunc intermissa, rursus annum in proximum
 Movere incepta cogitamus, si modò
 Vester conatus hos adjuverit favor:
 Sed tamen, utcunque, fiet, atque idoneum
 Exacta in morem fore speramus omnia.
 Dixi—nihil vos demoror ultra quominùs
 Hanc qualemcunque scenam contueamini.

C. B. SCOTT.

^a As already noticed in the Prologue for the year 1758, Archbishop Markham, then head master, presented the first regular set of scenes, exhibiting a picture of Athens from the designs of 'Athenian Stuart.' Of this distinguished artist a short notice may be acceptable. James Stuart was born in London in 1713, and began life by painting fans for the support of his widowed mother. He was, however, afterwards enabled to visit Rome, where he became acquainted with Mr. Revett the architect, who took him to Athens, from 1751 to 1753. He was there patronized by Sir Jacob Bouverie, and upon his return to England, published, with Mr. Revett, *The Antiquities of Athens*. He then practised as an architect, and became surveyor of Greenwich Hospital, and died in 1788, at the age of 75.

¹ The original scenes were replaced in 1809 by a new set from the same design by Dr. Carey. Vide the Prologues of 1808, 1809.

^a Professor Cockerell, the eminent architect, and an old Westminster, evinced his regard for the school by generously presenting the Queen's Scholars with the beautiful designs for the new scenes, and superintending the painting, reconstruction, and lighting of the entire stage decorations.

1856.

EPILOGUS IN ANDRIAM.

PAMPHILUS. SIMO.

Slaves
in the
train of
Pamphilus
returned
from
America.

PA. Vos istæc intrò auferte—at mox, Cæsar, adesdum ;
Paucis extremum te sociosque volo.

CÆSAR (*a slave.*) Nempe ut curentur rectè hæc—ars nostra libentèr
Efficiet quicquid tu, bone *Massa*, jubes.

PA. Immo aliud ; vos hâc tandem tellure receptos
Libera libertos ipsa salutat Humus :
Qui nuper servi, servi non amplius estis ;
Servitio turpi vos nova jura levant

CÆ. Pamphile sis felix ; vivas, bone *Massa*. PA. Quid istoc ?
Nullus abhinc vobis *Massa* vocandus erit.

CÆ. Ah, vivas ! vivat Victoria—nosmet et ipsi
Vivamus—lætum hunc sumito quisque diem. (*Exeunt*
(*Enter Simo.*) (*slaves.*)

SI. Pamphile, mi fili ! jam totum, quàm anxius, annum
Te reducem expecto, at spes mihi vana fuit.

PA. O dilecte pater, salve ! tua forma vaganti
Absens, ut præsens adfuit ante oculos.

SI. Gaudeo ; at unde venis post mille pericla viator ?

PA. Hesperiam peregrè visere cura fuit.
Vix sol complevit duodenos aureus orbes,
Ex quo stabam hospes littore in Americo.

SI. Mirificum ! PA. En hodie sine remis, et sine velis,
Curritur usque Indos, curritur usque polum.

SI. Quid narras ? Monstri ecce novum genus. PA. Æquora
quondam

Tentabant cautæ vix benè nota rates—
Hæc glaciale viam gestit maturior ætas
Per mare inauditis præcipitare modis !
Spiritus intus agit naves, rota volvit utrinque,
Aut impellit helix turbine continuo ;
Vivere, non molem dicas sine mente moveri :
Ipsa aqua subjectis jam dominatur aquis.

SI. Mira quidem, majora fide ! sed dic mihi, quæso,
Visendi Americam quæ tibi causa fuit ?

- PA. Libertas ! hodiè sunt omnia libera ! leges
 Priscæ antiquantur ; jam nova pacta placent.
 Constitui mecum, ut peregrinus ritè notarem
 Quid ratio vitæ vindicet ista sibi.
 Undique nam nobis rumor percrebuit, almam
 Maximè in Hesperii Divam habitare plagis.
- SI. Libertas ! ah ! quàm fallacis imagine Recti
 Decipimur ! PA. Vix est congrua imago rei.
 Assertor juris, leges testatus et aras,
 En ! justa Americus strenuus arma capit !
 Libertate frui sacrâ se denique jactat ;
 “ Hic,” ait, “ hic cives vincula nulla premunt ;
 “ Hic stupet in titulis nemo ; nec quærit honores :”
 “ Lex una est cunctis ; rex sibi quisque placet.”
- SI. Extinctum at, narras si vera, *domesticum id insti-*
-tutum, quod vero nomine servitium est.
- PA. Ah ! minimè—Americus nam currere sanguinem eundem
 Servorum in venis denegat, atque suis.
- SI. O, grande opprobrium ! quàm magni est nominis umbra
 Libertas isthæc, dissimilisque suæ !
 Omne quod humanum est, aliis præ gentibus istos
 Credebam studiis excoluisse piis.
- PA. Falleris—hoc unum in votis, ut fœnora crescant,
 Maximaque in toto cuique sit arca foro.
- SI. Auri sacra fames ! quid non mortalia cogis
 Pectora ! PA. Quàm vindex sit sitis ista suæ,
 Accipe nunc—quodcunque hominis sub corde repôstum
 Æstuat, eliciunt ista venena malum.
 “ Virtus post nummos,” quàm norma hæc constat agendi,
 Virtuti pateat quis, Fideive, locus ?
 Excidit inde animis sanctissima cura propinqui ;
 Nec libet humanis indoluisse malis.
 Hisce oculis præsens spectâcla ah ! qualia vidi !
 Horresco referens—sed meliora dabunt,
 Ut spero, Superi. SI. Sanè hoc evenerit ; omnes
 Non obtusa adeò, sat scio, corda gerunt.
 Parte erit ex aliquâ medicina reperta malorum ;
 Discutiet tenebras lux semel orta graves.
- PA. Sola laboranti patriæ rediviva salutem
 Libertas, (dum sit vera), Fidesque dabunt.

Reddant cuique suum, Jurique injuria cedat ;
 Auspiciis fuerit Lex stabilita novis.
 Læta Salus aderit, modò vinctis vincula solvant ;
 Hoc sine nulla domi, nulla paranda foris.
 Quin ergò, O magna Hesperiaè Respublica ! prolem
 Quam jactat ritè hæc Anglia nostra suam,
 Eia age ! jam versam melior sententia mentem
 Accendat monitis, consiliisque regat !
 Spretum Fas redeat, redeat concordia Fratrum !
 Omne quod humanum est, assere jure tuum.
 Seu servi, an cives fuerint, discrimine nullo
 Æquè omnes foveas, haud aliena tibi.
 Te vocat Ipsa, olim culpæ heu ! vix conscia, Mater,
 Quam sontem serò pœnituisse dolet.
 Nec tu, factorum stirpisve oblita vetustæ,
 In nos mansueto deficis officio.
 Dum loquimur, lætis reboant clamoribus oræ,
 Pacifico et plausu littora nostra sonant.
 Ecce, amissa diu, portus tuta intrat ab Arcto
 Angliacos, vestrà reddita navis ope ;
 Et nautæ nautis, proles generosa Parenti,
 Virtus[†] Virtuti debita dona vovet.
 Mutua quin populos conjungat gratia binos ;
 Cognatos teneat consociatus amor !
 Sic Matris pulchræ Tu filia pulchrior, orbi
 Tutela, exemplum, gloria major eris.
 Nomine sic vero fies, “ e pluribus unum ;”
 Vim tibi Libertas sic dabit usque novam !

T. W. WEARE.

[†] The ‘ Resolute,’ an abandoned ‘ Arctic discovery’ ship, recovered and restored to the Queen by the American Government.

1857.

ADELPHI.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Micio</i>	WILLIAM EDW. BOVILL.	<i>Ctesipho</i>	A. STUART HARRINGTON.
<i>Demea</i>	THOMAS WATERS.	<i>Sostrata</i>	T. KYNASTON GASKELL.
<i>Sannio</i>	WALTER HENTY.	<i>Canthara</i> ...	ARTHUR THOS. KARSLAKE.
<i>Bechinus</i> ...	HENRY LEWIS THOMPSON.	<i>Geta</i>	ROBERT ALAN EDEN.
<i>Syrus</i>	WALTER V. V. WILLIAMS.	<i>Hegio</i>	EDW. WRIGHT WHITAKER.
	<i>Dromo</i>		AUGUSTUS HUGHES.

PROLOGUS.

HENRY LEWIS THOMPSON, Capt.

EN rursus ludos funebres ! rursum duces
 Bello peremptos luget Anglia ; cum viris
 Pueros, puellas, cumque matre infantium
 Discerpta atroci membra deplorat manu !
 Sed justa tandem perfidis venit hostibus
 Vindicta : Fusi, mœnibus exuti suis,
 Quoties Britanni nôrunt Martis fulmina !

Funeral
laments.
New
Scenes.

Nos quoque seorsim proprius tangit dolor,
 Ducemque^a morbo Dehliana ad mœnia,
 Juvenemque^x raptum flemus, his ex ædibus
 Emissum prima nuper ad stipendia,
 Binosque^y quorum sanguine, heu ! nefas, sui
 Imbutæ stillavêre militis manus !

Quin et recentis decoris in partem quoque
 Venisse gloriamur : Noster est, et hos
 Superare pugnis didicit ad Lares prius,
 Omnes viarum vincens impiger moras
 Agram^z repulsis qui defendit hostibus.

^a General Sir H. W. Barnard.

^x Lieutenant George Hallam.

^y Major W. R. Prout, and Captain W. T. Phillimore, killed by their own men in the Indian Mutiny.

^z Colonel, afterwards Sir Edward Harris Greathed, K.C.B., nephew of the late Sir R. Glyn, commanded a force at the siege of Delhi ; and upon the surrender of that place greatly distinguished himself by a masterly pursuit and defeat of the rebels.

Sed hæc quidem hactenùs : ne vos expectatio
 Detineat æquo longius quid hæc tegant
 Aulæa^a : factum nempe quod promisimus ;
 Factum quid valeat, vestra est æstimatio.
 Ars longa ; vita brevis est : quemque de suo
 Augere summam condecet peculio.
 Illi sua laus est, quo jubente, primulum ^b
 In hanc Alumnis commigrantibus domum
 Scena apparatu nitidior fulsit novo.
 Illisque^c rursus, arte quorum et sumptibus,
 Quas tantum amabant, redditæ Terentio
 Erant Athenæ ; Quique demum vestibus^d
 Contaminari prohibuit diutius
 Nostratibus lepores Attici salis.
 Ejusdem laudis aliquid nos ipsos quoque
 Videtis affectare ; si non omnia,
 Nonnulla certe hic absoluta credimus.
 Idem si vobis arbitris videbitur,
 Palmam qui meruit Artifex noster ferat^e,
 Hic actæ quondam qui memor puértiæ,
 Accepta reddit sic libens beneficia ;
 Cui, non profectò pro meritis illas suis,
 Grates nos quantum possumus rependimus.
 Aperite^f aliquis ! Quid istuc ? an vobis placet ?

C. B. SCOTT.

^a In this year the new scenes before alluded to, exhibiting a beautiful view of Athens and the Gulf of Salamis, from a design by Professor Cockerell, were first produced. The two former sets, from the designs of Athenian Stewart, had served in succession for 100 years, save one, from 1758 to 1856 inclusive. See the Prologues of 1758, 1808, 1809, vol. i.

^b After the occupation of the present dormitory, probably early in 1730, there seems to have been some rude sort of scenes introduced ; but the representation of the interior of Athens was first adopted in 1758.

^c Archbishop Markham, and Athenian Stewart, the donor and designer of the original scenes.

^d Dr. Williamson, head master, adopted the Greek dresses in 1839. Vide Prologue to that year, and the Preface to vol. i.

^e Professor Cockerell, R. A.

^f There were present the Dean of Westminster (Trench) ; the Belgian and Dutch Ambassadors ; the Provost of Eton (Hawtrey) ; the Master of Trinity (Whewell) ; Dr. Jelf, &c. &c. On the second night were present the Turkish Ambassador ; Lord Barrington ; Dean Milman ; the Greek Professor at Cambridge (Thompson) ; Dr. Vaughan, late head master of Harrow ; &c.

1857.

EPILOGUS AD ADELPHOS.

ÆSCHINUS. CTESIPHO. MICIO. DEMA.

Enter ÆSCHINUS, in the costume of the Præ-Raphaelite period—he carries in his hand the “Seven Lamps of Architecture,” and is busied in examining the scenes critically.

Æs. HÆC platea, audiui, est renovata—(*a pause of dissatisfaction*) Ruskin.
—quoüsque vetustam

Nostra adeò admittent sæcula barbariem ?
Græcum iterum exemplar ! quàm plana ac putida fiunt
Omnia ! ut est crassa et pigra superficies !
Nil gracile aut sublime sapit ; væ, pectora cæca
Nostratum ! exoritur sol—(*holding up his book*) nihil illa
notant.

Tu tamen offusas, auctor divine, tenebras
Discuties. (*Enter Ctesipho.*) Cr. Salve ! quid specu-
laris ? Ohe !

Suspicio hic pulcræ Cynosuræ habitare ; caveto,
Æschine, rescierit ne nova nupta. Æs. Tace.

Non me vulgares accendunt pectoris æstus ;
Sector ego in terris solum ideale καλόν.

Cr. Umbris contentus ? Æs. Nimirum Æstheticus* artes
Nunc exquisitas ætheriasque colo.

Nosse quid in rebus consistat ubique venusti,
Quæ quibus aptentur, forma, figura, color,
Id verè sapere est ; unum hoc mortalibus ægris
Lenimen curæ subsidiumque venit :

Æsthesis divina ! Cr. Ego mallem æsthesin aselli,
Cui fœni in pratis copia dulcis adest.

Cenam haud tu curas ? Æs. O vitâ indigne beatâ,
Tu nunquam fies Doctor esotericus !
Terrenam gestas animam : tu forte tabellam

* Æsthetics, a word of modern nomenclature, unknown in the days of Johnson—the doctrine of Taste.

- Zeuxidos inspiciens, nil nisi picta vides.
- Ct. Quid porrò vidisse licet? Æs. Mysteria rerum
Sensibus excultis interiora patent.
Artem ibi celatam penitùs sequor, aëriosque
Effectus; spatium, vim, pathos, atque bathos.
Tempora dignosco cautus queis ritè fuisset
Prælatùs Raphaël, postpositusve sibi.
I pete Mancunium^b; thesauros curre per omnes;
Hi stimulis plebem mollibus erudiunt.
- Ct. Longè erras; "cur me picturâ pascis inani?"
"Da mihi mercedem," Mancuniensis ait.
- Æs. Gossypiumⁱ mentes hebetat; sed mitte tabellas;
Artibus ars cunctis exstitit una parens.
Archi-est-Tectonice. Ct. Collaudo. Æs. Ego totus in
hâc sum.
- Ct. Conjurati^k unus num Lapidica gregis?
- Æs. Quippe intellectum ac sensus vitæque tenorem
Humanæ totum muta magistra regit.
Hoc modulo fas nos expendere. Quale habitâclum,
Talis homo est. Ct. Quid si vivitur absque domo?
- Æs. Felices hodie nosmet, qui vivimus, usus
Quando ævi medii purior obtinuit!
Scis, antiquatæ sordent nunc prorsùs Athenæ:
Mos is Ionicus ac Doricus est odio.
- Ct. Græcia in hâc ἔλγῃ palmam fert semper. Æs. Ineptis!
Est cumulus nudæ simplicitatis iners.
(*Enter Micio and Demea at the back of the stage.*)
Ars contrà mediæva haud lege aut limite iniquo
Contenta, huc, illuc, pullulat ad libitum.
Tum quicquid struimus, varios diffusus in artus
Symbolicè exprimitur spiritus interior.
Pertinet ad mores istud, populique salutem—
- Ct. An rectum atque fidem saxa laterque docent?
- Æs. Graiâ et Romanâ nihil immoralius usquam
Archi-est-ecturâ—(*turning to his book*) pagina sexta—tene.
Sic ipse dixit. Ct. Vix hæc comprehendere possum.

^b Mancunium—Manchester, where the Exhibition was held in this year.

ⁱ Gossypium—cotton, an antidote to æsthetick impulse.

^k Ctesiphon asks Æschinus if he is a Freemason.

- Æs. Scilicet Æsthesi tu, miserande, cares.
 Ct. Saltem haud culpabis quas¹ Burlingtonius ædes,
 Stirpe Comes pariter clarus et ingenio,
 Has struxit tam dilectas! Æs. Bona verba precor te :
 Interdum os sapiens claudit. Ct. At ede palàm.
 Æs. (*looking about the college.*) Sordidior domus est aliquantum,
 et barbara. Ct. Falsum id
 Omnino. Æs. Quid si denique diruimus ?
 Ct. Oh! Monstrum. Æs. Et normam ad Gothicam—Ct. Au!
 Æs. Mediæva, memento,
 Ludi Fundatrix hujus Eliza fuit.
Barrius hoc velit et magno mercetur. Ct. At aures
 Obdo jam. Æs. Ah, nostros lætor adesse senes.
 (*Micio and Demea come forward.*)
 Salvete ambo! Opportuni maximè adestis :
 Vobis iudicibus lis resoluta cadat.
 Quæstio enim—MI. Audivi totum ac scio; pace magistri
 Illustris, fateor, grandiloquique tui,
 Sic statuo—Neque tu culpaveris, Æschine, fratris
 Iudicium ex omni parte, nec ille tuum.
 Nemo etenim existit nostrum tam incultus, Athenas
 Dum veteres lepidè scena novata refert,
 Cui non Græcæ artis casta ac concinna venustas
 Pertentet tacitâ pectora lætitiâ.
 Num vetat id tamen, ut percussis sensibus idem
 Vicinam adsoleat molem inhiare Petri,
 Quæ sanctos apices, spectantum et corda, suâ vi
 Sursum unâ tractus tollit in ætherios?
 Invida certantum abfuerint discrimina; utrisque
 Graiis atque Gothis par tribuatur honos.
 (*ÆSCHINUS to the Audience.*)
 Eu! vera Æsthesi; nostri hoc oraculum Adelphi
 Miserunt; Plausu vos facitote ratum.

H. BULL.

¹ In favour of the Classical style of Architecture, Ctesipho appeals to the present dormitory, designed by Richard, third Earl of Burlington, and fourth of Cork; a patron of the Arts, and friend of Pope; through whose daughter and heiress his estates descended to the present Duke of Devonshire.

1858.

PHORMIO.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Davus</i>	NIGEL MADAN.	<i>Hegio</i>	HERBERT M. MARSHALL.
<i>Geta</i>	C. LANCELOT SHADWELL.	<i>Cratinus</i>	CHAS. ROBT. HENDERSON.
<i>Antipho</i>	LOUIS ARTHUR GOODEVE.	<i>Crito</i>	ANTHONY COPE.
<i>Phædria</i>	ARTHUR WALKER.	<i>Dorio</i>	GEO. COVEY STENNING.
<i>Demipho</i>	CHARLES BARNES.	<i>Chremes</i>	ARTHUR THOS. KARSLAKE.
<i>Phormio</i>	ARCHIBALD BALFOUR.	<i>Sophrone</i>	HERBERT B. HARRISON.
		<i>Nausistrata</i>	HERBERT SALWEY.

Before the Prince Consort and the Prince of Wales.

PROLOGUS.

CHARLES LANCELOT SHADWELL, Capt.

Indian
Mutiny.
Lucknow.

Mos fuit hîc versu, jam^mper tria lustra sacratus,
 Vitâ defunctis solvere justa viris,
 Spectantûm ut quoties anno redeunte coronam
 In veteres revocant annua festa locos,
 Pampineâ nigras contexere fronde cupressos
 Admoneat luctu discolor hora suo.
 Nunc etiam exstruimus bello monumenta priori,
 Jamque pari fastos India clade notat.
 Sedibus^m è nostris bis quatuor arma ferentes
 Ante diem externo condidit illa solo:
 Debita sit meritis data lacrima. Nec tamen ævi

^m These eight were, besides Sir H. W. Barnard, K.C.B., Commander-in-Chief, Major J. Waterfield, 38th B. N. I.; Captain W. R. Prout, 56th B. N. I.; Captain W. Thornton Phillimore, 10th B. N. I.; Captain L. H. Bedford, 37th Regiment; Captain W. H. Jones, 13th Regiment; Lieutenant L. E. Cooper, Rifle Brigade; Cornet William G. H. Bankes, 7th Hussars (Victoria Cross); Lieutenant Henry Bingham, 90th Regiment.

Flore novo quamvis spes ibi nostra jacet,
 (Carior hoc ipso, series quòd longa parentum
 Foverit hos grato semper amore Lares,)
 Idcirco nimio nunc indulgere dolori,
 Aut planetu titulos dedecorare libet.
 Non domus hæc Patriæ, quæcunque habet optima, caræ
 Invidet, aut proprium ferre recusat onus.
 Scilicet Imperii coit illo sanguine moles ;
 Nascitur ex illo spes recidiva rogo,
 Seriùs ut tenebras post ex Oriente relucens
 Discutiat verâ Relligione jubar !
 Funera nostrorum vidit Lucunovia ; et illo
 Sanguine ab exitio est fida redempta cohors,
 Longos per menses post putrem interrita murum
 Temnere grassantem quæ fuit ausa necem :
 Fœmina subsidiis aciem quâ multa labantem
 Juvit, et assiduâ vulnera fovit ope ;
 Fœmineisque animos curis operamque virilem
 Attulit, illustris pars imitanda manûs !
 Tam benè qui moritur, vixit satis ; illa senectæ
 Exæquant paucos inclyta facta dies !
 Quid si natorum spes deperit ? Altera proles
 Æmula virtutum clarior usque subit.
 Tale sui specimen reddit Schola ; talibus ausis
 Hactenus acceptum prorogat illa decus :
 Inde novos quali fingens moderamine pectus
 Excolat in fructus germina nostra domus,
 Tu^a videas, Auguste Pater, Regina maritum
 Quem decorat meritis tam tibi juncta tuis ;
 Ars bona cui semper cordi est ; cui cura tenellos
 Exemplis mentes instituisse probis ;
 Quo fautore caput Virtus attollit, et almo
 Quæque magis floret Musa patrocinio.
 Te nunc, judicium bis quondam experta benignum,
 Scena, novâ tandem cultior arte, manet.
 Tuque^o adeo, Princeps, Patriæ spes, quem modò munus

^a The Prince Consort had already twice honoured the Play with his presence. This was his third visit, and the second appearance of the new scenes.

^o These lines were addressed to the Prince of Wales, who accompanied his Royal Father, and had recently received the military rank of Colonel.

Vidimus assumpto ferre virile sago,
 Noscere tu possis qualis te læta juventus
 Accipit, officio prosequiturque pio.
 Quid majus meliusve Deum sciat illa precari,
 Quàm tibi virtutes ut det uterque Parens;
 In quibus ut speculo planè licet omne tueri
 Quicquid principibus debet inesse boni:
 Cultûs multiplicis documentum præbeat, et quid
 Eloquio possit lingua diserta, Pater:
 Laus sit qualis acu rem tangere, qualis honestis
 Accedat verbis gratia, quale decus.
 In cives Genitrix dare libera jura volentes,
 Et sanctâ vitium pellere quodque domo,
 Suadeat exemplo. Sceptri decus inde perenne est,
 Et solium in populi constat amore sui!
 Gloria sic verè crescit; sic itur ad astra,
 Sic^p et in æternum facta coronat honos.

C. B. SCOTT.

^p "The *Phormio* of Terence, the Play chosen for this year, was performed in the presence of a very numerous and brilliant audience, which included the Prince Consort, the Prince of Wales, the Turkish Ambassador, Lord John Russell, the Earl of Normanton, and Viscount Barrington. The Prologue was recited by the Captain with much feeling and truth. It pays the accustomed tribute to those who had left these familiar walls to fight the battles of their country, and to die in its service." (*Gent. Mag.*, December 1858.)

1858.

EPILOGUS AD PHORMIONEM.

ANTIPHO. PHÆDRIA. PHORMIO. NAUSISTRATA. GETA.

(Enter Antipho and Phædria—Geta meets them.)

GE. ANTIPHO, salve iterum; satin' omnia Phædria recte?

PHÆ. Eheu! pars melior dimidiumque meū—

GE. Quid narras? PHÆ. nostræ ille domûs conviva diurnus

Me mensamque meam Phormio deseruit.

GE. Quanquam epulas inter sociis fuit umbra fidelis,

Non minus idcirco proximus ille sibi.

Quî vivit? ANT. Pedetentim; Orchestrodidascalus exstat;

Noctes atque dies fit pretium pedibus.

PHÆ. Audit jam 'Doctor chorearum,' 'Artisque magister,'

Quam pueros olim Terpsichore docuit.

En tibi Doctor adest, turbâ comitante! palæstrâ

Ipse suâ prodit; tute rogare potes.

(Enter Phormio, followed by his pupils; amongst whom are a lawyer, an M.P., and a military officer.)

GE. Phormio certè iterum! sed quantum emunctus et unctus,

Musicus! an saltat sobrius ille? PHÆ. Tace—

GE. Quidnam hoc, hospes? *(touching Phormio's violin.)* PHO.

Abi, nimium vicine Cremonæ,

Ne capiti offendant virgula nostra tuo.

GE. Tute tibi caveas; citharæ sit cura, Cremonam

Ne perdat, verso pollice, virga tuam.

PHO. Vos jubeo salvere ambos, te, Phædria, teque,

Antipho; præcipuè vos in amore habeo:

Heus, Faustine puer, citharam cape; sumito blandè;

(Qui me amat, et citharam mecum amet ille meam.)

Auspicium ecce novum; mihi stat sententia ab urbe

Dedecus hoc magnum tollere, si potero.

Quis scit enim saltare hodie, pedibusve moveri,

Ut fas est homini quem sua crura decent?

Ad sua Terpsichore cum jam vocat atria cives,

Celsaque *Regali* panditur Aula Viâ^a,

Quemlibet inspicias; malè fortis inire choreas

Phormio a
dancing-
master.
Female
crinoline
dress.^a The celebrated 'Almacks' in King-street.

Gestiat, et pede ter pellere siquis humum,
 Credas sanè elephantia immania membra movere ;
 Sic decor, et numerus, gratiaque omnis abest !
 " Ex pede Rusticus exstat homo," clamatur ; " amice,
 " Parce, precor ; salvos me digitosque velim."
 Aut tardo incedunt gressu, ac languente recedunt,
 Non homines vivi, lignea at automata :
 Spiritus omnis abest motu, numerusque leporque—
 Me pudet istorum discipulosque meos.

GE. (*aside to Phæ.*) Estne hic qui nobis alienâ vivere quadrâ
 Judice se Summum dixerit esse Bonum ?

PHÆ. (*to Geta.*) Scilicet à stomacho mens jam descendit ad imos
 Usque pedes, credo, pondere pressa suo.

PHO. (*to his pupils.*) Ne vos detineam—seu sit tibi cura senatûs,
 Conscriptosque Patres ore movere velis ;
 Seu leges oculis juris scrutere peritus ;
 Seu bellum placeat militiæque decus ;
 Terra pede est justo pulsanda, artusque movendi,
 Quo menti attentæ corporis absit onus.
 Quid prohibet puerum, qui scit bene cruribus uti,
 Nervosâ fieri religione pium^a ?

(*Pointing to the master's boxes.*)

Me quicumque istis audet præferre magistris,
 " Propria quæ maribus" sola docendus erit.

PHÆ. Me tua verba acuunt. PHO. Expertus crede ; patronos
 Præcipuè vosmet discipulosque velim.

Nomina fas nostris inscribere vestra tabellis ?
 Ah, crescit numerus ; mille ducenta novem.

Vos, quid sit saltare, artisque arcana docebo ;
 Omne genus novi, præcipioque benè.

Ille vetus primùm quadrato nomine motus,
 Floret adhuc ; meritò et me populumque tenet.

Tum sequitur chorus ille, dedit cui Lancea nomen,
 (Bella pede opposito nam simulata gerunt :)

Audibat priscis saltatio Pyrrhica sæclis—

GE. Credo *empirica* nunc. PHO. At taceas, nebulo !
 Ante alios placet innuptis modus iste puellis,
 Quo se circumagunt, fœmina masque, simul
 Impliciti gyris—quin experiamur ; in orbem

^a An allusion to the new principle of "muscular Christianity."

- Sistite vos circùm cum pare quisque suo.
 Ah, oblitus eram—Dominæ, introducere vobis
(Introducing partners to Ant. and Phæ.)
 Par juvenum liceat nobile, utrumque Parin.
 LAWYER *(to M.P.)* Vin' mecum saltare? M.P. Lubens ego,
 causidicorum
 Optime; juncta Foro Curia semper eat.
 PHO. Vindicat ars totum corpus sibi nostra ministrum;
 Nempe aures, oculos, cum pedibusque manus.
 "Metiri se quemque suo modulo ac pede," constat
 Lex aliis: vobis sit ratio ulterior.
 Vestrùm quisque comes comitem modulis pedibusque
 Respiciat; sic vos mutuus ordo reget.
 Primùm pes tollendus erit; tum corpore verso,
 Continuis gyris *sic* glomerate gradus.
 Dumque pede inverso alternis ex partibus omnes
 Volvimini, en, tempus calx bene pressa dabit.
 Solus ego—at motus opus est quæ fœmina ducat;
 Nam sine patronâ vir nihil ipse valet.
 Ergo, "Exi, en, iterum, Nausistrata;" machina nobis
 Descendat; præsens O Dea rursus ades!
(Nausistrata enters in an immense crinoline.)
 NAU. Quis vocat? PHO. O, salve patronarum optima. NAU. Salve,
 Phormio. PHO. Nobiscum visne? NAU. Lubentèr agam.
(Phormio attempts in vain to reach her, offering his arm.)
 PHO. Quid faciam? tunicæ nimirùm is circulus obstat;
 Nec socias dextras massa rotunda sinit.
 NAU. Hic hodie est mos fœmineus; nec laude probandus:
Quadratur nullis circulus iste modis.
 PHO. Desinis in monstrum mulier formosa supernè:
 NAU. Monstrum informe ingens; lumina adempta velim!
 Spectatum admissi risum teneatis amici? *(To the Audience.)*
 PHO. Quid me ridentem dicere vera vetat?
 Orbe suo crines et linea vincula motus
 Impediunt miseræ. NAU. Ferrea. PHO. Ferrea, ais^r?

^r The custom of filling out the female dress with crinoline, or horsehair texture, had now yielded to the use of the more impenetrable material of iron; and the still more resistless force of fashion had, much to the discomfort and inconvenience of both sexes, spread the circular extent of ladies' apparel to most preposterous dimensions.

- ANT. Jupiter, atque Venus, jam non ridere potestis;
Inclusam Danaen ferrea turris habet*!
- PHO. Si talem induerat vestem Galatea, fuisses
Acide commodior tu, Polypheme, procus.
- ANT. Scilicet arte suâ faber ingeniosus amictum
Ferratum uxori texeret ipse suâ.
- PHÆ. (*to Nau.*) Num, sponso tam cara tuo, Vulcania Lemnos†
Hæc tulit ex antris annua dona suis?
- NAU. Ah! me jam tædet sectari ridiculum omne,
Quod sibi, vana sequens, fœmina vana petat.
Quin abes, o monstrum vestis—sua gratia vesti
Debet inesse; modi sunt odio immodici. (*Exit.*)
- PHO. Fœmina quam sapiens! O, si gens cuncta tuarum
Ludibrium hoc tecum depositura foret!
- PHÆ. Id jamjam facient; varium et mutabile semper
Fœmina: nec vesti, nec sibi constat. ANT. Idem
Censeo ego; at quid tu? (*to the Lawyer.*) LAWYER. Totus
teres atque rotundus
Quisque vir esse cupit; fœmineo generi
Cur non pace virûm fuerit fas veste rotundâ,
Mens ita si ducat, membra decora tegi?
- ANT. Semper erit concessa licentia sumpta pudenter;
Ipse pudor morem hunc sed negat esse suum.
(*Re-enter Nausistrata without crinoline.*)
- PHO. Ah jam forma placet; tua jam mihi ridet imago;
Jam choreas tecum ducere lætus amem.
- ANT. Sed tandem amoto quæramus seria ludo.
Hora fugit; vita est ipsa chorea brevis:
Lenitèr huncce gregem vestra indulgentia, ut antè,
Judicet; hîc gratum semper habemus opus.
Ast hodiè in soccos nos sanctior impulit ardor,
Sumit et augurium nostra Thalia novum.
Regali auspicio, duplicique sub omine, fausta
Hæc erit in votis bis memoranda dies:
Scilicet hos inter, Princeps dignissime, lusus
Hîc ades, o Patriæ spesque decusque tuæ!
Haud nosmet tanto pueros dignamur honore;
Suavitèr haud adeò pulpita nostra sonant,

* Hor. Od. l. iii. c. xvi.

† It is to be remembered that Nausistrata had an estate in Lemnos.

Ut scenæ huic nostræ intersis spectator ; agenda
 Fabula.ni steterit, Rege jubente, diu.
 Hanc olim ipsa suis propriam mandavit Alumnis,
 Regiaque hunc morem jussit Eliza coli.
 Quæ damus ergò hodie pietatis munera nostræ
 Respicias, Princeps, ore, favore Tuo.

T. W. WEARE.

1860^u.

TRINUMMUS.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Luxuria</i>	ARCHIBALD J. MACKEY.	<i>Philo</i>	WILLIAM SHAW WRIGHT.
<i>Inopia</i>	G. MONTAGU OSBORNE.	<i>Callicles</i> ...	REGINALD JAMES MURE.
<i>Megaronides</i> {	ARTHUR MAUDE.	<i>Lesbonicus</i> ..	PENNYMAN R. WORSLEY.
	ROBERT B. DICKSON.	<i>Stasimus</i> ...	WILSON A. HETHERINGTON.
<i>Lysiteles</i>	HERBERT B. HARRISON.	<i>Charmides</i> ..	ALEX. CAMPBELL ONSLOW.
	<i>Sycophanta</i>	ALBAN H. HARRISON.	

PROLOGUS.

HERBERT BAILEY HARRISON, Capt.

JAM^v sæculares tertiâ ludos vice
 De more priscâ concelebramus domo :
 Annos trecenos numerat, invidiæ tamen
 Digitum senectæ protinûs ostendit Schola.
 Jam rure si quis urbem nosmet ac Lares
 Mutare jubeat, religio loci vetat.
 Ætate hic actâ stetimus ; hîc manebimus !
 Verum renovatam, quæso, nonne agnoscitis
 Faciem loci ? Verendi nempe Præsides
 Cur ampliùs delicta majorum luant ?
 Qui templa Musarumque labentes diu
 Ædes reficiunt, et situ nigrantia,
 Fumoque tecta. Quo nos læti munere
 Grates agamus debitas : sit fas simul
 Oremus, ut benefacta sic semper sua
 Benefactis aliis pertegant, ne perpluant^w.

^u There was no Play in 1859.^v This year was the tercentenary of the foundation of the College.^w Vid. Trin. act ii. sc. ii. v. 41.

Vestrūm quinetiam nos recordari decet,
 Dulces Patroni : quorum et nunc et antea
 Accepta tot referimus auxilio bona.
 Ah ! quān juvat vos rursū in subselliis
 Videre ! Quanquam hoc, heu ! non omne gaudium est :
 Desideratur aliquid. Ille scilicet
 Juvenis cum Patre præsens qui juvenum modò
 Favit catervæ, patriam optatò redux^x
 Princeps revisit ; sed quis abreptos suis
 Reddet sodales ?—His non ordinis decus^y
 Amplissimi, multoque quondam prælio
 Spectata virtus : non vis eloquentiæ,
 Aut^z in Camœnis inclytum Graiis opus :
 Non ædium nostrarum amor, et quæ deviâ^a
 Florens sub umbrâ vulgi conspectum fugit,
 Propriisque virtus erubescit laudibus,
 Differre mortem voluit, ut noster dolor
 In seriore caderet amotus diem !

Sed vos nimis moramur : aperient statim
 Aulæ scenam : siquid etiam isthic novi est
 Benignè accipite ; namque his ipsis in locis
 Vestri sales risère Plautinos avi.
 Et vobis idem ut placeat, quantū possumus
 Operam navamus. Ecce jam versa Anglicè^b
 Inter fœmineas fabula tractatur manus—
 Vestrum ergò plausum, vestra nos suffragia
 Speramus, dominæ—vester ut adfuerit favor,
 Viri sequentur, et uno ore omnes omnia
 Bona dicent, plausuque adstrepent lætissimo.

C. B. SCOTT.

^x The Prince of Wales attended the play in 1858, and was now on his return from America.

^y The Duke of Richmond served in the Peninsula in the 52nd Regiment, and also as A.D.C. to Lord Wellington. He was also present at Waterloo as A.D.C. to the Prince of Orange. He died in this year.

^z Colonel Mure of Caldwell, author of the "Literature of Ancient Greece."

^a R. Richards, Esq., Master in Chancery ; his brother William Richards ; William Phillimore, Esq.

^b An elegant translation into English of the Trinummus, by the Rev. T. W. Weare, second master.

1860.

EPILOGUS AD TRINUMMUM.

LESBONICUS^c, juvenis perditus. Regiam Scholam Westmonastm. venditurus.

LYSITELES, juvenis probus, Lesbonicus amicus } dissuasores.

STASIMUS, College John

CALLICLES, senex, Emptor—PHILTO, deprecator apud Busbeium—JUNIORES.
BUSBEII spectrum.

(*Enter Lesbonicus, Lysiteles; Stasimus behind.*)

LES. CONRADENDA mihi est alicunde pecunia; si non

Rectè, res quovis est facienda modo:

Sola mihi hæc superest spes, hæc via sola salutis

Panditur, ut Tothiles—LY. Quid meditaris? LES.—agros—

The
removal of
the School,
and
Busby's
Ghost.

^c This Epilogue is a parody of a proposal recently entertained for the removal of Westminster School from its present ancient site, and is founded on the plot of the Trinummus, the selection of which was a novelty of this year. Of this somewhat strange tale a short sketch may be acceptable to those old Westminsters and others who may not have been familiar with it up to the present time. Charmides, the aged father of a spendthrift son Lesbonicus, by whose extravagance his fortune has suffered, makes a voyage into Seleucia, but secretly buries, before his departure, a considerable sum of money in his house, which he has amassed for the benefit of his family in case he should not live to return. The secret of this treasure, with the care of his son and daughter, and of his house, he confides to his friend Callicles, another old man. No sooner is the father's back turned, than the son, during a temporary absence of Callicles in the country, advertises the paternal mansion for sale. Callicles returns, and not daring to reveal the existence of the treasure to the youth, who would immediately spend it, finds no other way of meeting the evil of allowing it to pass with the house into the hands of a stranger, than by becoming himself the purchaser. Proof of title seems not to have been required in those times. He accordingly pays for it to Lesbonicus a sum of forty minæ which the youth speedily dilapidates. For this purchase, of which he cannot divulge the true cause, he incurs the reproaches of the public in general, and particularly of his friend Megaronides, a third old man, to whom, sooner than forfeit his esteem, he reluctantly reveals the reason of his conduct. In the meantime Lysiteles, an exemplary young man, has fallen in love with the sister of Lesbonicus, and obtains with some difficulty the consent of his father Philto, a fourth old man, to marry her without a portion, which he knows her brother cannot pay. To this, however, the spendthrift has too much pride to consent, but readily proposes to give up a small property, a remnant of his father's estate which he has not sold, for the purpose of the dower. Upon this, Stasimus, a clever slave who is faithful to his master Charmides, and does what he can to keep the young man within bounds, seeing that the said

M

- Ut Tothiles agros, ludum hunc, plateamque, domumque
 Antiquam possim vendere. *LY.* Vendere, ais?
 Dî tandem avortant! *LES.* Quidni? sordescit ab usu
 Tota domus longo. *LY.* Sordida—cara tamen;
 Nil pietatis habes? *LES.* Sine re pia pectora frigent.
STA. (*from behind.*) At mihi prospiciam nunc opus esse reor.
LY. Nec scenæ te tangit amor, quâ ludere quondam
 Suetus eras? *LES.* —et quâ verbera sæva pati;
LY. Quâ Musas colere—*LES.* Hexametrorum et Pentametrorum
 Serâ inconcinnos pangere nocte modos—
LY. Quâ curam studiis—*LES.* dapibusque impendere nummos—
LY. Laudis amare vias—*LES.* compitaque arcta viris:
LY. Hæc tam sollennis geminis cum turribus *Ædes*^d,
 Et tabulis, tumultis consita claustra sacris;
 Hoc *τέμενος*, puerum quâ vociferante coronâ

property is the only remaining resource of their livelihood, earnestly exerts himself to prevent its transfer to Philto the father of Lysiteles, by saying everything in its praise to Lesbonicus the seller, and by describing it to Philto the purchaser as the focus of pestilence and sterility. The plan is successful, and Philto declines the property, but by the advice of Megaronides, Callicles, sooner than lose an advantageous match for his friend's daughter, adopts the following plan in order to satisfy the scruples and pride of Lesbonicus. Accordingly he hires a cunning Sycophant, and instructs him for the reward of 'Tres nummi' (whence the name of the Play) to announce himself as the friend of Charmides the father, just arrived from Seleucia with the portion necessary for the marriage, intending to pay it himself out of the concealed treasure which he purposes to dig up with great secrecy in order to avoid its discovery by Lesbonicus; as, however, the Sycophant is approaching the house, now inhabited by Callicles, Charmides arrives unexpectedly, having just landed in the Peiræus, and after an amusing scene with that impostor, whom he detects by a searching cross-examination as to his own personal appearance, he approaches his late house only to be told by Stasimus, who exhibits the most affectionate joy at seeing his old master again, that it is no longer his, and that Callicles his trusted friend has purchased it from his rebellious son. While he is overwhelmed with grief, Callicles appears; all is explained; joy and gratitude take the place of reproach and disappointment; Charmides recovers his house and treasure; Lysiteles marries his betrothed, and Lesbonicus commences a career of respectable life by undertaking to marry a lady, not as yet heard of, the daughter of Callicles, or any other damsel whom his father may point out.

The reader will perceive that in the Epilogue Lesbonicus represents the seller of Westminster and its precincts; Stasimus is College John who in the same way endeavours to prevent the sale, while old Charmides is figured by the Ghost of Busby whose arrival brings all to a satisfactory conclusion.

^d The Abbey, cloisters, fighting-green, school-steps, dormitory and tablets.

- Sanguine tingebant prælia crebra solum ;
 Et thalami molles, et dormitoria longa,
 Haurit ubi rarum celsa fenestra diem ;
 Nomina quæ dilecta rudi gerit ordine murus,
 Aut nitet auratis clara tabella notis ;
 Trita Decanalis pedibus sæpe area nostris,
 Et schola per multos scansu adeunda gradus—
 Cuncta, eheu ! positâ sunt venundanda sub hastâ ?
- STA. (*advancing.*) Salve, here ; num verus rumor in urbe volat
 Hos te venales inscribere velle recessus ?
- LES. Verum est. STA. Ah cave ne feceris ! LES. Ito—tuâ
 Quid refert ? “ Tibi egon’ rationem reddere cogar,”
 “ Furcifer ? effodiam, ni taceas, oculos.”
- STA. Si sic non liceat, “ certum est mihi dicere lusco^e”—
 Ah, ne projicias commoda tanta precor !
 Hic Tothiles rident æterno lumine campi,
 Et decorat latas regia crebra vias ;
 Thamesis hic refluit vitreis argenteus undis,
 Et placido lintres fertque refertque sinu.
- LY. Atque ubi vicinas prætexens Curia ripas^f
 Vertice multiplici tollit ad astra caput,
 Audit quanta fori facundia, quanta senatûs,
 Discit et eloquiî fingere verba puer.
 Hic etiam, Hesperidûm superans pomaria, floret
 Hortulus^g Elysiis antefendus agris ;
 Lilia habet, naso non olfacienda profano,
 Pomaque plebeiâ non violanda manu ;
 Vix ubi sit scimus ; jacet altâ valle reductus,
 Nec nisi principibus panditur ille viris.
- LES. Quem nunquam vidi ! STA. Ah, non est dubitare ; videbis—
 (*Aside.*) (Fraudibus ignoscunt numina blanda piis)
 Pro certo audiui : sed dic, urbemne libenter^h
 Dilectam conjux deserit ?—LES. Ah, fateor,

^e Vid. act. ii. sc. iv. v. 64.

^f The Houses of Parliament, to which the Queen’s Scholars have by statute free admission.

^g The College gardens, which do not belong to the College ; hence, perhaps, the name ; as “ lucus a non lucendo.”

^h Stasimus, despairing of success, calls in the wife of Lesbonicus.

Hoc dubium est. STA. (*aside.*) (Hominem teneo.) (*Aloud.*)
Tua te vocat uxor;

I modo! (victor ero) te vocat uxor; abi! (*Exit Les.*)

LY. En abit—at nondum victoria parta; procul jam

Calliclis emptoris forma videtur—STA. Ohe,

Ne dubites, modo tu taceas. (*Enter Callicles.*) Hem, Calli-
cles; harum

Emptor, si poteris, tu precor ædium eris?

CAL. Quidni? STA. Per si qua est, oro, tibi cura tuorum,
Has ne tu sedes siveris esse tuas:

Conditur¹ æternâ Tothilis caligine campus,

Tristis et omnigenis pestibus halat ager:

Sol nunquam aspicitur: dubiâ sub nocte per umbram

Vivitur in mediis fœcibus et facibus—

CAL. Lumine at æterno campos ridere putabam—

STA. Hydrogeni Gassis lumine *ridet* ager:

CAL. Thamesis at refluit vitreis argenteus undis,

Et placido lintres fertque refertque sinu—

STA. Quæ te fallit anus? Scin' tu quot Thamesis iste

Subter odoriferas turbidus amnis aquas

Ossa canum, felesque, et putida corpora volvat,

Spurcificus, salsus, Styx grave semper olens?

Hic etiam, tetro circumdatus aëre coeli,

Hortulus est, Ditis faucibus horridior:

Lugubre pulvereo squallet carbone viretum,

Non thyma, non violas, non habet ille rosas;

"Hospitium^k est morbi"—hunc nutrix ancilla pererrans

Sæpe redit dirâ peste notata genas—

At puer, heu, si forte locum pervenerit inter^l

Examen, nullis pingitur ille notis—

CAL. Sed si tanta mali coëant elementa, quid obstat

Quin abeas—Standi hic qui tibi tantus amor?

¹ College John, following the plan of his prototype Stasimus, contradicts in every particular the glowing eulogium on the beauty of Tothil Fields with which he had endeavoured to dissuade Lesbionicus from selling the precincts, and describes them as the focus of pestilence and filth in order to deter Callicles from becoming the purchaser.

^k "Hospitium est calamitatis." Act. ii. sc. iv. v. 152.

^l The coveted marks in the examination.

STA. Nominor à Divis *Stasimus* : mortalia sæcla

Johannem^m titulo nobiliore vocant :

Est nostrum nigro soleas aspergere succo,

Et pueris solitos suppeditare cibos :

Texere et octuplici ramosos vimine fascēs,

Quod Betulla, pigris arbor iniqua, parit.

Sic soleæ pedibus ; ventri cibus ; ingenioque et

Moribus est nostrâ virga parata manu—

Hic labor, hæc patria est ; parvos educere natos

Hâc solâ, his solis fas erit arte locis.

Quid prosunt soleæ, si non puer ambulat ullus ?

Vimina quid, si nil, quod feriat, adest ?

At tu, qui forsân mediis in fluctibus erras,

Quo, tandem, hæc vultu, Charmidis umbra, vides ?

CAL. Pallida sed quænam adventare videtur imago,

Nonne vides ? lentis passibus, ore gravi ?

Innumeræ (mirum) volitant hinc inde figuræ,

Et sua quæque suâ nomina fronte geruntⁿ.

Ambulat ante pedes Prothesis ; sequitur Paragoge

Syrma tenens—obstat fortiter Antithesis—

(*Reading the names at a distance.*)

Elleipsis—Pleonasmus—Epenthesis—Ecphonema—

Zeugma, Anadiplosis—sed taceamus—adit !

(*Enter the Ghost of Busby, followed by figures and tropes, on one side ; Lesbionicus, Philto, and Queen's Scholars, on the other.*)

BUS. Adsum Busbeius ! non Charmidis umbra—Palæstræ

Arbiter, atque hujus conditor usque domûs.

Otia securè, baculo virgâque repostis,

Nostra apud infernos egerat umbra diu,

Grammaticen semper meditans ; nunc omine lævo

Mi fuit ista omnis fracta repente quies—

Nimirum vetus hoc quondam mussabat alumnus,

Trans Stygiam nupèr qui rate vectus aquam est,

Vendere te, Fili, has ædes, ingrate, paratum,

Et pretium nostræ solvere velle domûs

^m College John, shoeblick, waiter, and rod-maker.

ⁿ The oldest of the old Westminsters may remember the amusing poetry in Busby's Grammar describing the figures of speech under the title "Schem tologium."

Calliclem, amicitiae conjunctum foedere, cujus

Mandaram fidei praedia, nomen, opes ;

Cumque domo Thesaurum altè penetralibus imis

Defossum, cunctas qui superabat opes.

LÆS. Thesaurum ! at citò quaeram—vos ferte ligones !

LY. Heus tu, *Thesaurus* Lexicon esse potest.

CAL. Alloquere°, O Philto, tu nam facundus, et hujus,

Si poteras, terræ non minus emptor eras.

PH. (*to the Ghost.*) O Lux Grammatices, dubiâ sed amictæ figura¹!

Indefinito mortis in articulo,

Num *Substantivi* solido de corpore constas,

Anne *Adjectivi* mobilis umbra volas ?

Sive *Accusativus* ades, seu forte *Dativus*,

(Cœlibe nam vitâ non *Genitivus* eras,)

Qui te cunque affert *Casus* ; quâ *Voce* licebit,

Quâ te *Personâ* flectere, quove *Modo* ?

Indicat os trepidum quàm frigidus *Imperat* horror,

Quo me *Subjungit*, quamque *Potente* jugo :

Tu *Præsens* audi mea vota, nec *Imperfectæ*

Tempore sint omni, *Præteritaque* preces ;

Infinita adeò *Paullo post* præmia reddet

Plusquam perfectus rite *Futurus* Honor.

CAL. Stat tibi, sive aurum, sive æs, seu Lexicon ille est,

Thesaurus nostrâ salvus amicitia.

BUS. Hâc^a de causâ empturus eras ? CAL. Sanè. BUS. Optime, salve !

Nam sine Thesauro nil valet ipsa domus :

Non aurum est, non æs, non Lexicon—Effode—

(*A noise of digging is heard behind the scenes, and a long roll of cerecloth is borne in by the juniors, which being opened, is found to contain a gigantic Rod : it is set on end supported by the bearers.*)

Solas

En tibi, Busbeius quas sepeliret opes !

Celum non sellam mutant qui trans mare currunt :

Post equitem, pueri, Virgea cura sedet :

Aurea virga tibi est portas quæ pandit honorum ;

° "Thou art a scholar, speak to it, Horatio." (Hamlet.)

^a "Thou comest in such a questionable shape." (Hamlet.)

¹ Namely, to save the treasure.

Hoc vitæ primum mobile, finis idem est.
 At vos, nostra quibus fama est et gloria curæ,
 Personæ, (*to the Pit*)—Numeri, (*to the Gods*)—Fœmi-
 neumque genus, (*to the Ladies' Boxes*)
 Busbeius salvere jubet; pro meque, meisque
 Tartareas grates, ne renuat, ago :
 (*Looking round on the Queen's Scholars.*)
 Vestræ hos commendo fidei—jam visere sedes
 Gestio, quas Minos, quas Rhadamanthus habet;
 Com-que-petitivo trepidos examine Manes
 Exercere—velis si quis adesse, veni :
 CAL. At prius, oro senex, sociis quàm redderis umbris,
 Hæc lustres oculis singula rite tuis—
 Luce^r novâ circum plateæ candere videntur,
 Sordida nec squallent atria, ut ante, situ :
 Tercentum totos regnatum jam fuit annos,
 Nascitur atque novis regibus ordo novus :
 Sunt pueris thalami quos vitæ postulat usus,
 Et quales hodie vellet Eliza dapes. [*Dean.*]
 Bus. Laudo, et ago grates tibi, Præses amate, lubenter; (*To the*
 Macte esto inceptis Tu, Sociique, bonis.
 Ædibus^a antiquis Ludum hunc trabibusque sub iisdem,
 Vellem ego florentem perpetuumque fore :
 At si immutetur ratio volventibus annis,
 Et sedes placitum sit petiisse novas,
 Ibitis hinc quocunque, mea adjungetur Alumnis
 Præsens usque locis omnibus umbra comes :
 Ceu prius infundent animum præcepta virilem,
 Et solitæ accendet pectora laudis amor !
 Libertatem unâ discant, soliumque vereri,
 Et colere hos fidâ religionem Lares^t.

J. MURR.

^r An acknowledgement of the improvements in the precincts, and of the additions to the comfort of the boys, made by the Dean and Chapter at a considerable outlay.

^a Busby promises his continued protection under all vicissitudes.

^t Among the company were the Chancellor of the Exchequer (Gladstone); Dr. Hawtrey, Provost, and Dr. Goodford, Head Master of Eton; Dr. Phillimore, D.C.L. On the third night, Dean Milman, the Master of the Rolls (Romilly), Sir Page Wood, &c.

1862.

ANDRIA.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Simo</i>	NICHOLAS T. BOSANQUET.	<i>Charinus</i> ...	ALAN STEWART.
<i>Davus</i>	GEO. THOS. M. O'BRIEN.	<i>Crito</i>	CHAS. TAYLOR BONNEY.
<i>Sosia</i>	ALEX. F. M. DOWNIE.	<i>Byrrhia</i>	RICHARD EGERTON.
<i>Pamphilus</i> ...	W. GEO. F. PHILLIMORE.	<i>Mysis</i>	JOSEPH M. YATES.
<i>Chremes</i>	CHAS. J. H. CHEPMELL.	<i>Lesbia</i>	ARTHUR HENRY WINTER.
<i>Dromo</i>	GEORGE HERBERT PEMBER.		

PROLOGUS.

W. G. F. PHILLIMORE, Capt.

Death of
the Prince
Consort,
and other
public
events.

ANIMO retenta studia temporum modo
Tristis remitti jusserat necessitas :
Ecquis vetusta nunc adeat penetralia,
Nec^u Principis meminerit, hæc ter ad loca
Dignati nostris interesse lusibus,
Quem serò qualis fuerit, serò, novimus ?
Fautor Camænarum atque cultor omnium :
Orator aptus, elegans : rempublicam
Sagax regendi ; castus, integer, pius,
Nullius ille non studebat commodo.
Ex omni populo nemo est qui non flevit,
Luctûs Reginæ particeps factus suæ.
Illius recordans quis privatos audeat
Efferre planctus, quamvis et nobis suos
Anni dolores proximi portaverint.
Desiderantur pacis artibus Duces,
Belloque clari ; sanguinem qui Patriæ

^u The Prince Consort, to the universal grief of the country, died in the flower of his age on the 14th day of December in the preceding year. The Play of course did not take place.

Juvenis * donârat, consilio juvit senex :
 Lumen † Senatûs alter ; ac plures quidem—
 Sed hæc prius fuêre. Nunc rerum vices
 Novæ novis animum aliò curis avocant.
 Ut ‡ bella suadens, heu ! plus quàm civilia,
 Funesta fratres exagitet discordia ;
 Ut inde in patrias mox redundârit plagas
 Pallens § egestas, sed quæ mutui tamen
 Cives amoris arctiori copulâ
 Vinciret. Urbs ut nostra denuò sibi †
 Totius orbis viderit miracula,
 Natura quicquid, quicquid ars possit dare,
 Tecto sub uno colligi : tum denique
 Ut ° hancce nostram procures delecti viri
 Jam perscrutari gaudeant rempublicam :
 Salvere quos jubemus ; ac, si adsunt, suâ,
 Quid sapere et fari possumus, sententiâ
 Hodie æstimare, quosque fructus hæc Schola
 Ferat, censere : scilicet Anglicæ Virum
 Hic ¢ institutum præsidere Ecclesiæ
 Jam gloriamur—Siquid in Terentio
 Placebat olim, siquid erat gratum, manet :
 Nunc ° vel severos non timemus arbitros.

C. B. SCOTT.

* The Duke of Richmond, a Peninsular and Waterloo officer, and an energetic and patriotic nobleman.

† Sir James Graham, an acute statesman and able orator.

‡ The civil war between the Northern and Southern States of America.

§ The distress occasioned by that war in the manufacturing districts, commonly called the Cotton Famine.

† The International Exhibition at Kensington—the second of the sort since 1851.

° The Public Schools' Commission, presided over by the Earl of Clarendon.

¢ Dr. Charles Thomas Longley, D.D., head of the election admitted in 1808. Successively head master of Harrow, Bishop of Ripon and Durham, Archbishop of York and Canterbury.

° The Lord Chancellor Westbury was present on the third night.

1862.

EPILOGUS AD ANDRIAM.

DAVUS. BYRRHIA. CHREMES. SIMO. PAMPHILUS. CHARINUS.

DAVUS and BYRRHIA sitting at breakfast while the family are out of town.

The
Amuse-
ments of
the Long
Vacation.

DA. SPONTE terant alii quod 'Longa Vacatio' tempus

Dicitur, ut suadet cuique libido sua.

Causidici, mirum, tacuere; tacetque Senatus;

Rara per urbanas pullulat herba vias:

Cerea^f Tussaudæ vacuum simulacra per aulam,

Muta cohors, nullo conspiciente, rigent.

Sunt loca qui peregrina petunt et trans mare currunt;

Quæis trepidæ cordi est cura laborque viæ.

Ille Caledonios montes ac flumina visit,

Hic Ætnam, Alpinas trajicit ille nives:

Interea partes nos suscipimus heriles:

Ipse Simo fiam, tuque Charinus eris.

Byrrhia, nonne juvat sumptu cœnare alieno,

Divitiisque, alii quas meruere, frui?

BY. Absint^s cùm Domini, fas otia ducere servis:

Absenti fruitur mus quoque fele jocis.

Sit, precor, hæc nobis, mi Dave, Vacatio longa;

Carpamus quod fert, dum licet, hora boni.

DA. Heus, puer, ecquis adest? Tolle hæc jentacula: chartam

Affer cui nomen 'Tempora,' cede; sat est.

(Reads *The Times*.)'Articulus ductor primarius' esse videtur^h

Nec definitus nec brevis articulus.

"Scire nihil sese, solum se scire fateri"

^f The celebrated wax-work exhibition of Madame Tussaud, in Baker-street, Portman-square—a note intended for posterity, for who knows when the wax may melt away.

^s 'High Life below Stairs.'

^h The leading article in *The Times*.

- “ Est solitus sapiens Græculus iste Solon :”
 Et me scire nihil fateor ; sed magna legendo
 ‘ Tempora,’ cuncta *brevi tempore* doctus ero.
 (Reads) “ Alcides quondam jussu Junonis iniquæ”
 “ Abluit Augæo sordida tecta fimo” —
 Quorsùm hæc ? quid feret hōc dignum promissor hiatu ?
 Desinit in piscem, suspicor, hæc mulier.
 In¹ Londinensem hæc exordia magna cloacam
 Desinere haud dubium est ; quin videamus : ita est.
 (*Looking down the column, he reads—*)
 “ Conscriptos cùm Roma Patres” — Quorsùm ista ? Mariæ^k
 Nil nisi concilium est hebdomadale Bonæ.
 (Reads) “ Infortunia—crimina—furta—incendia—cædes” —
 “ Annonæ reditus—et pretium Cereris.”
 “ Farra^l cadunt—sursùm sunt sacchara—sursum aqua vitæ.
 Vendita sunt pecorum corpora quanta foro ?
 “ Tranquillæ mansêre sues—cornuta alacris gens—
 “ Magno agiles pretio prestò abiêre boves.”
 “ Servitium servire volunt^m ;” quàm magna catastaⁿ !
 Indicat expertes quanta columna *Locis*.
 (Reads) “ Ut promus—condus—famulus—puer ‘*Ἀγγυρόηλος* °.”
Tigridis hic titulo notior. By. Atque fame—
 (Reads) “ Nutrix sicca, madens—ancilla domestica, sed si^p
 “ Dimidiâ curet vir quoque parte domum.
 “ Poscitur et dominæ crispet quæ serva capillos^q ;”
 Convenit hæc arti, Mysis, opella tuæ.
 “ Poscitur et domini servet qui villicus agros ;”
 “ Absens cui puerum credere possit herus :”
 “ Fidus, honestus, amans operis, vinumque perosus—”
 By. Convenit hoc studiis, optime Dave, tuis.
 DA. “ Inde, ‘ Puerperia,’ et ‘ Connubia,’ ‘ Funera.’ ”

¹ The great sewers now in progress to purify the Thames.

^k The debates in the Marylebone Vestry.

^l The state of the markets. “ Rums is ris ” — “ Sugars is up ” — “ Pigs quiet ” —
 “ Beasts went off actively at the former prices.”

^m Want places.

ⁿ The “ Catasta ” was a pillar with a bench, where slaves were sold in Rome.

^o Button-boy.

^p Housemaid where a footman is kept.

^q Ladies'-maid that understands hair-dressing.

(Enter Chremes.)

Salve !

Oh, Chreme, in occiduâ quid regione novi est ?

CH. Hoc te Charta docet quem mos est dicere ' Postem ; '

Sed quâ de causâ, non liquet ; est etenim

Non qui stat postis, sed qui festinat, et idem

Omnia quæ eveniunt scit, videt, atque refert.

(Reads) " Venit ad hospitium modò cui ' Victoria' nomen,"

" Longum iter emensus solstitiale, Simo."

" Panduntur fessis quâ diversoria Thomæ,"

" Areaque arbustis Berkleiana viret,"

" Hesternâ jam luce Chremes cum conjuge natisque"

" Exceptus, modicum tempus in urbe terit."

" Arva Caledoniæ fertur peragrâsse Charinus :"

" Pamphilus Alpinas exsuperâsse nives."

Dixi hoc—nunc videam miseris quæ vulpibus adsunt

Funera ; quasque vices cursus equestris habet.

(Reads) " Gleba,—Sodalitium *Jockeylare*"—Criterion, atque

" Cesarowitz—Stadium, Sancte Legere, tuum."

(Enter Simo, Pamphilus, and Charinus.)

Sed, nisi fallor, adest Simo, Pamphilus, atque Charinus—

Incolumem, lætor, te rediisse, Simo !

Pamphile, tuque Charine. PA. Sat est ; sedeamus, amici,

Narret et ipse suas ordine quisque vices.

Tu, pater, incipias. SI. Casus cognoscere nostros

Si sit tantus amor, Pamphile care, loquar.

Cuique Senatori datur hâc ætate *πάρεργον*In plebem voces ' spargat ut *ambiguas*,'

Autumno veniente : priùs quem Curia mutum

Noverat, evadit jam novus, en, Cicero.

Factus ego orator vehemens post prandia, feci

In varias urbes irrequietus iter :

Has inter tracto ad populi quodcunque salutem

Spectet, et ingenio congruat Angliaco :

Quæ Patriæ, quæ fausta focus, quid protegat aras,

Munera quæ pacis militiæque, cano :

Et plebem et procures perpendens lancibus æquis,

Dicta ministerii vindico et acta mei.

* The Jockey Club was at this time much remarked upon in the public prints—the Criterion and Cesarowitz, well-known stakes at Newmarket.

Laudo hos, culpo illos; facto jam fine recumbo:

Plausibus et fremitu tota corona favet.

DA. Cur non ausus, here, es coram effutire Senatu

Hæc tu, qui modò tam rure disertus eras?

SI. Obstabat tussis. DA. Tu non tussire solebas;

Te major nemo vociferator erat:

SI. Ah! fatue; hæc non rectè intelligis—haud ego tusse

Istâ, Conscripti sed doluere patres.

(To *Charinus*.) Nunc narrare, puer, nova nupta Philumena quò te

Idibus Augustis passa sit ire, tuum est.

CHA. Quas mihi delicias, quos mellea Luna recessus

Obtulerit, dicam. Scotia me rapuit;

Bombardâ instructum cujus duplicata minores

Edebat, quàm vox conjugis una, sonos.

Totum ibi per mensem patiens ego nubis aquosæ,

Prostratus prono pectore, ventre, genu,

Clivo præcipiti immotus mutusque jacebam,

Distantis cervi cornua prospiciens:

Et dum suspicio nimiùm, cervi vice, leto

Me comes incauto vulnere pœnè dedit.

Ah, defecissent vires, ni sæpiùs ægro

Mira aqua sedâsset Glenlivetana sitim.

DA. Nilne reportâsti? CHA. Nil præter monticolarum

Risus, et caræ conjugis opprobria!

PA. Atque ego montivagus; sed quanto Grampius Albo

Mons est Monte minor, tanto ego te supero.

Hannibalis ritu vel Magni Napoleonis,

Quàm juvat Alp̄inis frangere colla jugis!

Quin audi: armati ferro dextramque pedesque

Æterno petimus torpida regna gelu:

Linquimus arva domosque; nemus vallemque *Chamounæ*,

Pastorumque greges, ruricolûmque casas:

Mox tacitè immoti premitur maris æquor: adurit

Sol radiis vultum, frigore terra pedes:

Stricta ligant retinâcla duces sociosque; labantem

Sic omnes servant, aut periêre simul:

Astat ubique periclum et plurima mortis imago,

Pons fragilis, falsæ lubrica crusta viæ!

Quàm juvat, ah, vasto superimpendere barathro,

Et torto vinctum viscera fune geri!

- Interea minimâ si voce silentia rumpas,
 Stridulus aut moto tinniat ære sonus,
 Nec mora quin subito glacialia jugera lapsu
 Montanum nudent præcipitata latus !
 Horrisono reboant explosa fragore barathra
 Funditûs, et totâ stat regione Chaos !
 Si tamen hæc fugias, constrictum frigore vinum
 Nec bibere, aut carnem frangere dente potes :
 Culmine conscenso tandem spirare recusat
 Pulmo, et ab hiscenti funditur ore cruor !
 Si quid habent pulcrum hæc, vel si quid amabile, summo
 Frater ero Alpini jure Sodalitii.
- SI. Ut libet ; instat hyems : lætis festiva theatris
 Quò nos scena vocat, nunc abeamus. OMNES. Ubi ?
- SI. Ah, rogitas ? agitur jam nunc bene nota Terentî
 ‘ Andria,’ quâ veteres pandit Eliza fores.
- CHR. Scilicet à pueris. SI. Ne tu puerilia temnas :
 Spondeo, deposito pignore, rite geri
 Omnia. CHR. At accipio ; quo tecum judice certem ?
- SI. Judice ? Patronis lis dirimenda meis !
 Hujus fautores dextras attollite—Nemo est (*looking round*)
 Qui * pro me statis, tollite !—Causa mea est—

J. MURR.

* On the second night were present the Earl of Clarendon and the Earl of Devon ; the former President, and the latter a member of the Public School Commission ; Sir Roundell Palmer, Attorney-General. On the third and last night, the Lord Chancellor (Westbury) ; Mr. Adams, the American Minister ; Lord Harris ; Sir J. Romilly, Master of the Rolls ; Lord Justice Turner ; Sir Robert Phillimore, Queen’s Advocate ; Sir David Dundas ; Dr. Hessey, Master of Merchant Taylors’.

1863.

ADELPHI.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Micio</i>	ARTHUR JAMES MACKEY.	<i>Sostrata</i>	WILLIAM SHAPTEB.
<i>Demea</i>	WILLIAM WARD. C. LANE.	<i>Geta</i>	FRANCIS LAW HARRISON.
<i>Æschinus</i> ...	MALCOLM OVANS SIM.	<i>Sannio</i>	CHARLES THOS. BISCOE.
<i>Ctesipho</i>	EDW. JAMES CHEPMELL.	<i>Canthara</i> ...	HARRY WALKER.
<i>Syrus</i>	HENRY EDWARD TREVOR.	<i>Hegio</i>	EDMUND JERMYN.
	<i>Dromo</i>		ARTHUR HENRY MURE.

PROLOGUS.

HENRY EDWARD TREVOR, Capt.

LONGAM peracto prologorum sæculo
 Seriem[†] libello jam tenetis conditam ;
 Seu Bella et Paces dicere, sive Publici
 Aliquid negoti, seu Terentium suis
 Sit cura commendare, vel scenas novas,
 Scholæ vices notare ; primores viros,
 Ut quique adfuerint, versu prosequi pio,
 Raptique bustum ornare nœniâ ducis.
 Ævo quod olim egêre majores suo,
 Nos agimus ; illum nempe nunc primum senem[‡]
 Desideramus, artis qui princeps suæ
 Nostras Athenas non dedignatus est tamen
 Studio elaborare proprio ; siquid decens
 Si quid venustum est, ejus hoc totum est opus :
 Spectator semper, nostris cum spectaculis
 Cœlestia commutavit ; ossa illâ sita,
 Quam semper amârat, Æde Paulinâ jacent.
 Desunt et alii ad nostros antea Lares
 Quotannis noti adesse : vixit Lælius[§]

[†] The present volume of Westminster Literature was published this year.

[‡] The late Professor Cockerell ; vid. Prol. 1856, note *. A well-merited tribute paid to the genius and memory of that venerable artist by the school which his character adorned from the stage decorated by his art.

[§] The late Marquis of Lansdowne. The circle of old Westminsters had been further diminished by the death of Lord Beauchamp, Sir F. Slade, Archdeacon Lane Freer, Captain F. Madan.

Noster, Senatûs lumen et decus Scholæ ;
 Vixit ! quando ullum nos habebimus parem ?
 Diversa ⁷ etiam nos tangit ægrimonia :
 Discedit Ille qui Patronus, qui Pater,
 Nostram benignus imperio rempublicam
 Septem per annos rexit ; eloquentiâ
 Vitâque Sanctâ moris exemplum boni :
 Discedit ille cum suis, summo gradu
 Honoris auctus, primus inter Præsules.
 At nos euntes precibus ac votis piis
 Sequimur ; nec illis invidere fas ; tamen
 Subit usque nostri sensus, heu, desiderî.
 Spes una restat ; qui successor in locum
 Transit vacantem, sæpius jam Oxoniâ
 Nostris alumni benevolum experti sumus.
 Tali frondescat, omen est, quali priùs
 Arbor metallo. Damna sic novis solent
 Præterita demùm compensari commodis.
 Ut ipsa ademptum cùm Regina conjugem
 Ploraret, luctûs attulit solatium
 Augusta virgo, sponsa Regiæ domûs.
 Quæ tali protenus aucta matrimonio
 Floret, et in omnes auctior posthâc dies
 Floreat, precamur ; quo nil lætius licet
 Optare nobis, nil melius donet Deus !
 Sed fabulæ est agendæ tempus, nec moror ;
 Si forte plauseritis, nôrimus quidem
 Non rem, sed spem laudare vos ; ecquid tamen,
 Quod non pigeat spectâsse, possimus dare,
 Vestra est, Patroni, vestra existimatio ;
 Tua ² præter omnes, quem his præsentem in lusibus
 Venerande Præsul, consalutamus tui ;

⁷ Dr. Richard Chenevix Trench, Dean of Westminster, raised to the Archbishopric of Dublin. He gave to the School during his occupancy of the Deanery an annual prize for proficiency in the Greek Testament. A farewell address to him, spoken at the election dinner in 1864, will be found among the Epigrams under that date.

² Dr. Charles T. Longley, Archbishop of Canterbury, admitted head of his election in 1808, acted Cratinus in the Phormio in 1809, and Simo in the Andria in 1811. See a congratulatory address to him at the Hall dinner in this year.

Quod ipse quondam egisti, nos, qui nunc ades
Spectatum agentes, Tibi, Pater, permittimus :
Plus scis quid facto sit opus : approbante Te
Pulchrè procedent hodie nobis omnia ^a.

C. B. Scott.

1863.

EPILOGUS IN ADELPHOS.

DEMEE, as Lord Mayor of London—MICIO, an Alderman—ÆSCHINUS, a livery-
man—SYRUS, an official—Policeman, and rabble.

DE. URBS Londinensis famâ celebrata per annos,
(Luddo, ut novistis, condita Rege fuit)
Sufficit ipsa sibi. Cur tam inculpamur ineptè ?
Cur tantas turbas Charta diurna facit ?
Haud opis externæ aut monitorum talium egemus :

The City
Police.

Æs. Sic sanè est. DE. Cives non sine mente sumus,
Sive resistendum, Beckfordi more, tyrannis,
Principibus seu sit justus habendus honor.
Urbanus Prætor dignissimus ; Aldermanni ;
Tum Libertorum pura, feroxque cohors,
Ingenio proprio res quaslibet usque decentèr,
Prudentèr, nec non magnificentèr agunt.

Sy. Istorum narras mihi tu sapientiam ? An istum
Semper honoratum lætificumque diem,
Ingressam magnâ primus qui mænia pompâ
Vidit Alexandram, commemorare nefas ?
Omnia fausta fuère. MI. Aliquantulum at, hercle, tu-
multûs^b,

^a There were present Dean Stanley ; Dr. Trench, Archbishop of Dublin elect ; the Queen's Advocate, Sir Robert Phillimore ; Mr. Beresford, M. P. ; Professor Selwyn, Archdeacon Hale, &c.

^b On the 7th of March in this year the Prince of Wales entered the City over London Bridge, conducting his bride elect, the Princess Alexandra of Denmark, through the Metropolis to Windsor. The police arrangements of the civic authorities were so faulty on this occasion that some lives were lost, and even the carriage of the Royal Pair was in danger of being overturned. Such was the

- Frater, erat. **DE.** Populi fervere corda solent.
Æs. Obruta pœnè fuit virgo pulcherrima turbis,
 Et comites ejus, currus, equique simul.
DE. Florumserta tulit conjux mea. **Æs.** Floris odorem
 Indicio vicit plebs inodora suo.
MI. Ploranda imprimis Pubes Paulina°, politos
 Versiculos cui non fas recitare palàm.
DE. Id gravius: (*Enter one of Sir R. Mayne's police*) quid vis?
POL. Adsum è custodibus unus,
 Metropolis quæis est credita cura. **DE.** Apage
 Te! Templi citius pete claustra. **POL.** Domesticus ille
 Præfectus, vobis ferre paratus opem,
 Misit me. **DE.** Timeo *Graium*^d vel dona ferentem:
 Insidias nobis callidus ille facit.
POL. Poscit enim firmum nimia ista licentia frænum;
 Et vos—**DE.** Hoc tandem dedecus ut patiar!
 Cives! hùc cives! agitur res vestra. **MI.** Taceto!
 Hunc verbis flectam mollibus. **SY.** Et fatuis.
DE. Dî Patrii Indigetes, quorum sub numine res est
 Civica! vos votis, Gogque Magogque, voco,
 Despexistis enim semper nos fronte serenâ—
 Legibus oppressis ferte, precamur, opem!
SY. Ferte, precamur, opem loculis quoque. **DE.** Regibus olim
 Sancitum, nil jus municipale valet?
 Haud° ultrà cycni nobis bis rostra secandi?

public dissatisfaction, that it was proposed to bring a bill into Parliament to transfer the jurisdiction of the City police to the Metropolitan authorities. This measure was, however, after due explanation, abandoned.

° The privilege of addressing the Sovereigns and other Royal personages on their progress through the city of London, seems to have been conceded to St. Paul's School almost from the date of its foundation in 1509. The Emperor Charles V, with King Henry VIII, were so addressed in 1522, and Queen Elizabeth in the year of her accession, 1558. Her Majesty Queen Victoria, however, on the opening of the Royal Exchange in 1844, received the Address from the High Master at the ensuing Levée; and the same course was pursued on this occasion, instead of stopping the procession for that purpose.

^d The assistance of the Metropolitan police was offered by Sir George Grey (*Graium*), the Minister for the Home Department.

• The conservancy of the Thames by the City is entirely distinct from the property in the swans, which is possessed only by the Companies of the Vintners and Dyers by grant from the Crown. The swan is a royal bird, to which the Crown has by prerogative a right in all open waters throughout the kingdom, unless

Nec conservandus Thamesis amnis erit ?
 Hæc nunquam acciderit me tanta superstite clades :
 Juro per officium, perque monile meum !
 Mi. Ne te tantoperè exagites. Sy. Here, mene loquentem
 Audieris ? De. Profer, vir bone, siquid habes.
 Impendente malo cor Londinensibus ægrum
 Usque est in patinis—in patinisque salus.
 Surdi an sunt Superi ? Tu contrà Acheronta moveto :
 Archimagi partes Archimagirus aget.
 Optimus ecce Coquus rebus defensor iniquis ;
 Seu Stomachus, seu Res-publica forte labat.
 Exitium infensâ minitantur voce maligni ?
 Non bellum, at cœnam providus instruito.
 Nam *clarè facto* † Jus nostrum *jure* patebit ;
 Testudo et muros proteget *interior*.
 Suppeditant mensæ solida argumenta secundæ,
 Et levia immensum fercula pondus habent.
Obtinet antiquum nobis ante omnia vinum,
 Datque potens leges symposiarcha suis :
 Obtrectatores omnes scurrasque molestos
 Sic, ut oves, placidos Demea reddideris.
 Mi. Verum hoc quod narrat ; jam tristem exporrigere frontem.

where it has been granted away. On the Thames the Crown and the two afore-
 said Companies are the sole owners, and every year the swanherd of the Crown
 summons those of the Companies to join in an expedition for the purpose of
 marking the birds, vulgarly called *swan-hopping*, but strictly *swan-upping*. The
 three parties have two boats each, and mark the cygnets of their own swans in
 the beak with the proper mark of each owner, renewing the marks of the parent
 birds if indistinct ; but if they are entirely effaced, so that the owner cannot be
 known, the Crown swanherd claims the bird. They go from London to Henley
 Lock, but the jurisdiction extends over the whole river, and they may go further.
 The expedition lasts about four days. The Companies go to Henley to receive
 the reports, and dine there and at other places. The swans are surrounded by
 the boats, and caught with hooked poles ; their wings are doubled over their
 backs, and their legs tied ; they are then marked on the beak as above. They
 know the boats, though not differing in form from any other ; and, though they
 will let other boats approach them, they endeavour to escape from the swan-
 uppers. They have a pinion taken from one wing to prevent them from flying.
 They feed on vegetable matter in the river, and do harm to grass and other
 herbage with their large flat feet. The old sign of the 'Swan with Two Necks'
 was popularly thought to mean a swan with two *nicks* ; but this is not so. The
 swan with two necks is a heraldic bearing, like the double-headed eagle.

† *Clarè facto*—clear soup.

- DE. Esto è consiliis tu, Syre fide, mihi.
 Ad cœnam lectos sexûs utriusque vocabo :
 Vix spatiis turbam ceperit Aula vetus :
 Præfectus ; Miles ; Mercator ; Nauta ; Sacerdos ;
 Judex ; cum carâ conjuge quisque suâ.
 Consessu in medio Princeps spectabitur, et quæ
 Illustris tanto est digna Puella toro.
 Noster habendus erit posthac mirabilis annus :
 Nullis, en, parcam sumptibus. Sy. Euge, sapis !
 Ritè apponatur modo *Charta cibaria*^f mensæ,
 Urbis de Chartâ quæstio tota cadit.
- DE. Quin, tam Regina in cives est mente benignâ,
 Forsitan incedam nomine clarus Eques.
- SY. Dignus enim es ; lucem ante alias mihi creta notabit
 Istam, ah, felicem. MI. Cretam at, inepte, refers ?
 Huic Urbi qui non fuerit *carbone* notandus^g,
 Amotus longè sit precor ille dies !
- SY. Vectigalis enim est ratiuncula—DE. Mitte istam rem.
- ÆS. (*To Micio.*) Care pater, restat, quod tibi detur, opus.
 Audi ; priscam illam Noster cum ornaverit aulam,
 Tute^h gynæceum contiguum ædifica
 Gratiâ Alexandræ. MI. Capio. ÆS. Tentorii ad instar
 E lino referant vela colore rosas.
 Formâ mensa decens varioque instructa paratu,
 Fœmineum oblectat qualis ubique genus,
 Rite adstet ; speculum ex auro sit ; murrina vasa ;
 Pectenque et gemmis pyxis onusta micet.
- MI. Largus erit sumptus ! ÆS. Cœpti si incertior hæres,
 Hoc prudens abdas tu modò mente velim ;
 Ut semel inspexit virgo præclara, supellex
 Ista omnis sponsæ præda futura tuæ est.
- MI. Eventurum hoc est ? ÆS. Sanè. MI. Sic, Æschine, suades ?
 Jam faciam. (*A noise outside. Enter Ctesipho.*) CT. Fu-
 gito, Demea ! Demus adest !

^f *Charta cibaria*—bill of fare.

^g The City dues on coal.

^h An elegant pavilion was prepared for the Royal Bride, containing a sumptuous toilette service, which afterwards became the perquisite of the Lady Mayoreess.

DE. Demus, ais? (*Enter Sannio and Liverymen, rioting.*) Quidnam hic petitis? SAN. Panem atque placentas!

Cur non ad cœnam nos, scelerate, vocas?

ÆS. Vos, pecus illotum? SAN. Fruges consumere nati

Non minus ac vosmet, nos. OMNES. Numerusque sumus.

SAN. Vos pingues nimium tumidique. DE. (*drawing Micio aside.*)

Age, Micio, jam stra-

-tegicus incipiat motus. SY. Id ire retrò est.

DE. Nostri ubinam sunt custodes? (*Enter Policeman.*) Quid, miror, agatur—

POL. Sic est? officio convenit hora meo. (*Attacks them.*)

Cur turbam hic facitis? SAN. Ferus instat *Bobbius*! actum est

De nobis; pedibus fidere sola salus.

(*Sannio and Liverymen fly.*)

POL. Ite malam in rem vos, nebulones! ite, nisi istud

Pistrinum toto mense magis placeat.

DE. Evasère: sumus salvi! tibi gratia habenda est:

Istam dic gentem quâ, precor, arte domas?

POL. Ah! fortasse juvat nostri reverentia juris;

Sunt aliquid Manes¹, occiduæque plagæ.

DE. Res benè cessit adhuc. Nunc ut benè cætera cedant,

Patroni, efficiat vester, ut antè, favor.

Sat pueris lusum est; quin nos res seria tangit;

Et causa externis tradita iudicibus.

Decretâ² trutinâ jam nunc pensamur, et edent

Septem illi oraclum mox (ita fama) suum.

Antiquis si quid noverunt rectius, istâ

Parte prior methodus jure novandus erit.

Non metus est nobis ne fundamenta ruina,

Jecit quæ prudens mater Eliza, trahant.

Prisca Fides, Pietas, cultusque vigeat Honesti;

Hic solitæ accendit pectora laudis amor.

Quicquid sæcla olim tulerint, hæc una manebit,

“Pro Patriâ et Populo vivere,” norma Loci.

H. BULL.

¹ Sir Richard Mayne, the distinguished Chief of the Metropolitan Police.

² The Public Schools' Commission.

1864.

PHORMIO.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Phormio</i> ... JAMES PETER NICHOLS.	<i>Phædria</i> ... HARRY WALKER.
<i>Geta</i> FRANCIS LAW HARRISON.	<i>Davus</i> ARTHUR HENRY MURE.
<i>Demipho</i> ... CHARLES THOMAS BISCOE.	<i>Sophrona</i> ... GEORGE J. CIRCUITT.
<i>Antipho</i> ... JOHN ROCHE DASENT.	<i>Nausistrata</i> WILLIAM SHAPTER.
<i>Dorio</i> CHARLES EDWARD OLDMAN.	<i>Hegio</i> GEORGE EDWARD BARNES.
<i>Chremes</i> ... EDWARD W. COLT WILLIAMS.	<i>Cratinus</i> ... FRANCIS JOHN GILES.
<i>Crito</i> CHARLES FREWEN MAUDE.	

PROLOGUS.

CHARLES THOMAS BISCOE, Capt.

The quiet
of England
and of the
School
contrasted
with the
troubles of
foreign
nations and
the busy
thrang of
London.

SALVETE, O quicquid huc amicorum pedem
Tulit! intrà nostra extràque adhuc penetralia
Similia restant omnia; nil motum loco est.
Qui transmarinas cunque agat gentes furor,
Sive ultrà justos finitimorum limites
Saliunt avaræ, seu nefanda sanguinis
Ardet fraterni fratrum in cordibus sitis,
Rerum novarum seu tenet cives amor,
Abominamur ista: hìc nil ejusmodi est;
Hic præter omnes nobis ridet angulus
Terrarum; pax hìc et fides rempublicam
Mutua perenni confirmârunt vinculo:
Parens est Populi Princeps, inque Principem
Populus vicissim certat officio suum;
Bonaque tenello flosculo* omnia comprecans,
Lætatur auctam prole regiam domum.
Parvam quoque—absit invidia dicto velim—
Patriæ hìc apud nos universæ imaginem
Videte: vicis urbis ut è strepentibus
In hæc perventum est claustra, quæ tranquillitas,
Quàm grata Pax sedata mulcet pectora!

* The birth of the son of the Prince of Wales.

Loci situs sic Angliæ statum refert ;
 Nec patriis nos discrepamus moribus :
 Nobismet ipsis, ac majorum regulâ,
 Vivitur ad hos diuque vivatur Lares !
 Ut siquid forte tempus et ratio ferat,
 Cautâque amantique hoc refingatur manu :
 Sed nequid temerè, nequid inconsultiùs
 Mutetur unquam ; actoque tempori pia
 Recentiores jungat Religio dies !
 Sic porrò priscis immorari in sedibus
 Umbras¹ majorum crediderim, atque Ipsum vias
 Favere super antiquas stantibus Deum^m !
 Tuqueⁿ adeò primâ jam qui dignaris vice,
 Venerande Præses, his adesse lusibus,
 Dic, nonne tua te, quam colis, Clio docet,
 Quàm sanctè Patrum sit colenda memoria,
 Præterita quantum sæcula tulerint boni !
 Si modò, quod ipsum te præstare novimus,
 Avitum vivat in nepotibus decus :
 Neque illa nobis laus abest : nec jam tacet,
 Titulos^o Alumni quos ferunt, Oxonia^p !

C. B. SCOTT.

¹ Henry L. Wickham, a Busby trustee and constant patron of the School, died October 27 in this year.

^m Jerem. vi. 16.

ⁿ Arthur Penrhyn Stanley, late Canon of Ch. Ch. and Regius Professor of Ecclesiastical History at Oxford, recently appointed to the Deanery of Westminster, as successor to Dr. Trench, raised to the Archbishopric of Dublin.

^o An allusion to honours lately won by old Westminsters at Oxford.

^p "The company present included, besides the Dean of Westminster (Stanley), the Bishop of Oxford (Wilberforce), Canons Jennings, Nepean, and Hawkins, Sir Watkin Williams Wynn, Lord Charles J. F. Russell, Sir R. Phillimore, besides a number of ladies, the mothers and sisters of the youthful actors." (The Daily Telegraph.)

1864.

EPILOGUS AD PHORMIONEM.

CHREMES, Archididasculus.

GETA, Janitor.

JUVENCUS, Bull calf. Scholæ Alumnus.

DEMIPHO-NUS, Physiologiæ Professor
Popularis.

ANTIPHO-NUS, Musicæ Professor.

PHÆDRIA, Pædagogus Palæstricus,
nuper Scholæ Alumnus.

FORMIO, Professor Mathematicus.

NAUSISTRATA, Archididasculi uxor im-
periosa.

HEGIO

CRATINUS } Magistri Consilarii.

CRITO }

DAVUS, Custos Publicus.

*(Chremes, with a copy of the Public Schools' Report before him.)*Public
Schools'
Commis-
sion.

CHR. CONSEDÊRE duces; visum venêre Noveni
 Quid faciant faustum, non faciantve, greges;
 Quæ tales animos juvenum, tam certa tulêre
 Corda, negant veteres degenerare domos.
 Quæ voluêre, volo: tam sanctum aut utile nobis
 Quid fuit, ut nequid plus meliusve foret?
 Multa super pueris respondi, multa rogatus,
 Quid scirent, scito quid tamen esset opus.
 Multa satis laudant, sed et unâ voce queruntur
 Discere perpaucos, discere pauca meos.
 Nil didicit codex, quod perderet, et tamen illud,
 Quod didicit codex, perdidit omne nihil.
 Scit tubulo Arcadicus fumos educere curto,
 Et geminas braccis inseruisse manus:
 Pileolus qualis, focalia quantula, refert;
 Crura tumens quantum, turbinis instar, eat—
 Multa satis laudant, sed et uberiora requirunt.
 Nôsse volunt omnes, omnia nôsse volunt.

*(Sound of knocking and confusion without—Enter Geta, wheeling
a large trunk of books belonging to Juvencus, Davus helping.)*

GE. Capsa nec angusta est, nec vernula quam ferat unus;
 Non caperet nostros, si foret Arca, libros!
 Quot veniunt pueri, tot convenêre magistri;
 Artes quisque suas, vascula quisque tulit.
 Vitrea bestiolis, et vitrea plena lapillis,
 Vitrea virosæ quæis coquerentur aquæ.

CHR. Duc, age; duc ad nos. (*Exit Geta.*) Locus est et pluribus
umbris,

Si modò sim populo lux ego sola meo.

(*Re-enter Geta, with Juvencus, who is beset by Demiphonus,
Antiphonus, Phædria and attendants.*)

JUV. O, mihi quantum aliquis vestrâ de plebe placeret,
Cætera si studiis posset abesse meis.

Sed quoniam, ut nunc est, unâ convellitis omnes,
Haud tuus, haud posthâc vester alumnus ero.

DEM. Cedite Nasones;—*ologorum*, non *elegorum*
Tempus eget; puerum nil nisi pura decent.
Classicus est Speciem Generi qui subdere novit,
Et Genera ordinibus disposuisse suis.
Disce, puer, primùm, careant ut oluscula dorso;
Dorsum habeant Mammal, Reptile, Piscis, Avis.

In grege Mammali cur annumereris et ipse,
Cur Bimanus suprâ sis, nec utrinque Bipes.
“Huc, pater o *Linnae*! Tuis sunt omnia plena,
“Quicquid, Aristoteles, aut, Theophraste, doces.”

Qui tibi Thesauri fuerint, quive Ichthyosauri,
Terra, refers, ruptis inspicienda jugis!
Obruta quo jaceat limo procera lacerta,
Quo pede nascentem rana notârît humum.

ANT. Peliden docuit Citharædi chorda Magistri;

PHÆ. Scilicet et *caudâ* ponè tenendus erat!

ANT. Literulæ puerum formant, juvenemque poetæ,
Perfectum faciunt Musa fidesque virum.

PHÆ. *Morosum* hi facient! Nervosos qui facit artus,
Verius hic dici *Gymnasiarcha* potest.

Quid lyra, quid voces fuerant, ni more palæstræ
Mercurius pingues edocuisset avos?

CHR. Non nostrum inter vos tantas componere lites;
Tu vitulo dignus, tu quoque, tuque meo!

(*Presenting Juvencus to Phædria.*)

Fiet eritque tuus: vitulinus moribus istis

Jam propior tauro, plusque *torosus* erit!

(*Addressing the different Professors.*)

Quem quibus anteferam? Vos hinc discedite; vos hinc;
Si vacat, et locus est, non erit ulla mora!

(*Exeunt Professores.*)

Nonne satis Pictor, Geometres, Grammaticique
 Acrobates, Gallus, Teutonicusque sumus?
 Sed tamen experiar. Labor est, si possumus, actus
 Quem cupiunt; si non, efficiendus erit.

(*Band plays from Gounod's Faust—Enter Formio hastily, in anger, with mathematical book and chalk in hand.*)

FOR. Pace tuâ, Doctor, quod fiat—nî taceatur,
 Scire Mathematici quid potuere mei?
 Vix abaco inscriptum fuerat quod quærere vellem,
 Illicet *infausto* cuncta sonare choro.

CHR. Lege agito; si quis rationes computat intus,
 Organicos cogit *Bassus* abire viros.
 Heus, Geta!

(*Enter Geta; Chremes speaks to him, and sends him off.*)

Ventidio, lex est accepta, rogante,
 Quæ fuget æriferum cornicinemque gregem!
 (*Geta is seen warning off the band.*)

ANT. Sincerum est nisi *Bass*—GE. Hui, custos publice,—cessat!
 ANT. Quodcunque infundis, acescit

Palluit Aonios bilis amara modos.

(*Enter Davus, who drives them off.*)

CHR. Jamne silet?

(*A loud explosion is heard from the Chemical Professor's class room.*)

Perii! quid vult fragor iste. FOR. *Periculum*
 Nescio quod Physicus fecit in arte suâ—
 Quæ modò dissulent, ni cæca elementa coarctet,
 Non poterunt pueris lecta placere tuis!

CHR. Scilicet id metuens, abeat ne *explosus* et ipse,
 Jam faciet duplices dissiluisse domos.

I, bone; res salva est; expectat te tua classis!
 Ne careat *cressâ* lux abacusque notâ.

(*Exit Formio—Nausistrata is heard angrily calling to Phædria in the house.*)

NAU. Phædria! fac videat, quantum potes, Archimagister,
 Portentosa domus quæ mihi monstra tulit!

CHR. Non temere est; cecinit gallina! tacente marito,
 Fæmineoque mares edidit ore sonos.

(*Enter Phædria, with Geta and Davus carrying all sorts of physical science apparatus, bones and stuffed animals &c., found in the boys' bedrooms. Juvenus, &c. peeping in from behind.*)

PHÆ. Naturæ Verique, istæc qui protulit, auctor
Sordidus, et verè sordidus ille fuit.

CHR. Quid facitis. PH. Rogitas? Physicæ, cane tetrrior atro,
In nostram introiit vis *aliena* domum.
Urceolo pelvique effecit aquaria quidam,
Quà natet inclusis ulva palustris aquis!
Hic volucrum apportat pelles, aut more canino,
Arida secretis abdidit ossa locis.
Vermiculos pascunt, collatâ fronde, nocentes,
Posse putant pennâ papilionis agi!
Anguis in impluvio, strepitant cænacula blattis,
Mille pedes soleis delituère tuis.

CHR. Auferte hæc, inquam!

(*Exeunt Geta and Davus with their load.*)

Quid fiat, Phædria, suades?

Filius huic iudex, quem regit uxor, erit!

PHÆ. Nos quoque tantilli, ecce, Procuratoribus ipsis
Consilium, pejus quid meliusve, damus!

Nil melius, pueros citò quàm dimittere lusum,
Nil ferulâ pejus deteriusque puto!

Vestrane vos nostro præponere seria ludo,
Aut decet hunc cædi qui referire nequit?

Ne mihi Cædicius fuerit rex, aut *Rodomanthus*:
Crustula blandorum sunt elementa senum.

Tum nova nos proles, patribusque recentibus orti
Poscimus antiquis liberiora libris!

Ilia res Priamo, pueris *puerilia* sunt; ;
Vulnera, vah! tergo quot tulit ista meo!

Non Chrysæ tam triste *πολυφλόγβοιο θαλάσσης*,
Quàm mihi mærentes ingemuistis aquæ!

Ite hinc dormitum! crudi lippique Poetæ!
Queis odio est lusus, queis inimica pila!

Quas mihi tu lacrymas, quæ tu suspiria fundis,
Quo sedeo inter vos tempore, Flacce, Maro!

Væ tibimet, Keati stipes, vilisque supellex
Virgea! sat flevit, sat gemuitque puer!

Ite, nec invideo, sine me quòcunque libelli,
Quò nec it ingenium, nec cupit ire meum.

Nempe hæc indocti—(*To Chremes, who is weeping.*) Quid
agis dilecte? jocabar:

Plus amo te his oculis, teque tuosque libros.

CHR. Macte tuâ virtute—sed advenère magistri— (*Exit Phœdria.*)

(*Enter Hegio, Cratinus, and Crito, Council of Masters.*)

Cernitis in quo jam res siet ista loco.

Hegio, dic, quid agam? HE. Noster prior esto Cratinus.

CRA. Mene jubes? Facito tute quod ipse velis!

Omnia in antiquum, sic censeo, restituantur:

Nil agit invito quod patre natus agit.

CHR. Hegio, dic. HE. Mos cuique suus. Quod lege sit actum,
Rescindi hoc sanè non ego posse puto.

CHR. Dic, Crito. CRI. Res magna est; consulto opus amplius
olim; [*Masters.*]

CHR. In dubio est animus, quàm fuit antè, magis. (*Exeunt*
(*To the Audience.*)

Sessuri sumus usque, Patres, vos, nosque Magistri,

Dum populus trutinâ pensat utrosque pari.

Defuit hoc clypei domino septemplex unum;

Si facitis mecum vos quoque, tutus ero!

Mercurium ex quovis non est exsculpere ligno;

Si fuerit lignum Mercuriale, potes.

Urceus institui qui cæperit, urceus exit;

Phidiacam expectant sacra dolata manum.

Sunt Gracchi, si sit Cornelia mater; Horati!

Plus docet Orbilio te feriente pater.

Quique amet ac doceat privatim publicitûsque,

Et Pater et Doctor sint in utrâque domo.

Plaudite Iudicibus! Si quid bene fecimus ipsi,

Plaudite! Si bene vos pauca, valet tamen.

H. KYNASTON.

1865.

TRINUMMUS^q.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Luxuria</i>	ELLIOT CHARLES BOVILL.	<i>Philo</i>	ROBERT DRUITT.
<i>Inopia</i>	WM. COWELL DAVIES.	<i>Lesbionicus</i> ...	SAMUEL HATCH WEST.
<i>Megaronides</i> .	GEO. EDWARD BARNES.	<i>Stasimus</i>	ARTHUR HENRY MURE.
<i>Callicles</i>	GEO. WALTER CHAPMAN.	<i>Charmides</i> ...	D. N. W. E. C. G. MURRAY.
<i>Lysiteles</i>	GEORGE JOSEPH CIRCUITT.	<i>Sycophanta</i> ..	CHAS. EDW. BICKMORE.

PROLOGUS.

D. GRENVILLE MURRAY, Capt.

QUID vobis hodie, quid, Patroni, fabuler ?
 Magnus hic est annus Westmonasteriensibus :
 Namque ex quo hîc olim condita est Ædes Dei,
 Ducum, Oratorum, Vatum, Primorum virûm,
 Regum, sepulcrum ; gloria Nostra, urbis decus ;
 Octavi^r spatium jam decursum est sæculi.

Remi-
niscences.

Quidnam hæc tempestas dignum memoratu tulit ?
 Primum est, è nostris binos uno tempore
 Summis vigere quod lætemur honoribus :
 Nam^s Præsuli illi qui jamdudum noster est,
 Ecclesiæ primatu fungens Anglicæ,
 Accessit^t nupèr alter è nostratibus,
 Iterum Reginæ è consiliis primarius.

Dein alios deploramus, quos mors abstulit ;
 Senem^u hunc, cui titulis jam florenti Hispaniæ
 Novæ coronam texuit India laureæ,
 Equitum ductori, quo non alter acrior
 Infesto hostiles fundere impetu manus ;

^q For an account of the Trinummus, see note to Epil. 1860.^r Dedication of Edward the Confessor's Chapel, A. D. 1065.^s The Archbishop of Canterbury, Dr. Longley.^t Earl Russell, recently appointed First Lord of the Treasury.^u Field Marshal Viscount Combermere died this year.

Illum *, hisce quondam qui magister ædibus
 Ornatus scenæ reddidit Atticæ suos,
 Et palliatum jussit esse Terentium:
 Mox, rure pastor quum fuerat gregis diu,
 Doctus, benevolens, mitis, integer, pius,
 Suis amatus ac defletus omnibus,
 Beatiores hinc concessit in plagas.
 Gens porrò nostris conjunctissima laribus
 De † stirpe clarum luget amissum virum—
 Sed hæc quidem hactenus : aliud jam in manibus est.
 Musarum amicos nos Musarum interpretes
 In vetere rursùm consalutamus domo.
 Epulis Plautina Terentianis fercula
 Subjicere nulla relligio est : quin cœna jam
 Apponitur ; sapientiæ Philto cibum ;
 Conditiores Sycophanta fert sales,
 Vinumque Stasimus subministrat Comicum :
 Id nempe sitiatis licet ; tamen ut aquæ
 Ne sit cupido : hanc unde petamus nescio.
 Illa * Hippocrene nostra, fons ille optimus,
 Lymphis Decani qui rigabat aream,
 Qui vestram ac proavûm toties sedavit sitim,
 Jam siccus, eheu ! deficiente aquâ jacet.
 Istorum culpa est, credo, qui subter solum
 Cuniculis stravère ferratas vias.
 Quos, quantum in me sit, “ Macto ego infortunio.”
 Neu flagitium id impune ferant, an forte quid
 Exstet remedii, vosmet consultos velim ;
 “ Responso posthàc dabimus,” inquitis ?—Benè est †.

C. B. SCOTT.

* Dr. Williamson, Head Master from 1828 to 1846, introduced the Greek dresses. He was Vicar of Pershore from 1850, and died this year.

† The late J. G. Phillimore, Esq.

* The old pump in Great Dean's Yard had lately become dry, and the neighbourhood thus lost the use of one of the finest springs in the Capital. It was supposed to have been caused by the works of the Underground Railway.

† The company present were the Bishop of London (Tait), Lord Richard Grosvenor, the Dean of Westminster, Sir P. Colquhoun, Sir E. Coote, &c.

1865.

EPILOGUS IN TRINUMMUM.

 CHARMIDES and SYCOPHANTA at a table, STASIMUS behind.

- CH. QUID multa? Iste meus quem dico filius; olim
 Tam gravis, ut Stasimus scit bene, cura patri,
 Iste *celer* juvenis—ST. Cepit vorsoriam, et est nunc
 Quo nihil in terris tardius esse potest.
- CH. Ecce! placens uxor, domus—ST. Et posticulum. CH.
 Agellus—
- ST. Optimus ille meum qui 'sibi reddit^b' herum!
- CH. Quem tamen omnigenûm dixti tute esse malorum
 'Hospitium,' et domino reddere posse nihil:
- ST. Quippe 'malos mores, fatuas ibi sevit avenas;'
 Nullaque, ut ipse vides, jam redit inde seges.
- CH. Indoctus tamen est; tu tales instruis omni
 Arte *tribus nummis*. SY. Mensibus immo tribus.
 Scilicet hæc ars est, nec nugatoria, opinor,
 Ad quam nunc operam quæro locare meam.
 (*Enter Lesbonicus.*)
- Atque eccum! tardo quamvis, quæcunque libido est
 Curriculo vitæ currere, *currus* ego.
- (*To Lesb.*) Salvos sis; tuus hic, quæ tu doceare necesse est,
 Jam pater explicuit, meque docere jubet.
- LES. At mater Natura vetat me discere. SY. Quid tum?
 Hoc non Naturæ est, crede, sed Artis opus.
 Non quid *sis* curo, sed quid dignere *vocari*;
 Namque homini solo nomine distat Homo.
- ST. Ah, memini; artocreas quidam vendebat in urbe;
 "Hui," dixi, "cœna apponitur hîc dubia!"
 "Non mî," inquit, "dubia est; varium et mutabile semper

A young
M. P.

^b For these quotations, vid. Hor. Ep. I. xiv. 1; Plaut. Trin. Act ii. sc. 4, vv. 130, 152.

“ Est condimentum ; non varium est animal : ”

“ Est vitulina, agnina et ovilla, bovilla, suilla—

“ Condimenta tamen detrahe, felis erit.”

Sic homo doctrinæ quali sit cunque sapore

Conditus, talis semper et ipse sapit.

SY. (*to Lesb.*) Causidicus, medicus, mercator, navita, miles,

Quid fies ? nummos solvis, et eligere est.

LES. At non mî eligere est ; alii elegère ; Senatum

Nolens, sive volens cogor inire novum.

Contulit æs genitor ; suffragia libera cives ;

Ipse dehinc terno mense Senator ero.

ST. Jamque Senatoris nobis jactare licebit

Me servum tandem incedere ! CH. Meque patrem !

LES. Ipse autem quid agam ? Quo pacto hoc fungar inani

Munere, quî discam ? SY. Magna docendus eris.

Principia imprimis quædam discordia regnant,

(Inque duas partes scinditur inde domus,)

Conservativa et Destructiva. LES. Utra docebis ?

SY. Instruo discipulos semper utrisque meos.

Atque ita, prout rebus dux præsiat ille vel ille,

Altera mox simulant, altera dissimulant.

Pleniùs hæc posthàc. Dein quâ ratione, docebo,

De rebus possis omnibus eloquier.

Bellum, Pax, Fiscus, Peregrina, Domestica, quæquæ

Res siet, exemplum hoc convenit omnigenis.

“ Noster honorandus, si fas ita dicere, amicus

“ Hanc rem tam miro protulit ingenio,

“ Ut solet, (‘ *audite,*’ aiunt) ut verbum ipse vel unum

“ Addere nec possim nec potuisse velim :

“ Exhaustâ cum re ne sit patientia vestra

“ Exhausta” (hic risum prospice, nam jocus est)

“ Certum habeo, quod Jus, Libertas, Patria tota,

“ Anglia quod poscat, Scotiaque unanimis,

Insula quod viridis tot, tot neglecta per annos

(Hic centum linguæ vociferantur. “ *Ita est.*”)

Decernet domus hæc. LES. Atque altera. SY. Vah, cave
dicas ;

Obstrepet indignans curia tota tibi ;

“ Altera nulla domus !” “ Si quid pecco inscius, audens”

“ Conjectare alio quæ facienda loco,

"Corriget Is, sellam qui semper moribus illam
 "Tantopere exornat suavibus et gravibus."

Hic oritur passim acclamatio, tuque resumis
 Intereâ sedem—pileolumque tuum.

LES. Intra ea magnus ero mox mœnia ! SY. Nec minus extra ;
 Obvius in plateâ fit tibi notus homo :

"Jamne reformandi est spes," inquit, "lege senatûs ?

"St !" ais, "haud omnes omnia nôsse sino ;"

"Tecum tuta fides. Hesternâ nocte vocatus"

"Coenabam—quocum, dicere non opus est"—

"Quod novi, novi—et pro certo dicere possum—"

"Eventurum aliquid serius aut citius."

Ille beatus abit, fati non inscius augur,

Seque gregis scriptum jactitat esse tui.

LES. His quoque tempus erit posthâc : atqui est mihi cura,
 Quæ præsens angit, perpetuòque premit.

Oh ! si verbosæ et grandes quot epistolæ in unum

Me veniant posses quoque videre die !

Hic Stasimus, jam scriba— CH. Hui ! servus scribane ?

LES. Quidni ?

Cùm tantum, quod tu scis bene, præstet hero,

Hic dicat quot quosque hodie deposcor in usus.

ST. Hem ! fundanda ædes, instituenda Schola est ;

Pinguibus hîc bobus ponuntur præmia alendis ;

Pinguibus hîc porcis, pinguibus hîc pueris :

Concentus grandis, grandisque chorea futura est ;

His patrocinium quæritur—æske—tuum.

CH. Nulla ergò ad Patriam et Populum spectantia narras

Munia ? ST. Nulla, inquis ? grandia, mira, nova !

Nobilis ardescit servili Academia bello,

Atque est Patricia pacificanda manu °.

Ortam etenim in cunis rixam cum *pâne* togata

° At the urgent request of the Undergraduates at Christ Church, a review was instituted by the authorities of the prices charged to them for provisions, and an amusing detail was set out of the difference between the prime cost and retail price of those mutually dependent articles, Bread and Butter, which may be called the substantive and adjective of the Buttery grammar ; while the Buttery itself may be named the House of *Commons*, and the Hall the field of *Battel*.

Butyroque suo gens hodierna movet.

CH. Quanti empto? ST. Magno. CH. Quanti ergo? ST. Octo
assibus. CH. Eheu,

Quid refert furtis quis, pereatne fame?
Cum tot sustineas et tanta negotia, fili,
Quis non vir tecum publicus esse velit?

LES. Munera pauca vacant, civilia, clerica, et in me
Quanta petitorum turba, videte, ruat. (*Counts his letters.*)

Omnes ditati meritis, infantibus omnes;
Tres—sex—octo—decem—vix numerare queo.
Seligere hos inter—SY. Sis justior; omnibus æquè
Sit tua pacta fides, sit tua fracta fides.

Unica te excuset vox, "Circumstantia;" ubique
Debe, si sapias, omnia; solve—nihil.

LES. Unum etiam hoc restat quod me malè turbat; ab urbe
Rus redeo; reducem publica cœna vocat:
Præsidis assideo dextræ; potatur; et in me
Ora omnes vertunt, pocula plena bibunt:
Assurgo—SY. Plaudunt. LES. Sto—SY. Plaudunt. LES.
Tussio.—SY. Plaudunt.

LES. Et taceo.—SY. Plaudunt hoc magis atque magis.
Ordiris tandem, "Hæc, cives, magis omnibus una
" In vitâ sanè est hora beata meâ.
" Quippe hodie loca qui tandem hæc optata reviso,
" Queis vixère atavi, queis obiêre mei;
" His olim in pratis ludebat avunculus infans,
" His avia est flores carpere sueta novos!"
Hic, si forte potes, lacrima. LES. Non hercule possim—

SY. At submissa tamen vox tremat. LES. Hoc potero.

SY. "Mitto illos memorare—ipso disquirere mitto
" In me quid fuerit, defueritve, boni;
" Testis, qui nitet hîc, horum flos ipse locorum;
" Mascula majestas fœmineusque decor;
" Ipse frequens cœtus, cœna hæc lautissima testis,
" Me vobis fidum, vosque fuisse mihi.
" Quicquid erit, patet hoc, nunquam me Constituentes
" Destituent"—"nunquam," tota corona boat.

LES. Euge, placet—si tot plausores semper habebo—
Nam mihi nil plausu gratius esse potest.

At quid si populus me sibilet, et mihi plaudam
Ipse domi solus? CH. Desine—non erit hoc.
Plausum quisquis avet finem pretiumque laborum,
Merces, seu vobis, seu mihi, plausus erit.
Dicant, "Immo," quibus placet hæc sententia. Dicant,
Queis contraria, "Non." Prævalet 'Immo' reor^d."

C. DODGSON.

^d Whatever delay may have been unavoidably incurred in the production of this second volume, is well compensated by the opportunity it has afforded us of finishing with this amusing representation of parliamentary tyreccinium.

EPIGRAMMATA.

EPIGRAMMATA.

I.

SI^a mihi, si fas sit traducere leniter ævum,
Non pompam, nec opes, nec mihi regna petam :
Vellem ut Divini pandens mysteria Verbi,
Virtute, et purâ sim pietate sacer.
Curtatis decimis, parvoque beatus agello,
Vitam secreto in rure quietus agam.
Sint comites Graiæ pariter, Latiaëque Camœnæ,
Et lepidâ faveat conjuge castus Hymen.
Hoc satis—æternâ spe ; cura timorque valete !
Unum jam superest, discere posse mori !

The wish.

C. JACKSON.

II.

Lætor in umbrâ.

NIL vestes curo nitidas, variivæ coloris :
Hæc toga, quæ nigra est, sat mihi nigra placet.
Simplex atque decens, et, non discissa, decora est :
Virtutemque nigræ credo subesse togæ.
Vos olim gessistis eandem ; atque ordine vestro
Non magis est ullus candidus ordo virum.

The Col-
lege gown.

III.

Tuta et Parvula laudo.

Vos, quibus est cordi studii devota juvenus,
Queis placet innocuis aure favere jocis,
Salvete ! haud pigeat mensas liquisse superbas,
Et nostro refici simpliciore cibo :
Hæc non novit enim nodosam mensa podagram,
Nec tamen insipida est : Sal sapit illa merum.

Feast
of wit.

^a These lines are taken from a MS. of Dean Goodenough, and are attributed to Dean Jackson. They are undated.

IV.

Venenum ex auro bibitur.

Nature
and Art.

PULCHRA tibi facies, pulchra es, Narcissa, fatemur :

Quid fucos igitur poscis, et artis opem ?

Anne nivem fieri speras nive candidiorem ?

Visne magis roseo flore rubere rosam ?

Quàm Natura dedit vis pulchrior esse puella ?

Sic deformis eris fœmina, turpis anus.

V.

Aurum ex veneno.

Idem.

LILIA mista rosis, quæ cernis in ore Camillæ,

Non sunt quæ tempus, quæ brevis hora rapit.

Lustra decem fugère, nitet tamen usque puella ;

Lilia resplendent alba, rubentque rosæ.

Quæ Natura parit periissent lilia ; Nympha

Quæ fingit, nullo sunt peritura die.

VI.

Seges altera in herbâ est.

Tax on wit.

BELLOBUM varios ferat ut Respublica sumptus,

Omnia taxantur, terra, fenestra, domus.

Censetur quoque sal ; ludi ergo jocique valete,

Cum censu non sit libera mica salis.

VII.

Seges altera in herbâ est.

Constancy.

O TER felices, æquali fœdere tædæ

Quos irrupta tenet copula, et æquus Hymen !

Illos non pia cura domûs, vitæque labores,

Non gravat inductis tarda senecta malis.

Quin et amor, seris ubi tandem adoleverit annis,

Dulcius accipiet nomen amicitiam !

VIII.

Seges altera in herbâ est.

The tinker.

UNDIQUE per plateas reparans faber ænea vasa,

“ Ferte,” ait ancillis, “ ænea vasa mihi.”

Attamen ille unum reparet si forte foramen,

Curabit fuerint mox reparanda duo.

1771.

IX.

Non est his locus.

QUADRAGESIMA adest ; peccatorumque fatendo
 Jam tandem in lucem plurima noxa venit.
 Sollenni de more coquus jacet arte placentam,
 Quà transit mediam ferrea virga scholam.
 Hanc rapit immenso puerorum quisque tumultu,
 Vicinique jacet lætus in ora sui.
 Carnivori, patulæ, pueri, ne parcite quadræ ;
 Ultima carnis adest luxuriæque dies.

Throwing
 the
 pancake ^b.

X.

Ne te retrahas.

SCENÆ grande decus nuper columenque Theatri,
 Rure suo missâ Roseius arte latet.
 At rediens populo lacrymas manare silentes
 Imperet, aut risus ire per ora leves.
 Hunc abiisse nefas ; fuerit quæcunque locorum,
 Illic omnis erit Gratia, Musa, lepos.

The re-
 tirement of
 Garrick ^c.

XI.

Exitus hic operis.

SI forte ægrotes, en, Pharmacopola vocatur,
 Ut mos est ; Medicum Pharmacopola vocat :
 Dein Chirurgus adest, doctus pertundere venam ;
 Quæ lecto invigilet, deinde vocatur anus.
 His comitem si forte velis adjungere, curet
 Funera vespillo, sandapilamque ferat.

Cure of
 Sickness.

^b On Shrove Tuesday, the College Cook, preceded by the Abbey Verger, enters the School with a pancake in a fryingpan, and attempts to throw it over an iron bar which crosses the width of the interior at a height of about twenty feet. If he succeeds, he is applauded ; if he fails, he is hissed. A tumultuous scramble takes place for it among the boys, and if any one of them can secure it whole, he is entitled to receive a guinea from the Dean.

^c Garrick retired in 1776.

XII.

Non gramina deerunt.

Prison
Luxury.

UNO olim perhibent contentam carcere Romam ;
 Sunt urbe hâc nostrâ plusve minusve decem.
 Ornatu luxuque extrâ decorantur, et intûs ;
 Accessu faciles sunt, pretioque levi.
 Quid mirum hûc creber si confluat incola ? talem
 Scilicet haud poterat liber habere domum.

XIII.

Per insidias iter est.

Going to
see
Garrick.

INGREDIOR post quot, post tædia quanta theatrum !
 Latronum quanto turbine porta fremit !
 Surripit hic ensem, sudaria surripit ille,
 Hic nummos loculo ex interiore rapit.
 Hoc leve, si mirâ non insuper arte soleret
 Garrius meipsum surripuisse mihi.

XIV.

Detrahe personam.

German
stage.

SPECTRA^d procul nostro, Germanica monstra, theatro
 Et peccare docens fabula, abeste procul.
 Non veniam solûm, laudem sed adultera poscet ?
 Truxque latro in scenâ nobilitatus erit ?
 Haud ita ! seu socco gaudens, seu Musa cothurno,
 Personam ex aliis detrahat, ipsa gerat.

XV.

Dux regit examen.

Profession
without
practice.

HOERTATUR monachus, jubet et jejunia servem,
 Abstineamque epulis, abstineamque mero.
 At nisi decipiat me conjectura, rotundi
 Dum tueor spatium corporis osque rubrum,
 Quantumvis moneat feliciter, haud bene novit,
 Quæ præcepta aliis tradidit, ipse sequi.

^d Vid. vol. i. Prol. Adelph. 1800 ; Kotzebue's play of the "Stranger;" and Schiller's "Robbers."

XVI.

Rara juvant.

PSITTACUS Eois Stellæ datur ales ab oris,
 Quem docet humanos Stella referre sonos.
 Vocem imitatus heræ cantat, dolet, ingemit, orat;
 Ancillasque vocat nomine quamque suo.
 Res rara est fateor; sed multò rarior esset,
 Fœmina quam docuit, si tacuisset avis.

XVII.

Utilitas expressit nomina rerum.

Sî grave quid puer admisit dignumque flagello,
 Qui levat hunc tergo, jure vocatur Equus.
 Convenit officio nomen—nam more quieto,
 Jumento ut par est, utile præstat opus.
 Utile sed quanquam est, equitanti non placet usus;
 Nam, qui vapulat, hic non Equus est, sed Eques.

XVIII.

Non veteris servat vestigia formæ.

NONDUM nupta Chloe vix audet labra movere,
 Vix recto adversum suspicit ore virum.
 Ut fit sponsa Chloe, totam bene conscia juris
 Tinnitu exagitat vociferante domum.
 Donec virgo manet, mutam decet esse puellam;
 Cùm nupta est, surdum tum decet esse virum.

(From the Great Book.)

1803.

XIX.

Non labor in fine est.

QUI, Pater, hanc nostram culpæ insimulavit Elizam,
 Haud æquo victus dat tibi Marte manus.
 Quod cœpisti actum est, et crimine libera ab omni
 Claret subsidiis hæc domus aucta tuis:
 Ille tuus labor in fine est. Nos carmine grato
 Fungimur; hic nobis sit sine fine labor!

Vincent's
 defence of
 Westminster.

XX.

Non labor in fine.

Liberty-
boy
Hamilton.

Hoc mihi non famæ minimum, in certamina missus
 Ut dicar socios exsuperâsse meos.
 Quæ deceant ergò ducam mea præmia victor,
 Inque tuos vadam lætus, Eliza, lares.
 Nec tamen hoc facto mihi sint in fine labores;
 Majus opus moveo laudis amore calens;
 Nempe ita ut invigilem studiis, volventibus annis
 Ut me non doleas post memorâsse Tuum.

XXI.

Vicinia non damno est.

West-
minster.

HÆC schola damnatur mediâ quod in urbe sepulta
 Intendat studiis nostra juvenia parùm;
 Quòd mores nostros nimium vicinia lædat,
 Quodque parùm pueris robore firma salus.
 Quære peregrinum, detractor, cùm ista refellunt
 Et mores nostri, sano et in ore color.

XXII.

Vicinia damno est.

Danger
from fire.

DUM pro more, Lyce, leviter vestita recumbis
 Arcens hibernam vim propiore foco,
 Mantua, væ, ardenti 'nimium vicina' camino
 Pœnè tibi dederat semicremata necem.
 Felix, quam faciant vitata pericula cautam!
 Non hoc debueras igne calere, Lyce.

XXIII.

Locus est et pluribus umbris.

The Abbey.

QUÆ caput attollit juxtâ venerabilis ædes,
 Hæc Regum et veterum contegit ossa Ducum.
 Quin tandem, spatiosa licèt, labentibus annis
 Facta est immenso jam nimis arcta gregi.
 Heroum manes, pergant si bella futura,
 Contineat, miror, quæ satis ampla domus.

XXIV.

Locus est et pluribus umbris.

AD^o cœnam qui accumbit asymbolus, 'umbra' vocatur;Hall
dinner.

Qualis me à tergo turba molesta premit.

Conviva est quidam collatâ qui stipe cœnat,

Quales vos, sapiens et generosa cohors!

Vos soli sapitis loculos qui fertis onustos;

Sunt, mera qui captant prandia, τοῖδε Σκῆλαι.

C. JACKSON.

XXV.

Habent tua vela recursus.

BELLA parant Galli, immemores nos esse Britannos,

Esse eadem vinci nescia corda, Duces.

Dum Nilus fluit, et Calpe sua culmina tollit,

Dum gemit amissos Danica terra suos,

Spes eadem est nobis—quocunque sub ætheris axe,

Anglia, tu pandas vela, Triumphus erit.

Renewal
of the war
after the
Peace of
Amiens.

XXVI.

Labor haud in fine.

ARMA vocant iterum, atque iterum fremit improbus hostis,

Idem.

Infestâ ausurus sternere classe fretum.

Nunc animis opus est, stabit nec inertia parvo,

Nec malè præsago in pectore pacis amor.

Si quid Libertas, si quid veneranda parentum

Religio, si quid Patria dulcis habet,

Suppetias ferat his animis accensa juvenus;

Hoc patrium—discat vincere, victa mori.

XXVII.

Locus est et pluribus umbris.

RUSTICUS exili Nelsonum corpore mirans,

Nelson.

Alterâ eundem ulnâ cassum oculoque videt;

"Hiccinne tres simul est quem Gallos posse vorare

"Credidi?" ait, "dux hic bellicus? Umbra mera est!"

Umbra quidem es, Nelsonne; at magni nominis umbra!

Umbrae utinam et plures sint, similesque Tui!

* The side tables in hall were filled with those who did not contribute to the caps, and are therefore "umbrae," called σκῆλαι, or *skies*; *ski* being the well-known name for the rabble at Westminster—"umbra" being also the name for an uninvited guest who contributed nothing to the feast.

XXVIII.

Locus est et pluribus umbris.

The Robin.

ERGÒ coacta fame gelidâque Rubecula brumâ
 Accêsti ad nostros hospes amica Lares?
 Cras redeas, omnique manu stipata tuorum,
 Cara avis, et socio concomitata choro.
 Hic tibi securi, Boreâ spirante; recessus;
 Hic etiam sparso limina plena cibo.

XXIX.

Vicinia non damno est.

West-
minster.

COLLIBUS, ut fama est, stat structa salubribus Herga;
 Vallibus apricum captat Etona jubar.
 At nobis fumumque et morbos inter, Eliza,
 Proh scelus! in mediâ condidit urbe Larem.
 Sed neque nos mala tanta adeò et tam proxima terrent:
 Hæc viget, hæc propriis moribus usa domus.

XXX.

Labor in fine est.

Heyne's
Homer.

CUM tot in octavo, folio, quartoque cruenti
 Jam laceraverunt Mæonidem critici,
 Quid nova tandem octona, immensa, volumina condis
 Ante alios chartæ prodigus, Heyne, malæ?
 Flacco teste, potest fieri ut dormitet Homerus;
 Dormitare alios efficit iste tuus.

1804.

XXXI.

Causas habet error.

Lo! the
poor
Indian.

QUI victum cursu Libyæ rudis incola quærit,
 Cui solæ canis et spicula et arcus opes,
 Hic olim in superas sedes post fata recepto
 Arma sibi et fidum credit adesse canem.
 Usque ea sola adeò cæli sibi gaudia fingit;
 Quæis dederat solis pristina vita frui.

J. J. CONYBEARE.

XXXII.

Aurea fingit omnia.

DIA Salus, sine te regum vel purpura sordet,
 Sordent fortunæ munera, sordet amor :
 At tecum liberque animus patiensque laborum est,
 Dulce tuum est Charitum ver, roseusque decor.
 Ergo ades, et quicquid reliquum mihi numina vitæ
 Præstiterint, tecum, Diva, beatus agam.

Health.

J. J. CONYBEARE.

XXXIII.

Aurea fingit omnia.

"NYMPHA, age," ait Corydon, " mea sis, et ludere mecum,
 " Mecum delicias carpere ruris ames.
 " Nos humilis posita in rigua casa valle tenebit,
 " Quam prope per dumos dulce querantur aves.
 " Fulta rosis recubes, zephyrus dum lene susurrans,
 " Garrula dum somnos suadeat unda leves :
 " De victu nil quæsieris ; ea sordida cura est ;
 " Omnia perpetuus suppeditabit amor."

Love in a
Cottage.

XXXIV.

Causas habet error.

QUÀ, rupes inter tetricas horrendaque saxis
 Antra, pias solvit pallida turba preces,
 Illic virgo domum sociasque oblita priores,
 Quas et blanditias aure susurret amor,
 Se dicat, et longa insomnis jejunia servans,
 Oscula suspensæ dat repetita Cruci.
 Vana superstitio licèt obtegat omnia circùm,
 Huic paret innocuæ præmia certa Fides !

The Nun.

XXXV.

Nugis juvat addere pondus.

PHYLLIDIS ut possem sincero munere mentem
 Oblectare meæ (dum mea Phyllis erat),
 Hos nasci flores atque hæc myrteta virere,
 Hoc nemus, heu frustra ! crescere jussit amor.
 Esto—sed quanquam nostra illi munera sordent,
 Irritus omninò non fuit iste labor :
 Saltem grata mihi, studio minuente laborem,
 Hoc nemus, hi flores, hæc mihi myrtus erit.

From
Shenstone.

XXXVI.

Est vidisse satis.

Thais.

THAÏDA mille proci mirantur vespere; quid tot
 Tam subito sanat vulnera? mane vident.

XXXVII.

Nugis juvat addere pondus.

Order of
the Garter.

PULCHRA Joanna, tibi est quæ lapsa Periscelis olim,
 Quam tenuis mundi pars muliebris erat!
 Hæc tamen integrum post tot quoque sæcula servat
 Quod tulit, Edvardo vindice, grande decus.
 Nec tantum meruit, quamvis celebrata poetis,
 Nomen Acidaliæ dædala zona Dææ.
 Illa etiam, quæ stella tuo est superaddita honori,
 Plus Ariadnæis omnibus una nitet.

1805.

XXXVIII.

Latet et lucet.

Mendicity.

PER totum usque diem nummos efflagitat erro,
 Aspectu claudus, sordidus, æger, inops.
 Se tamen abdiderit notis ubi nocte latebris,
 Integer abjectis emicat exuviis;
 Tum genio indulget, dapibusque meroque solutus
 In molli sternit languida membra toro.
 Mox idem Alcinoi ritu qui vespere vixit,
 Rursus, ubi orta dies luxerit, Irus erit.

XXXIX.

Aliusque et idem.

French
Revolution.

IMPERIUM regale olim tibi, Galle, placebat:
 Deinde gubernatrix plebs erat ipsa sibi:
 Mox Directorum, mox nutu Consulibus ibant
 Omnia; nunc primas Induperator agit.
 Imperii patiare vices; sed moribus idem,
 Ingenioque levis, Galle, fergusque manes.

XL.

Aliusque et idem nasceris.

QUUM congesta apibus popularet mella Cupido,
 Plurima perpressus vulnera pulsus abit.
 Tum matri queritur genus irritabile quàm sit,
 Parvulaque infigat quàm grave vulnus apis.
 Illa, "vide quàm sis apis ipse simillimus," inquit,
 "Parvus et infigat quàm grave vulnus Amor."

Cupid
 stung.

XLI.

Et latet et lucet.

Ut possit varias ediscere certiùs artes,
 Infima Russiacus munia Cæsar obit.
 Arma manu tractare juvat fabrilia regem,
 Quâ modò consuerant sceptrâ superba geri.
 Hæc sibi firma adeò ponens fundamina famæ,
 Ut mox splendidior luceat, antè latet.

Peter
 the Great.

XLII.

Commendat rarior usus.

INFELIX tenui fretus quicumque Minervâ
 Impar scribendi non leve tractat opus.
 Illum acres angunt critici, et quæ crebra per urbem
 Bile et felle tumens menstrua charta volat.
 Pone, miser, calamos; genio diffidere tandèm
 Disce tuo; utque aliis ipse legare, legas.
 Nec libâsse satis; largos aut strenuus haustus
 Ebibe, Pierias aut fuge tutus aquas.

Advice
 to Authors.

1806.

XLIII.

Et tamen hoc ipsis est utile.

CUM primùm discit trepidus puer Alphabetam,
 Hæc nescit menti quid nova signa ferant:
 Et dolet, et lacrymas fundit; tremulosque pusillus
 Balbutit linguâ deficiente sonos.
 Sic doctus tamen evasit Newtonus ad astra,
 Miltonusque alter factus Homerus erat.

The
 Alphabet.

XLIV.

Magis ad nos pertinet.

Charity.

SI quis te, fatis malè conflictatus iniquis,
Sollicito optatam pectore poscat opem ;
Quisquis erit, succurre inopi, sit notus an hospes ;
An Tyrius, noli quærere, Trosve fuat.
Sit satis esse hominem ; magis ille propinquus haberi
Postulat, auxilii quò propioris eget.

XLV.

Nec tamen hoc ipsis est utile.

Prussia.

PERFIDA^f tandem ergo personam, Prussia, ponis ;
Mensque inimica, diu dissimulata, patet.
Ne tamen obsequio placari crede Tyrannum,
Aut sceleris carpi præmia posse diu.
Immo hæc quam pascis stultissima, bellua crescit
Visceribus posthæc exsaturanda tuis.

XLVI.

Hæ latebræ non dulces.

Westminster Abbey.

Hoc erat in votis : vitam pro laude pascisci ;
Condi inter reges, magnanimosque viros ;
Vicino in Fano, pietas ubi publica nostros
Heroas justis consecrat exequiis.
Judice me tamen, est felix Nelsonus habendus,
Quòd functo fuerint non rata vota sibi.
Noctem unam latebris vivus si egisset in istis,
(Credite^g mî experto) dixerat esse satis.

XLVII.

Magis ad nos pertinet.

Napoleon.
See
Gilray's
caricature.

NAPOLEON^h Europeum jam dissecat orbem,
Atque nuces pueris dat nova regna suis.

^f Prussia had, at this time received from the hollow friendship of Napoleon the territory of Hanover, the property of her former ally Great Britain, and was doomed to reap in October this year her just reward in the total overthrow of Auerstadt and Jena.

^g Spoken by Digby Mackworth, who for a bet passed a night in Westminster Abbey. "Victory or Westminster Abbey" was the reported exclamation of Nelson upon despoiling the French fleet. He gained the one, but not the other; for he was buried in St. Paul's.

^h In 1805 Napoleon made himself Emperor, and his brother Joseph, in 1806, King of Spain ; his brother Louis, King of Holland ; his brother-in-law Murat, King of Naples ; and his step-son Eugene Beauharnais, Viceroy of Italy.

Eugenius regat has partes, Josephus et illas;
 Hoc, Joachime, tuum est; hoc, Lodoïce, tuum.
 Vestrum est, exclamat, regum uti nomine; reges
 At facere, et factis imperitare, meum est.

XLVIII.

Hæ latebræ dulces.

LECTULUS est durus nobis, et pulvere plenus;
 Dat viride aulæum et stragula trita decus.
 "Extinctis¹," monitor, "lectos intrate lucernis,"
 Cum jubet, hîc somnum, nare rudente, traho.
 O, latebræ dulces! si quis non forte protervus
 Pulvinum², lacerum surripuitve sagum.

College
beds.

XLIX.

Magis ad nos pertinet.

QUUM Patriæ pietas Nelsoni posceret ossa
 Supremo ad finem condecoranda rogo,
 Dilecti comites abjungi corpore nolunt,
 Extinctumque licèt, destituisse ducem.
 "Scilicet ignotas cinerem pateremur amatum,
 "Aut non victrices composuisse manus?
 "Noster erat, mediâ pareret quàm in morte triumphum;
 "Idem etiam extremo in funere noster erit."

Nelson's
coffin
borne by
sailors.

L.

Nec tamen hoc ipsis est utile.

Ut curis Bitias medeatur edacibus, haurit
 Insanus calices, improbe Bacche, tuos.
 Heu, medicina brevis! cujus quò crebrior usus,
 Tantò fit gravius, quod levat illa, malum.

Ægrescit
medendo.

¹ The order given out by the Monitor of chamber, when the "tenner" watch had shouted "struck ten."

² Few juniors had either pillow or blanket. The benefit of the latter was only secured by sewing one in between the outer and inner covering of the counterpane. The former was supplied by one of the large logs of fire-wood, if by good luck they had not all been burnt.

LI.

Tamen hoc ipsis fuit utile.

Tothil
Fields.

Vos olim pueris dulces gratique recessus,
Vos fossæ virides, vosque valete, lacus!
Ergo tuum munus non gleba virescet, Eliza?
Hæc lapis et lateres florea rura tegent?
Vos autem, Campi, liceat meminisse iuventæ;
Hoc saltem liceat dicere—Troja fuit!

1807.

LII.

Jactat nomen inutile.

Lapdog.

NACTA canem, atque in deliciis habitura, puella,
“Vel Pompeius,” ait, “vel mihi Cæsar eris.”
Ridiculum! Romana juvant si nomina tantum,
Debuerat *Brutum* dicere, vel *Catulum*.

1808.

LIII.

To Sir William Dolben.

Antiqua probamus.

A welcome.

CHARE senex, veteres gratissimus inter alumnos
Post annos aliquot qui revocatus ades:
Salve, et macte animis! iterumque iterumque recurras;
Nec te surripiat tarda senecta tuis.
Hic audi Pater; hic successor habebis illi¹,
Quem nostra æternùm flebit abesse domus.

LIV.

Incognita turbant.

Leaving
school.

QUOS coràm aspicitis, studiis puerilibus, eheu!
Cras valedicturi deliciisque sumus.
Quàm non tristitiâ vacui jam linquimus omnes
Consuetosque lares, et sine nube dies!
Quàm nos mutandique habitus, obscuraque imago
Vitæ sollicitos ulterioris habent!
Pandite vos ergo oculos; quæque ultima restat,
Optima sit nobis efficitote dies.

¹Archbishop Markham, recently deceased.

LV.

Cognita turbant.

VESPERE sublustri cum Phyllide multo locuto
 Quàm miranda mihi; quàm mihi visa Dea est!
 Si facies, inquam, sit responsura loquelæ,
 Omnibus hanc unam præposuisse velim.
 Jamque adeò toto dum cœpi ægrescere corde,
 Protinùs, admoto lumine, convalui.

Phyllis
unseen.

LVI.

Incognita non turbant.

SCIRE nihil sese solum se scire solebat
 Dicere Cecropius maximus ille Sophus.
 Glorior ergo ipso memet non esse minorem
 Socrate—nam scio me scire, ut et ille, nihil.

Socrates.

LVII.

Incognita turbant.

Est quidam John Doe, quem quis quo tempore vidit,
 Aut nôrit? solum nomen, et umbra mera est.
 Terrorem tamen hic dat multis nomine solo,
 Plusquam armatorum millia quinque dabunt.
 Exi, infauste, foras; faciem videamus atrocem!
 Visa movent risus; abdita monstra metum.

John Doe.

LVIII.

Incognita non turbant.

SÆPIUS audieram quales hîc junior annos
 Transigat, et misero quot subeunda mala.
 Non tamen istorum vetuit me fama laborum,
 Quin totâ iste foret mente petendus honos.
 Audentem juvit fortuna; incognita turbet
 Hæc utcunq̃ue alios vita, ego liber ero^m.

Liberty-
boy.

^m Spoken in 1808 by the boy who got in head, Charles T. Longley, Master of Harrow, Bishop of Ripon and Durham, Archbishop of York and Canterbury.

LIX.

Incognita et cognita turbant.

Medical.

R. drachmas binas : pulv. e. scam : cum calomel. comp.
 Tum Jalap et Bhubarb grana bis octodecim.
 Quantum vis. Zingib. : deinde in sex divide chartas.
 S. coch. larg. : Syr. Simp : fac bibat esuriens.
 Hæc si vos forsant turbent incognita, amici,
 Sumite ; turbabunt cognita, credo, magis.

LX.

Antiqua probamus.

To the Right Honourable Charles Abbot, Speaker of the House of Commons.

A welcome.

DEFESSUS studio et curâ graviore senatûs,
 Vis, pater, his levibus te recreare jocis ;
 Hos lustrare lares, iterumque adsuescere mensis,
 Quas tibi desuetas publica causa facit.
 Nos reditum antiqui convivæ jure probamus,
 Cui solum, ut patriæ prosit, abesse licet.

LXI.

Hodierna non probamus.

Domestic.

SQUA hodie totas pandat venientibus ædes
 Fœmina, nocte istâ dicitur esse "Domi."
 Olim fœminei fuerat non ultima sexûs
 Laus ea, sæpe domi, rariùs esse foris.
 Pacis amans toto nunc orat corde maritus,
 Perpetuò ut conjux non velit esse "Domi."

1809.

LXII.

Hos quæsitum munus in usus.

Hector to
Andro-
mache.

"QUID tantum," Hector ait, "pergis, carissima conjux,
 "Te rebus nimium sollicitare meis ?
 "Debemus, tu *bella* videri, ego *bella* movere ;
 "Te tua *tela* decet, me quoque *tela* mea."

LXIII.

Non hos quæsitum munus in usus.

“ QUID puer Ascanius ? superatne et vescitur aurâ ? ”

Pace tuâ, Andromache, quæstio ridicula est !

Temporibus saltem hisce cibo qui vescitur isto,

Ille diu, haud dubium est, non superesse solet.

Andro-
mache and
Ascanius.

1810.

LXIV.

Exitus hic operis.

PROHⁿ dolor ! est tractura, ferunt, Schola nostra ruinam ;

Ostendit rimas fissa fenestra graves.

Confluat hûc igitur, spero, genus omne fabrorum,

Multasque hebdomadas postulet iste labor.

Nec scio, nec curo, quæ sit fortuna fenestræ ;

Addantur tibi dum, Bartholomæe, dies.

The reason
for length-
ening the
holidays ;
the end
window of
the School
being in
bad repair.

LXV.

Inest sua gratia parvis.

SUB quercu dum Newtonus meditatur opacâ,

Glans fortè in doctum decidit inde caput.

Mens percussa Sophi est : quærendi hinc orta cupidò

Quâ lege ad centrum quodque feratur onus.

Principium hoc, Newton, fuit tibi Principiorum,

Et levis indicium glans Gravitatis erat.

Newton.

LXVI.

Inest sua gratia parvis.

CRO. Car ; Cro. Jac ; et Crok. Eliz ; et Certiorari ;

Qui tam ; Sus. per. Coll ; pone ; alias ; latitat.

Quid memorem Essonium ; utlagatum ; protestando ;

Sans ceo ; quinden. Pasch ; atque ca. sa ; atque fi. fa.

Parva quidem hæc ; parvis tamen his, innititur olim

Publica subsidiis Lex, aliturque Forum.

Law
Terms.

ⁿ This marks the date of the renewal of the School walls.

1811.

LXVII.

Hæc tibi erunt artes.

King of
Rome.

DORMI, Napoleuncule ! Napoleuncule, dormi :
 Siste, o, lacrumulas, parvule, bellule Nap !
 Fas alii infantes equitent in arundine longâ :
 Tu regere imperiis, parve, memento, puer.
 Pro cunis solium est ; sceptrum tibi pro crepitâclo ;
 Et pro ludibrio Maxima Roma tuo.
 O, bellos sistat tua Majestatula fletus !
 Si rectè facias, Induperator eris.

1812.

LXVIII.

Hoc erat in votis.

Theatrical
burlesque.

"TILBURINA°, vale ! vicit felicior hostis ;"
 Whiskerandus ait ; "Jam morior, morior !"
 "Jamque vale ergo æter"—Voluit, (sed et absceidit unâ
 Vitam et literulas Atropos) addere—"num"—

LXIX.

Hoc erat in votis.

Chairing
the Liberty-
boy.

Mos^p hodie est, in solenni certamine nostro,
 Contigerit primum cui meruisse locum,
 Circumeat fines humeris sublime suorum
 Invectus, scalis impositusque Puer.
 Scilicet hæ scalæ sunt symbolon Ambitionis ;
 Hinc tiro sursùm tendere discit iter.
 At mihi non fuit *ascendendi* cura, sed omnis
 De *descendendo* sollicitudo fuit.

° Vide 'Bombastes Furioso,' the clever parody on theatrical extravagances.

^p The boy who got in head was carried in triumph, on the afternoon of the final contest, called the last challenge, round the precincts on a rude ladder which was kept at the foot of the College staircase. The crowd was great ; sluicing and pinching was largely practised ; and the customary orgies, one of which was the storming of Little Dean's Yard by the King's scholars, were not without risk to the carriers and the carried, especially in the dark cloister. The art of ascending was, however, not finally neglected ; for the boy chaired, and the speaker of this epigram, was the future Judge, Sir Edward Vaughan Williams.

LXX.

Hoc erat in votis.

Hoc matutinâ, hoc vespertinâ prece votum

Explicit.

Assidue tremulo murmure fundit anus.

" Ut mihi quod satis est dederis, bone Jupiter, opto ;

" Absit ut aut nimium, aut ut minus ampla, petam.

" Ne tamen ignores quantum satis esse putarem ;

" Da mihi sexcentas, Jupiter alme, minas."

LXXI.

Umbra non nocet.

" Ergo," ait infelix Romeonis sponsa, " sepulcro

Juliet.

" Obscuro condi viva valensque feram ?

" Quid quòd in his umbris mediâ sub nocte feruntur

" Lurida terrificos spectra ciere choros !

" Quid si nescio quæis pavida atque exterrita monstribus—

" —Ite tamen—Romeo me vocat—ite metus."

LXXII.

Nonne hoc monstri simile est.

SIQUA fides famæ est, aliquando porca fuisse

Learned
pig.

Doctrinæ miræ fertur et ingenii.

Mandanti parere, et respondere roganti,

Doctaque literulas et numerare notas.

Credo equidem hoc monstrum tulerat Natura, *ἡνα δελξή*'Ως ὅτι καὶ μέχρι σὺν πάντα ποιεῖν δύναται¹.

LXXIII.

Nonne hoc monstri est simile.

IN plateâ, Wolseie, tuâ stat Mercurius², qui

Plumbeus exiles ejaculatur aquas.

Quid vult hoc monstrum ? levis est deus iste, deique

Materies etiam debuit esse levis.

The Mer-
cury in the
Great Quad
at Christ
Church.¹ Vide Anthol. Græca.² This leaden image stood in the centre of a round tank in the great quadrangle of Christ Church, Oxford ; but was dragged from its pedestal in the night by some riotous undergraduates.

Ah, sensi tandem ! voluisti symbolon artis,
 Et disciplinæ symbolon esse tuæ :
 E quovis non Mercurius fit stipite ; at illum
 Posse vel e plumbo te fabricare mones.

LXXIV.

Nonne hoc monstri est simile.

A dun.

IN camerâ tacitus sedi, sicut meus est mos ;
 Impulsu subito concrepuêre fores ;
 Quid velit iste sonus mecum dum cogito, imago
 Horrenda est oculis visa repente meis !
 Obstupui, steteruntque comæ. Tum dixit imago,
 “ Si placeat, domine, en, parvula billa tibi.”

1813.

LXXV.

Operum hoc mihi crede tuorum est.

Anacre-
 ontic.

IPSA tuâ nobis cyathos age, Lælia, profer ;
 Ipsa tuâ nectar, Lælia, funde manu.
 Haustum aliunde parem vanum est exquirere ; non has
 Uva facit, non has amphora delicias :
 Igne tui scyphus iste, viden', scintillat ocelli ;
 Ista tuas referunt vina colore rosas !

LXXVI.

Operum hoc, mihi crede, meorum est.

The
 prompter.

ILLE ego sum qui, si subita aut oblivia cuiquam
 Obstiterint, vel si clausurit ora pudor,
 A tergo adstabam ; promptusque hærentis in aurem
 Verba susurrabam ; non leve, opinor, opus.
 Nam quidnam sine me fecissent, quæso ? quòd ergo
 Hi placuêre sales, (si placuêre,) meum est.

LXXVII.

Non operum hoc, mihi crede, tuorum.

Robert
 Harley.

DIVUM hominumque fidem, “ clamat sibi Gallus,” ut isti
 “ Harlæio regnum crederet Anna suum !
 “ Qui, quamvis usus me præceptore, tot annis
 “ Artem saltandi discere non potuit.”

LXXVIII.

Operum hoc mihi crede tuorum est.

O FORTUNATA ante omnes, tua si bona nôris,
 Frugum magna parens, Anglia, magna virûm !
 Florens Relligione, opibus, jure, artibus, armis !
 Quid, quod vel cupias, quodve querare, vides ?
 Milite tuta tuo, et vallo defensa marino,
 Nil quicquam, regno quod timeatur, habes.
 Eheu, intus habes ! et quam vis externa cladem
 Nulla dabit, dederis, ni sapis, ipsa tibi.

England.

LXXIX.

Gratissimus error.

MÆCUM labentes sermone fefellerat horas
 Dulce adeò ridens, Celia, dulce loquens.
 Jamque, heu, discessurus eram ; fueratque vicissim
 Supremumque, vale, dictum, iterumque, vale !
 Dixerat Illa vale ! sed et hoc ita dulce locuta est,
 Ut mihi sit potiùs dicere visa, " Redi."

Farewell.

LXXX.

Gratissimus error.

DENTE venenato canis, heu, rabiosa pusilli
 Ausa fuit quondam lædere crura viri.
 Omnis flet, gemit, et plorat vicinia. Tandem,
 Non homo decessit, sed rabiosa canis.

The
 mad dog.

1814.

LXXXI.

Non sine mente sonus.

" CUM decima hora sonet, Lectos intrate lucernis
 " Extinctis." " Jussit surgere" mane novo ;
 " Exite in fixam stationem : " " dicite Quarto ;"
 " Et Quæso " ; " et quicquid postulat ordo loci.
 Auribus hæc minimè sunt intellecta profanis ;
 Nostra tamen domus his floruit usa sonis.

* These were the customary orders issued by the monitors during the day, from the hour of rising to bedtime. The word *quæso* was a name for the monitorial body, consisting of the initials of the words in this verse,

Quatuor unanimes ædem socialiter ornant.

LXXXII.

Sine mente sonus.

A vacuum.

DUM pugilis resonat claris caput ictibus, inde
 Miraris tantos posse venire sonos.
 Desine mirari—his caput objectare periclis
 Cui placet, an cerebrum hic intus habere potest?

1815.

LXXXIII.

Cape prœmia facti.

Napoleon.

ET "genus et proavos et quæ non fecimus ipsi¹,"
 Inquit Napoleon, "vix ea nostra voco."
 'Fas omne abrumpam: partiri me quoque certo,
 'Quem Natura dedit, limite regna juvat.
 'Dum capiunt alii proavorum regna, decebunt
 'Me mea facta: meus sum Pater et Proavus².'

LXXXIV.

Cape prœmia facti.

To
 Dr. Page,
 newly
 appointed
 Head
 Master.

O PATER, o, turbæ decus et tutela togatæ,
 Sospite quo nullos nôvit Eliza metus;
 Anteacti felix cape prœmia digna laboris,
 Inque novo longum suspiciare throno!

LXXXV.

Præme quicquid erit.

Phrenology.

ARS miranda hodie est, quâ, des modò cranion, ejus
 A formâ ipsum hominis noscitur ingenium.
 Fur, homicida, latro, fictor, veterator, adulter—
 Qui caput in lucem proferat, ecquis erit?
 Crine caput, Judex, tu conde, rei *capitalis*
 Ni tibi sit, Spurtzheim judice, dicta dies.

¹ Vide Ovid. *Metam.*, *Armorum judicium*.

² "L'État, c'est moi," was the exclamation of Napoleon in his prosperity.
 This epigram was spoken a few weeks before the battle of Waterloo.

LXXXVI.

Ne preme quicquid erit.

Hoc caupo dormit sub cespite; nulli erat unquam
 Tam patulus rictus tamque profunda gula.
 Tu levibus terræ plantis insiste viator—
 Ille infrâ si, proh Jupiter, hiscat, abis!

Epitaph.

LXXXVII.

Preme quicquid erit.

Rēs * est propter quam pœnas de more meorum
 Sæpe dedi, et virgæ verbera sæva tuli.
 Hæc Graio melius quàm dicitur ore Latino:
 Sed vox est flecti nescia; technicè, à *Greaze*.
 Rem similem has circa mensas, o docta corona,
 Annua cum redeunt festa, videre velim.

The *Greaze*.

LXXXVIII.

Ingratum nec inutile.

QUIDAM * porcus erat tam doctus tamque disertus,
 Ut visus fuerit pœnè hominem sapere.
 Est hodie mulier tali vultu, ut dubium sit
 Sitne ea porca magis, sitne puella magis.
 Humano porco nubat porcina puella—
 Natus Porsonus forsitan alter erit.

Learned
pig.

* What Westminster does not remember the *Greaze*! For the benefit of the unlearned, it was this. If the master of a form absented himself for a short time, the outermost boys at each end of the seat (the forms at that time were straight and parallel to the wall), placing their feet against the upright posts at the end, squeezed the inner boys into a mass in the centre. These extricated themselves as best they could, over or under the desk, between which and the brick wall, and the assailants on either side, they were jammed. As they escaped, they ran round to the extremities and joined in the assault, but were often by continued escapes again forced into the central mass. A strict silence was preserved, that the tumult might not attract the notice of the other authorities. If the absent master returned unexpectedly, he commenced an onslaught on the scarlet faces and heads of the helpless crowd with his book or knuckles: but if his cocked hat was seen looming afar in good time, the mass was instantly resolved into its pristine elements; places were resumed; Homers and Virgils re-opened, (many of them upside down); and no company of doctors ever wore the appearance of closer application or deeper study.

† The hope expressed in the last line is merely that the hall table may always in like manner be crowded with contributors to the caps of the speakers.

* There was a learned pig exhibited; and at the same time there was said to be a lady so deformed in face as to resemble that animal.

LXXXIX.

Nec gratum nec inutile.

Congress
of 1815.

Post longam ergo moram, tot prœlia totque triumphos,
 Prandia tot, lites tot, tumidasque minas,
 Quid tanto tulit, heu, dignum Congressus^a hiatu?
 Dicite, quid Sociis profuit iste labor?
 Optabant qui partiri spolia illa Leonis,
 Debuerant ipsam dissecuisse feram.

1816.

XC.

Obsunt auctoribus artes.

A distinc-
tion.

SI cum Spartanis habeo hoc commune severis,
 Junior^b ut faciam sæva flagella mihi,
 Non cum Spartanis habeo commune severis,
 Ut mea, quæ patiar, vulnera fronte geram.

XCI.

To the Archbishop of York (Vernon), by his youngest son, the head boy
 of his election^c.

CARE pater, palmis toties lætate tuorum,
 Victori lætus nunc quoque plaude tuo.
 Victor ego fratrum jam claudio novissimus agmen;
 Non alium, palmâ qui potiatur, habes.
 Curam in nascentes et spem transferre nepotes
 Incipe, et antiquum continuare decus.
 His adeò auspiciis vireat Vernonia semper,
 Inque tuo crescat laurus, Eliza, sinu.

XCII.

Carior absens.

RUSTICUS abrepto vitulo, "Tibi, Jupiter," inquit,
 "Adduc prædonem, sacrificabo bovem."
 Annuitur votis. Leo adest. Dein territus ille
 "Abduc prædonem—sacrificabo duos."

^a The sudden dissolution of the Congress by the escape of Napoleon from Elba in the spring of this year, called in French history the "hundred days," had created the greatest anxiety and alarm throughout Europe.

^b The juniors used to make the rods until the year 1829.

^c The Archbishop had six of his eleven sons in College, of whom four got in head and two second. This Epigram was spoken by Egerton V. Vernon, the head boy of that year.

1817.

XCIII.

Dux non regit examen.

EST mihi sæva uxor, quam non rego : sunt mihi nati ; Domestic.
 Non rego ; se semper noscere plura putant.
 Est nata ; at natam patri parere, vetustum est ;
 Nescit vel matris jam tolerare jugum.
 Si famulos jubeam, rident, nec jussa facessunt ;
 Ni mea (quod rarum est) jusserit uxor idem.

XCIV.

Veteres migrate coloni.

JAM valeant nobis modò quæ placuère choreæ, New
 Jam valeant faciles, qui placuère, modi. dances.
 Non locus est illis—Saltatio Ionica, vel tu
 Coetibus Angliacis, lenta Quadrilla^d, places.

1818.

XCV.

Hoc defuit unum.

CUR^e fugis hinc juvenis peregrinas exil in oras, Fortunate
 Quem “ Fortunatum ” nomine quisque vocat ? youth.
 Dives agris, dives positus in fœnore nummis,
 Alter, si tibi fas credere, Cræsus eris.
 Nec tamen omninò mendax pauperque videris ;
 Saltem in fronte tuâ plus satis særis erat.

^d The old English country dance was now supplanted by the Waltz and Quadrille.

^e The so-called “Fortunate Youth” flourished in this year. He was the son of a farmer in Cambridgeshire, named Causton, and persuaded all London that he had succeeded by the will of a stranger to wealth untold. He made himself a ward in Chancery, went to Cambridge as a fellow-commoner, and looked at the fine country seat of Houghton with a view to purchase. Many came to his luxurious dinners ; his own father was among the credulous ; and the imposture was only detected by the seal on the cork of a bottle of wine which he had paraded as having come from his estates in Sicily. He made nothing by the adventure, and seems only to have been moved to it by the desire to try the credulity of the world.

XCVI.

Hoc non defuit unum.

Conjugal.

NEUTRUM lumen habet conjux mea, præque senectâ
 Vix tremula è sellâ tollere membra valet :
 Quin dentes periêre omnes, omnesque capilli ;
 Olfacit, atque audit, nare vel aure, nihil.
 Sola inter tantas annis invicta ruinas
 Lingua refert solitos irrequieta sonos.

1819.

XCVII.

Pacta placent.

St Peter's
College.

QUOT pueri, quot anus, timidâque quot indole matres,
 Ne peterem hanc, olim me monuêre, togam !
 Quos cecinêre mihi subeundos sæpe labores,
 Quæ mala, nocte, die, verbera, vincla, famem !
 Hanc vel eo pacto statui tamen esse petendam ;
 Nec vel eo pacto me petiisse piget.

XCVIII.

Densa sere.

ECCE^f jocos iterat dum festa Thalia protervos,
 Et mensæ accumbens plena corona sedet,
 Non tacito nobis licet indulgere dolori,
 Quòd solitâ carus sede magister abest.
 Qui sibi nil parcens, nobis modò commoda ferret,
 Vix tulit officii cedere jura sui.
 At si quid valeant puerorum vota, redibit
 Cura Patris nobis, huic renovata salus.

1820.

XCIX.

Ludicra pono.

An old
Belle.

SIVE faceta olim audierat, seu tristia, pulchræ
 Phyllidis in vultu nil nisi risus erat.
 Jam risus abiêre ; odit ludicra ; quid hoc est ?
 Clausa tenet, quoniam dentibus ora vacant.

^f A melancholy interest belongs to these lines. The Head Master, Dr. Page, whose absence from ill health is here lamented, died on the 20th day of the following September.

1821.

C.

In tenui labor est.

"IN tenui labor est," clamat mihi navita, malum
 Conanti summum scandere; "rem perages."
 Funibus excussus collo vix sospite surgo:
 Hic "labor in tenui?" *Labor, at haud tenui.*

The
 mast-head.

1822.

CI.

Placuisse nocet.

DULCIS Gretna procis, fugitivis Gretna puellis,
 Quò Venus à Cypro transtulit ipsa domum;
 Quà præsto magicâ faber est incude Sacerdos,
 Et Nympha impensâ fit nova nupta brevi.
 Siste tamen; neque enim gratum experieris eundem
 Participem currûs, participemque domi.
 Dura magis fient hic annulus, hæcce catena,
 Quàm sunt, quæ solitâ fabricat arte Faber.

Gretna
 Green.

1823.

CII.

Vicinia damno est.

TROJUGENIS olim visus stetit acer Achilles,
 Æreaque indutus terruit arma viros.
 Stat satis æris habens noster; visusque puellas
 Vestibus exutis, æreus ipse, fugat.

Statue
 of
 Achilles
 in
 Hyde Park.

CIII.

Vicinia damno est.

FILIUS haud tuus est hic, Attale, quem genuisti;
 Quique tuo non de corpore nascitur, est.
 Quâ ratione fit hoc? Legis ratione tuendum est;
 Et Ratio Legis dicitur esse decus.
 Phædria quem genuit tuus est successor et hæres,
 Quem tu, nullius filius alter erit:
 Es licet haud genitor, pater; et si filius ille
 Non est, quem gignis, quem parit uxor, erit.

Law of
 legitimacy.

J. M.

Q

CIV.

Datur ultrà.

To the
Bishops.

CUM fit quæ nostrâ in linguâ *translatio* dicta est,
 Translatus pejor dicitur esse liber.
 E vobis, Patres, quoties *translatio* facta est,
Auctior et melior dicitur Editio.

CV.

Ne detur ultrà.

A hint.

"SPERNEBAT turpes," exclamat temporis acti
 Laudator, "nummos victor Olympiacus.
 "Non illi argentum, gemmæve, aurumve petatum est;
 "Contulit athletæ sola corona decus."
 Atque ego, donetis si me vel *semicoronis*,
 Amplius, attestor numina, nil cupiam.

1825.

CVI.

Cognita non turbant.

QUICQUID discendum est seu Græcè, sive Latinè,
 Est qui sex tantum mensibus omne docet.
 Hic contrà multos studiis incumbitur annos:
 Nam citò non volumus, sed didicisse bene.

1826.

CVII.

Plus laudis quam invidiæ.

HÆC vice tu primâ pietatem experte tuorum,
 Qui novus hæc inter festa magister ades;
 Si memores veterem cumulamur laude magistrum,
 Crede, tibi justæ non locus invidiæ est.
 Scilicet ista cadunt in te præconia; nam tu
 Absentem ingenio par animoque refers.
 Sincerus pariter, pariter mansuetus, eandem
 Præstas, quam læti sensimus antè, fidem.
 Felix illa domus, tales quæ miserit! uno
 Avulso, nunquam deficit alter honos.

* To the Rev. George Preston, appointed Under Master on the resignation of the Rev. Henry Bull.

CVIII.

Indulge ordinibus.

NIL^h leve, ludicrumve fero : fas nœnia, paullùm
 Officii sancto jure morata sales,
 Extincti, his olim spatiis qui munia obibat,
 Ingenium decoret mite fidemque senis.
 Nobis ille licèt sit tantùm nomine notus,
 At nostri hunc pietas admonet esse Laris,
 Et prohibet siluisse. Etenim his qui sedulus unquam
 Præstiterit fido pectore rebus opem,
 Temporis atque loci quantovis intervallo
 Occiderit semper flendus, Eliza, tuis.

CIX.

Ne indulge ordinibus.

CLODIUS ædificat : nempe huic vetera omnia sordent :
 Splendida quàm surgit, bella, venusta domus !
 Quàm latæ cameræ, nitidæque à fronte columnæ
 Arte laboratæ, porticus, aula, fores !
 Consummatum opus est : quid restat deinde ? profudit
 Ædicator opes, quæis habitator eget.

1827.

CX.

Par fama labori.

VIXIT anus quædam, ni fallor, monte sub alto,
 Et si non abiit, nunc quoque vivit ibi.
 At quoniam ignoti sunt ante Agamemnona multi,
 Nolui anum talem vate carere sacro.

CXI.

Ne detrahe personam.

QUÆ studia, et qualis vitæ sit cura forensi,
 Juris-consulti Bibliotheca docet.
 "Natura," est, "Brevium; Breviumque Register;" amantque
 Causidici "Breve"—Lex nil brevitatis habet.

^h This epigram laments the death of John Wingfield, D. D., Under Master 1788, Head Master Sept. 1802 : resigned in the December following, on being appointed a prebendary of Worcester. Died this year.

1828.

CXII.

Strenuè magis quam commodè.

Twins.

LÆTUS prima videt prolis vir signa futuræ ;
Quantùm mutatus mox gemit, " O Gemini !"

1830.

To Dr. Carey, translated to the See of St. Asaph.

CXIII.

Erat quod tollere nolles.

MUTATUM [sic fama refert] te rite jubemur,
Care Pater, titulo jam cumulare novo.
Rectiùs id curent alii ; nempe alter et idem
Semper eris saltem hìc visus adesse tuis.
Personam et vultum, atque habitum geris oris eundem ;
Credimus, ingenium par tibi constat idem.
Nunc quoque, ut assuêras, aliis prodesse laboras ;
Vis animi mansit ; mansit avita fides.
Ergo, te quocunque Ecclesia Sancta vocârit,
Et quascunque ferat mitra novata vices,
Unum erit in votis : ad nostros usque Penates,
Qualis eras, qualem misit Eliza, redi !

1831.

CXIV.

Erat hoc nimium.

Cautious
praise.

SI quem laude velis ad cælum extollere summâ,
Laus est hunc ἀλῶς dicere parva *bonum*.
Lenis, at haud facilis ; largus, sed providus idem :
Simplex, sed prudens simplicitate fuit.
Virtutes ostende omni de parte recisas,
At quem collaudas sic, *mediocris* homo est.

CXV.

Splendet usu.

LÈGE nunc vestrâ docilis juvenus
Prodit, hæc linquens loca, nec remoto
Prospicit visu graviora adultæ
Munera vitæ.

Hic foro clarus nitet et Senatu ;
Hinc datur qui Relligionis aræ
Præsit : hinc, fortis patrios tueri
Sanguine fines.

Fausta dilectos coluit recessus,
Et minas belli et populi furores
Inter, et reges meruit patronos
Libera Musa.

Floreat salvis eadem institutis,
Nomen Augustæ decorans Elizæ :
Floreat, nec, quàm solita est, minore
Splendeat usu.

W. J. L.

1832.

CXVI.

Providus auspex.

SALVETE Patres, cuique hodie novo
His gratulamur sedibus hospiti !
Et nostra tu dignere festa,
Et solitas celebrare nugas !

Opening address.

At fama nunquam nos latuit Tui:
Doctrina dum delectat amabilis,
 Queiscunque sit laudata terris,
 Et tibi laus erit atque nomen.

Tu clariore Castaliæ facis
Manare fontes ; nos facili magis
Haurire gestimus labore
Delicias melioris ævi.

Quid plura? pubes auspice triplici^k
Lætatur; annon fausta viget domus?
Ecquando mensis digniores
Accubuere tuis, Eliza?

W. J. L.

¹ To Professor Gaisford, recently appointed Dean of Christ Church.

* The three were the chiefs of Westminster, Christ Church, and Trinity College—Ireland, Gaisford, Wordsworth.

1832.

Utitur inventis felix.

INTER quæ humanæ potuit sapientia mentis,
 Inventa est nostro machina nota gregi.
 Finge instrumentum tripedale; illi ordine longo
 Betullæ tenuis vimina lenta jacent.
 Exstant bina quater summo, 'capitalia'¹ dicta;
 Cætera funiculo fas religare levi.
 Stat reus; exsurgit solio præceptor, et instat:
 Strenua mirificum dextera versat opus.
 An 'felix inventi usus,' fit quæstio: nempe hic
 Verberat, 'Affirmans;' vapulat ille, 'Negans.'

W. J. L.

1832.

Utitur inventis.

By one of the Graces^m.

GRATIA sollicitat vestrum, non Musa, favorem:
 Mnemosyne mater, væ mihi, nulla favet!
 Quare, si nec erunt mediis oblivia dictis,
 Nec claudum exierit manco epigramma pede;
 Attentis siquem liceat discernere sensum;
 Syntaxin modicam si breve carmen habet;
 Plaudite! nec nostri lateant præcepta Terenti,
 "Præter spem adveniens apposuisse lucro."

W. J. L.

1833.

CXVII.

Amabilis insania.

Empty
pursuits.

QUO studio tenera insanit, quantoque labore
 Caudam agitat felis, persequiturque suam!
 Ludum, Homo, tu noli reprehendere; tristius ipsi
 Sæpe tibi est studium, nec tamen utilius.

¹ Called 'headers.'^m The three second election boys, who said the Grace were allowed to speak an Epigram.

CXVIII.

Utitur inventis.

VICTOR dum Pœnus totum mare classe teneret,
 Littore in Italico frangitur una ratis.
 Mille suî similes parit una, exinde triumphos
 Laturas; hostis vincitur arte suâ.
 Hostem qui tulerit populus cepisse magistrum
 Imperio dignus qui poteretur, erat.

Rome
and
Carthage.

H B.

CXIX.

Insania amabilis.

NON nihil insanit qui rubrâ veste decorus
 Lapsus atque ictus comparat ipse sibi;
 Cui caudæ suadet vulpinæ dira cupido,
 Otia ut hybernæ linquat amœna domûs.
 Aggreditur murum hic dorso sublimis equino:
 Murus quadrupedem respuit atque virum.
 Objicitur fluuius; *trajecto gurgite abire
 Sentit equum, mediis ipse volutus aquis.
 Sic fieri quenquam forsân mirere beatum,
 Cùm labefactus erit dens, lacerumque caput!
 Insanum est, sed amabile. Fiant cætera sani;
 Hic saltem Angligenis floreat usque furor!

Fox-
hunting.

W. J. L.

1834.

CXX.

Vincit impetus.

NON disputandum dicitur de gustibus;
 Sed disputatur maximè de gustibus.
 Quo jure talis sit diremta lis, vide.
 Exorta fuerat quæstio adolescentibus,
 Uter duorum crus haberet pulchrius:
 Ut certiore constet hoc sententiâ,
 Rite in vireto fit duellum; ibi omnia
 Solvuntur argumenta: vincit impetusⁿ.

W. J. L.

ⁿ This is fact. Two boys at Westminster quarrelled about the symmetry of their respective legs, and fought in the 'Green.' In those days the loose drapery of the trowser was the dress of little boys. 'Shorts' were the 'toga virilis.' The shape of the leg was therefore important, and worthy of being 'belli causa.'

1834.

CXXI.

Vincit impetus.

The
British
soldier.

QUALIS in instructum Brittanni militis hostem
 Impetus, et quali paruit ille duci,
 Testantur turmæ prope te, Salamanca, fugatæ;
 Testatur proprio Gallia pulsa solo.
 Illa etenim fortes alit; at, licet impetus adsit,
 Non ea vis perstans usque, potensque pati.
 Quarè, seu vocet ultrices Lisboa catervas,
 Belgica seu nostrum sanguine culta madent,
 Sustinet adsultus acres immobilis ille
 Victor, et in totos bella iterata dies.
 Omnibus in rebus, seu sit patientia, seu sit
 Impetus, insigni est addita palma Viro.
 Cujus erat Patriæ ante alios firmare salutem,
 Ante alios, dum stat Patria, nomen erit.

W. J. L.

1837.

CXXII.

Major e longinquo reverentia.

Love and
marriage.

FORMOSÆ juvenis torretur amore puellæ;
 Et, ni sit voti compos, obire cupit.
 Fiunt nuptiæ; amans odit, mortemque precatur:
 Hæc vice non propriam, ceu prius, at sociæ.

1838.

CXXIII.

Falsis non ludit imaginibus.

Opening
address.

LÆTUM adest anno redeunte festum:
 Optimis rursus veneranda gaudet
 Aula convivis, hilarisque cœtus
 Atria complet.
 Vos, senes, plausu solito juventæ
 Invicem indulgete, precamur, ausis,
 Musa dum tangit levioe nostra
 Pollice chordas.

Hospiti^o fas sit quoque gratulemur :
 Excipit clarum gremio poëtam, et
 Nato Etonensi meritos honores
 Reddit Eliza.

CXXIV.

Non falsis ludit imaginibus.

HAUD^p ego imaginibus falsis, nec lætor inani
 Nomine, quòd stirpis gloria avita juvat ;
 Cujus avi hanc ædem, primos quæ foverat annos,
 Ingenio nôrant nobilitare suo.
 Ordine uterque suo præclari nominis, alter
 Munere sacrato, legibus alter, erat.
 Haud aliis tandem auspiciis atque omine fretus
 Senior (o, utinam non minor) ipse sequar !
 Ergo ea me studio accendant exempla paterno,
 Simque memor quàm sit degenerare nefas.

CXXV.

Falsis ludit imaginibus.

" O BLANDA, o dulcis, pulcherrima, bellula, cara,
 " Ζωὴ καὶ ψυχὴ, lux mea, corque meum !"
 Quicumque hæc profert, huic, virgo, nubere noli ;
 Cum fies uxor, desinis esse Dea^a.

Love and
 marriage.

CXXVI.

Falsis ludit imaginibus.

CÆCA sub infecto grassatur pectore tabes,
 Et nullâ fallax arte medenda latet.
 Morbida vis animi tamen ipsâ in morte superstes
 Nescio quam vitæ spem malè sana foveat.
 Desine terrestrem moriens sperare salutem :
 Sola est in cœlo, nec peritura, Salus.

Consump-
 tion.

E. B. I.

^o The Rev. H. H. Milman, D.D., recently appointed to a stall at Westminster.

^p Spoken by Edward L. Randolph, who got in head this year, and whose paternal and maternal grandfathers were Randolph, Bishop of London ; and Sir A. Macdonald, Chief Baron. Vid. vol. i. p. 307. Epig. LXXXIV. on the marriage of his parents.

^a Vid. vol. i. p. 285. Epig. XXVII. by Dean Jackson.

1839.

CXXVII.

Tentanda via est.

Nursery
rhyme.

INSILIO in sepem, atque extinctum est lumen utrumque ;
 E sepe exsilio ; lumen utrumque redit.
 Per saltum admitto, per saltum damna rependo :
 Me salvum certè fecit Homœopathes.

1840.

CXXVIII.

Opera luditur.

Vanities
of life.

FELIS parva, tuos lusus ego cernere lætor ;
 Tam mirâ et facili mobilitate viges.
 At quanquam tantâ citò circumvolveris arte,
 Non puto te caudam prendere posse tuam.
 Perge tamen, Felis ! perge istum ludere ludum—
 Sic, quæ capta putat gaudia, perdit Homo.

1841.

CXXIX.

Honesta oratio est.

Othello.

VIRGINE subductâ, falso sub crimine causam
 Sic coram Patribus nobilis Afer agit :
 “ Clam, patre invito, rapui hanc ego Desdemonam ;
 “ Hanc duxi ; summa est criminis ista mei.
 “ Artibus his magicis, solùm his mihi profuit uti,
 “ Facta mea, et varias enumerâsse vices.
 “ Per mare, per terras, quæ, quanta periculâ, quanta
 “ Fluctibus et flammis, quanta sub hoste tuli.
 “ Illa dedit lacrymas : me passum talia amavit ;
 “ Illam amo, quòd casus sit miserata meos.”

CXXX.

Honesto oratio est.

Leaving
school.

IN nova deferimur : sic vult maturior ætas ;
 Sic res, et si fas dicere, fata jubent.
 Non novitas, nec tanta pias incititia mentes
 Fallit, ut hos libeat deseruisse Lares.

Ipsum me, hîc actis octo feliciter annis,
 Seu benè, quod vitæ postmodò detur, agam,
 Seu malè, nunquam amor, et nunquam reverentia cari
 Deficiet memorem nominis, atque togæ.

CXXXI.

Sane nollem hunc exitum.

INTERSIS hodie pulchris quicumque puellis,
 Quid spectes, quid agas, quidque loquare, cave.
 Si nimium te commendes, à fratre puellæ
 Mox est propositi quæstio facta tui.
 “Duc istam uxorem, aut mecum committe duellum”—
 Exitus *hic* tibi erit dulcis, an *ille* magis?

CXXXII.

Sane nollem hunc exitum.

“NON opus est Regis cerebro, sed nomine;” clamat
 Gallia: Tu Regi, Gallia, linque caput.

1842.

CXXXIII.

Antiqua probamus.

Hoc festum, quoties reluxit annus,
 Priscus mos iterat, refertque nobis
 Et risus faciles, jocosque castos.
 Nostra ætas cupida est nimis novorum:
 Vos nutu sinite et favore vestro,
 Patroni, veterem hunc manere ritum.

Opening
address.

CXXXIV.

In obitum Rev. G. Preston, A. M., nuper Hypodidascoli.

Antiquum probamus.

PAULUM silete, risus et leves joci—
 Hâc nocte saltem iudices favebitis,
 Dum tristiori nœniæ, ut decet, breve
 Spatium impetramus—Ecquis haud jam senserit
 Abesse notam cœtui formam viri,
 Quem grex solebat noster ad latus sequi,
 Vacantem et ipsum sæpe lusibus? Ducem

Laboriosum, sedulum, impigrum, gravem ;
 Constantem, et animi simplicem ; priscâ fide,
 Vitæque prodigum, heu, nimis, nostræ rei
 Prodesse dum potuerit invigilans modò,
 Desideramus—absit hos inter Lares
 Sublata virtus memoriâ ut nostrâ excidat !
 Erga merentem mentis affectus piæ,
 Tam luctuosus obitus, ac fatum recens,
 Et, quod dedistis vosmet exemplum, vetant,
 Promptâ, ut soletis semper, et largâ manu
 Orbis ferentes liberis solatium.

Suis fidelis vixit—invicem sui
 Curant fideles mortuum ; sic obtinet
 Antiquum, et usque nostrâ idem obtineat domo.

H. B.

CXXXV.

Nec antiqua, nec futura probamus.

Doubtful
 oracles.

HISTORICOS antiqua juvant ; ventura prophetas ;
 Est verò dubium quæ sit habenda fides.
 Illi præteritis de rebus falsa loquuntur,
 Hi de venturis dicere certa solent.

CXXXVI.

Aliaque et eadem nascitur.

LECTO surgit anus ; non multum in imagine vivi est ;
 Circumstant famulæ ; grande paratur opus :
 Incumbunt operi ; magicas accingitur artes
 Ipsa anus ; hinc dentes supplet, et inde comas.
 Fervet opus ; decoratur anus, proditque—cadaver
 Mane erat ; est mulier vespere ; nocte Venus.

CXXXVII.

Aliusque et idem nascor.

The career
 of a K.S.

IPSE : puer discens pueros elementa docebo ;
 Servus, rex, doctor, discipulusque simul.
 Hinc sapere assuemus—stat norma, docere, doceri ;
 Servire hîc annos quatuor, et regere.

* A King's scholar is junior and senior ; slave and master ; taught and teacher ; helped and help during his four years in College.

CXXXVIII.

Aliique et iidem nascimur.

Si quis forte ædes nostras inviserit hospes,
 “ Hæc,” ait, “ hæc illa est tam celebrata domus ?
 “ Fœda situ ; ventis obnoxia ; carceris instar
 Sordida, mustelæ corpore pejus olet.”
 Ridemus—nos ipsa juvant incommoda, quæ vos,
 Et vestri similes, antè tulisse juvat.

College
comforts.

1843.

CXXXIX.

Omen ab eventu—omina principiis insunt.

DOCTRINÂ^a, ingenio præstantem, æper^que Decanum
 Deflemus, studiis prosequimurque piis ;
 Quo moderante olim, quo consiliante, tot annos
 In tuto nostræ res stetit usque Domûs.
 Omen ab eventu felix ! felicius omen
 Principiis tandem faxit inesse Deus !
 Jam^t novus huic nostræ Mæcenæ præsidet Ædi,
 Dirigit auxilio, consiliisque juvat.
 Sis felix, faveasque, Tuis, Patrone ! precamur
 “ Floreat auspiciis hæc Schola freta tuis !”

Death of
Dean
Ireland.
Succeeded
by Dean
Turton.

CXL.

Omina principiis insunt.

SPECTATÂ vix luce, futuri nescius infans,
 In gremio matris, flet tamen atque gemit.
 Hei mihi ! nulla dies nobis non monstrat adultis
 Cur sit vagitus primus in ore sonus !

Infant
tears.

CXLI.

Omina principiis insunt.

PROPOSITUM est ineat nobiscum Scindia fœdus :
 Scindia rescindit fœdus, et arma capit.
 O stultum inceptum ! scindit se hoc *Scindia* pacto,
 Discissæ et posthac *India* nomen erit.

Conquest
of
Scinde.

H. B.

^a Dean Ireland.^t Dean Turton, afterward Bishop of Ely.

CXLII.

Rara nocent.

Love of
life.

"NE lacrymare," inquit morienti sanus amico,
 "Hæc tantùm semel est mors obeunda tibi."
 Ille autem, "Hoc ipsum lacrymo; fortissimus essem,
 "Si modò ter sinerent Fata, quaterve mori."

CXLIII.

Rara juvant nocentque.

Hot rooms.

IMMENSAS ad se prædictâ nocte catervas
 Ortu et divitiis fœmina clara vocat:
 Raræ sunt vestes; rara omnia; rara supellex;
 Plantarum species, vina, chorea, dapes;
 Inter rara tamen modò adesset *rarior aër*,
 Cætera omissa libens rara lubensque velim.

CXLIV.

Rara nocent.

Income
Tax.

SOLVERE^a pro censu vicenis quemque tributum
 Septuncem è libris lex modò lata jubet.
 Flet Crassus, quia tantum exactor postulet auri;
 O, utinam fletûs par mihi causa foret!

CXLV.

Rara juvant.

Wives.

MULTIPLICI gaudet dum conjuge Turca maritus,
 Angliaco pectit plus satîs una comam.

CXLVI.

Omen ab eventu.

Wit.

NON satis est brevia esse epigrammata; lucida sunt:
 Debet et auditor lucidus esse—sat est.

^a The septunx here represents 7*d.*, and as it is $\frac{1}{12}$ of a libra, the latter would represent a shilling; and twenty libræ a pound sterling, the tax upon which was 7*d.*

1844.

CXLVII.

Fronti multa fides.

MANE novo impransus graviora negotia tractat,
 Qui sapit: at risus et joca pransus amat.
 Quod vobis, veneranda cohors, contingere (fronti
 Si qua fides) curis ora soluta monent.
 Tempore non alieno igitur speramus alumni
 Carmina ferre hodie salsa, jocosque leves.
 Accipite, oh, plausû vos, quotquot adestis, amici,
 Si quid in his nugis constet inesse boni.
 Sin nostris forsàn decus et lepor Atticus absit
 Versibus, ignoscat lenis, ut antè, favor.

Opening
address.

CXLVIII.

Fronti nulla fides.

SUNT* qui bis senas, sunt qui non ampliùs horas
 Artifices jubeant ducere pensa decem.
 Nam quò longa magis *mulorum*† stamina, tantò
 Stamina Parcarum sunt breviora trium.
 Sic docet Angliacus magnà de parte Senatus;
 Sed negat exemplo, quæ docet, ipse suo.
 Nam trahit illæsus, *muloque* tenacior omni,
 In quintum decimum *stamina* longa diem.

Long
yarns.

J. M.

CXLIX.

Fronti nulla fides.

VIDI Argum nummos per compita manè rogantem,
 Captum oculo, mancum crure manuque senem;
 Dumque trahit grallis vix saucia membra, querentem
 Tres totos victu se caruisse dies.
 Introïi sero sub vespere forte tabernam;
 Quis canit hìc, saltat, combibit? Argus erat.

The
beggar.

* A debate on the Irish trials had lasted a fortnight, shortly after the passing of the Factory Bill for limiting the daily period of work in the cotton mills.

† A mule is a sort of spinning machine.

CL.

Fronti multa fides.

Pax aluit vites; Jani Pax ostia clausit,
 Sorte sed Angliacis dat meliore frui.
 Sive ea "quadrantes usuræ," sive vocetur
Sors ea "*pro centum consolidata trium*,"
 Vivite felices! sunt centum denique centum,
 Et quinquaginta bis, deciesque decem.

J. M.

CLI.

Fronti nulla fides.

False front
in hair.

IN Thamesim delapsa, iterumque resurgere visa,
 Exserit è summo gurgite Galla caput.
 Una salus miseræ crines comprehendere frontis;
 Crinis heram fallax deserit; ipsa perit.

CLII.

Nugis juvat addere pondus.

Value in
trifles.

JAM solitos annus lusus risusque reducit,
 Et juvat antiquo fundere more jocos.
 Sic lusere patres; sic vos lusistis; et, oro,
 Ultima sic discat ludere progenies!
 His pietas et prisca fides dant pondera nugis,
 Hæc nobis *levitas* desinit esse *levis*.

CLIII.

Nugis pudet addere pondus.

"Who
steals my
purse," &c.

QUI mihi furetur nummos, nihil auferet; ejus
 Est, dabiturque aliis, quod fuit antè meum.
 Sed si famam adimit, vero sum nomine pauper;
 Nec potitur raptor, quas mihi demit, opum.

J. M.

* Consols were this year at 100.

CLIV.

Nugis juvat addere pondus.

ECCÆ* liber cui dat nomen Camensis arundo ;
 Ter centesima vix pagina claudit opus.
 Quâ noster " Vincens " superavit Bournius arte,
 Granta, nec indignis passibus, ausa sequi.
 Parva Bopæpia, et Hornerulus, seniorque Tobagus
 Laudantur tenui, nomina clara, lyrâ.
 Dignus honore labor, brevior modo Musa fuisset :
 Attamen his nugis non leve pondus inest.

CLV.

Nugis juvat addere pondus.

ASPICE qui splendor, cum Regia panditur aula,
 Matribus Angliacis virginibusque micat.
 Sed tu parce queri, reputans quàm prodiga circum
 Luxurietur opum copia, quàmque brevis ;
 Quæ sunt divitibus nugæ fugitiva voluptas,
 Dant opus artificii, pauperibusque cibum.

The
drawing-
room.

J. M.

1845.

CLVI.

Petimusque damusque.

IN quo nos petimus vestem hanc certamine, cunctis
 Plerumque athletis *auxiliator* adest.
 Ille, omnis quid vox velit, et quæ regula flexum
 Quemque notet, qui mos, quæ ratioque, docet.
 Ille et discipulo quid promat, quidve reservet,
 Imperat, et vafrum subdolus urget opus.
 Felix cui placuit labor hic ; nam sæpe magister
 Se, quàm discipulum, plura docere solet.

Helping
into
college.

CLVII.

Petimusque damusque.

MESMERUS ægotum tractat, mirâque vicissim
 Nunc hanc, nunc illam projicit arte manum.
 " Quid petit ? " " Argentum petit ille, utque inscia turba
 Obstupeat. " " Quid dat ? " " Somnia ! " " Nilne ? " " Nihil. "

Mesmerism.

* The ' Arundines Cami, ' by H. Drury, A.M. ; first published in 1841.

CLVIII.

Petimusque damusque.

By the
liberty-boy
of his help.

Quòd primus inter parvulum ascribor gregem,
In memet ipso haud causa—semper adfuit
Qui me moneret, adjuvaret—alteri
Sic alter affert hìc Amicus auxili
Tantum, priori acceperat quantum vice,
Et gratiam repensat usque gratiâ.

CLIX.

Petimusque damusque.

Election-
Tuesday.

QUAM trepido mihi cunque feret lux crastina sortem,
Hæc animo hærebit vespera fixa meo.
Dona rogo, en, illos quorum doctrina laborque,
Et mores decorant se, veteremque Domum.
Hìc stabant, ubi sto; hìc petiêrunt, præmia quæ dant;
Cursum unum incipimus; meta sit una, precor.

CLX.

Et latet et lucet.

The
safety-lamp.

URBS ubi magna Novi lætatur nomine Castri,
Quâ Tynus rapidas in mare fundit aquas,
Durum fervet opus per cæca foramina terræ,
Dum nigræ è latebris effodiuntur opes.
Durum opus exitiumque ferens; fatalis in aurâ
Nempe solet densâ pervolitare vapor.
Hinc sæpe infectos videas cessare labores,
Cum subito obrepit mors inopina gradu!
At tandem his, Chemicæ, potuisti, magne Magister
Artis, solamen suppeditare malis:
Quippe imos inter fulget lux tuta recessus,
Claraque securis lampade flamma nitet.

D.

CLXI.

Et latet et lucet.

The
black eye.

DUM juvat innocuæ scenam revocare juventæ,
Hìc ubi doctrinæ pandit Eliza fores;
Cui non occurrit colaphorum dulcis imago,
Quos dederit major sustuleritque minor?
Quis nescit quot scintillas agit ictus ocellus,
Quàmque citò in tenebris pupula clausa latet.

J. M.

CLXII.

Et latet et lucet.

AUDISTINE leves comitum post terga susurros ?
 Visa est interdum vox penetrare togas ?
 Ille ego qui latui et luxi ; sed prodeo ; nam si
 Celetur virtus, præmia nulla geret.

By the
prompter.

1846.

CLXIII.

*Ad virum admodum Reverendum Edeardum V. Vernon Harcourt, Archiepiscopum
 Eboracensem, annum agentem octogesimum nonum.*

Placuisse juvat.

SANCTE Pater, nostræ toties dignate palæstræ
 Hic facili risu fautor adesse jocis,
 Ergo ades, et nondum sordent hæc ludicra, nec quas
 Sollennes offert aula Petræa dapes.
 Nec te grande ministerium, mitræque Britannæ
 Imperia, aut cano tempora crine vetant,
 Quin iterum hos inter, longæ incunabula famæ,
 Nobiscum libeat desipuisse Lares ;
 Quà Tu, quà series Te digna parente nepotum,
 Doctrinæ puro fonte bibistis aquas.
 Hoc non immemori revocabit carmine Musa,
 Dum tuus hic nostrum pascit ovile favor,
 Æmula dum timido trahimus vestigia passu,
 Et non indociles nitimur ire vias.
 Sic placuisse juvat ; sic Te, Venerande, Camcenæ
 Grata colit pietas et juvenilis amor ;
 Nec tibi, sincero pueri de pectore natum,
 Indoctum, aut minimi carmen honoris, erit.

J. M.

CLXIV.

Placuisse juvat.

“ Hoc placet,” ignoto Cyclops exclamat Ulyssi,
 “ Est munus vinum dulce, mihique places.
 “ Præmia digna dabo ; multum placuisse juvabit ;
 “ Non nisi post comites tu comedere tuos.”

Consolation.

R 2

CLXV.

Placuisse nocet.

Railroads.

Est linquenda placens uxor, tellusque, domusque,
 Ferrea si Ditis fortè terenda via est.
 "At sunt, quæ hodie regitur via ferrea, leges
 "Peiores ipsâ morte," maritus ait.
 "Me tellure meâ spoliant, villâque; placentem
 "Sed non uxorem corripuere simul."

J. M.

CLXVI.

Placuisse juvat.

Epigrams.

DUMMODÒ sit risus, nil refert an sit acumen;
 Sed si risus abest, nil epigramma valet.
 Ipse epigramma dabo; vos suppeditate cachinnos;
 Pandite, ceu mos est, ora manusque simul.
 Utile sic dulci miscebitis: hoc mihi punctum est,
 Vos mihi, me vobis, sors placuisse sinat.

J. M.

CLXVII.

Offendit numerus.

Female
dress.

MILLE habet ornatus virgo; caret ipsa decore;
 Mille gerit gemmas; ipsa nitore caret.
 Simplex munditiis, simplex sit mente puella:
 Offendit numerus, simplicitasque juvat.

CLXVIII.

Offendit numerus.

Arithmetic.

ARS tua me, *Blandi*, quam vexat multiplicandi:
 Nec minus illa *necat*, quæ sociata *secat*.
 Quæ quartum tribus *addit*, ineptum regula *reddit*.
 Praxis adest; *uror*, corripit ossa *furor*.

J. M.

1847.

CLXIX.

Hæ latebræ dulces.

Opening
address.

SALVETE, o, salvete Patres (venerabile nomen),
 Colligit ad festas quos vetus aula dapes!
 Adsumus, ut fas est, juvenes, ferimusque tributum,
 Compositos, quantâ possumus arte, sales.

Non tamen usque adeò fore plena lepore putamus
 Carmina, non adeò digna favore senum,
 Quin alia has ædes vobis sit causa petendi,
 Scilicet antiquus mos geniusque loci !
 Quippe, ubi lusistis pueri, lustrare quotannis
 Has dulces latebras, hæc loca grata, juvat.
 Unus^b abest, grandævus homo—ipsum Nestora dicas,
 Grande decus, columen, præsidiumque Domûs ;
 Cui meritas nunquam poterit schola reddere laudes ;
 Tanta erga nos est gratia, tantus amor.
 Labitur at facili cursu dum sera senectus,
 Vivere securè sit, placidèque mori !

CLXX.

Hæ latebræ dulces.

O LATEBRÆ dulces ! vos omnes semper ubique
 Quærunt solliciti, nec reperire queunt.
 Agricola urbani ludos unctasque popinas,
 Urbanus viridis pascua ruris amat.
 Ah, stulti ! non hîc, non est, quod quæritis, illic ;
 Veræ sunt latebræ in pectore cuique suo.

Happiness.

CLXXI.

Hæ latebræ dulces.

NUDUS amor roseis fertur cubuisse latebris :
 Unde patet spinis tum caruisse rosas.
 Saltem ego tam leviter vestitus, quàm fuit ille,
 Non latebras dulces tale cubile putem.

Bed of roses.

J. M.

CLXXII.

Hæ latebræ tristes.

PHYLIDA amas, Corydon ; tamen hæc se nescit amari,
 Et corda amborum mutuus angit amor.
 Eloquere, o Corydon ! absint pallorque metusque ;
 Hæc latebræ tristes sunt, et utrique nocent.

^b Edward V. Vernon Harcourt, Archbishop of York.

CLXXIII.

Incognita turbant.

1st of May.

VERE novo ut tandem jam flores Maia repandit,
 In totâ saltat mysticus urbe chorus.
 Hos inter, monstrum horrendum, celata videtur
 Tegmine sub viridi forma movere pedes.
 Miratur saltus rapidos, pictamque virorum
 Vestem, et sollennes læta caterva jocos.
 At stupet interea qui nuper rure relicto
 Attonitos frustra rusticus urget equos.
 'Sit mihi, sit placidos,' clamat; 'mihi visere campos,
 Quà carpunt læti pabula læta boves;
 Quà nulla insolitas ducunt arbusta choreas,
 Atque ubi dant raucos tympana nulla sonos;
 Verùm ubi, dum saltant pueri, innuptæque puellæ,
 Immotæ astantes arboris umbra tegat.'

CLXXIV.

Incognita turbant.

ORA tenet Phyllis duplici velamine tecta;
 Phyllidis ora puer quisque videre cupit.
 Velamen moveatne? Ah, non! non! parce, precamur:
 Quæ non nota movent, cognita despiciamus.

H. G. L.

1849.

CLXXV.

Hoc erat in votis.

Deaths in
the school.

ANNO^c intermisso tandem hùc convenimus; anno
 Luctûs signando tristitiæque notâ.
 Febris enim funesta hùc sæviit, ipsaque mortis
 Incubuit nostræ flebilis umbra domo.
 Flevimus abreptos comites, vitæque periculum
 Pectora viventûm terruit ima metu.
 Præteriit tamen hora gravis; caligine pulsâ
 Sol redit, et fulget clarior orta dies.

^c In the preceding year, 1848, a fatal fever appeared in the precincts of Westminster from the opening of an ancient sewer. Several melancholy deaths, both in the School and in the families of the inhabitants, resulted from this calamity. The annual dinner in the Hall did not take place.

Absit in æternum, nostris procul ædibus absit,
 Dum schola florebit regia, tale malum !
 Hoc uno ore omnes juvenesque senesque precamur ;
 Perpetuâque Deus vota secundet ope !

CLXXVI.

In obitum Edwardi V. Vernon Harcourt, S. T. P., Archiepiscopi Eboracensis.

Hoc erat in votis.

AN vos feretis ægrius, an favebitis
 Nobis, Patroni, si jocis levibus modos
 Bis Musa meditans luctuosos misceat ?
 Nefas habendum scilicet, venerabilem
 Patrem Anglicanæ Præsulemque Ecclesiæ,
 Hujusce columen atque præsidium domûs,
 Si non suorum nœniâ, serâ licêt,
 Cumulare busto conditum in votis foret.
 Desiderandus Ille, deflendus diu est !
 Nam nos amavit unicè ; atque his lusibus
 Animo paterno, atque hilaris, intererat, suâ
 Nostram adjuvans rem lenis indulgentiâ.
 Grandævus annis, atque plenus honoribus,
 Occubuit, heu, tandem, omnibus carum caput !
 At non memoriâ longa Te nostrâ dies
 Eximet ; alumnos inter et nomen tuum
 Semper virebit ! Qualis exstabas senex,
 Adeò venusti gratiâ vultûs nitens,
 Recolent nepotes posteri hos apud Lares
 Benevolum, amœnum, simplicem Archiepiscopum.

H. B.

CLXXVII.

In obitum E. Barwell Impey.

Hoc erat in votis.

LUDICRA quin iterum cessent. Jam mæsta recentem
 Fas pietas spargatserta super tumultum !
 Extinctum meritò Musis lugemus amicum,
 Mite decus nostræ deliciasque domûs.
 Atticus, heu, lepor, atque oris facundia docti,
 Excultumque bonis artibus ingenium,

Et mores casti, et pietas spectata, fidesque,
 Ex oculis uno jam periêre die !
 Quàm nostros, (meministis enim) dum vita manebat,
 Lusus, atque loci dulce sodalitium,
 Fidus dilexit ! facilem quàm præbuit aurem,
 Et venâ ipse auxit divitiore sales !
 Lenitèr in tumulto requiescas, chare, sacrato,
 Vita tibi tanquam lenitèr acta fuit !
 At dilectorum hîc capitum famæque prioris
 Hæreat in memori mente repostus amor.
 Quales vestra dies tulerit, sic seriùs ornent
 Hanc animæ illustres ingenuæque domum !

H. B.

CLXXVIII.

Hoc erat in votis.

Nelson's
Column.

NELSONUS stelæ celso stans vertice, funis
 Cur spiram immensi ponè habet appositam ?
 Ut fessus stando possit descendere ; " Funem"
 Nauta " per extentum," scilicet, " ire potest."

CLXXIX.

Hoc erat in votis.

Henry IV.
and
his son.

SPESNE, timorne fuit fallax cum Regius ora
 Sustulit haud verâ pallida morte pater ?
 Non, Henrice, ergo, patriâ de fronte coronam
 Sacrilegâ refugis præripuisse manu !
 Quem mortem esse putas, mortem cupis esse soporem,
 Nec quia adest lacrymas, sed quia tardus adest.
 Comprime, nate, manu moribundi patris ocellos ;
 Quod rapis, esse potest mox sine fraude tuum.

J. M.

CLXXX.

Πλέον ἡμῶν πάντός.

The flag
hanging in
the chapel.

ASPICE ! parte suâ truncatum, et discolor annis,
 Vexillum sacrâ de trabe pendet iners.
 Pulvere fœdatur ; tamen hoc quod ritè moretur
 In se oculos figens aspicientis habet.
 Nam mancum ac mutilum indicio est, quàm nescia vinci
 Brittones in medio pectora Marte gerant.
 Cedat forma nitens vexilli amplumque volumen ;
 Reliquiis laceris gloria major inest.

H. B.

CLXXXI.

Πλέον ἡμῖν παντός.

JUDICE Monboddo caudas habuère priores ;
 Postera gens membro posteriore caret.
 Scilicet est factus vir nunc, qui semivir olim ;
 Et minor est major simplicitate suâ.

CLXXXII.

Πλέον ἡμῖν παντός.

AGRICOLAS inter certatum est, anne serendum
 Sit potius parçâ an liberiore manu.
 Major pars lucri decepta cupidine falsâ
 Dant largè, ut messis largior inde cadat.
 Νήπιον οὐδ' ἴσασιν ὅσῃ πλέον ἡμῖν παντός·
 Spissa nimis pereunt semina ; rara vigent.

CLXXXIII.

Πλέον ἡμῖν παντός.

SUNT medici qui morborum genus omne veneni
 Credunt se minimis vincere particulis.
 Dimidium grani in binas bene divide partes,
 Dimidiique iterum divide dimidium ;
 Quòque minus sumas, meliùs sanabere—morbum
 Visne igitur totum pellere ? sume nihil.

C. D.

CLXXXIV.

Πλέον ἡμῖν παντός.

DIMIDIUM facti qui cœpit, Horatius inquit,
 Ille habet ; id certe Pictor habere solet.
 Nam simul ac vultum et tua pingere cœperit ora,
 Dimidium nummi ponere jussus abis.
 At jam tædet opus Pictorem absolvere ; tuque
 Nec tua post videas æra, nec effigiem.

CLXXXV.

Πλέον ἡμῖν παντός.

DICITUR, ut mos est, *plenè vestita* puella,
 Cui caput est nudum, brachia, colla, humeri.
 Inque vicem *vestita parùm* est, cui tegmina totum
 A capite obducunt corpus ad usque pedes.
 Sic πᾶν dimidium reputatur, et ἡμῖν totum,
 Plus habet et cultûs quæ sit operta minus.

J. M.

CLXXXVI.

Πλέον ἡμῖν παντός.

"Ἴππος ἐμὴ παρέδειξεν ὅπως πλέον ἡμῖν παντός"
 "Ἄρτι γὰρ ἡμίονον μεῖζον" ἔτικτεν ὄνον.

C. D.

1850.

CLXXXVII.

Gratissimus error.

DECIDIT uxor equo collapse excussa mariti,
 Et periit miseris exanimata modis.
 Flet viduus; solantur amici; vendere suadent,
 Qui tanti fuerat causa doloris, equum.
 Nolo, ait, Esse potest iterum mihi commodus ille—
 Forsitan uxorem dent mihi fata novam.

J. M.

CLXXXVIII.

Inest et non inest sua gratia parvis.

CONJUGIUM gracilis detur mihi nympha petenti:
 Sit tenuis zonâ; parva pede, ore, manu.
 Non tamen, O Hymenæe, omnino exilia quæro;
 Ne mihi deficiat larga crumena, precor.

CLXXXIX.

Inest sua gratia parvis.

ASPICIO, formica, tuos mirorque labores;
 Cautus eo præter te; nocuisse piget.
 Aspectare juvat; pueris exempla virisque
 Præbes; et, cum sis parvula, magna doces.

CXC.

Inest sua gratia parvis.

PARVUS homo gracilem tremulo rogat ore puellam:
 "Parvula tu parvo nubere visne viro?"
 "Villula te excipiet, quam parvus agellulus ambit;
 "Parva erit argenti copia, parva cibi:
 "Flosculus horticulo vagulos titillat ocellos,
 "Rivulus auriculas lene fluentis aquæ;
 "Vaccula et agniculus curvâque canicula caudâ:
 "Parva quidem hæc; parvam sed, quia parva, decent."

J. M.

1851.

CXCI.

Est vidisse satis.

ÆTHERIO motu levior spirabilis auræ,
 Nascitur e liquidis spiritus ortus aquis;
 Concipit et flammæ, et, sideris instar amici,
 Noctivagum claro dirigit igne pedem.
 Sed vidisse satis; si olfeceris, Hydrogenus Gas,
 Alma salus oculis, naribus exitio est.

J. M.

CXCII.

Est vidisse satis.

FERREUS in pugnâ cuidam caput abstulit orbis;
 Et cerebro madidum sparsit ubique solum.
 Forte aderat, studio visendi, civis; et illi,
 "Nonne hæc mira tibi?" miles amicus ait.
 "Mirum est," alter ait, "cuiquam tantum esse cerebri
 "Hic qui stare potest." Hæc ubi dicta, fugit.

J. M.

CXCIII.

Est vidisse satis.

SURDA est, sed didicit voces dignoscere nostras;
 Muta est, sed didicit dulce Fenella loqui.
 Quid mirum? Satis est digitos vidisse loquentes;
 Quæ loquitur video; quæ loquor, Illa videt.

Scott's
 "Kenilworth."

B. F. J.

CXCIV.

Gratum et utile.

En! quam textit acu digitoque micante puella
 Lanam, quàm vario tincta colore nitet!
 Nunc florem, nunc pingit aves, speciesque ferarum
 Musivum in tenui panno imitatur opus.
 Gratum opus; at multò est quæ fecit gratior ipsa—
 Quis quod tam dulce est, utile et esse negat?

1852.

CXC.V.

Sonitus inanis.

SÆPE pererranti Libyæ deserta, profundâ
 Omnia dum circùm mersa quiete silent,
 Creditur audiri resonans campana per auras,
 Quæ procul in patriâ forsitan æde sonat.
 An tetigit sensus memori vis corde latentes?
 Verane percusso in pectore chorda tremit?
 Gratus inest error: sonitus delenit inanis,
 Falsus at excivit gaudia vera sonus.

T. W. W.

CXC.VI.

Sonitus inanis.

AD Nili ripam exoriens Sol dissipat umbras,
 Atque sedens Memnon sentit adesse diem.
 Emittit tremulos imo de pectore, cæli
 Ut jubar ardescit, saxeæ forma sonos.
 An sub sole novo pertentant gaudia marmor,
 Et matrem Auroram spiritus intus avet?

T. W. W.

CXC.VII.

Sonitus non inanis.

Merchant of
Venice.

ASPICE ut innumeris cæli, mea Jessica, templum
 Scintillet stellis! nec tamen una micat,
 Quin ea, perpetuo volitans per cærulea cantu,
 Mulceat ætherios nocte dieque choros!
 Talis inest animis hominum concentus; at illos
 Terrenæ fæcis sordida vestis habet,
 Mortalesque hebetans sensus, nec carminis haustus
 Percipit, oppletâ nec bibit aure sonos.

J. M.

CXC.VIII.

Sonitus non inanis.

Earthquake.

STENT licet immotæ silvæ, ventique quiescant,
 Unda percusso in littore nulla cadat;
 Audin' ut incerto placidum mare murmur surgat,
 Ut compressa novo sibilet aura sono?

Intima visceribus suspiria mœsta, ruinæ
 Instantis veluti præscia, terra movet.
 Ah, fugias ! sonitus non iste susurrat inanis,
 Ista quies mortem perniciemque parat.
 Irruitura tigris muto vix murmurat ore ;
 Lene, prius saxis quam cadat, unda sonat ;
 Mox cæli faciem terræque marisque serenam
 Prosternet flammis turbinibusque fragor.

T. W. W.

CXCIX.

Sonitus inanis.

STAT juvenis veros mentitus marmore vultus—
 Qui decor in membris, qui pudor ora decet !
 Dum caput inclinat, tacitus conchæ applicat aurem ;
 Concha silet, gratos haurit at ille sonos.
 Vivere, non lapidem risum simulare putares :
 Sic oculis pueri gratia vera nitet !

Statue of
 the boy
 and shell.

T. W. W.

CC.

Sonitus non inanis.

HOSPITIBUS nuper jactabas, Albion, albis
 Nil melius saxis exhibuisse tuis.
 At vetus est dictum, ne jactent saxa, monentis,
 Qui vitreas gaudent ædificare domos.

First
 Crystal
 Palace.

C. D.

CCI.

Sonitus non inanis.

INFANS est ; infans sonitu non vagit inani ;
 Verborum huic supplent murmura multa locum.
 Tandem edit, Mamma !—Oratorum gloria cedat,
 Nil verbo hœc Matri dulcius esse potest.

The
 first words
 of
 infancy.

CCII.

Sonitus inanis.

MITTE supervacuas, mea Lesbia, fundere curas ;
 Quamvis dulce sonans, sedula lingua, tace
 Non oculos aliter possim exaudire loquaces,
 Quæque rubescentes disseruère genæ.
 Ore melos spiret mihi carmine gratius omni,
 Clarus et ex imo corde loquatur amor.

CCIII.

Exitus acta probat.

NAUFRAGUS, immoto spectans interritus undas
 Lumine, δωδεκάτης stat legionis eques.
 Primus in obstantes solitus prorumpere turmas,
 Matribus en ultro dat puerisque locum !
 Præcipiti quondam cursu, nunc fata morando
 Provocat, et timidis, non sibi, poscit opem :
 Omnia contemnens pariter discrimina, terræ
 Primus in excidiis, ultimus inter aquas !
 Cum tales habeas, felix Brittannia, cives,
 Securum raro milite littus erit ^d.

J. M.

CCIV.

Exitus acta probat.

Blucher
 made
 a D. C. L.

CORAM Academiâ rubro dum tectus amictu
 Stat Blucher, hæc clarâ voce Professor ait ;
 " Insignissime, tu, Vice-Cancellarie : " clamat,
 " Vosque Procuratores, nimis Egregii,
 " Præsentò ecce virum, qui non civilia curat
 " Ulla ; nec arbitrii jus, nisi bella, sapit.
 " Civili date jure gradum "—Stupet inscius heros,
 Et Ductor, verso nomine, Doctor abit.

J. M.

1853.

CCV.

Fulgor ex fumo.

Goldsmith's
 " Deserted
 Village."

JUSTUM atque integrum vitæ non gaudia captant,
 Non dubiæ terrent mille pericla viæ :
 Quòque magis rerum tentent discrimina, tanto
 Evenit e mediis purior ille malis.
 Ardua sic rupes nimbis et valle relictis,
 Surgit in ætherias intemerata plagas ;
 Utcunque incumbant imis radicibus umbræ,
 Æterno rutilat sole coruscus apex.

J. M.

^d The 12th Lancers on the wreck of the ' Birkenhead ' off the Cape.

CCVI.

Impar impare gaudet.

SI vult consiliante Senator abesse senatu,
Huic comes adversâ ex parte petendus erit.
Hos inimicitiae jungunt, discordia nectit;
Atque ex imparibus par coiisse vides.

C. D.

CCVII.

Par Pari non gaudet.

PORSONO florente, parem Parr sæpe timebat,
Porsonusque habuit, sospite Parre, parem.
Cedat Porsonus, cedat Parr viribus impar:
Inclyte Gaisfordi, par tibi nullus erit.

J. M.

1854.

CCVIII.

To the Bishop of Adelaide, Dr. Augustus Short.

Μεταβολὴ πάντων γλυκί.

CARE Pater, qui nunc longinquis vectus ab oris
Dignaris notæ tecta subire domûs,
Te reducem ex animo pubes Petræa salutat,
Unum præcipuâ te pietate colit.
Cælum mutâsti, sed non mutatus, ab annis
Fidus qui teneris hæc loca fovit, amor.
Nam patriâ excedens caros portare Penates
Pergebas tecum trans freta lata memor;
Id curans, veterem externo sub sole Palæstram
Curriculo ut possis instituisse novo.
Altera apud Fanum Templi, nostræ hujus ad instar,
Auspice Te surgit parva Petræa domus.
Floreat illa diu, et numerosos jactet alumnos,
Et referat matrem filia digna suam!
Educet illa viros animis ad honesta paratos,
Ingenuos, mites, qualis es ipse, pios!
Et quoniam hic nosmet solenni tempore nugis
Seria lenimus, more jubente loci,
Fas illic graviora inter, Te, docte, Patrono
Annua festa ferant Antipodæa Sales!

H. B.

CCIX.

Μεταβολή πάντων γλυκύ.

UNDE nova hæc Metamorphosis? barbata juvenus
 Urbem et rus visu territat insolito.
 Fit Mars, qui Bacchus fuit aut imberbis Adonis;
 Fit leo, cui facies dudum asinina fuit.
 Vultum, non animum mutas, civis bone; mentum
 Rade domi; barbam et bella gerant alii.

CCX.

Μεταβολή πάντων γλυκύ.

DULCE est Eöas peragranti visere terras;
 Nosse hominum mores; dulce redire domum!
 Dulce solum natale, infans ubi luserit ætas,
 Desuetosque Lares visere dulce senem;
 Dulce artes Pacis, Bellique ornare triumphos;
 Dulce est pro Patriâ vivere, dulce mori!

CCXI.

Μεταβολή πάντων γλυκύ.

πάντων βροτείων μεταβολή γλυκεῖα τις
 δοκεῖ· βίον τε καὶ φίλων οἶκον θ' ὁμοῦ.
 ἐν δ' ἔσθ', ὃ καὶ μάλιστα φημ' ἐγὼ γλυκύ,
 δαίπνου καθ' ὥραν παντάλων γε μεταβολή.

CCXII.

Μεταβολή πάντων οὐ γλυκύ.

Steady
 principle
 in war.

ANGLIA^e Sarmaticis et Turcis fœdere juncta
 In Gallos olim martia signa tulit:
 Mox^f cum Sarmaticis et Gallis littore Græco
 Turcarum hostiles disjicit illa rates:
 Nunc^s ea cum Turcis et Gallis agmina jungens
 Libera Sarmaticis objicit arma minis.
 Mutantur socii, mutatur et hostis; easdem
 Bellandi causas, Anglia, semper habes;
 Libertatis amare vias, odisse tyrannos,
 Hæc tibi erunt artes; hæc tibi firma salus!

J. M.

^e Battle of the Nile and siege of Acre, 1798.

^f Battle of Navarino, 1827.

^s Siege of Sebastopol, 1854-5.

1855.

CCXIII.

Fit pretium dignis.

ARGONAUTARUM manes ! Æetia virgo !
 Effera sanguineis Iphigenia sacris !
 Aspicite atque novi virtutem agnoscite sæcli,
 Nec veteri careat gloria laude recens !
 Annorum mutare aliquid tria millia possunt :
 Fata manent ; hominum mens renovata viget.
 Euxini Heroûm nunc finditur unda carinis ;
 Sanguine nunc fuso Taurica terra madet :
 Aurea Libertas, non aurea vellera, merces ;
 Sanguis pro patriâ, purior unda, fluit.

Crimean
war.

J. M.

CCXIV.

Non fit pretium dignis.

FORMOSAM juvenis videns puellam
 Votis sollicitat procus parentes :
 “ Famâ, dotibus ingenî, artibusque
 “ Instructum benè te fatemur,” aiunt.
 “ Verùm hâc te trutinâ æstimare noli :
 “ Nobis sunt loculi tui explicandi.
 “ Censum quippe tuum puella, non te,
 “ Exquirat ; neque enim illa *digniori*,
 “ Sed est sponsa locanda *ditiori*.”

H. B.

CCXV.

In obitum Josephi Phillimore, D.C.L., Juris Civ. apud Ozon. Prof. Reg.

Fit pretium dignis.

RUBSUM aliquid nobis, festa inter, surgit amari,
 Atque hilarem mortalia mentem
 Tangunt : amissum e conspectu quærimus illum,
 Assiduum, dum vita manebat,
 Convivam his mensis ; quo non jucundior alter
 Sermonum, non aure sagaci
 Promptior adlatum a nobis quodcunque faceti est
 Captabat. Lustris Ille prioris

S

Scilicet exemplo referebat pœnè superstes
 Cultum unus, facilesque lepores.
 Musas usque puer, gremio innutritus Elizæ,
 Est teneris veneratus ab annis :
 Inde forum civile virum, lectusque Senatus
 Ingenio novère disertum.
 Nostræ adeò quoties hunc mirabantur Athenæ,
 Conferti spatiumque theatri,
 Ut pulsa eloquio sonuerunt atria docto,
 Sollenni dum munere functus
 Laudibus efferret, laudatus et ipse, decoris
 De patriâ Oxoniâque merentes
 Egrediè ! Fato ista gravi facunda silet jam
 Vox ! nonne æquâ lege vicissim
 Extinctus vivis ille accumulandus honore est ?
 Hic memori gratoque fovemus
 Saltem animo, et pueri nos qualiacunque lubentèr
 Offerimus præconia busto.

H. B.

CCXVI.

Mens non agitat molem.

PLURES mundi habitabiles, an unus
 Sit tantùm, ingenio valens sagaci
 Noster^h disputat, arduis paratus.
 Et nunc sidereos globos Inani
 Vasto conspicuos, Inane et ipsos
 Augere id, ratio diserta vincit.
 Esto ut, quem incolis, unicum esse mundum
 Concedamus ; at *alterum* ipse saltem,
 Clementèr Domino favente Summo,
 Quando hinc exieris, precamur omnes
 Felicem magis assequare mundum.

H. B.

CCXVII.

Mens non agitat molem.

SAXONICIS persæpe erranti in montibus, ecce
 Occurrit variis picta figura modis.

^h The Master of Trinity had published an Essay on the Plurality of Worlds.

Adversæ in nubes quâ surgunt ardua rupis,
 Ipsius ante oculos vivit imago suâ !
 Corporis îdem habitus, motus îdemque videntur,
 Et similis similes itque reditque vias.
 Attonitus specie insolitâ stupet inscius ille ;
 Vix credens formam, quam videt, esse suam.

T. W. W.

CCXVIII.

Mens agitat molem.

ASPICE quàm torvæ feritatis imagine, vasto
 Eöos Elephas pondere calcat agros !
 Scabra tegit costas fœdamque proboscida pellis,
 Informesque premunt horrida crura pedes.
 Sed magis humanam, desint modò verbera, mentem,
 Sollertemve magis bestia nulla gerit.
 Callet enim quantum sit amicos inter et hostes,
 Callet et à pravo dissociare bonum.
 Des modò quod justum est, vires tibi subjicit omnes ;
 Et labor exiguus pondera vasta movet.
 Immensum flexo submittens poplite dorsum
 Accipit impositum bellua mitis onus ;
 Et tigres assueta inter decumbere et ursos,
 In stabulis placidas pascitur inter oves.

The
elephant.

J. M.

CCXIX.

Mens agitat molem.

AMBULAT in triviis plebis vulgare theatrum :
 Huic actrix Judith, Punchius actor adest.
 Ligneus est ollis vigor, et terrestris origo ;
 Nam nec vox, nec inest motio ; pondus iners.
 Tolle sed aulæum ; mirum ! dant verba vicissim ;
 Promit uterque sales, immodicosque jocos.
 Punchius objurgat, cantat, bibit ; oscula sæpe,
 Sæpe dat uxori verbera—et illa viro.
 Dum monstrator agit, Judith “ Siddonia Dido est,”
 Punchius ex ligno ‘ Roscius ’ egreditur.

Punch.

CCXX.

Mens agitat molem.

TELEGRAPHON medio suspenditur aëre filum;
 Motum immobile habet; scit sine voce loqui.
 Quippe per hoc totus jam fit conterminus orbis;
 Præsto adsunt latè dissociata locis.
 Massa videtur iners; sed mens penetrabilis istam
 Occultis molem sensibus intus agit.

H. B.

CCXXI.

*In obitum Thomæ Gaisford, S.T.P., Edis Christi nuper Decani, et Græcæ Linguae
 apud Ozon. Prof. Reg.*

Hoc solenne inter festum, mens respicit anni
 Mæsta fugam, casusque revolvit:
 Præteriti ante oculos menses numerantur, et umbris
 Nigra diem contristat imago.
 Unus abest nostræ dudum pars magna Coronæ,
 Fronte gravi notusque benignâ;
 Ille decus patriæ Gaisfordius, Attica habebat
 Insignem quem lingua magistrum.
 Quis nescit quantos modò sit Rhedycina dolores
 Passa, diem hunc ducente supremum!
 Wolseiana domus quali sit funere Alumni
 Reliquias gemituque secuta;
 Fleverit extinctum ut doctrinæ lumen in orbe
 Artium amans ubicunque bonarum!
 Has etiam sedes, licet exterus, ille fovebat
 Officio et pietate paternâ;
 In pueris iudex quodcunque notârit honestæ
 Indolis, ingenuive laboris,
 Laude volens monituque acuebat; conscius ipse
 Quid valeat sapientia, sensit
 Intersint pueri quantum sapientibus: idem
 Doctrinæ fastigia summæ
 Aggressus, patefecit iter scandentibus. Ergo,
 Extrâ dum cumulatur honore
 Fama Viri, propriâ hîc cineres pietate colamus,
 Et nomen veneremur honestum.

T. W. W.

CCXXII.

Non licet hic confidere.

EXPRESSÂ ad vivum Sol pictor imagine reddit,
 Nescius is falli, te tibi Photographus.
 Agnosco invitus vix tandem memet; amicos,
 Talem an me nôrint ore habituque, rogo.
 Simplex ista nimis, nimis est pictura fidelis:
 Turbat id, haud placidè me mihi reddit, opus.
 Humanam potiùs præsta mihi Zeuxidis artem;
 Illa adimit mendas, addit amica decus.

H. B.

CCXXIII.

Licet hic confidere.

FÆMINA, cùm vultu ridet fortuna sereno,
 Et placidi referunt otia grata dies,
 Difficilis, varia, et tremulis incertior umbris,
 Populeas agitat cùm levis aura comas!
 Pallida sin hominum morbus contraxerit ora,
 Læserit aut cæco pectora felle dolor,
 Fida ministra venis, constans, interrita; curæ
 Solamen miseris, auxiliumque mali.

J. M.

CCXXIV.

Profuit ingenium.

QUONDAMⁱ erat eximiæ *Thamesin succendere* laudis;
 Sordet apud nostros tantulus iste labor.
 Municipalis opus sibi majus curia poscit;
 Quæque lavant ipsæ cuncta, lavantur aquæ.

CCXXV.

Non licet hic confidere.

QUAM suave est, cum regnat hyems, glacieque rigescens
 Dediscit mores mobilis unda suos,
 Ferratis pedibus solidum volitare per æquor,
 Et cursu insolito trans freta sicca vehi!
 At cave, fallaci nimium confise saluti,
 Ne pereas subitis Icarus alter aquis!
 Non etenim semper licet his confidere; sæpe
 Incautum rupto marmore fata manent.

ⁱ The foul state of the Thames at this time occupied the attention of the public, and more particularly of the Parliamentary Committees, who had it under their windows.

1857.

CCXXVI.

Aliusque et idem nascitur.

FAUSTA^k siet felixque dies, tot nota virorum
 Nomina quâ charos hos petière lares !
 Lege novâ accitos vetus aula hæc gaudet alumnos
 Hospitii vinêlo consociâsse suos ;
 Gaudet progeniem blandissima mater adultam
 Sic in desueto rursus habere sinu.
 Omina si quid habent veri, ex hoc arctiùs anno
 Textentur nostri sarta sodalitiis.
 Hæc exempla patrum ad seros traducta nepotes
 Servabit festus mos, geniusque loci.

H. H.

CCXXVII.

Aliaque et idem nascitur.

FORMA immutatus fluvius sibi constat eâdem,
 Quamvis usque novas in mare volvat aquas.
 Haud aliter, sæcli assiduè labentibus annis,
 Per rerum varias, præcipientesque, vices,
 Sedibus his alii pueri nascuntur et iidem,
 Usque iidem studiis, moribus, ingenio.
 Scilicet in speciem cultu finguntur eandem ;
 Efficit hoc priscus mos, geniusque loci.

H. B.

CCXXVIII.

Aliusque et idem nascitur.

General
election.

ECCE senatorum novus est delectus habendus :
 Illa vetus, laudata olim, nunc sordet ab usu
 Curia. Conveniunt cives : suffragia vendunt :
 Clamant et pugnant : Libertas omnium in ore est ;
 Et cibus et vinum ; non jam civilia curant :
 Concio fit nova non multum diversa priori :
 Scurra loquax, tacitus, sapiens, largitor, avarus,
 Mercator, sophus, et juris-consultus, et heros :
 Natus, damnatus, denatus, jamque renatus,
 Nascitur idem aliusque, aliusque idemque, Senatus.

J. M.

^k This was the first year in which the invitations to the Hall dinner were extended to the general body of Westminsters.

CCXXIX.

Impransi disquirite.

QUIS venit hùc qui vix titubantes sustinet artus ?
 Socraticis tantùm an fontibus ille madet ?
 Noster Aristarchus certe est, Porsonus ; acumen
 Conduplicat, faciens omnia bina, merum.
 Quid mirum, antiquos si corrigit ille poëtas,
 Cui gemina est omni lectio visa loco ?

Oratore et auctore A. F. P.

CCXXX.

Pacta non placent.

By devious road, I whilom fain would stray,
 O'er broken banks with giddy step I strolled ;
 I sought the silver hawthorn, and the May ;
 The tufted furze, with blossoms all of gold :
 I found no silver there ; nor May, nor hawthorn ;
 No tufted gold the broken banks to vary ;
 May was *dismay* ; my road was the Great Northern¹ ;
 My banks the British and the Tipperary.

J. M.

CCXXXI.

Alia atque eadem.

SI tua forma, Chloe, Veneresque in fronte decoræ,
 Quas hodie miro raptus amore colo,
 Ceu levis umbra, prius quàm crastina venerit hora,
 Effugiant oculis, munus inane, meis ;
 Hæc pereant utcunque, (et sunt peritura) manebis
 Cara tamen cordi semper, ut antè, meo ;
 Et se reliquias circum, monumentaque formæ,
 Nectet adhuc viridi fronde superstes amor !
 Non, tua purpureo dum subrubet ore venustas,
 Lacrima nec mæsto polluit imbre genas,
 Esse potest animi, qui nempe fidelior ipso
 Te fovet amplexus tempore, nota fides.
 Nulla etenim vitæ passus fastidia, semper
 Idem verus amor, qui fuit ante, manet :
 Ceu flos occiduum Solem veneratur, eodem
 Quo jubar Eöis ore salutatur aquis.

From
 Moore's
 " Irish
 Melodies."

J. M.

¹ The shareholders of the Great Northern Railway had suffered much in this year from the frauds of one Redpath, their secretary ; and two joint-stock banks, the Tipperary and the Royal British, had signally failed, and involved many in ruin.

CCXXXII.

Pacta sed non compacta placent.

Cum^m vocat ad solitas de more Terentius artes,
 Stipat inaccessas anxia turba fores.
 Hic init, et potitur scamnis; excluditur ille,
 Et redit ad tristes, bile tumente, lares.
 Vix cuneis, ipsi cuneorum more, sedetis,
 Fitque citò illepidum læta corona chaos.
 Nititur, at frustrâ, concurrere dextera lævæ,
 Et plausu pubes stat caritura suo.
 Ægrè etiam e braccis spatio spectator iniquo
 Aureolum, puero debita dona, trahit.
 Scire libet nostro quot oves capiantur ovili?
 Tercentum et decies quinque quaterque duæ.
 Tessera sed quotuplex nostris è mœnibus exit?
 Quingentæ! costis, væ mihi, parce meis!
 Rara magis vobis sit tessera missa, Patroni:
 Scena nova est; vos et scamna novare decet.

J. M.

CCXXXIII.

In obitum viri Rev. Roberti Hussey, S.T.B., Hist. Eccles. Oxon. Prof. Reg.

DOLOR dolorem semper insequitur novus,
 Assuescimusque lacrimis;
 Anni nefasto dum tenore singuli
 Carum aliquod abstrahunt caput.
 Deflevimus vice proximâ Gaisfordium;
 Eheu, morâ quam nunc brevi,
 Tanto sodalem dignum et asseclam viro
 Cumulamus eâdem nœniâ!
 Desideratus totus is noster fuit;
 Hujusce, quæ fovit, Domûs
 Exemplar optimum decusque: hîc, quos tulit
 Maturior fructus dies,
 Præclarum acumen mentis, ac constantiam,
 Gravitatem, et antiquam fidem

^m The crowded state of the Dormitory Theatre called for an extension of the seats, and a more limited issue of tickets.

Puer indicabat usque ; nôstis postea
 Translatus ex his sedibus
 Quàm diligenter coluit Oxoniam suam ;
 Et quàm colebat invicem
 Oxonia alumnum ipsa inclytum ! primariis
 Lubenter annumerans viris ;
 Fidei Catholicæ jactitansque strenuum,
 Ecclesiæque vindicem !
 Hæc inter altiora prudens exstitit
 Nostræ usque consultor rei :
 Adesse judex et solebat lusibus
 Lenis, benignus, candidus.
 Talis fuisti ! mors repentina, attamen
 Haud imparatum, te abstulit,
 Luctu aut carentem publico—præ cæteris
 Pietate mortuum decet
 Nos prosequamur ; hic perennis manserit
 Tui memoria ! in posterum hæc
 Felix domus vocanda, si similes Tui
 Florente nutrierit sinu !

H. B.

CCXXXIV.

Idem omnes fallimur.

PHOTOGRAPHO pictus picturam horrescis, amice,
 Informemque vocas dissimilemque tui.
 Quippe ars naturam (Solem quis dicere falsum
 Audeat ?) hæc verâ reddit ubique fide.
 Et quæ jure putas naturâ informia, semper
 Suetus es in facie pulcra putare tuâ.

C. D.

CCXXXV.

Non idem omnes fallimur.

Vocis garrula fallit hunc imago ;
 Hunc ignis fatuus palusque fallit ;
 Hunc formosa puella ; sed vicissim,
 Martis coccineo nitens amietu
 Miles—quot teneras trahit puellas !

W. L. B.

CCXXXVI.

Idem fallimur omnes.

NONNE vides teneræ ut suffusas purpura rubro
 . Virginis accendit pulcra colore genas ?
 Nonne vides oculos tremulo nimis igne micantes ?
 Quàm speciosa salus candida membra foveat ?
 Fallimur, heu, specie. Fatis debetur iniquis,
 Et tacitè appropriat mortis acerba dies.
 Ceu rosa quæ splendore nitens pulcherrima floret,
 Mox durâ ex horto diripienda manu ;
 Sic peritura rubet, fragilique decore renidet,
 Dum latebras mortis forma venusta tegit.

Oratore et Auctore H. L. T.

CCXXXVII.

Idem omnes fallimur.

Adultera-
tion of food.

SI pro lacte bibis cretam limacibus udam,
 Herbula si tostum Serica gramen olet ;
 Si cucumis caulesque virent ærugine tinctæ,
 Si, Mocha, pro baccâ sint cichorea tuâ ;
 Fossilisⁿ admixto si fructus alumine, fictum
 Pro solito farris dat tibi pane cibum ;
 Fœmina de ferro textâ si crate figuram
 Ampliat innumeris orbibus aucta suam ;
 Falleris, et falleris in omne, Britannice, sæclum,
 Seu te decipiat fœmina, sive coquus.

J. M.

CCXXXVIII.

Idem omnes fallimur.

MORTALES miseros quantum spe lactat inani
 Vita per incertas continuata vices !
 Mente, puer, juvenis, vir adultus, debilis annis,
 Concipit heu ! mendax, insequiturque Bonum !
 Spectra sequens fugitiva, vagis spem ponit in umbris ;
 Usque putans melius cras fore, et uberius.
 Omnia te fallent terrestria—desine falli ;
 Ipse potes mundum fallere, et effugere !

H. B.

ⁿ The potato.

CCXXXIX.

Non omnes idem fallimur.

BERKLEIUM auctorem quisquis sectetur, habendam
 Sensibus externis denegat ille fidem.
 Decipiunt oculos rerum phantasmata; non re,
 Sed menti constant omnia imaginibus.
 Ingerat ori aliquis sed pugnos; mala *realis*
 Tum mea visa mihi, et non *ideale* malum.

Bishop
 Berkeley's
 'Theory
 of Ideas.'

H. B.

CCXL.

In obitum Johannis Bull, S.T.P., Ædis Christi apud Oxon. nuper Canonici.

SUNT epulis lacrimæ. Festâ sat lusimus aulâ;
 Mitte, Camœna, sales:
 En elegos, mæstique iterum lacrymabile munus
 Posceris eloquii!
 Isidis haud cessat glaucâ de margine tristes
 Nænia ferre sonos;
 Sertaque Naiades nondum funebria passis
 Deposuère comis.
 Abreptum lugere tuum est, qui vix bene magni
 Sculpserat in lapide
 Facunda elogia et Gaisfordi nomen honestum,
 Cùm spatio ipse brevi,
 Quo propior nobis, magis, heu, deflendus, eâdem
 Contumulatur humo!
 Ultima quæ busti, cunas Rhedycina° Laremque,
 Munera prima, dedit:
 Addidit educto ante annos natura virilem
 Indolem, et ingenium,
 Sedibus his altrix cum jam exceperisset Eliza,
 Tam probitatis amans,
 Æqui aded justique tenax, junctumque modestis
 Moribus imperium,
 Ut senibus parere simul, puerisque valeret
 Imperitare puer.

° Dr. Bull was a native of Oxford.

Hinc, potuit quem nulla dies abolere, magistri,
 Præsulis^p eximii,
 Certus mansit amor. Mox post confecta, reversus
 Unde abiit, studia,
 Wolseiique his ex adytis adscriptus ovili,
 Laudis amare vias
 Perstitit, et duplici decoratus honore palæstræ,^q
 Munia adhuc juvenis
 Summa Academiæ explevit. Queis rite gerendis
 Adfuit auxilio
 Judicium subtile, sagax vigor, intima rerum
 Notitia; insuper his
 Expers tristitiæ gravitas, sine felle lepores,
 Colloquium facile;
 Simplex et recto, non hūc deflexa neque illūc,
 Tramite Relligio.
 Regia tu, cui fidus erat, Domus, ultima busto
 Munera ritè dabas:
 Misceat his, mensæ quæ nunc accumbimus, Aula
 Carmina more'suo,
 Hæc Pueri memor, illa Senis. Vos præmia saltem
 Hæc date sera rogo,
 Vos, qui præceptore usi, quive estis amico;
 Addite, (nōstis enim,)
 Addite fraternæ lacrimas, floresque querelæ
 Adde, Camœnâ, tuos.

J. M.

1859.

CCXLI.

Epitaphium Harveii.

Vestigia retrorsum.

QUI primum, sanguis quo curreret orbe, docebas,
 Hæc exsanguie tuum corpus in Æde jacet:
 Scilicet erumpens de corde volubilis humor
 Cor confectus idem, quo recreetur, adit.
 Jam videas, Animæ qui sit sublimior orbis,
 Quæ repetat fontem fonte profecta Deo.

J. M.L.

^p Dr. Carey, Bishop of St. Asaph; formerly Head Master of Westminster.

^q Dr. Bull was amongst the earliest *double-firsts*.

CCXLII.

Vestigia multa retrorsum.

NOTOS vere locos ineunte revisit hirundo,
 Et solitam pennâ præpete radit humum.
 Mox tectum secura petit, trabibusque sub iisdem
 Arte suâ luteum læta refingit opus.
 Numen inest voluceri, vasto ut se credit inani
 Certa frequentatas ire, redire, vias.

H. B.

CCXLIII.

Vestigia nulla retrorsum.

JULIA myrteti residet sub tegmine læti;
 Sed, ceu sæpe solet, Julia tusse dolet:
 Ipecacuanae pastillos, munus inane,
 Protinus implorat; plurima grana vorat.
 Pallor adest oris; sed non est pallor amoris—
 “Quid te,” Cotta gemit, “Julia nostra premit?”
 Vix tenet os clausum; vestigia nulla retrorsum;
 “Ah mi suavis homo! Julia vestra—vomo.”

J. M.

CCXLIV.

Vestigia nulla retrorsum.

LESBIA contempsit miserum crudelis amantem:
 Frustrâ orat, duræ sub pedibusque jacet.
 Quâ patet alta fenestra, amens ruit ille; viamque
 In mediam sese præcipitare parat—
 Sed subito gressus retrahit, mutataque mens est,
 Hosque serenato protulit ore sonos;
 “Altera forsâ erit mihi Lesbia—sed mihi collum,
 “Quod semel elisi, reddere nemo potest.”

R. J. P.

CCXLV.

Laudo nec admiror.

CONVENIUNT cives—vendunt suffragia—clamant—
 Pugnant—Libertas omnium in ore sonat.
 A non lucendo lucus; num à non capiendis
 Muneribus, dicti sunt quoque *municipes*?

J. M.

CCXLVI.

Non laudo sed miror.

SUFFLATAS vestes distentas cratibus amplis
 Fœmina quæque sibi jam putat esse decus.
 Non laudo ; miror magis in velamine tanto
 In quânam lateat fœmina parte suâ.

W. L. B.

CCXLVII.

Vestigia crebra retrorsum.

DILECTIS spatiis cùm demum excedit alumnus,
 Solvitur in lacrymas ; nec lacrymâsse pudet.
 Supremo ut lustrans oculo loca nota moratur,
 Unum cordi ægro dulce levamen adest.
 Quicquid contigerit, quoquò sors devia vitæ
 Impulerit posthâc, id sibi quisque vovet,
 Scilicet hûc alacres gressus ut sæpe reportet,
 Et visat, puero quæ placuêre, senex.

H. B.

CCXLVIII.

Vestigia nulla retrorsum.

HERBA est viscosis frondes armata capillis,
 Irriguam ripam et stagna paludis amans.
 Devia musca frequens hic, dulci allecta sapore,
 Hæret, nec, visco capta, redire potest.
 Deliciis paritèr captum, virtute relictâ,
 Si juvenem cæcum gaudia falsa juvent,
 Luctans incassum gressus revocare laborat ;
 Nec vitii misero rumpere vincla licet.

W. E. P.

CCXLIX.

Vestigia nulla retrorsum.

NOBILIS, æquali comitum stipata coronâ,
 Inter pullatos, candida sola, choros,
 Stat monachæ sumptura habitus et munera virgo,
 Ante aram flexo, victima mæsta, genu.
 Ex quo deseruit patrios invita penates,
 Rettulit exactis mensibus annus iter,
 Cùm redimita comas roseâque decora juventâ,
 Flevit ab amplexu matris itura suæ.
 Pallida nunc, legique domûs subjecta severæ,
 Cum roseo flavas perdidit ore comas :

The black
 veil.

Vana tacent desideria insomnesque querelæ,
 Aruit et siccis irrita gutta genis.
 Labitur alba humeris stola; pullam funebris affert
 Pompa; magis pallent labra, magisque genæ!
 Donec paullatim, tremulam ceu nubila lunam,
 Obducunt placidum lintea nigra caput.
 Ex illo tibi nulla fugæ spes tempore, virgo;
 Claustra tenent nullo te reseranda die!

J. M.

1860.

CCL.

Habent tua vela recursus.

Vos Socii Patresque! animis linguisque favete!
 Poscitur altisonos Musa Petræa modos;
 Tanto impar operi—En! cursum centesimus annus,
 Lustris confectis, ter revolutus agit,
 Ex quo principium fausti Schola nostra laboris,
 Auspice Reginâ freta, locumque, tulit.
 Conspiciam ætatem in terris quis nescit Elizæ,
 Artibus, atque armis, magnanimisque Viris?
 Ista tamen (neque sunt jactantis verba), Britannis
 Hoc ludo majus nil meliusve dedit.
 Quàm varios casus! quot senseris, Anglia, fati,
 Ordine sæclorum progrediente, vices;
 Partibus adversis gererent dum flebile bellum
 Hinc Populus—sacrum Principis inde caput!
 Vidisti solium eversum, Musasque fugatas,
 Liberaque injusto subdita colla jugo.
 Sed neque tantarum intereâ discrimina rerum,
 Nec quod (decursu temporis assiduo,
 Vitæ immutatâ sensim ratione), popellis
 Fert animi secum mobilis hora novi,
 Hos poterant turbare Lares! securâ pericli,
 Nullum passa jugum, nil populare petens,
 Ipsa sibi constans Domus hæc servare tenorem
 Novit, et auguriis se stabilire suis.
 Scilicet id Matris prudentia cavit Elizæ,
 Quum normam hanc nobis juraque certa daret.

Ter-Cen-
 tenary
 " Election r."

^r This year was the 300th from the foundation of the College.

A teneris famæ atque artis monumenta vetustæ
 Fidâ hic versabat lecta Juventa manu ;
 A turpi ac pravo didicit secernere Rectum ;
 Quodque vocant virtus, officiumque, sequi.
 Hic fuco procul, amotoque errore retextit
 Cælestem Fidei regula pura viam.
 Nec frustrâ ;—fructus ecquis dubitabit apertos ?
 Angliaci incipiat Census Honoris agi !
 Quâ non parte fuit Respublica plena laboris
 Nostratûm ? testes,—Curia, Tempia, Forum.
 Quot gremio exierint dilecto hoc Matris Alumni,
 Queis corda imbuerat Lex, geniusque Loci,
 Certi consiliis regnum, vel Marte, tueri ?
 Vitam pro patriâ quot posuere suâ ?
 Digni alii, Supremo agerent qui sacra Jehovah ;
 Castam aut qui vellent excoluisse Themîn.
 Jam venit in mentem Busbeîi grandis imago,
 Et docti pendens cœtus ab ore viri ;
 Camdeni historia—et Drydeni nobile carmen ;
 Murrai eloquium ; ars dædala et Aldrichii.
 Talibus exemplis usos quin novimus ipsi
 Clara pares hodie gesta referre patrum.
 Stat fortuna Domûs ! altis radicibus hærens ;
 Nullo, ut speramus, diminuenda die !
 Sede Cathedrali, quæ olim est concessa, moramur
 Notâ—nos et adhuc Regia cura sumus.
 Per seriem annorum tibi jam, Victoria, eodem
 Visa patrocínio est jungere Eliza manum.
 Adsumus antiqui memores nos moris Alumni ;
 Turba minûs quanquam magna, animosa tamen.
 Nos Musas colimus—nobis hic vivitur usque
 Intrepidis animis, ingenuâque fide.
 Expers invidiâ cunctos ciet æmulus ardor ;
 Dulce sodalitium mutua corda ligat.
 Et nobis benè de Patriâ meruisse licebit ;
 Tali degeneres nolumus esse solo.
 Quid restat ? Venia oranda est puerilibus ausis,
 Floreat hæc aucto semper honore Domus !
 Per sæcla exstiterit nutrix, ut suevit, Honesti ;
 Certa salus populi—fida ministra Deo !

H. B.

CCLI.

Non habent tua vela recursus.

TRISTIBUS auspiciis, infausto et nomine, frustra

Tentâstis pelagus vos glaciale, rates !

Corda vehebatis sed fortia ; quæis *Erebi* nox *,

Quæis *Terror* vanum nil nisi nomen erat.

Arctoæ velis hyemes vetuêre recursus ;

Fatum incusetis ne tamen invidiæ.

Est tumulto heroûm manus orba ; æterna rigenti

Vos quassas glacies condidit in gremio.

Franklin's
last
voyage.

H. B.

CCLII.

Non habent tua vela recursus.

CUM '*benè*' vel '*malè*' si vox sit compôsta, *Dativum*

Exigit—hæc certa est regula Grammatices.

Si bene vel male sit vox hæc compôsta, remittam

Quærere—*Donativum* exigit illa—Sat est.

The rule.

J. M.

CCLIII.

Et latet et lucet.

VERBERAT assiduo quâ pontus littora fluctu,

Excelsa in scopulis surgit ad astra Pharos.

Flamma faces, atris dum nox circumvolat alis,

Trans pelagus latè conspicienda, jacit.

Nunc umbrâ, nunc luce, latet lucetque vicissim,

Spem portûs nautis signaque certa ferens.

Revolving
light.

W. E. P.

CCLIV.

Et latet et lucet.

" HINC est migrandum !" rumor in auribus

Crebrescit—exquirenda nova est Domus,

Quam vestit incorruptus aër

Purior, et sine nube soles.

Lustris peractis ritè tot inclytis,

" Nascatur," aiunt, " alter ab integro

" Famæque doctrinæque cursus

" Auspiciis iterandus iisdem ! "

* The 'Erebus' and 'Terror' were the ships lost in the last fatal voyage to the Arctic Regions.

Esto ; sagaces consilio rei
 Nostræ imperantes si modò posteris,
 Id parte pensantes ab omni,
 Tutius ac melius putârint.

Esto—usitatam sed Thamesis patris
 Ripam colamus semper ! ibi leves
 Urgere certatim phaselos
 Detur opus validis lacertis.

Almo susurrans excipiat sinu ex-
 -ultum natantes ; atque, caniculâ
 Ardente, devitemus æstus,
 Et gelidis recreemur antris.

Surgant ibidem, non sine numine,
 Ædes, vetustas quæ referant, novæ ;
 Petrique contractis alumnos
 Limitibus foveat sacellum !

Illuc profecti nosmet, et Anglici
 Cæli sequentes, non animi, vicem,
 Pro more dilectos Penates
 Solliciti, et sacra transferemus.

Nil sit relictum, hîc quod colimus Boni,
 Recti, atque Honesti ; prisca Fides, Pudor,
 Lingvæque contemptus dolosæ,
 Simplicitas, animique candor,

Mens et virilis, se comites Choro
 Addant eunti ; sedibus ac novis,
 Radicibus jactis in altum,
 Perpetuo maneant repôsti.

Dum sic remoti at dividimur loco,
 Cunabula hæc quis negligat immemor ;
 Laudisve non fontes et ortus
 Respiciat studio fideli ?

Desiderabit semper—id unicè
 Voto expetendum quisque volet sibi—
 Quum vere maturo quotannis
 Hora diem ferat institutum,

Sit gestienti pectore, sit pede
 Fas tunc citato, hic mitibus, ut priùs,

Coram Patronis stare Alumnos,
Et veterem remigrâsse † Matrem.

H. B.

CCLV.

Et latet et lucet.

QUAM memorem, qualive extollam laude puellam,
Lubrica quæ misero me mihi surripuit?
Vix scio quâ sit parte decens; aut unde subacto
Præcipuè cordi spicula mittit amor.
Incertus formam vultumque hinc inde pererro;
Et latet, et toto lucet in ore decor.

H. B.

CCLVI.

Latet et lucet.

DIMIDIUM fixa, an totum revolubilis orbem
Ostendat terris Cynthia, in ambiguo est^u;
Sed mihi, dum recolo laceros Actæonis artus,
Tutius est totam nolle videre Deam.

J. M.

CCLVII.

Et latet et lucet.

SPEM, destinata cui securis imminet,
Retinet ad extremum reus;
Et ipse torto pectori pœnæ timor
Spem, spem ministrat additam.
Spes, parvulæ instar lampadis, vitæ viam
Solatur atque ornat simul;
Et, umbra quanto densior noctis ruit,
Tanto refulget clariùs.

H. H.

CCLVIII.

*Ad virum admodum Reverendum C. T. Longley, S.T.P., ab Episcopatu Dunelmensi
in Provinciâ Eboracensem nuper accitum.*

Habent tua vela recursus.

QUEM jam remotior Dunelmensis vocat
Sedes lubenter Præsulem,
Sors redditura est mox Brigantibus suis
Gradu ampliore præditum.

† Written with reference to the removal of the School, which was agitated at that time.

^u The revolution of the moon was at this time a subject of controversy in the newspapers.

Habent recursum vela fortunæ bonum,
 Ut merita jure postulant;
 Nobis et ipsis sensimus simul decus
 Redintegrari pristinum.
 Nam tu memoribus alterum Archiepiscopum,
 Carum ac verendum hîc tam diu,
 Jam dignitate pariter atque animo refers
 Benevolus, humanus, pius.
 Ergo salutat nostra pubes debitâ
 Pietate Te penitens suum:
 Longum precamur Eboraci thronus sacer
 Lætetur imperiis tuis!

H. B.

CCLIX.

IN OBITUM.

*Virorum Westmonasteriensium qui in Crimæa atque Indiâ militantes pro patria
 occubuerunt, 1854—1858.*

FESTIVA taceas, Musa;—majores modos
 Pugnata nuper prælia
 Vocant, et armis vix repostis patriæ
 Duplex triumphus postulat!
 Adhuc per omnem personabant Angliam
 Sebastopoleos erutæ
 Casus fragorque, interque medium incendium
 Suspiria morientium;
 Cùm jam novas mox victimas rogat sibi
 Non Mars, sed hostis perfidus;
 Precesque matrum spernit, atque infantium
 Vix satura cladis India est,
 Sibi ipsa vindex dum parabat inscia
 Dehinc arctiora vincula!—
 Hæc inter—in summoque rerum cardine
 Partes priores gessimus,
 Bellique faustus adprobavit exitus
 Quid nostra possit indoles!
 Salvete, fortes! quos nimis rapuit citò
 Mors vestri honoris invida;

* When the army first went out to the Crimea, the Commander-in-Chief, the Quarter-Master-General, the Commander of the Cavalry, and of the Artillery, were all Westminster men.

Suosque vindicavit, haud injuriâ
 Tali superba fœnore ! *
 Sed cur tuas, Dux magne, deteram mei
 Culpâ ingeni laudes puer ;
 Nostrisque majus nomen illud viribus
 Nimis humili canam lyrâ ?
 Olim satelles qui DUCI ducum omnium
 PRIMARIO aderas junior
 Lectissimus ; dein Imperatoris vicem
 Cum præstitisti ; prodigus
 Tuî, tuorum militum parcissimus ;
 Nunc consilî prudens, sagax ;
 Nunc certus animi facere quicquid aspera
 Res postulat ; feliciter
 Pacem duello interserens ; ita ingeni
 Morumque simplex, ut tibi
 Quâdam tuâ vi cæteros adjungeres
 Socios, amicos obligans,
 Dum promoves quàm maximè rem publicam !
 Tu laude dignus publicâ es—
 Ergo Columnam, quam videmus surgere
 Nostræ Ædis infrâ mœnia,
 Amore demùm consecramus unico,
 Pietatis officium breve !—
 Ah ! parva “ *Fratrum*,” sed “ *cohors*” dignissima †,
 Salvete rursus, inclyti !
 Commune vobis hoc idem munus fuit,
 PRO REGE—PATRIA—DOMO—
 Terrâ marique ferre casus fortiter,
 Animam libenter fundere !
 At luctibus vos prosequi parum decet
 Vanâ ut carentes nœniâ.
 Expectat una sorte non unâ dies
 Cunctos inevitabilis ;
 Paucis tamen contingit inter nobiles
 Heroäs ascriptos coli :
 Nos concinamus hæc, ‘ *ἔχοντες ἐλπίδα*,’ ‡
 “ PRO PATRIA MORI EST DECUS !”

T. W. W.

* Eurip. *Alcestis*.† Shak. *K. Henry V.* “ We band of brothers,” &c.‡ 1 *Thess.* iv. 13.

CCLX.

In eosdem.

BELLI resedit terribilis fragor ;
 Lætus triumphï conticuit sonus ;
 Pax alma tranquillum per orbem
 Ditat agros, et adornat urbes.

Redintegrato fœdere, œu priùs,
 Notas tetendit Sarmata dexteras ;
 Mercator Euxinum carinâ
 Transvolat inviolatus æquor.

Indum, propinquæ tigridis æmulum,
 Sanctoque fœdum sanguine, Manibus
 Infantium matrumque justo
 Inferias dedit ense victor.

Hæc inter affert quæ Deus otia,
 Nos et virorum, pro patriâ et focis
 Qui tabe lentâ vel decoro
 Vulnere pulchram obiêre mortem,

Vanis dolentes, heu ! lacrymis, fidem
 Constantiamque et vim reminiscimur,
 Non ense, non cæli ruinâ,
 Non pelagi domitam procellis !

Testis cruentum flumen et asperâ
 Acclivis Almæ ripa crepidine,
 Et signa turritis revulsa
 Montibus, atque aquilæ fugatæ :

Testis tubarum clangor, et ungulis
 Calcatus, audin', campus, avi malâ
 Ad certa, per cædem, per ignes,
 Fata monens abiisse turmas !

Testis Novembri fessa crepusculo
 Excussa ruptis castra soporibus,
 Et mixta Tchernaiæ repenti
 Vallibus atque jugis tumultu

Armata paucis millia inermibus,
 Structa imparatis agmina ; sed nihil
 Vis Barbarorum effræna contra
 Indomitos potuit Britannos !

Nec terminatis grata laboribus
 Hiberna victus et requiem dabant,
 Nec solis occasu diurnis
 Nox tulit alma moram periculis :
 Fumi nigrescit turbinibus dies,
 Noctes coruscant grandine flammeâ,
 Vivosque ab alto mortuosque
 Verberat irrequietus imber !
 Diversa belli sors, variæ vices :
 Est quem secundos prospera dirigens
 Ad exitus fortuna, cælo
 Incolumem patrio redonat ;
 Illum sepulcri flenda necessitas,
 Caris amicis et patriâ procul
 Terrâ sub ignotâ repostum,
 Distinet, et lacrymis carentem ;
 Seu quâ frementis littore Bospori^a
 Nutant cupressûs nigra cacumina ;
 Seu quâ Balaklavæ putrescit
 Triste solum tumulto frequenti.
 Stringat silentes aura gemens locos !
 Nos pleniori funera nœniâ
 Curamus, ad festas vocatis
 More dapes veteri Camœnis.
 Te stirpe clarâ progenitum Ducem^b,
 Interque fratres egregium inclytos,
 Hâc, quid sit, edoctos palæstrâ,
 Hostibus opposuisse frontem ;
 Te Scipionis Musa Britannici
 Fidum sodalem et discipulum canit,
 Virtute Te rarâ, fideque
 Consimilem meritò coronat :
 Usque institutæ sede puertię
 Mirata pubes te colet, et tuum
 Huic nomen inscriptum legetur
 A Patriâ et Populo columnæ !

^a Soutari.^b Lord Raglan.

Nec te, paterni nominis, his locis^o
 Semper verendi, digne, tacebimus,
 Lauruque contextam recenti
 Morte nimis properâ cupressum :
 Aut vos, juventæ flore novo quibus
 Demessa primo vita periculo,
 Virtutis optatæque laudis
 Primitias tulit et coronam.
 Salvete, fortes vos animæ ! tribus
 Volvente lapsis tempore sæculis,
 Vos estis exemplo futuri
 Non veterem interiisse normam !
 Hinc omnis ætas nostra superstitum,
 Utroque^d concors ordine, publicis
 Et omne mansuris in ævum
 Sculpta notis monumenta ponit.
 Discent ab ipso marmore posteri
 " Vitam " vocari rectius utiles,
 Utcunque sint magni laboris,
 Aut nimis brevitatis, annos !

J. M.

1861.

CCLXI.

Tenditur ultra.

A Scan-
 dinavian
 Viking.

PER varios casus, per tot modo bella superstes,
 Dux senio tandem fractus inersque jacet.
 Quid faciat ? leto sedes intrare Valhallæ
 Non licet ignavo : nec tamen hostis adest.
 Æquorei restat sors funeris : alta pererrat,
 In loca iter tendens ulteriora poli :
 Fluctibus aut vasto glacialis pondere molis
 Naufragus optatam repperit ille necem.
 Purior est nobis spes ; an tam fervidus ardor
 Nos jubeat vivam morte probare fidem ?

C. B. S.

CCLXII.

Pulchrior evenit.

ÆQUALES inter quondam spectata puellas,
 Pulchra, sed illecebris facta odiosa suis ;

^o General Markham.^d Both Queen's Scholars and Townboys.

Quæ levis, et petulans, fastuque animosa superbo,
 Gaudebat miseris imperitare viris;
 Ægra diu, et mortis vix salva e faucibus ipsis,
 Prodiit, heu! magni nominis umbra, Chloe.
 Dilapsum floremque genis, oculisque nitorem,
 Et fœda impressis vidimus ora notis.
 At subiere fides, et mitis gratia linguæ,
 Castaque simplicitas, ingenuusque pudor:
 Mille venustates morbi vis abstulit una,
 Mille venustates addidit una novas:
 Enitet amissâ jam formosissima formâ,
 Et, quia se nescit posse placere, placet.

C. D.

CCLXIII.

Pulchrior evenit.

AH! miser in Libycis erras qui solus arenis,
 Africa cui torvam tingit adusta cutem;
 Securus quid Solis iter, quid lacteus orbis,
 Astraque quid certo limite fixa velint:
 Cui solum referunt audita tonitrua Numen,
 Cui Deus est rutilo fulgura visa polo!
 Fortunata tibi sedem dabit insula, vinclis
 Quâ tandem fido cum cane liber eris.
 Falleris! at major rerum tibi nascitur ordo,
 Spes tibi, quam nescis, his meliora parat.
 Pulchrior evenies—Nostris Lux didita terris
 Est quoque in extremas hinc tibi missa plagas!

"Lo! the
 poor In-
 dian," &c.

J. M.

CCLXIV.

Non tenditur ultra.

CENSUM communem communis sensus ubique
 Respuat; hæc res est frivola visa nimis.
 Sensûs communis populi si Census agatur,
 Quæso annis quantum creverit iste decem?

H. B.

CCLXV.

Pulchra evenit.

DICITE, pastores, an vos vidistis euntem
 Floram delicias hæc regione meas;
 Vestitu, quali nymphæ cinguntur agrestes,
 Formâ, quâ victrix creditur esse Venus?

"The
 Wreath."

Liliaque, et mixtam cum purpureo hyacintho
 Nexuit in flavo crine puella rosam ;
 Dextra tenet, teneros quæ virga coerceat agnos,
 Halitus et dulci plenus odore fragrat.
 Ipsius exemplar præclarum virginis ipsa,
 Quæ sedet in nitidâ fronte, corona refert ;
 Purpurei labra flos hyacinthi, lilia colli
 Candorem simulant, et rosa rubra genas.

H. H.

CCLXVI.

Pulchrior evenit.

In columnam
 Crimæensem
 perfectam.

ANNUO tandem spatio Columna
 Debitis prodit decorata signis ;
 Quàm benè accessit manus auspicatis
 Ultima cœptis !
 Aspice ad Solem ut rutilante micâ
 Ardeat saxum, memoresque nostrî
 Circulo reges nitido coronent
 Nobile marmor !
 Tu, pius, clemens, Edoârde, primæ *
 Conditor sceptro veteri palæstræ,
 Tu ferebaris Fidei verendus
 Cultor et Auspex !
 Testis orantûm genibus cavatum,
 Quod sub antiquis trabibus, lapillis
 Apta, distinguit vario colore
 Tessera, fanum !
 Saxonis regni decus atque finis
 Occidis ; nunc ad croceam resurgis
 Versus Auroram, revocatque laudes
 Fama vetustas !
 Proximus, qui magnifico imminentem †
 Vertice instaurans reparavit Ædem,
 Regium Henricus genus, atque nomen
 Plantagenista !

* The statues of Edward the Confessor, the original founder of the grammar school ; of Henry III, founder of the present building ; of Queen Elizabeth, foundress of the College ; and of Queen Victoria, crown the column.

† Henry III.

Lampadem nunc marmoreus cadentem
 Respicit Phœbi, atque animo futuris
 Præcipit seros habitura sæclis *

Arva nepotes.

Liminis custos, veterique portæ
 Visa maternâ invigilare curâ,
 Lustrat australem regionis oram
 Grandis imago ^h.

Tu gerens curas mulier viriles,
 Clara bellatrix, studiosa Pacis,
 Consilii prudens, sapiensque rerum,
 Regia Virgo !

Tu Scholæ faulrix columenque nostræ,
 Quam, tuum examen, studio fideli
 Et colunt semperque colent Alumni, Il-
 lustris Eliza !

Quis latus servat boreale saxi ?
 Aureum cingit diadema frontem ;
 Inter insignes Cynosura Reges
 Spectat ad Arctos ⁱ ;

Clara Reginae facies : videtur
 Indoles blando radiare vultu ;
 Ora Majestas decorat fideli
 Cara Britanno ;—

Cara, seu sanctum celebrare nomen
 Gestiat lætis populus choreis,
 Seu petat victor moriens honesto
 Vulnere famam ;

Qualia inscriptum caput hîc columna
 Nomina ostendit, procul, heu, sepultis
 Justa persolvens, lacrimamque poscens
 Prætereuntis.

Te ducem, illustris Fabii sodalem ^k,
 Nobiles inter memorande Fratres,
 Teque festinâ medio in triumpho ^l
 Morte peremptum !

* The American Colonies. ^h The Statue of Queen Elizabeth. ⁱ Statue of Queen Victoria.
^k Lord Raglan. ^l General Markham died in London.

Vosque mutatâ, juvenum caterva,
 Vix togâ, primi spolium pericli,
 Vos, brevis famæ memor et sepulcri,
 Patria mœret !

Mœret et mensis Domus hæc repôstis,
 Ferias anno referente notas,
 Fida lugubri repetens quotannis
 Voce querelam !

J. M.

CCLXVII.

Pulchrior evenit.

In eandem.

Sî quis, vetustæ huic pejus autumans Scholæ,
 Famam imminutam denuò, vel indolem
 Degenerem avitæ inimicus exprobaverit,
 Opinionem falsam et insulsam arguat
 Columna veræ consecrata gloriæ :—
 Columna justum nuncians præconium—
 Propinqua quæ nunc sculptili nobis caput
 Tollit decorum mole ! Prætereuntibus
 Quid ista demùm muta testis indicat ?
 Testatur, his nutritam, ut ante, sedibus,
 Jam masculorum masculam prolem patrum
 Se præstitisse ; mortis in periculo
 Constantem iniquo, prodigam et vitæ suæ,
 Hodiè haud minus, quam prisca consuëverat
 Gallis subactis, inclyto Arturo duce !

Tali tropæo an non decet fortissimi
 Cumulentur ? Istud cognitum et volumus palàm,
 Pietate quali, quantâ et observantiâ
 Mos noster est heroas extinctos sequi,
 Ne fama forsân excidat de memoriâ !

Quin nosmetipsos intuentes admonet
 Voce hâc Columna visa semper alloqui ;
 “ Heroüm, Alumni, insistite in vestigiis ;
 “ Exempla fratrum vosmet æmulemini !
 “ Salvo pudendum pereat officio lucrum !
 “ Pro patriâ stet norma vivere et mori !”

Mutatione temporum sic pulchrior
 Eveniet usque, chara præ cunctis, Domus,
 Jussis Elizæ subdita ; et constans sibi,

Factis vigebit inclytis, et ultimum
Honore puro vincet aucta sæculum^m!

H. B.

^m The following Inscriptions are on the four sides of the Westminster Column.

On the front—

To the Memory of those
educated at Westminster School,
who died in the Russian and Indian Wars,
A. D. 1854—1859,
on the Field of Battle,
or from Wounds or Sickness :
some in early Youth,
some full of Years and Honours,
but who all alike
gave their Lives for their Country,
This Column was erected
by their old Schoolfellows,
in token of Sorrow for their Loss,
of Pride in their Valour,
and in full assurance
that the Remembrance of their Heroism
in Life and Death
will inspire their Successors at Westminster
with the same Courage and Self-Devotion.

On the back—

Field-Marshal
LORD RAGLAN, G. C. B.,
Commander-in-Chief, 1854—1855.
Lieutenant-General
FREDERICK MARKHAM, C. B.,
2nd Division.
Russian War, 1854—1856.

On the right side—

Captain Augustus Frederick Kynaston, R. N., C. B.
Major Augustus Saltren Willett, 17th Lancers.
Captain Frederick Henry Dymock, 95th Regiment.
Lieutenant Reginald Hugh Somerville, 23rd Fusiliers.
Lieutenant William Walker Jordan, 35th Regiment.
Lieutenant Richard Borough, Rifle Brigade.
Midshipman Charles Madan, H. M. S. *Sanspareil*.
Frederick Henty, Commissariat Department.
Russian War, 1854—1856.

On the left side—

General SIR WILLIAM BARNARD, G. C. B.,
Commander-in-Chief, 1857.
Major John Waterfield, 38th Bengal Native Infantry.
Major Walter Robert Prout, 56th Bengal Native Infantry.
Captain Wilson Henry Jones, H. M. 13th Light Infantry.
Captain Louis Henry Bedford, H. M. 37th Regiment.
Captain William Thornton Phillimore, 10th Bengal Native Infantry.
Lieutenant Henry Bingham, H. M. 90th Regiment.
Lieutenant Lovick Emilius Cooper, H. M. Rifle Brigade.
Cornet Wm. Geo. Hawtrey Bankes, H. M. 7th Hussars, V. C.
Indian War, 1857—1858.

1862.

CCLXVIII.

Delectat copia.

USQUE adeone, togam juvenis sumpture virilem,
 Delectat juris copia facta tui?
 Dum licet, exulta : ni spes foret illa futuri,
 Humanis nimium cordibus esset onus.
 Sed tu quam sortemingas tibi cunque beatam,
 Commoda tu vitæ qualiacunque novæ;
 Nulla voluptates posthac nec gaudia reddet,
 Qualia jam puero præteriere, dies.

C. B. S.

CCLXIX.

Delectat cornu copia.

In chiropo-
distam.

EISENBERGHE, tuas delectet copia palmas;
 Sed cornu est pedibus non ita dulce meis.

J. M.

CCLXX.

Delectat copia.

Iron-clads
and
crinoline.

DUM *mare* per regnum navale, Britannia, vincis,
 Vincis item, regnum per muliebre, *mares*.
 Hic etiam tumidi pandit se copia lini,
 Hic moles addunt ferrea septa novas.
 Pulchra et terribilis navisque et femina—navem
 Fœminei generis Britones esse volunt.

C. D.

CCLXXI.

Dr. Busby and his favourite boy—evidently spoilt by too much kindness.

Delectat et non delectat copia.

ORBILIUS miseram dum gaudet cedere pubem,
 Dura iterans inter verbera verba, crepat.
 Mox puer, impatiens duplicem perferre dolorem,
 "Tundendi," exclamat, "si tibi cura, tace!
 "Copia delectat—sed non malè mixta—duorum;
 "Parce, precor, linguæ; dextra diserta satis."

CCLXXII.

Male creditur.

Specimen codicis vetustissimi Bucolicon

A. ASINII ASELLI,

In domo Pompeianâ, nondum relectâ, asservati, brevi fortuito quodam casu
(modò sumptus ad effodiendum suppetat) feliciter eruendi.

TIT. DIC, et te tripodas Clarii sentire fatebor,
Quo pueris placeant ipsis elementa magistro,
Quo discat sibi Busbeius dictata referre,
Et non Sardöos commôrit betula risus?

DAM. Tityre, cui magnas parvo Deus addidit aures,
•Certior id fias simul atque inveneris ipsis
Sermonem in saxis, et *Muron*, carmen inesse.

TIT. Immò ubi Cecropias sollerti mente refictas
Arces in scenâ sensi constare, Latine
Tum mihi saxa loqui, Ruskino interprete, visa.
Quod gracile in saxis nitet, aut subtile refugit,
Quis potuit captare animo et devincere verbis?

DAM. Ne quæras, quod scire nefas. Mihi ΒΟΥΣ ἐπὶ γλώσση°,
Ut valeât tantum, dum scribat uterque, precemur.

J. M.

CCLXXIII.

Male creditur hosti.

“HOSTIS adest,” Falstaffus ait, “male creditur hosti.”

Sternitur et luteo, grande cadaver, humo.

Hostis abest; surgens fugit ille: revertitur hostis;

Mortuus en iterum est, atque sepultus, Eques.

“Pungat Honos alios; mihi sit vixisse triumphus;”

“Hi manibus, *pedibus* fortius utor ego.”

“*Carmine*,” ait, “celebrent pugnas, quæis vulnera cordi;

“Noster ‘Io Pæan’ sermo *pedestris* erit.”

J. M.

CCLXXIV.

Male creditur hosti.

NOBILIS, en, mortem Tarpeio carcere Samnis,

Pontius, Ausoniæ gloria gentis, obit!

Hannibal hinc nôrat, nôrat Regina Canopi^p

Roma triumphato qualis in hoste fuit.

Aspidis Illa magis morsu, magis Ille veneno,

Italicam metuunt Afer, et Afra, fidem.

J. M.

Pontius the
Samnite
put to
death by
the
Romans.

° J. Mure.

° H. Bull.

° Hannibal and Cleopatra—the one

obtained death by poison kept in a ring—the other by the asp.

CCLXXV.

Creditur hosti.

“CREDITE,” Phyllis ait, “meus est ‘homo factus ad unguem’
 “Sponsus;” et his verbis res facit ipsa fidem;
 Nam faciem multo laceratus vulnere, ad ungues
 Ille miser factum se probat esse decem!

C. D.

CCLXXVI.

*Ad virum Reverendum H. M. Ingram, A.M., nuper in officium Hypodidascali à
 SS. Trin. Collegii Magistro delectum. Viro Reverendo T. W. Weare, A.M.,
 idem munus abdicanti, valedicitur.*

Bene creditur amico.

CONSUETA Musæ dona cum primâ vice
 Novo afferantur auspice,
 Nos impetratâ, sponte quam poposcimus,
 Ut fas erat, licentiâ,
 Congratulamur universi, quem Tibi,
 Insigne Philosophiæ decus^q,
 Debemus, et quem Granta poscenti ducem
 Alumnum Elizæ sufficit.
 Damus salutem tibi, Pater, penatibus
 Domoque^r notæ reddito;
 Sed vix, amorem dum, fidemque plurimam
 Spondemus imperio tuo,
 Pietatis hæc, sincera quamvis, pignora
 Tibi placitura duximus,
 Ni^s, cujus et tu nosque, non passu pari,
 Et disciplinâ et moribus
 Sumus instituti, in his locis nunc denique
 Dicamus hospiti, “Vale!”
 Nam quâ sacratis rebus observantiâ,
 Et quâ domesticis fide,
 Virtutis ad præcepta pectus integrum
 Docilis juventæ finxerit;
 Seu laudibus foveret innocentiam,
 Rectique sensum debitis,
 Mansueta seu peccantibus severitas
 Vagam admoneret indolem—

^q Dr. Whewell.^r Rev. H. M. Ingram.^s Rev. T. W. Weare, who was present.

Nostræque ut institutionis ordinem,
 Ritus et antiquos loci,
 Sagacitate excogitados Regiâ,
 Impenso amore foverit,—
 Et vix, labore fessus, ut vicesimo
 Requiêrit anno, novimus.
 Huic scire fas sit, ruris inter otia,
 Vagæque † propter vortices,
 Nos, offerebat ipse quæ benè meritis,
 Offerre et illi carmina !

J. M.

CCLXXVII.

In Principem desideratissimum.

PROCEDIT annus—ver veneres serit
 Ridens amœnùm floribus ; et procul
 Brumæ fugato jam rigore,
 Puriùs enituere soles.
 Ardore mutis corda animantibus
 Fervent recenti percita ; et intimos
 Spes alma Naturæ recessus
 Lætitiâ recreat profusâ.
 Sed non fugatus lege pari dolor
 Iste, universam qui gravis Angliam
 Percussit infausto Decembri,
 Nocte premens animos malignâ.
 Vel nunc obortis pectora lacrymis
 Tanguntur—Eheu ! flebilis occidit,
 Præreptus e votis suorum,
 Dulcis Honos, Columenque regni,
 Albertus ! in quo dotibus Ingeni
 Virtus refulsit clarior, et Fides,
 Imbuta Recto mens et Æquo,
 Innocui sine labe Mores.
 Assecla dignus qui Solii foret
 Regalis—idem, consiliis sagax,
 Qui pondus augustæ Maritæ
 Imperii nimium levaret.

† The Wye, on the banks of which Mr. Weare lived.

Quis temperabit fletibus, incolâ
Tanto hoc carentem respiciens domum ?
Quis limen orbatum tenenti
Non Dominæ indoluisse nôrit ?

Uxor maritum—filioli patrem
Raptum queruntur—non sine testibus ;
Gens omnis in partem doloris
Vult recipi, impatiens repulsæ.

Musæ Patronum, sors mala vindicem
Plorant—iniquis ah ! vicibus retrò
Languescit Ars, fractâque planctus
Spe geminat miseros Egestas.

Procedit annus—fervere vidimus
Nuper catervis undique compita
Calcata densis ; fluctuansque
Insolitis strepit aura linguis.

Longè remotus quos Oriens habet,
Illustrat aut Sol Occiduus, freta
Per salsa, per terras, eòdem
Gressibus hùc cupidis feruntur ;

Spectatum in orâ nempe Britannicâ
Inerme rursus gentibus additum
Certamen, et gazas ab omni
Jam regione simul coactas ;

Quicquid venusti, aut divitis, uspiam
Producit amplo terra ferax sinu ;
Et quicquid exultam per artes
Auget, alit, decoratque vitam.

Hæc præpotentem laus decet Angliam !
Nobis at, eheu ! nænia ovariantibus
Usque ista lugubris recurrit
Lætificis iteranda festis !

Dux Ille cœpti nobilis et Caput,
Quem destinârat spes medium pia
Plaudentibus turbis iturum,
Omne et auspiciis secundis ;

Pompæ Patronus deerat amabilis—
 Deerat politus Judicii vigor ;
 Nec, quo antè consuêrat, serenus
 Ore locum irradiabat almo.

Præsens habetur nunc tamen omnibus,
 Tanquam superstes, Noster ; et ultimos,
 Consentienti Orbis favore,
 Umbra Viri cumulat triumphos.

“ Dilecte Princeps ! te meritò colent
 “ Defunctum Alumni ; mitem aded lares
 “ Hos inter, humanumque, semper
 “ Te studium puerile sensit.
 “ Dilecte Princeps ! hoc liceat piis
 “ Spondere votis—nulla dies Tuî,
 “ Dum stabit hæc Res nostra regno,
 “ Britonas immemores videbit.”

H. B.

1863.

CCLXXVIII.

In Alberti Edoardi, Princ. Walliæ et Alexandræ, Regis Danici filiæ, nuptias.

CURA, diu populos quæ presserat atra, resedit ;
 Annuit et nobis sint rata vota Deus :
 Aula, “ Hymen Hymenæ ” sonat festiva ; fremitque
 Anglia inexpletum percita lætitiâ !
 Sponsæ gratamur, qualem Victoria—qualem
 Angliaco sceptro vellet Eliza dari.
 Jam tandem ardentes Danorum mittit ab oris
 Non Mars sanguineus, sed Venus alma, faces !
 Sensimus, ista olim potuit quid mascula virtus ;
 Quas strages Corvi præpetis ala tulit :
 Subjectos animos nunc, blandæ turturis instar,
 Mollibus illecebris una Puella domat.
 Præstanti ingenio rumor formâque locutus
 Hanc fuerat—famæ res facit ipsa fidem.
 Crudelis demùm pensantur damna sepulchri ;
 Et viduæ Matri triste levatur onus.
 Sponte Tibi, Domina, approprians persolvit honores
 Certatim studio Plebs, Proceresque pari.
 Tu revocas primâ nostros ab origine fastos ;
 Atque Anglos inter veriùs Angla venis !

Opening
 address.

Nostram appellamus penitens Te! Tu magis arcto
 Concilias gentes fœdere lecta duas.
 Nullâ laude carens, ne dedigneris, Alumno
 Quæ capiti nectunt debita sarta Tuo!
 Felix, O rerum Princeps sortite cacumen!
 Bis felix! tali subdite colla jugo!
 Copula vos irrupta diù conjungat amoris!
 Seriùs in cœlos evehat una Fides!
 Nunquam et defuerit, clarâ hâc qui stirpe creatus
 Lenibus imperiis sæcla futura regat!

H. B.

CCLXXIX.

Licet omnia fari.

The Public
 Schools
 Commission.

Ecce Viri septem ludorum legibus adsunt
 Scribendis, et ab hâc haud procul æde sedent.
 Quæstio proposita est inamabilis: omnia coram
 Emissa in lucem, quæ mala, quæque bona;
 Quicquid agant pueri, ludi, doctrina, labores,
 Imperium nimium, et fœda ministeria.
 Additur his vestis quærenda, cubilia, mensæ,
 Et studia, et mores, normaue jusque loci.
 Omnia dicentur; nec nos metuamus, amici;
 Jus colit, et veri nil schola nostra timet.

C. L. S.

CCLXXX.

Non licet omnia fari.

Unwelcome
 praise.

“ QUÀM facunda Chlœe, quàm dulcis, amabilis, et quàm
 “ Ingenio facili, quâ pietate, fide!”
 Qui dotes animi laudant, his corpore formam
 Vel minimam tacitè laudibus esse negant.
 Ergò innupta Chlœe restat—nam Gorgonis ora
 His doctus, nemo nescit habere Chlœen.

J. M.

CCLXXXI.

Non licet omnia fari.

Bufo in carbone inventus.

Τίπτε μάτην προγόνων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι,
 ὅν γένος οὐ τλητὸν, καὶ βλὸς ἐστὶ κακός;
 Μάρτυς ὁ φρὺνος ἔην· γενεὴν γὰρ τῶν πρὶν ἐόντων
 Ἔγνων, κοῦχι θανὼν ἦλθεν ἐς ἡμετέρεην.
 Ἄψ δ' ἐς φῶς ἀναβὰς, οἶκημα λιπὼν ὑπόγειον,
 Ἡμᾶς τ' αὐτίκ' ἰδὼν, κρῶξε, καὶ ἐξετάθη.

H. L. T.

CCLXXXII.

Sua quemque moratur cura.

INTENTUM cyathis, roseisque liquoribus, uxor

Conjugal.

Deprendit dominum plena furore suum—

“ Quid facis hîc ? quæ te trahit hîc vitiosa voluptas ;

“ Dum mea me retinet sedula cura domi ?

“ Te *tua cura domi*, O conjux,” ait ille, “ moretur :“ Atque foris teneat me *mea cura-çoa !*”

J. M.

CCLXXXIII.

Trahit sua quemque voluptas.

*Epigramma de lege PORCIA.*TURCIS sic loquitur *suis* Propheta—

“ Porcinam fugito, popelle noster.

“ Plebem de grege quolibet suillo

“ Est quod dedecet esitare nostram.”

Exin quid vetet, ambigunt, sinatve ;

His venter, reliquis placere tergum ;

Sunt qui stare negant per illa verba

Malas quominus autument edules ;

Certant qui tamen id negant licere,

Quæis est relligio anteferre caudam.

Sic quem quisque fugit simul cupitque,

De porco superest nihil comeso.

H. K.

CCLXXXIV.

Trahit sua quemque voluptas.

Ut, spirante noto, venatum it læta juventus,

The chace.

Cursu gaudet eques, gaudet odore canis ;

Gaudet equus ; nec quid strepitu, studioque sequendi

Cum *tali, oh*, cantu dulcius esse potest :

Quin ipsi, solitâ si fraude fefellerit hostem,

Cum caudâ *volupe* est *vulpi* abiisse suâ.

B. F. J.

CCLXXXV.

Sua quemque moratur cura.

ESTOTE, O, memores, curam quàm sæpe voluptas,

Discontent.

Sæpe voluptatem cura secuta fugat !

Adsit fama et opes ! mens sana in corpore sano !

Sit nox cum somno, sit sine lite dies !

Omne tamen curam pectus sibi fingit inanem,

Vanaque sollicitant cor simulacra mali !

Nec, nisi cùm veros tulerit fortuna labores,

Præteritæ sentit gaudia sortis Homo !

J. M.

CCLXXXVI.

In obitum nobilissimi Marchionis de Lansdowne.

ITERUM Camœna (paullulùm sileant joci)
 Funebre munus poscitur :
 Nestor senatûs, Angliæ columnen suæ,
 Insigne primorum decus,
 Decessit ! Ecquis haud senem defleverit,
 Blandum, eloquentem, simplicem ?
 Laudem an negemus mortuo, qui tam diu
 Nullo invidente vixerat ?
 Nam temperatâ fretus is sollertiâ
 Res dirigebat publicas,
 Sceptro vetusto studia concilians nova,
 Cæcumque plebis impetum :
 Assertor æqui strenuus, parcens tamen,
 Et lenis in culpæ reos.
 Velut inquieto nauta deprensus mari
 Phari tuetur lampada
 Securus, huic non aliter, ingruentibus
 Rerum procellis, civitas
 Curam remittens anxiam, augurio pari
 Vultum serenum vindicis
 Suspexit inconcussa. Nec Musis minus,
 Cessantibus negotiis,
 Castis amicus profuit, quas hîc puer
 Coluerit olim sedulus.
 Quicquid venusti aut elegantis uspiam est,
 Quicquid politius ingenî,
 Shelburniensis omne liberis patens
 Recepit id portis domus.
 Sic vixit : inde tædium vitæ senex.
 Docto levabat otio,
 Lectos amicos inter Atticis diem,
 Ut mos, terens sermonibus.
 Lugent ademptum Charites et Musæ senem,
 Lugent patronum pauperes ;
 Illustre tenui nosmet (id pietas jubet)
 Bustum corollâ cingimus.

H. B.

CCLXXXVII.

*Ad virum admodum Reverendum C. T. Longley, S. T. P., ab Eboracensi ad
Archiepiscopatum Cantuariensem nuper evectum.*

Licet omnia fari.

LUDICRA paullum fas sit intermitter,
Nec vos moram gravemini :
Non lacrymis, hic sæpe nimium, heu ! debitis,
Non hæc dolori poscitur !
Quem nos Alumni vix abhinc triennio
Salvere læti jussimus,
Iterùm, verende, te salutamus, Pater,
Summis novatum honoribus.
Nam^u literis ex quo notavit aureis
(Ut mos vetustæ stat domûs)
Nomen tabellis additum muralibus
Primæva vitæ adorea,
Quamcunque sors advexerit, nullâ vice
Fefellit omen exitus.
Tibi gratulantur Isidis lenes aquæ,
Et alta Wolseïi domus ;
Hergæque^v tenui collis inter pascua
Admotus astris culmine :
Brigantium^x te Civitas, non immemor
Primam gerentis infulam ;
Te prisca Dunelmensis^v arx palatii,
Et sanctus Eboraci^x thronus,
Desideratum utcunque, gaudent evehi
Ad altiora munera.
Nec tu minoris æstimaveris preti
Quam tibi salutem dant Tui ;
Qui sæpe præceptorem, amicum sæpius,
Blandum, serenum, strenuum,
Et per juventæ noverint discrimina,
Primoque vitæ in limine,

^u The Archbishop came in head of the election admitted in 1808. Frequent allusions are made in these volumes to the custom of inscribing the names of those who obtain this honour in gilt letters on the tablets in college.

^v Harrow, where Dr. Longley was Head Master from 1827 to 1836.

^x First Bishop of Ripon.

^y Bishop of Durham.

^x Archbishop of York.

Exemplar ut sit lusibus puertiæ
 Vixisse rectè congruum.
 His te merentem Regius virtutibus
 Procerumque respexit favor,
 Et summa rerum evexit ad fastigia,
 Plaudente Populo, Patriâ.
 Felix peracto nunc revisis tramite
 Cunas et antiquos Lares,
 Et, institutus quæis eras, penetralia,
 Et, unde natus es, loca.
 Hoc usque fari licuit. At tu non Scholæ,
 Quæ te fovebat, immemor,
 Gregisque cujus pars fuisti, respice,
 Utcunque deficiat Lyra,
 At quæ Fides, Pietasque honesto munera,
 Precesque defert pectore.
 Longùm precamur his vacare sospiti
 Pro more detur feriis ;
 Longùm supersis Anglicanæ Ecclesiæ
 Tutamen, exemplar, decus !

J. M.

1864.

CCLXXXVIII.

*Vir admodum Reverendus A. P. Stanley, S. T. P., ad Decanatum
 Westmonasteriensem nuper proventus.*

Dux regit examen.

JAM novus antiquâ Dux hîc examen in aulâ
 Dirigit, auspiciis res et agenda novis.
 Jam memor officii rectorem ritè salutat
 Tota domus, cultu prosequiturque pio :
 Pulchrior illustri cui ducta è stemmate virtus,
 Per se, per titulos enitet aucta patrum.
 Nam calami siquid valeat facundia, veri
 Siquid amor, suavis siquid in ore lepor ;
 Dulcis si pacis studium, ut discordibus olim
 Mutua pectoribus vincula nectat amor ;
 Hæc siquid valeant, faustos licet augurer annos,
 Floreat ut tali Præsidente læta domus.

C. B. S.

CCLXXXIX.

Dux regit examen.

SALVE, inter servos quo non celebratius alter
 Nomen habet; varii fons et origo mali!
 Culpis clare tuis, nec adhuc benè cognite! sævâ
 Non unquam domini corripiente manu!
 Omnia quæ mala sunt, hæc tu facis, Improbe *Nemo!*
 Quæ bona sunt, *Nemo non*, bone *Nemo*, facit!

Mr.
 Nobody.

CCXC.

Vicinia damno est.

FORTE Caminorum purgator, sordidus, ater,
 His olim ex adytis jussus abire, manet.
 E nostris aliquis vim infert, oriturque duellum,
 Amplexuque hostem stringit uterque fero.
 Jamque cadunt,—surgunt—Quis noster, quisve camini
 Purgator, prorsus cernere nemo potest.

A fight
 with a
 chimney-
 sweeper.

J. M.

CCXCI.

Vicinia damno est.

“QUÆNAM est illa, informis, obesa puella, choreas
 “Inter, quæ lato stat pede?” Cotta rogat.
 “Illa,” refert Marcus, “soror est mea!” Cotta rubescit;
 Nec tamen ipse sibi deficit. “Ah! minimè;
 “Non illam volui! sed quæ prope claudicat?” “Illa,”
 Marcus ait, “conjux est mea!”—Cotta fugit!

An
 unlucky
 criticism.

J. M.

CCXCII.

Dux regit examen.

“DUX ego vester ero,” Thraso ait, “non nomine, sed re,”
 Servavitque fidem, nam fuit ille *redux*.

Promise
 redeemed.

J. M.

CCXCIII.

Dux non regit examen.

CISTÆ pruna labrum decorant prægrandia summum;
 “Ex uno discas cuncta,” redemptor ait.
 Non regit examen mihi dux; exilia fiunt
 Ista magis, quò sunt inferiora loco.
 At non irascaris, homuncule! quò propiùs tu
 Inspicias teipsum, pejor habendus eris.

Outward
 appearance.

H. B.

CCXCIV.

Dux regit examen.

DUX^a regit examen : dictum sollenne futuro,
 Quod mihi in hunc annum contigit esse, duci.
 Quid verò est regere ? Est dare morum exempla, magistris
 Parere, et studiis invigilare bonis.
 Hæc mea sit vitæ ratio ; res ardua sanè,
 Sed tamen auxilio perficienda Dei.

R. B.

CCXCV.

*Ad virum admodum Reverendum Ricardum C. Trench, S. T. P., a Decanatu
 Westmonasteriensi ad Archiepiscopatum Eblanensem nuper evectum.*

Dux regit examen.

ABSIT ut eximiis taceamus honoribus auctum,
 Nos Regale examen Elizæ,
 Quem pietate Ducem fidâ reminiscimur, et quem
 Fas sit abhinc veneremur amicum.
 Equis enim, hæc inter nutritus ovilia, curam
 Nesciat, officiumque paternum,
 Quo tu res nostras, Præsul dilecte, domumque
 Fovisti, pius atque fidelis !
 Sive Ministerio steteris operatus ad Aram,
 Hoc subter venerabile Fanum :
 Seu cùm, præsentis simul et quæ profore vitæ
 Sint juvenum tibi visa futuræ
 Invigilans, sanctæ fontes haurire monebas
 Doctrinæ^b, pretioque juvabas
 Proposito studium. Te quanta industria, qualis
 Artium amor Sophiæque, recessus
 Egerit humanæ dubios penetrare loquelæ,
 Fas aliis memorare peritis.
 Nos juvat imperium leni moderamine gestum,
 Et monitus revocare Parentis,
 Virtutum potiùs placido suadentis amorem
 Consilio, quàm lege jubentis.

^a Spoken by the new Captain, C. T. Biscoe.

^b The late Dean gave an annual prize for proficiency in the Greek Testament, and supported the Play by the admission of judicious alterations.

Nec minus ut justâ lusus scenasque Decembres
 Respiciens ratione foveres,
 Servatrice manu, melius quàm falce severâ,
 Quæ minus enituêre, refingens.
 At tu ritè tuis et nos Hergensibus addas
 Participes sociosque favoris,
 Care Pater, valeasque. Aliquo gregis ultima nostri
 Sint pretio tibi munera ; non te
 Hæc studia, hunc morem ; has nugas, hæc seria, posthæc
 Sede novâ meminisse pigebit.

J. M.

CCXCVI.

In Regium infantem hoc anno felicibus (faxit Deus) auspiciis natum.

Dux regit examen.

FAUSTUS eat qualis veniens illuxerat annus,
 Firmet et ominibus maxima dona bonis !
 Jam risu agnoscat matrem ; mox ludat in aulâ,
 Regius illustri stirpe animoque puer,
 Spes Patriæ Populique ! Atavorum floscule Regum !
 In cunis noster Te comitatur amor.
 Auspiciis lætis in quantum hæc pandit honoris
 Majestate suâ planta tenella caput !
 Crescenti, O, faveat Numen ! mens præscia tantis
 Gestit fortunis debita lustra sequi.
 An placidum ornârit donis Pax aurea regnum,
 Colla volens populus subdideritque jugo ;
 Senserit an dubios serò respublica motus,
 Invidiâ priscam contemerante fidem.
 Intereâ nil tuta ultra cunabula curans,
 Sortis carpe breves, parvule, primitias !
 Pro sceptro scuticam gestes ; parere vicissim
 Nutrici discas, et dare jura, tuæ.
 Dum liceat, fruiere innocuæ dulcedine vitæ,
 Crastina nec turbet quod ferat hora mali !
 Quicquid erit, solio fidos hoc limen Alumnos
 Nutriet, ortum adèd traxerit unde, memor.
 Hic sacer in Reges accendat pectora fervor ;
 Hic suus Albertos usque manebit honos.

H. B.

1865.

CCXCVII.

Commendat crebrior usus.

Opening
address.

MAIA, veni; variisque solum dum floribus ornas,
 Sertaque purpureâ spargis odora manu,
 His tamen, urbe licèt, festis felicior adsis,
 Et solitos lusus deliciasque refer!
 Primula si nostris, si desit amaracus hortis,
 Raraque per densas murmuret aura vias,
 At datur innocuæ hîc scenam revocare juventæ,
 Et memori dextras jungere amicitîâ.
 Hûc redit, Eöis si quem sub solibus undæ
 A dulci extorrem distinuêre domo;
 Hic Mitræ decus est, hîc quos Ecclesia mittit
 Ad benè curandi munera sacra grêgis:
 Queis placuêre fori, queis bella diserta senatûs,
 Martia quos Patriæ misit ad arma salus,
 Hûc cœunt; præclara hominum, Regalis Elizæ
 Munere quam reddunt semina jacta, seges!
 Quid, quòd funereas anno redeunte corollas
 Poscimus, et mœstæ dona suprema lyræ!
 Manibus at tacitâ moti dulcedine justa
 Solvimus, atque aliquid lacrima suavis habet!
 At vos, qui variæ experti discrimina sortis
 Securo medium calle tenetis iter,
 Prima per ignotum dubio mare vela daturus
 Omine, sollicitos quas ferat aura vices,
 Respicite! extremâ alloquimur jam voce Patronos!
 Discessum precibus vos comitate piis!

J. M.

CCXCVIII.

Non commendat crebrior usus.

Quackery.

Est pilula—oblitus sum nominis—omnibus ægris
 Quæ certam atque citam sumpta ministrat opem.
 Quicquid erit, Febris—Dyspepsia—Colica—Tussis—
 Lumbago—Macies—Asthma—Podagra—Lues—
 Innumerorum apta est cursum cohibere malorum:
 Nempe unum pollens accelerare—necem.

C. D.

CCXCIX.

Commendat crebrior usus.

“QUI pareit virgæ, puero nocet.” Equis, amabo,
 Hæc caruisse putet me, comitesque meos?
 Si quis, delirat—nostra hæc epigrammata testor;
 Nempe quid his aciem, vim, stomachumque dedit!
 Quid, nisi virga potens! cujus quò crebrior usus,
 Hôc magis argutos dat, mihi crede, jocos.

Orbilian.

E. B. I.

CCC.

Commendat rarior usus.

EDITOR illustras critico dum examine libros,
 Quàm tibi materiæ crebrior usus obest!
 Aggredere imprimis lectorem multa monendo,
 Nomine quem blando “Lector amice” vocas!
 Post “Monitum” amplificat Præfatio longa volumen;
 Longior Auctoris “Vita” legenda subit:
 Commentatorum variorum excerpta sequuntur,
 Et facis ignotum ignotius esse *notis*;
 Sweigheus, Schol. Valker—Codd Vett—Vulg—Reiskius—
 Aldin,
 Stob—loc cit. Wessel. Voss. Dion Hal, Dio Sic—
 Hic vocat hunc insulsum; audit clarissimus ille:
 Quisque monet, laudat, culpat, et errat idem.
 Pagina farta *notis* cum jam vicesima lecta est,
 Vix legitur scripti linea quarta libri:
 Dein post Præfatum, Monitum, Vitamque, notasque,
 Ipse liber tandem fine coronat opus.

The
Editor.

J. M.

CCCI.

Commendat crebrior usus.

HENRICUS sextæ pertæsus conjugis, orat
 De more, ut solvat vincula, Ditis opem.
 Poena duas tulerat capitis; divortia binas;
 Mors unam simplex; una superstes erat.
 Dis tamen, uxorum pariter pertæsus, adempto
 Hæc vice decrevit solvere vincla Viro.

Henry VIII.

J. M.

CCCII.

Commendat crebrior usus.

SI divina Opici rodebant carmina mures,
 Angliaco *Muri*^c nonne licebit idem?
 Scilicet ut patrios detur mihi rodere versus—
 Musa mihi tali de dape pinguis erit!

C. B. S.

CCCIII.

Commendat crebrior usus.

OUR guns are loaded at the breech,
 Which once was done by ramming;
 'Twas thus old Busby plied the switch,
 And never dreamt of cramming!

J. M.

CCCIV.

Non commendat crebrior usus.

CUM primùm in cunis spectatur parvulus infans,
 Quanta novi patris gaudia corde tument!
 Altera sit proles, ea gaudia dimidianur;
 Dimidique aufert tertia dimidium!
 Quid memorem quartam, quintamque, et in ordine longo
 Natorum seriem, flebile patris onus?
 "O Juno!" inquit, "opem precibus cùm sæpe tulisti
 "Matris, oportet *opes* denique ferre Patri."

H. H. D.

CCCV.

Commendat crebrior usus.

Leaving.

HAS puer ignotas intravi parvulus ædes,
 Dum potui lacrymas vix retinere meas.
 Idem ego, cui pectus, lapsis felicitèr annis,
 Te, Schola cara, hodie triste valere jubet.

H. W.

CCCVI.

Vincitur ars.

Shrove
Tuesday.

NEQUICQUAM patrias tentâsti inglorius artes,
 Tolfræe^d, et ternâ jam vice pulsus abis.
 Tu tamen, ars omnis quantò sit viribus impar
 Doctrinæ, exemplum nobile semper eris.
 Nam quod non potuit dextram docuisse culina,
 Nostra tuum docuit *bibliotheca* caput.

C. D.

^c Spoken by A. H. Mure, son of one of the Editors.^d Tolfrey the cook, missing the bar in throwing the pancake, was pelted with books.

CCCVII.

Ars non vincit.

ARTIS inops, metâque optatâ rursus aberrans,
 Spes nostras fallit pessimus iste Coquus.
 Mutemus morem—vice pinguis et ipse placentæ
 Sit coquus “ excusso missus ad astra sago !”

H. B.

CCCVIII.

In monumentum puellarum in Ecclesia Cathedrali Lichfeldiensi.

Vincit ars.

QUID tu tenellas virgines prædam rapis
 Tyrannus invidâ manu ?
 Inane jactas ! Attigerunt integræ
 Mentēs beatorum plagas ;
 Et corpora iste marmoreus urget sopor :
 Utrunque Victor vinceris.

H. L. T.

CCCIX.

Vincit ars.

“ Ars longa est, et vita brevis ”—quid vult sibi dictum ? Medical.
 Quæso, quod est medici semper in ore mei ?
 Ars longa, et sine fine, est illi Pharmacopœo ;
 Et tibi, sumentī pharmaca, vita brevis !

C. D.

CCCX.

Commendat crebrior usus.

JOVEM benigna terra
 Potat, Thetisque terram,
 Thetimque Rex Apollo,
 Apollinem Diana.
 Quid impedit, sodales,
 Potare me volentem ?

Anacre-
ontick.

C. D.

CCCXI.

Vincit ars.

UVAS expressas tabulâ pictoris ab arte
 Rostro avida (ut constat fama) petebat avis.
 Diversâ nobis tabulæ jam lege probantur ;
 Quæis adhibet critices penna diserta fidem.
 Mallet se fortasse, hodie si exstaret Apelles,
 Pennatis istis credere iudiciis.

The feather
and
the pen.

H. B.

CCCXII.

Commendat rarior usus.

Drink.

PIGNORE sæpe dato mendax, et sæpe retracto,
 Cursibus alternis es, nec es, ὑδροπότης.
 Scilicet exhaustus stimulis furor iste bibendi
 Frænatus paullum se recreare solet.
 Cara magis, quo rara magis, tua facta voluptas;
 Ebrius ut fias, sobrius esse potes.

C. D.

CCCXIII.

ΜΑΓΕΙΡΟΠΑΙΔΟΜΑΧΙΑ^c.

ΕΡΓΑ μοι ἔννεπε Μοῦσα, Διὸς θυγάτηρ, ἀλεγεινῆς
 φυλόπιδος, τὴν οἶκος ἴδεν ποτὲ κλεινὸς Ἑλλίσσης,
 σχέτλι· ἐπεὶ δεινὸν κατὰ δώματα νείκος ὀρώρει
 ἀνέρος ἀφραδίῃσιν, ἀτασθαλίῃσί τε λαῶν.

Ἥμος γὰρ παῖδεσσι φίλην ἔαρ ἦγαγεν ὥρην, 5
 παύσασθαι τ' ἐκέλευσε πόνου ἔργων τε λαθέσθαι,
 δὴ τότε πρὸς Μουσῶν ἱερὸν ἔδος^f ἦλυθεν ἀνὴρ
 τὸν Τόλφρην καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ μάγειρον·
 τοῦ δ' αὐτὴ πρόσθεν θεράπων κίεν, ὥς γὰρ ἀνῶγει,
 σκῆπτρον ἔχων ἐν χερσὶ, τό τ' ἀργύρῳ ἐστεφανῶτο, 10
 κυνᾶνόν τ' ἐνδὺς ἀμφὶ στήθεσσι χιτῶνα.
 τῷ δ' ἰθὺς βάντε στήτην· ἐντὸς δὲ μελάβρον
 κρατὸς ὑπὲρ τετάνυστο κανὼν, τὸν δὴ προτέρησι
 ἐν γενεαῖς πῆζαι φασιν Χαλύβων χέρας ἀνδρῶν,
 πέπλου^g γάρ ποτ' ἀνείχε, δόμον διὰ μέσσον ἔεργεν. 15
 τοῦ μὲν ὕπαι μενέτην ἕμφω· προμολῶν δὲ μάγειρος
 τήγανον ἐν χεῖρεσσιν ἔχων καὶ μᾶζαν ἐπ' αὐτῷ,
 ἐστήκει, λευκῇ δὲ πρέπεν ἐσθῆτι ἰδέσθαι,
 μᾶζαν ὑπὲρ κανόνος ῥίψων· ἐτέρωθι δὲ παίδων

^c On the 28th of February, being Shrove Tuesday, 1865, Tolfrey, the College cook, failed, for the third time in three successive years, to throw the pancake over the bar. Whereupon the boys, having studied former precedents, and prepared for such a contingency by arming themselves with books, the usual missiles on these occasions, attacked the astonished menial with a shower of small volumes. In return for this compliment, he hurled the fryingpan into the crowd of boys, and struck one of the monitors, named Dasent, on the temple, happily without serious mischief. A small boy stole behind the masters, and revenged the outrage by assailing the cook with a quarto lexicon.

^f Μουσῶν ἔδος. The great school-room.

^g πέπλον. A curtain, which in old times divided the upper from the lower school.

ἔθνος ἔην, αὐτὴν ποτιδέγμενον εἰσόκεν ἔλθοι 20
 ὑψόθεν αὖθι κάτω, ὑπὲρ εἰ πως τέρμα βαλοῦσα
 αἰσιον εἰσαφίγκιτο δρόμον τέλος, εὖ δέ τε μάρψας
 χερσὶ φέρειν τις ἄεθλον ἔχοι, χρύσοιο τάλαντον^h.
 ἀνέρι δ' ἴσταμένῳ δεινὸς τρόμος ἔλλαβε γυῖα·
 ἔμπης δ' ἦκεν ἄνω, τὸ δέ τ' οὐπὼς ἵκετο τέκμων, 25
 δύσμορος· ἦ ῥα κακὴν ἀτὴν φρεσὶν ἔμβαλ' Ἀθήνη,
 ἥδη γὰρ τρίτατόν γ' ἀφάμαρτανεν, οὐδ' ἀσκήσαι
 ἤθελε ταῦτα πάροιθε· παθὼν δέ τε νήπιος ἔγνω
 οἶος ἄρ' ἦεν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐφήβων.
 τῶν δ' ἀλαοσκοπιῇ οὐδεὶς ἔχεν, ἀλλ' ὅτε μᾶζαν 30
 εἶδον ὑπὲκ κανόνος προτὶ γῆν ἀτέλεστον ἰοῦσαν,
 πᾶσιν ἄφαρ θόρυβος γένετο, βάλλεινⁱ τ' ἐβόησαν·
 ὥς δὲ Ζεὺς νίφετον ὄτ' ἐπὶ χθονὶ λευκὸν ἔχευεν,
 ἦ ὅτε φύλλ' ἄνεμος δένδρων ἀπο λαίλαπι πολλῇ
 ᾤχετ' ἀποσκεδάσας ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ γαῖαν 35
 μυρία· τὼς μὲν δὴ τότε ἀφίετο βιβλία πολλὰ
 παιδῶν ἐκ χειρῶν· τὰ μὲν ἦπτετο, πίπτε δ' ἔραζε
 ἄλλα μάτην, χάρταις τε πέδον λευκαίνειτ' ἐνερθε.
 Βαλλομένῳ δ' ἄρα τῷ γ' αἰνὸς χόλος ὄρτο μαγεῖρ^φ·
 γλώσση ἐπέιτ' ἥρᾱτ', ὀλόας τ' ἐπικέκλετ' Ἑρινὺς 40
 λώβην τίσασθαι· ὁ δὲ χερμάδιον μὲν ἐλέσθαι
 οὐκ ἔχεν, οὐδ' ἐνόησε λαβεῖν, τὰ τε βιβλία πάντῃ
 ἐν ποσὶ πολλὰ περίξ ἀνεμώλια κείτ' ἐπὶ γαίῃ·
 τὸν δ' Ἀτὴ φρένας εἴλε, καὶ ἄγρια μῆσατο ἔργα·
 χερσὶ τάγηρον ἔχων, νεοτεύκτου κασσιτέροιο, 45
 κυκλοτερές, πέλτῃ ἐναλγίκιον, εὖ προβαλέσθαι
 σώματος οὐκ ἐθέλεσχ', ἵν' ἀπὸ ἔθεν ὕβριν ἀλάλκοι,
 ὦκα δὲ δύνησεν, εἰλισσόμενόν τ' ἄρα μέσσας
 παιδῶν ἐς στίχας ἦκεν, ἀναλδὴς δηϊότητος·
 καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε, τιτυσκομένος καθ' ὀμιλον, 50
 αἰζήνῳ θαλερόν, Δασεντίον ἄγλαον νιόν·
 τοῦ χροῖα γάρ, κρόταφον κατ' ἀρίστερον, ἵκετο δίσκος^k,
 αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφές ἐξ ὤτειλῆς·

^h χρύσοιο τάλαντον. The boy who succeeds in catching the pancake *whole* claims a guinea from the Dean. Inf. 96, 125.

ⁱ βάλλειν. "Book him!"

^k δίσκος. The frying-pan.

ἄλλοι δ' ἀσκηθεῖς· τὸ δέ οἱ ποθὶ Μοῖρα κραταιή¹
 γινομένη ἐπένησε λίμφ. ὅτε μιν τέκε μήτηρ· 55
 ἔλκεα γὰρ καὶ πρὶν παντοῦ· ἔχε· καὶ τε μιν ἦδη
 ἔντοσθε σκολόπων ἐπὶ ὀλμῷ ἤμενον αὐτῶς,
 ὧν ἐτάρων γράψοντ' ἐν χαρτιδίλοις ἀέθλους,
 αἰσχίοιςι δόλοισι Σκίος² βάλε, λᾶαν ἀείρας,
 μέσσην κὰκ κεφαλὴν μετόπισθεν· ὁ δ' ἐν κονίησι 60
 κάππεσε, τῷ δέ οἱ ὅσσε κελαυῇ νύξ ἐκάλυψε.
 ἡματι μὲν τῷδ' αὐτὶς ἐπ' ἄλγεσιν ἄλγος ἔπασχεν.
 Ταῦτ' οὖν ὥς ἐνόησε πᾶσι νέος, ἀγχι παραστάς,
 Μοργανίδης, τέχναισι κεκασμένος ἦδὲ δόλοισι,
 εἶρπε λαθὼν κατόπισθεν, ἐταίρου χωόμενος κῆρ, 65
 βίβλον ἔχων μεγάλην, τήν γ' οὐ δύο παῖδε φέροιεν,
 ἀλλὰ οἱ Ἑρμείας παρεὼν τότε ἔθηκεν ἐλαφρὴν
 ἀνδρῶν³ γὰρ διαδὺς στίχας αὐτῇ κόψε μάγειρον
 εὖ διαβάς, ἵνα μὴ οἱ ἀφανρότερον βέλος εἴη,
 καββάλλειν μεμαῶς, ἐτάρου τίσι· εἰ μὴ ὀλεθρον 70
 πῦλός τ' ἐν κεφαλῇ λίνεός τε οἱ ἤρκεσε θώρηξ·
 φῶτα δ' ὅμως ἐχθρὸν φύγαδε τρέπεν· οὐ γὰρ ἔτ' ἔτλη
 στήναι ἐναντίβιον, τυτθοῖς ὅτε παισὶ λόχοιο
 ἴδριες ὦδε φρένες, πολέμῳ δέ τε χεῖρες ἄπτοι.
 ὧς ὁ μὲν ἀνθ' ἐτάρου ποιήνῃ λάβεν· ἀλλὰ ἔ αὐτὸν 75
 ἀψ' ἀναχαζόμενον Νέμεσις ἔλεν, οὐδ' ὑπάλυξεν,
 ἀνέρι εἰκυῖα κρατερόφρονι, τῷ τ' Ἰάκωβος
 οὔνομ' ἔην· πολλὰς δὲ ἐπῶν στίχας εὐθὺ κέλευσε
 συγγράψαντα φέρειν, σὺν τε μεγάλῳ ἀποτίσαι.
 ἀλλὰ καὶ ὧς, αὐτὸς περ ἔχων κακόν, ἦδὺν γέλασσε, 80
 ἄνδρα ἰδὼν ἔχθιστον ἑαῖς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα·
 χασσάμενος γὰρ ὅγ' οὐ τι μετατροπαλίζετο φεύγων,
 οὐδέ τι τοῦτ' ἐνόησεν, ὅτ' ὤλετο νόσφι τάγηνον·
 καὶ μετὰ μιν θεράπων ἀπέβη τετιηότι θυμῷ.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκε ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον· 85

¹ J. R. Dasent, when first entered at school, had received a blow from a stone on the forehead, while warning off some ragamuffins who had trespassed on the enclosure of Vincent Square. Afterwards, when he was scoring at cricket one day, sitting within the railing, upon a roller, a heavy stone was maliciously thrown from the street, which struck him on the back of the head, stunned, and seriously injured him.

² Σκίος. 'Sky' is a well-known Westminster name for one of the *Canaille*.

³ ἀνδρῶν. The Masters were standing in their usual place at the lower end of the school.

ᾠ πόποι, ἦ δὴ μυρὶ' ἀνὴρ ὕδ' εἰδὲν ἔοργεν,
ἀφραδέως τε κρέ' ὀπτήσας, καὶ δημὸν ὑφαίρων
πίονα· νῦν αὖτις δ' ὅσον ἤλιτεν, ὅστε βόλοιο
ἡμβροτε δὴ τριτάτῳ περιελλομένῳ ἐνιαυτῷ.
τὸν δὲ πέλας ἔταρος προσέφη καὶ ἀμείβετο μύθῳ· 90

Ἵβριστής, ἀπατηλός, ἐπὶ κλοπῆς ἔπλετ', ἀναίδης,
κεῖνος ἀνὴρ, ἔργου δ' οὐπω οἷ φημι μέλεσθαι·
εἴως μὲν γὰρ ἔτι ζωοῖς μετέην ὁ γεραίος^ο
τοιοῦ πατὴρ, οὐχ ὧδε μάτην πέσε μᾶζ' ἀπὸ χειρός·
τέρμα δὲ ἱεμένη τόθ' ὑπέρβθορεν ἔψι δοκοῖο 95
ρίμφα μάλ', ὥς μάρψαντι δόσις ὀλίγη τε φίλη τε
αἰὲν ἔοι· νῦν δ' αὖ τῆς ἡμῖν ἐλπίς ὄλωλεν·
οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικε, νέον φῶθ' ὧδ' ἀποκηδεῖν.
τίσε δ' ὅμως λῶβην βεβλημένος· ἦδε γὰρ αἰεὶ
ἡμετέρων δίκη ἦν πατέρων, καὶ τοιάδ' ἔρεξαν· 100
ἡμεῖς δὴ προγόνων οὐ χεῖρονες εὐχόμεθ' εἶναι.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσι·
δεῖμα μὲν ἦδη μοι καταθύμιόν ἐστιν ἐναργές·
αἶ γάρ, Ζεῦ τε πατέρ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἀπολλων^ρ,
μή τι κάκ' ἡμετέρῃ ἐνὶ δαίτῃ φάρμακα θεΐη. 105
ὥς οἱ μὲν τοιαῦτα κατ' ἀλλήλους ἀγόρευον.

Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα κιῶν Δασέντιος ἥρων
σκηπτούχου βασιλῆος^α, ὃς ὀλβια οἰκία ναῖεν
ἐν μύχῳ οὐδὲ ἐκάς, λαφ' δ' ἔκρινε θέμιστας,
ἥπιος ὦν πέρι κῆρι, δικαιοτάτος τ' ἀνθρώπων. 110
τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμοισι καθήμενον οἶον ἀπ' ἄλλων·
καί μιν φωνήσας ἐλλίσσετο καὶ προσέειπεν,
χειρὶ ἀγάγηνον ἔχων, ἔο αὐτοῦ αἵματ' ἐρυθρόν·

Σεμνὲ πατέρ, σὺ μὲν αὐτὸς ὀρᾷς τόδε ἔργον ἀεικές·
ἐγγυὺς ἀνὴρ, οὐ δηθὰ ματεύσομεν, ὃς με ταγῆνφ 115
τρῶσεν, κασσιτέρφ τε βαλὼν ὀδυνῆσιν ἔδωκεν·
σῶν τόδε τις δούλων ἐπ' ἔμ' ἔτλη μηχανάασθαι·
σχέτλιος, ὀβριμόεργος, ὃς οὐκ ὅθετ' αἰσυλα ῥέζων,
τλαίη μάν κεν ὅγε καὶ κύντερον ἄλλο τελέσσαι·
εἰ καὶ μιν παῖδες γ' ἐρέθιζον νηπιέσιν 120
μυῖων θάρσος ἔχοντες, ἔκηδὲ τε βιβλία θυμὸν

^ο The present cook had succeeded his father in office.

^ρ The Deities are invoked to avert the danger of the cook poisoning the meat in revenge.

^α The Dean.

πολλά, τὰ δὴ νιφάδεσσι ἑοικότα χειμερίῃσιν
 ἐκ χειρῶν πίπτεσκ'· αὐτὸς δ' ὄγε πρῶτος ἀλιτρός·
 νῦν γὰρ δὴ τρίτατόν γ' ἀφαιμάρτανεν οἶο βόλοιο,
 παισὶν πῆμα φέρων· ἔργου δ' εἰ μὴ γ' ἀμέλησεν, 125
 ἢ ῥά κεν ἀνθ' ἑλκους νῦν αὐτὸς χρυσὸν ἀροίμην.
 ὦ πατέρ, σὺ νεμεσῆς κείνῳ τάδε ; καὶ σὺ γε πού μιν
 τίσεσθαι μέλλεις ὥς τοι φίλον, ἢ ἐπιθεῖναι
 θωήν, ἢ μύθοισιν ἐνίπτειν, ἥ ἐ καὶ οὐκί·
 ἐν δέ σ' ἐγὼ μόνον αἰτοῦμαι· σὺ δὲ μὴ τι μεγέῃης· 130
 ὄπλον δὸς μοι ἔχειν οἴκοις τόδε, μηδέ μ' ἀφαίρει.
 τὸν δὲ πατὴρ μεῖδῃσεν ἰδὼν βληθέντα μέτωπον,
 κυανέης δ' ἐπένευσεν ἐπ' ὀφρύσι, καὶ ἔπος ἤῤα·
 Σὸν ἔσται, φίλε παῖ, τό γε τήγανον, οὐδ' ἔτι μάζας
 ὀπτήσῃ, σοὶ δ' αὖτε δόμῳ κειμήλιον ἔστω. 135
 τὸν δὲ μάγειρον ἐγὼ σοὶ τίσομαι· οὐ τι γε χαίρων
 μὰψ οὕτως ἁμοῖς ἐνὶ δώμασι μέρμερα ῥέξει.
 ὥς ἔφατ'· αὐτὰρ ὁ οἰκὰδ' ἀπέσσυτο κύδει γαίῳν.

C. B. S.

1866.

CCCXIV.

Sors sua cuique loco est.

Westmin-
ster Abbey.

CUM sanctum ingredior templum, tectisque superne
 Innumera umbrarum fervere visa cohors ;
 Heroûm ut calco cineres, ævique peracti
 Insculptus circum pariete vivit honos ;
 Tum, quamvis angusta licet mihi compleat ædem
 Turba, sepultorum sit minor illa choro :
 Tam densi stipant, tam grandes undique Manes
 Limina ; Relligio tam sua cuique loco est.

C. B. S.

CCCXV.

Fors sua cuique loco est.

The pump
in Dean's
Yard dry.

PEGASUS ille Patres qui vexit, tempore nostro
 Languet, ad antiquum vix satis aptus opus :
 Scilicet assuetam desiderat Hippocrenen ;
 Jugis aquæ fontem hōc noverat esse solo.
 Fors sua cuique loco est ; nativa ut deficit unda,
 Interit Aonii jam vigor omnis equi.
 Ex quo potandas turpis fert fistula lymphas,
 Versibus inde meis *plumbeus* humor inest.

C. B. S.

CCCXVI.

Sors sua cuique est in cubiculo.

EN quâ dispositas ornant aurata tabellas
 Nomina, dat proprium sors sua cuique locum.
 Pariete conspicuum, qui præfuit inter alumnos,
 Protinus huic servant lucida signa decus.
 Jam vetus expletum est spatium ; novus incipit ordo,
 Cedet et in seriem stirps nova missa novam.
 Omina principiis insunt ; non degener adsit,
 Et puer, et priscâ digna tabella domo !

New tablet
 in the
 Dormitory.

H. M. I.

CCCXVII.

Beatus vulnere.

ANGLIACAS* Nelsonus agit dum in prælia puppes,
 Vulnere ut alterius luminis orbus erat,
 En ! signum, " Revocate rates, absistite pugnâ : "
 Jussa sed impavido displicuere duci :
 " Non video hoc," inquit, " nec sum visurus ; ' in hostes '
 " O socii, signum est, ' acrius ite' meum—
 " Vulnere jam luscus sum terque quaterque beatus,
 " Uno oculo haud potis est cernere signa duo."

Nelson
 at the
 Battle of
 Copenhagen.

W. E. P.

CCCXVIII.

Beatus vulnere.

VERONÆ tremulis lustrant dum sidera turres
 Ignibus, atque Athesis flumina luce micant,
 Solatur sponsam mox discessurus amatam,
 Et tristes Romeo fundit ab ore sonos :
 Quasque refert voces, revocat mox lingua, supremas ;
 Jam fugit averso lumine, jamque redit :
 Et nunc illa fugam, reditum nunc illa precatur,
 Quodque severa priùs jusserat, alma vetat :
 " Ducimus," ille gemit, " flendo, carissima, noctem :
 " Ipsa aliquid luctûs vulnera suavis habent :
 " Tam mihi dulce sonant hæc verba novissima, vellem
 " Dicere, sol rediens dum fugat astra, Vale !"

Parting of
 Romeo
 and Juliet.

J. M.

* Nelson's exclamation was, " Keep my signal flying for close action."

CCCXIX.

Beatus vulnere.

Edward I.

ECCE venenato læsus mucrone, salutis
 Exspes, præsentem Rex petit Anglus opem :
 Una venit conjux, pro conjuge prodiga vitæ,
 Haurit et è venis dira venena viri.
 Felix ille quidem, ter felix, vulnere, cujus
 Indicio splendet tam manifestus amor.

C. B. S.

CCCXX.

Beatus et non beatus vulnere.

Death of
 College
 John.

ECQUIS in his epulis revocans conviva ministrum*
 Ademptum Iōannem dolet ?
 Quem modò vis dubiâ, ah, nocte improvisa per umbram
 Prostravit exanimem in viâ !
 Non omnis moritur ; nam longo innotuit usu
 Hic forma cum gestu senis,
 Quo claves gereret, mensasque oneraret, et Aulæ
 Adesset impiger, sciens.
 Ut fidus fuit ! ut facilis—ni forte ligaret
 Virgam arctiore vimine ! at
 Quis dabat hoc culpæ placituro cætera ? morte
 Sit viva functi memoria !

B. F. J.

CCCXXI.

Beati vulneribus.

Amantium
 iræ.

CORPORIS emisso sanantur sanguine morbi :
 Est etiam hinc animis quæ medicina valet.
 Nonne vides ? Pueros inter discordia pacem
 Turbet ubi, atque odiis jurgia tetra suis ;
 Rite simul pugnis lis debellata quiêrit,
 Gratia concordēs nexibus inde tenet :
 Ictaque sint quantò violentius ora, sequentur
 Fœdera, quæ tantò firmitus icta ligent.

H. M. I.

CCCXXII.

Beatus vulnere.

Crinoline.

Τίτ' ἐσθῆτα κόρας ῥυθμιζόμενας ἐλαίρεις
 Αἰλιων δὲ βῶν, ἥ σὺ γε κρινόλιον ;
 Οὔτοι ἐγὼ τὰ γὰρ Ἑφαίστος κάμε χάλκεα τεύχων
 Δίκτυα πειρηθεῖς οὐ Κυθήρεια φιλεῖ.

J. M. L.

* William Loyd, the 'College John,' met his death by an accident from a cab, on Monday, March 19, in this year.

CCCXXIII.

Sors sua cuique est.

VENIT festa dies ; epulisque accumbere Divûm

Vobis, Patroni, Parca benigna dedit.

Sit nobis licitum mensæ contemnere luxum,

Musa quibus lautas præbuit ipsa dapes !

Sors sua cuique adsit : Patribus sint pocula vini ;

Nos epigramma decet, puraque mica salis.

Election
dinner.

Auctore et Oratore W. G. M.

CCCXXIV.

*In obitum viri clarissimi Gulielmi Whewell, S. T. P., Coll. SS. Trinitt. Cantab.,
per annos xxv. Magistri.*

Beatus vulnere.

ΟΥ μόνον εὐφροσύνης ἦκει χάριν, οὐδὲ γέλωτος,

Μοῦσα φέρουσ' ἱερὸν τῆδ' ἐπὶ δαιτὶ πόνον·

πένθους ἤδη καιρός· ἀνὴρ γὰρ ἄριστος ὄλωλε

τίμιος ἐν τούτοις πολλὰ γεγὼς μελάρθοις·

ἄλλοις μὲν καὶ μᾶλλον ἴσως τέθνηκε ποθεινός,

5

ἀλλὰ καὶ εἰς ἡμᾶς ἵκετ' ἄχος φθιμένον.

ἄνδρα γὰρ, ὥς συνελόντ' εἰπεῖν πᾶν, οὐδέν' ὅμοιον

εἶδομεν, οὐδὲ παρόνθ' ὕστερον ὀψόμεθα·

εὐμαθή θάλλοντ' αἰεὶ, σπουδῇ περὶ πάντων

παντοίῃς σοφίης ἄνθεα δρεψάμενον·

10

καὶ τόσος οὕτι μάτην ἔρρει πόνος· ἀνδράσι δ' ἄλλοις

ταῦτος δεξάμενος λαμπάδ' ἔδωκε πρόσω·

αἰὲν ἀκοιμήτως φύσεως μυστήρι' ἐρευνῶν,

γαῖαν τ' οὐρανίου καὶ μέγα θαῦμα πόλου,

ἄξιον εἶτι τύχοι φωτῶν εὖρημα παλαιῶν,

15

εἴτε χρόνου καρπὸς τοῦ μετόπισθε πέλοι·

οὐδὲ μαθηματικῶν ἔλαθ' ἐν νιν πέλαρα τέχνης,

δύσκριτά τε γραμμῶν μέτρ', ἀριθμοῦ τε λόγοι·

† The device which Dr. Whewell had adopted on the title-page of his works was a hand transmitting a lighted torch, with the motto "Lampada tradam:" in his later years the words were in Greek—*Λαμπάδια ἔχοντες διαδύσωσιν ἀλλήλοις*.

α He had held the Professorship of Mineralogy at Cambridge. Among his many works, we may mention Astronomy and General Physics ; one of the Bridgewater Treatises ; History of the Inductive Sciences ; The Plurality of Worlds, an Essay.

κ He wrote various Mathematical Treatises, which were at the time highly useful.

ν He held the Professorship of Moral Philosophy, and published "Principles of Morality." He also wrote "Philosophy of the Inductive Sciences."

οὐ νόος ἀνθρώπου· θεόθεν δ' ἥρχει πυρὸς αἰγὴν
 ἡ ἀθρήσαι θνηταῖς ἐν φρεσὶν ἀθανάτην, 20
 ρεύματος ἐκ καθαροῦ δὲ χοῶς ἤφυσσε Πλάτωνος,
 ἀγνὸν ἀληθείης πάντα κατ' ἴχνος ἰὼν,
 ταύτην ἐκ θυμοῦ φιλέων· ψεῦδος δ' ἀνέχεσθαι
 οὐκ ἔθελ', ἡ κούφας ἀφροσύνης λαλίας.
 γνώμαις γὰρ κόσμον πινυταῖς εὖ ῥήματα θέσθαι 25
 αὐτὸς ἔφν, Μουσῶν βοσκομένος μέλιτι·
 ὀρθὰ φρονῶν, αὐτὸς δὲ λόγοις ὀρθοῖσι πιθέσθαι
 εἰδώς· γενναίως εὐθυδίκαιος ἀνὴρ·
 ἔργῳ δὴ τόδ' ἔδειξε, πολὺν χρόνον οἴκου ἀνάσσων
 ἐλθόντ' ἐν κόλποις ὅς νιν ἔθρεψε νέον· 30
 τόνδ' ἀγαπῶν ἀεὶ, Μουσῶν ἔδος ἄγλαον ἀγνῶν,
 εὖ τε καὶ ἐνδυκέως θρέπτρ' ἀπέδωκε πάλιν,
 δόξης τε στέφανον περιθεὶς δώροισι τε λαμπρῶς
 ἡ αὐξήσας· νῦν δ' αὖ πλείστ' ἐπέθηκε θανών· 35
 πᾶσαν ἔχων ἀρετὴν, μεγαλόφρων, οὐδὲν ἀγένης·
 οὐ κακότητ' ἀσκῶν οὐδ' ἀνελευθερίην.
 τοιοῦς ἄρ' ὦν τοιῶνδε νόφ δέμας εἶχεν ὅμοιον,
 πᾶσι μὲν αἰδοῖος, πᾶσι δὲ σεμνὸς ἰδεῖν.
 πάντα βίον δ' ὥς εὖσεβέων πρὸς Χριστὸν ἐνώμα, 40
 ἐς τέλος οὐ χαλεπὴν μοῖραν ἔδωκε Θεὸς
 Ἰλαος ὦν ἀγαθοῖς· καὶ τῷδ' ὅτ' ἐπήλθε τελευτῇ,
 αἰφνιδίως ἀγανῶ κοίμισέ νιν θανάτῳ·
 οὔτε νόσων ἐφόδοις φθινάδων, οὔτ' οὖν ὀδυναῖσι
 καμφθεὶς, οὐ στυγερῶ γήραϊ τειρόμενος,
 ἀλλὰ μέγας μεγαλωστί τάφῳ πέσεν· ὁστέα δ' ἱρὸς^b, 45
 φίλτατος ἐκ πάντων ζῶντι, κέκευθε δόμος.
 οὐχὶ τόσον θρήνου φήμ' ἄξιον, ὅσσον ἐπαίνου,
 οἷα βιοῦς οἴου δὴ τετύχηκε μόρου·
 χαιρέτω ὄλβον ἔχων· ἐπὶ γῆς ὥς κλεινὸς ἀκούει,
 νῦν τε χορὸς αὔξων ζῇ μάκαρ ἀθανάτους. 50

C. B. S.

^a He was a devoted Platonist, and in his latter years edited "Platonic Dialogues for English Readers."

^a He left property, valued at 60,000*l.* or 70,000*l.*, to Trinity College, for the foundation of a Professorship and Studentships of International Law; and by the hostel which he built, he furnished large additional accommodation for the students of the College.

^b He is buried in Trinity College Chapel.

CCCXXV.

*In obitum Richardi Williamson, S.T.P., Scholæ Regiæ Westmonasteriensis
olim Archididasculi.*

Fors sua cuique et beatus vulnere.

Vos veniam detis, munus simile ipse priori
Si tentem inferiore Camœnâ :
Nænia enim poscit nos altera ; Discipulum mors
Conjunxit properata Magistro °.
Præcellentem Illum non noster acumine mentis,
Non arte æquavitve repertis :
Id licuit paucis. Sed in hoc quoque cernere erat, quàm
Granta suos locupletat alumnos.
Doctrinâ excultus variâ, patiensque laboris
Assidui, moderamine justo
Pubem informabat nostram, unâ culmina pandens
Parnassi, sanctique Sionis !
Cura magis prodesse suis, quàm semet honore
Augeri. Sic lustra peregit
Quatuor, huic operi invigilans. Exinde profectus
Ad sacras inserviit aras.
Novit eum, lugetque omnis Pershora fidelem
Pastorem, dignumque coronâ.
Nomen ibi ac famam seros servabit in annos
Grande Dei templum reparatum !
Consuluisse gregi sic vos feliciter isti,
Quis renuat dubitetve, Patronos ?
Sincerus, simplex, largus, mansuetus, amorem
Nactus is est ubicunque locorum ;
Vitam pacis amans in terris semper agebat :
Æternâ dehinc pace fruatur.

H. B.

° Dr. Whewell, the late Master of Trinity, who was a tutor when Dr. Williamson was an undergraduate.

CCCXXVI.

Beatus vulnere.

SANUS eram; lacerat mihi Celia vulnere pectus:

Liber eram; servum me ditione premit.

Nulla tamen restat vitæ mihi cura prioris,

Celia nam facta est altera vita mihi.

H. W.

S A C R A .

S A C R A.

1812.

CCCXXVII.

Hoc erat in votis.

“NUNC,” ait exultans Simeon, “mea vota, fidemque
“Æterni agnosco Numinis esse ratam!
“Tandem quæ fuerat patribus permissa vetustis,
“Illa hominumque Salus, Gloriaque Isacidûm,
“Illa orta est lux alma! Illâ felice seniles
“Hos oculos tandè m luce, Jèhova, beas!
“Hoc fuerat longæ solamen dulce senectæ,
“Hæc tumuli requies sera futura mei!”

1813.

CCCXXVIII.

Operum hoc mihi crede tuorum est.

Si quis egenus, inops, casuque oppressus acerbo
Suppliciter poscat prætereuntis opem,
Ne vultus averte tuos, nec sperne precantem,
Neu cives jubeas durus adire suos:
Cui possis prodesse, tibi quoque crede propinquum;
Non homini potis est esse alienus homo.

The
Samaritan.

CCCXXIX.

Operum hoc mihi crede tuorum est.

“HEU vitæ sortem humanæ!” sophus ingemit, “omnis
“Ærumna est, morbus, cura, querela, labor.
“Parce, insane, Deum temerè incusare; bonum omne est,
“Quod creat Ille; malum, quod gemis, ipse facis.”

CCCXXX.

Nunc non erat his locus.

“ITE lyræ,” Isacidæ aiebant Euphratis ad undam,
“Non ultrà vobis hìc locus; ite, lyræ!
“Scilicet hìc lacrymas inter, gemitusque deceret
“Patria captivas tangere fila manus?”

“ Aut hæc barbaricæ serviret barbitos auri,
 “ Non nisi Divinum sueta sonare decus?
 “ Libertas sola hos cantus, Laus sola Jehovahæ,
 “ Sola, ciere, potest Patria, sola Salem.”

CCCXXXI.

Preme quicquid erit.

QUISQUIS, Christus ait, sanctè venerarier optas
 Æternum, et Fidei præmia habere tuæ,
 Consolare inopes, viduasque et patribus orbos;
 Et citò, quam possis, sedulus affer opem.
 Ne tamen ista palàm facias; tua facta Supremus
 Aspicit, et vigili lumine dona notat.
 Forsan erit Pietas, quæ sic umbrata latebit,
 Non placitura homini; sed placitura Deo est.

1819.

CCCXXXII.

Dense sere.

IN cælo qui thesaurum sibi condere quærit,
 Et sibi munificum conciliare Deum,
 Thesaurus pariter terrestres et pia egenis
 Munera, nec parcâ porrigat ille manû.
 Seminibus jactis respondet postera messis;
 Densa magis quò vis carpere, densa sere.

1820.

CCCXXXIII.

Manent vestigia.

UT tu, sancta Ἀγαπή, merito pulcherrima haberis!
 Tu Sophiâ prior es, tu potiorque Fide.
 Tu patiens, clemens, simplex, et vera, decensque;
 Non alieni avida es, parca nec ipsa tuî.
 Nulla tibi ambitio est; tibi nulla superbia mentis;
 Omnia tu bene vis, omnia fersque mala.
 Una paris tu virtutes; complecteris una;
 Cætera deficient; tu tamen una manes.

CCCXXXIV.

Est non vidisse satis.

MINUS credentem, dum faciat vulnus fidem,
 Benignè Christus discipulum objurgat suum ;
 “ Tu credidisti scilicet quòd videris ;
 “ Beatus ille qui credet, nec viderit.”

CCCXXXV.

Est vidisse satis.

Tu, si quem insanis juvat indulgere querelis ;
 Tu, cui vita affert nil nisi amaritiem ;
 Eia ! oculis mundum circumspice ! ut omnia mentem
 Captant blanditiis, imperioque domant.
 Pictus ager, sylvæ, montesque ac cœrulus æther,
 Fluminaque, immensique oceani spatia ;
 Quicquid inardescit solis splendore coruscum ;
 Aut placidi quicquid vesperis hora vehit ;
 Inspicito hæc, hominemque negato in gaudia natum,
 Et stolido incusa, si potes, ore Deum !

1823.

CCCXXXVI.

Vicinia damno est.

INTEGRUM quicumque adeo servare pudorem,
 Atque omni penitus labe carere velis,
 Eripe te vitii contactibus, eripe, fœdis
 Quàm procul, atque aude corripuisse fugam :
 Nec pestem hanc oculis animoque expende moratus
 Sollicito ; pellas, nec, quibus, arma para.
 Crede mihi, non isti obstandum est cominus hosti ;
 Tu modo detrectes prœlia, victor eris.

CCCXXXVII.

Datur ultrà.

INFELIX nimium atque ignaræ mentis, Alonzi !
 Qui tumulto et bustis nil superesse putas.
 Solum ergò miser, ut fugientia gaudia captet,
 Votaque concipiat non sua, natus Homo est ?
 At non attrahimur ripæ ulterioris amore
 Nequicquam, aut animam tristia claustra premunt :

Disruptis tandem vinclis, compage solutâ,
 Avolat in cælos incola digna suos.
 Illic læta operum, Veri segura, fruetur
 Fontibus integris, et propiore Deo.

CCCXXXVIII.

Tentare juvabit.

Tu quem destituit rerum spes omnis egenum,
 Cui mens ærumnis victa, metuque jacet;
 Fide Deo, votique aude fecisse periculum:
 Casta placent summo supplicis ora Patri.
 Posce modò Hunc veniam; acceptâ lætaberis illâ:
 Pelle fores; aditum janua pulsa dabit.

1837.

CCCXXXIX.

Major e longinquo reverentia.

The chance
 to be
 better.

JAÏBUS, moribunda jacet dum filia, Christum
 Ut ferat antè, rogat, quàm moriatur, opem.
 Tu, mulier vexata, fide meliore precaris;
 Sufficit en! vestis fimbria tacta tibi.

1841.

CCCXL.

Honestà oratio est.

Balaam.

"QUALIS adest justo vitæ, vitæque laborum,
 "Terminus, huic similis sit mihi summa dies!
 Sic vates, cujus prece quid sapientius usquam?
 Quàm malè sed vatis congrua vita preci!
 Soli res salva est cui facta et vota coherent:
 Oras ut tibi sit mors pia? vive pius!

CCCXLI.

Sane vellem hûc exitum.

Noah.

FINIERANT pluvix; nimbi fugère; sereno
 Lumine mutatus fulsit in orbe dies.
 Dimissus nondum remigrârat corvus; olivæ
 Ramum læta ferens ore columba redit.
 Hæc tibi servatæ fidei prænuncia! Quid si,
 Nöa, perit mundus pristinus? Alter adest!

1850.

CCCXLII.

Inest sua gratia parvis.

“ Ad me afferte, viri, (nec quisquam afferre vetabit)

Little
children.

“ Infantes.” Divi hæc verba fuere Ducis.

Esto—voluntatis propriæ, fideique capaces

Non sint; dona tamen dat sua cuique Deus.

Natu olim sotes; in sacro fonte renatos

Spiritus afflatu hos interiore beat.

Gratia inest parvis etenim sua; Gratia vitæ

Promissæ certum pignus et auspiciū.

1852.

CCCXLIII.

Sonitus non inanis.

SPIRITUS harmoniæ qui cæli permeat orbes,

Psalm xix.

Æternum tacito prædicat ore Deum.

Quisque suo cursu, Sol, Sidera, Luna, vagatur,

Ætheriam carpens non sine mente viam—

Vox sit, nulla licet, concentus at omnibus idem est,

Dum laudes Domini testificata canunt.

1853.

CCCXLIV.

Ex fumo fulgor.

OBSITA quàm damno et luctu mortalibus ægris,

Futurity.

Plenaque sollicito vita labore jacet!

Fortunæ casus, et inevitabile fatum,

Crescentesque umbræ quò prope meta magis.

Nubila sed fugient, Christo duce et auspice Christo:

Impavidus perfer tu modo, quicquid erit.

Non omnis moriêre—E fumo et pulvere surges,

Cinget et æternum Gloria sacra caput.

1854.

CCCXLV.

Mole sua stat.

CERNIS ut humanam mirâ compage figuram

Created
man.

Dextera Divini finxerit Artificis!

Y

Erigitur superas lato pede fultus in auras,
 Et premit incessu non titubante solum :
 Abrupti scandit montis modò summa, ruinæ
 Securus ; pronò nunc petit ima gradu :
 Parte etenim membris æquè libratur ab omni
 Connexis, et stat machina mole suâ !

1860.

CCCXLVI.

Et latet et lucet.

The
 Creation.

SEU Solem cælique juvat convexa tueri,
 Abdita defossi seu penetrare soli,
 Divinum Artificem mundo, rerumque potentem,
 Indiciis certis omnia inesse probant.
 Undique circumstant vestigia certa Jehovæ ;
 Cuncta suo reteggit lumine ; at Ipse latet.

H. B.

CCCXLVII.

In mortuos in bello Crimeensi.

*Ὡδ' ἀποδρεψαμένους σοφίην ποτὲ παῖδας ὁ Χριστὸς
 Προυτίμῃσε θανεῖν ἄνδρας ὑπὲρ πατρίδος.
 *Ὡν ἀρετῆς, αὐτῶν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνίσταμεν ἡμεῖς
 Μνήμα, χάριν φιλήεις τῆς τόθ' ὁμηλικίης.

J. M.L.

CCCXLVIII.

Et latet et lucet.

Sorrow like
 the pearl.

OSTREA Erythræâ laceres generosa sub undâ ;
 Nec mora, concreto sanguine gemma micat.
 Sic mihi corda dolor Divino vulnere quondam
 Læserat. Inspeci. Lux ibi vera fuit.

J. M.L.

1862.

CCCXLIX.

Delectat copia.

Future joy.

QUANTA reservârit Sanctis, quot gaudia Summus,
 Novisse cuinam contigit ?
 Pax ibi, pura quies, veri sincera voluptas ;
 Præsentior tandem Deus !

Quà propius Numen dabitur propiusque tueri,
 Longè remotis nubibus ;
 Circumfusa aderunt pura oblectamina, quæ non
 Fas mente nostrâ concepi !
 Tu cui tanta boni permissa est copia, lætus
 Fidensque decessum mane !

H. B.

1863.

CCCL.

Non licet omnia fari.

" I cum principibus ! quando infelicior istud
 " Mens tibi consilium subdola inire cupit,"
 Balaamum Deus alloquitur, " præstaque petitum
 " Attonito coràm Rege ministerium.
 " Usque Minister eris Noster tamen ; ora recludam,
 " In populi laudes ora soluta Mei :
 " Omnia ne profer ; tu tantum oracula Vates
 " Invitus certo limite fixa dabis."

Thus shalt
thou speak.

H. B.

CCCLI.

Dux regit examen.

PRISTINUS Anglorum pueris ludentibus est mos,
 Currentes, præeat dux ubicunque, sequi.
 Fallor ? an hæ nugæ sæpe in mala seria ducunt,
 Decepti exemplis, cùm fugienda petunt ?
 UNICUS, o socii, mihi credite, DUCTOR habendus,
 UNICUS, incolumis Quo præeunte via est !
 Difficilis primùm, mox mollior, illa sequentes
 Nos super et terras et super astra feret.
 Sic erit et leti vel per mare semita tuta ;
 Sic post gestatam gloria certa Crucem !

The only
true guide.

Br. W.

1864.

CCCLII.

Dux regit examen.

CÆLESTIS laquear magnificum poli,
 Et tractus liquidi cæculus ætheris,
 Scintillans vario lumine fabrica,
 Grandem edicit Originem.

Psalm xix.

Indefessus iter Sol peragens novo
 Auctoris celebrat mane potentiam,
 Declaratque palàm gentibus ultimis
 Præpollentis opus manûs.

Umræ cum recreant vesp̄is aëra,
 Mirum continuat Luna nitens melos,
 Et mundi attonitis nocte refert plagis
 Ortûs historiam sui.

Dum circum innumeræ quæ rutilant faces,
 Palantûmque cohors ordine siderum,
 Læto utrumque ferunt per spatium poli
 Veros carmine nuncios.

Quamvis umbriferum signa silentio
 Terrarum placido circumeant globum,
 Quamvis nec sonus aut vox recitantium
 Orbes perstrepat aureos,

Inter se proprios unanimis loqui
 Auditur numeros cælicolûm chorus,
 "Divina est," hilari laude canentium,
 "Divina Artificis manus!"

J. M.

1865.

CCCLIII.

Vincit ars.

On the
telescope.

WONDROUS handmaid of the eye,
 How oft hast thou to man unfurled,
 From earth to sea, from sea to sky,
 The pages of an unknown world!
 To Reason thus shall Faith and Hope,
 Combined in lens of purest ray,
 Present a living telescope
 Disclosing realms of endless day.

J. M.

1866.

CCCLIV.

Beatus vulnere.

NON nisi trita suos lauri frons mittit odores;
 Bacca oleæ succos non nisi trita suos;

Non nisi trita auri micas dant saxa latentes ;
Subsidium vitæ non nisi trita Ceres :
Quod frons, quod baccæ, quod fruges saxaque poscunt,
Tune gemas id agat si tibi corde Deus ?

C. B. S.

CCCLV.

Beatus vulnere.

ERGÒ miraris solas res inter acerbas,
Gaudiaque et fontes dicier esse boni ?
Perfer, homo ; et reputes tenebras ut clara vicissim
Lux fugat, et claram nox tenebrosa diem.
Infinita regit mundum Sapientia : et Idem
An sit, qui Sapiens est, dubitasne, Bonus ?
Suspice tu cælum ; terram circumspice, et undas ;
Quæque latent imis despice mira cavis :
Dic, fuerint ævi casus quicunque, Beatam,
Quæ dat, quæque adimit, quis neget esse manum ?

J. M.

A P P E N D I X.

A P P E N D I X.

No. I.

This account of the studies of Westminster School in the reign of Charles I. is taken from the State Paper Office, and is supposed to have been written by Archbishop Laud^a.

(Indorsed) About 1630^b.

THIS course was in my time taken by the Schoolm^r. of Westm: spec: for those of the 6th and 7th formes wherein I spent my time there.

ABOUT a q^r. of an houre after 5 in the morning we were called up by one of the Monitors of the chamber (with a *surgite*) and aft^r. Lat. prayers we went into the cloyst^r. to wash, and thence in order two by two to the schoole, where we were to be by 6. of the clock at the furthest.

Between 6 and 8 we repeated our grammar p^{ts}. (out of Lillie for Lat., out of Cambden for the Greek) 14 or 15 being selected and called out to stand in a semi-circle before the M^r. and other scholars, and there repeated 4 or 5 leaves in either, the M^r. appointing who should beginne, and who should goe on with such and such rules. After this we had 2. exercises that varied everie other morn^g.: the first morning we made verses extempore lat. and g^r., upon 2 or 3 severall theames, and they that made the best 2 or 3 of them had some monie given them by the schoolm^r. for the most parte.

^a State Paper Office; domestick series: Charles I. A. D. 1630: vol. 181. N°. 37.

^b This was before Busby's accession. The transcript is marked in the margin, "The handwriting I recognize to be that of Archbishop Laud.—G. H."

The 2^d. morn^g. one of the 7th. forme was called out to expound some parte of a Latin or gr. author, Cicero, Livie, Isocr: Hom^r., Apolli: Xenoph: &c. they of the 2 next formes were called to give an account of it, some other parte of the day, or else they were all of them (or such as were picked out, of whom the M^r. made choice by the feare or confidence discovered in their lookes) to repeat and pronounce distinctlie w^thout booke some piece of an author that had been learnt the day before.

From 8 to 9 we had time for beav^r. and recollection of ourselves and preparation for future exercises.

Betwixt 9 and 11 those exercises were reade which had been enjoyned us overnight (one day in prose, the next day in verse); which were selected by the M^r.; some to be examined and punished, others to be commended and proposed to imitation; wch being done we had the practise of Dictamina, one of the 5th. forme being called out to translate some sentences of an unexpected author (extempore) into good Latin and then one of the 6th or 7th forme to translate the same (extempore also) into good greeke; then the M^r. himself expounded some parte of a Lat. or Gr. author (one day in prose, another in verse) wherein we were to be practised that afternoon.

At dinner and supper times we reade some portion of the Lat. in a manuscript (to facilitate the reading of such hands). And the prebendaries then hav^g. their table commonlie set in the Hall, some of them had oftentimes good remembrances sent unto them from hence and withall a theame to make or speak some extempore verses upon.

Betwixt one to 3. that lesson which, out of some author appointed for that day, had been by the M^r. expounded unto them (out of Cicero, Virgil, Hom^r, Eurip; Isoc; Livie, Sallust &c.) was to be exactlie gone through by construing and other grammatical waies, examining all the rhetoricall figures and translating it out of verse into prose, or out of prose into verse; out of gr. into lat: or out of lat. into Gr. Then they were enjoyned to commit that to memorie against ye next morn^g.

Betwixt 3 and 4. they had a little respite, the M^r. walking out and they (in beav^r times) going in order to the Hall, and there fitting themselves for their next taske.

Betwixt 4 and 5 they repeated a leafe or two out of some booke of Rhetoricall figures, or choice proverbs and sentences

collected by the Mr. for that use. After that they were practised in translating some Dictamina out of Lat. or Gr. and sometimes turning Lat. and Gr. verse into English verse. Then a theame was given to them whereon to make prose and verses Lat. and Gr. against the next morning. After supper (in summer time) they were called to the M^r's Chamber (spec. those of the 7th forme) and there instructed out of Hunter's Cosmographie, and practised to describe and find out cities and counties in the mappes.

Upon Sundayes, before morn^g. prayers (in summer) they were commonlie in the schoole (such as were King's scholers) and there construed some parte of the Gospell in gr. or repeated part of the Gr. cathechisme; for the afternoone they made verses upon the preacher's sermon, or epist. & gospell. The best scholars in the 7th. forme were appointed as Tutors to reade and expound places of Hom^r. Virg. Hor. Eurip. or other gr. and lat. authors; at those times (in the forenoone or aft^rnoone or aft^r. beaver times) wherein the scholers were in the schoole, in expectation of the M^r.

The scholers were governed by several Monitores (2 for the Hall, as manie for the Church, the Schoole, the Fields, the Cloister; which last attended them to washing and were called Monitores immundorii). The Captaine of the Schoole was over all these and therefore called Monitor monitorum.

These Monitors kept them strictly to the speaking of Latine in theyr several commands; and withall they presented their complaints or accusations (as we called them) everie fridday morn: when the punishments were often redeemed by exercises or favours shewed to Boyes of extraord. merite, who had the honor (by the Monitor monitorum) manie times to begge and prevail for such remissions. And so (at other times) other faultes were often punished by scholastic taskes, as repeating whole orations out of Tullie, Isoc; Demosth: or speeches out of Virgil, Thucyd., Xenoph; Eurip: &c.

Upon Play dayes (within an houre after leave granted and the Oppidales dismissed) the scholers of the house were often called in againe for an houre or more till they had brieflie dispatched the taske of that day.

There was a writing in capital letters within the schoole towards the upper part of the wall which the M^r. was wont to

show to strangers as a testimonial how he was restrained for leave to play.

When Plumpe-Walkers came in (i.e. such as strived to hold Mr. in long discourses), the Mr. would call out some of his scholars to shew what verses they could make on a sodaine upon a theame to be given by them, if they were scholars.

Everie friday they had Repetitions of what was learned the former parte of the weeke.

Upon Saturdayes they pronounced their Declamations in gr. and lat. and the Preb. did often come in and give encouragement unto them.

All that were chosen away by Elect^{rs}. tooke their leave in a pub. Orat. to the Deane, Preb: Mr., Ush: Scholars, made in the Schoole^c.

THE END.

^c The following orders as to the schoolroom had been issued in 1591 and 1599, in times of Edward Graunte and William Camden :—

“Chapter Orders, Dec. 3, 1591.

“That the old Dorter and great room before it shall be converted, the one to a library, and the other to a School for the Queen’s Scholars, to be repaired and furnished for their good uses upon contribution of such godly-disposed persons as have and will contribute thereunto, and the same school and library to be in the next spring so prepared and furnished. The money to be received by Mr. Grant (the H. Mr.)

“May 7, 1599.

“In respect that the now school-house is too low and too little for receiving the number of scholars, that the old Dorter of late years being to be made a larger school, shall be with all convenient speed turned to this good use for the benefit of the scholars, by such charitable contributions as shall be gathered for the finishing thereof.”

The end of Elizabeth’s reign may, then, be assigned as the date of the first occupation of the present noble school-room.

II.

*From the "Musæ Subsecivæ" of James Duport, D.D.,
Greek Professor at Cambridge. 1676.*

Autor εἰς ἐαυτόν.

MUSARUM in gremio peperit me Academia Mater,
Et lusi Jesu parvus in Æde puer.
A Jesu ad Cepham, qui primus Apostolus, ivi,
Cepit et occidui me Schola magna Petri.
A Petro ad Triadem, pars quæ mihi maxima vitæ;
O Sanctæ Triados ter memoranda Domus!
A Triade ad Mariam, cui nomen Magdala, cum quæ
O possem vitæ crimina flere meæ!
Sic dena annorum miser et tria lustra peregi;
Quid tamen, heu, feci? Tu miserere, Deus!^d

*Ad Reverendum Virum Ricardum Busbeium, S.T.P.,
Westmonasteriensis et Ecclesiæ Canonicum, pariter et Scholæ Moderatorem.*

BUSBEI docte, 'vagæ moderator summe juventæ,'
(Tu mihi nam solus Quintilianus eris).
Curia num tibi plus, an plus Ecclesia debet,
Plusne Academia, lis nupèr oborta fuit.
Lumina tot clero, tot das oracula Legi,
Tot nos Præsulibus, Præsilibusque beas,
Debendi ferret tamen hanc Academia palmam,
Si modo lis sub me iudice tanta foret.
Tot tu lectorumque professorumque cathedras
Discipulis ornas, vir reverende, tuis;
Denique prole novâ, tibi succrescente quotannis
Christi Ædem ditas tu, Triadosque Domum.
Floreat ergò, instar semper florentis Homeri,
Certè et florebit, te moderante, Schola.

^d The history of this distinguished scholar of the seventeenth century is set forth more at large in Phillimore's 'Alumni Westm. Election 1622.' We are told by himself in these lines that he was born in Jesus College, Cambridge; educated in St. Peter's College, Westminster; elected thence to Trinity; and finally appointed Master of Magdalen in the same University. The following testimony of his veneration and love for his contemporary Busby has been also thought worthy of a place in this Appendix. The date of his election (1622) shews, however, that he was not a pupil of that great man, who did not become Master till 1637.

III.

IN INCLYTAM

SCHOLAM REGIAM WESTMONASTERIENSEM.

REGINÆ fundata manu, Regina Scholarum,
 Quam Virgo exstruxit, Musaque Virgo colit:
 Inconfusa Babel, linguis et mole superba,
 Celsior et famâ, quàm fuit illa situ:
 Gentibus et linguis latè celebrata: tacere
 De quâ nulla potest, nec satis ulla loqui:
 Opprobria exsuperans pariterque encomia; linguis
 Et tot laudari digna, quot ipsa doces!
 Hebræus Græcusque uno cernuntur in Anglo;
 Qui puer hùc Anglus venerat, exit Arabs:
 Tercentum hìc florent juvenes: mihi mira videtur
 Tam numerosa simul, tam quoque docta cohors.
 Sic numero bonitas, numerus bonitate relucet:
 Ut stellas pariter lux numerusque decet.
 Arte senes, annis pueros mirabitur hospes;
 Dum stupet in pueris nil puerile videns.
 Consurgit crescitque puer, velut Hydra, sub ictu;
 Florescitque suis sæpe rigatus aquis.
 Stat regimen triplici fasces moderante magistro;
 Doctaque Musarum regna triumvir habet.
 Scilicet has inter sedes quod regnet Apollo,
 Optimè Apollineus comprobat ille Triplos.
 Sic super invidiam sese effert æmula; nullis
 Invida, sed cunctis invidiosa scholis.
 Inde in septenas se digerit ordine classes:
 Dispositæ septem quæ velut astra micant.
 Discit et Auctores propria inter mœnia natos;
 Et generosa libros, quos legit, ipsa parit.
 Instar Araneolæ studiosa has exhibet artes,
 Quas de visceribus texuit ipsa suis.
 Literulas docet hìc idem Præceptor et Auctor,
 Idem discipulis Bibliotheca suis.
 Accipit hìc lucem non ultra cæcus Homerus;
 Hùc venit à Scythicis Naso reversus agris.

Utraque divitiis nostris Academia crescit :
 Hæc Schola ad implendas sufficit una duas.
 Sic fons exiguus binos excurrit in amnes ;
 Parnassi geminus sic quoque surgit apex.
 Huic collata igitur quantum ipsa Academia præstat
 Dic, precor : Hæc doctos accipit, illa facit^d.

ROB. SOUTH, S.T.P.

IV.

ELECTIO WESTMON.

BY TIMOTHY THOMAS.

SOLENNES pulchro celebratas ordine pompas,
 Concursusque hominum varios cætumque verendum,
 Ridentesque animos juvenum, et permista pavore
 Gaudia, Musa, refer ; Petri seu mœnia mavis,
 Atria seu Wolseia placent, arcesque recentes,
 Quos, duce Te, nuper cecinit Phœbea juvenus.

DIES LUNÆ.

LÆTA dies pubi jamdudum optata togatæ
 Exorta est ; hinc, inde, Scholæ plebecula, parvi
 Prosiliunt pueri et jam sponte cubilia linquunt,
 Atque hilares properant invisâ ad limina ; non te,
 Virga, timent ; jam pompa vocat, lususque frequentes.

Intereâ gravior vigiles exercet alumnos
 Cura, recens gliscit circum præcordia virtus,
 Accenditque animos ; iterumque iterumque revolvunt
 Quæ mox in mediâ partes peragentur arenâ.
 Mox, ubi tempus adest, subeunt penetralia Musis

^d *Musæ Anglicanæ*, ii. 260. Lond. 1721. The celebrated Dr. South, the author of these lines, died, aged 82, July 8, 1716, and was buried in Westminster Abbey on the 13th, after lying in state four days in the Jerusalem Chamber. A funeral oration was pronounced in the College hall over his remains by the Captain, John Barber. For an account of the publication of it by Curll the printer, and his punishment by the Westminster boys for so doing, vid. *Phill. Al. Westm. Election* 1717.

Cara, Patres vultu pariter gressuque verendi :
 Anteiens tardè procedit ad ostia lictor,
 Nodoso insignis baculo tunicâque notandus
 Puniceâ, et Patrum stat nuncius adventantûm.
 Continuo ferit immensus laquearia clamor
 Plaudentûm, reboantque sonoro tecta tumultu.
 Ingentem veluti cum vocem exercitus edit
 Exultans, magnisque vocat clamoribus hostem.

Ut primum sedem proceres cepere togati,
 Sueta oratores pueri quoque rostra capessunt,
 Indoctas doctasque simul sermonibus aures
 Demulcere cati; primusque auditur Hebræus :
 Præstat enim à sacrâ primordia sumere linguâ.
 Extemplo accurrit vulgus, silet, auribus astat
 Intentum arrectis, pendetque loquentis ab ore,
 Et voces, quia non intelligit, admiratur;
 "Egregium," exclamat, "juvenem, te credo, profecto
 "Præsidium atque decus mitræque forique futurum!"
 Hunc amat, huic plaudit; nullo sed habentur honore,
 Qui mox aut Græco aut Latio sermone perorant.
 His tamen attentas sapiens accommodat aures
 Auditor, notoque magis sermone movetur;
 Qualis formato flueret Demosthenis ore,
 Aut Ciceronis adhuc juvenis, siquando disertæ
 Suavia tentarent olim modulamina linguæ.

Jamque ubi facundo finem dedit ore loquendi
 Ultimus orator, disceditur agmine denso :
 Cæna brevis pueros vocat, et lautissima Patres;
 Mox vegeti^e repetunt subsellia nota Lycæi;
 Tum trepidam cernas facili sub iudice pubem
 Spe cupidam, numerumque^f ardentem explere togatum :
 Nasonis versas aut in nova corpora formas
 Exponit, Græcumque sciens epigramma resolvit :
 Aut tandem ipsa suas vires in carmina tentat,
 Promit et optatum subito conamine versum;
 Quæisque avet ascribi, ambitiosa imitatur alumnos.
 Hoc opus, hoc studium, non infeliciter urgent.

^e 'Vegeti' refreshed with their 'cæna brevis.'

^f The 'minor candidates' for admission into College.

DIES MARTIS.

CRASTINA lux, medio cum sol altissimus orbe est,
 Quas epulas, et quæ plenis convivium mensis
 Digna Patrum ostentat, festis vel idonea Divûm !
 Non mihi si linguæ centum sint, oraque centum,
 Aut edere, aut epulas percurrere nomine possem.
 Non tam diversis splendebant fercula quondam
 Deliciis, lauta Æthiopes cùm prandia Divis
 Innocui struerent superis, Regique Deorum :
 Bis senos mansêre dies, dein astra revisunt.
 Non adedò intentus dapibus, nec totus in his est
 Consessus Patrum. Juvat exercere canendo
 Certantem pubem, et promptis dare præmia Musis.
 Sedibus, haud mora, prosiliunt, subitumque juvenus
 Effundit versum ; nec deficit undique plausus ;
 Anna, piam seu te referant Patriæque parentem,
 Harlæi seu nomen habent bona carmina—carmen
 Quis neget Harlæo ? Memini cùm te quoque Musas
 Mordaci tetigisse joco, Lodoïcæ, juvaret :
 Sed nunc unanimes coëunt in fœdera gentes,
 Tuque Annæ Pacique pius memoraris amicus.

Non tamen intereâ Musis sua præmia desunt,
 Nec cessant Patres largâ diffundere dextrâ
 Quod teneros ditet simul, instigetque poëtas.
 Crescit vena magis, quantùm ipsa pecunia crescit ;
 Usque adedò ingenium regina pecunia donat !

Fallor ?—an è mediâ tacitè secum audio turbâ
 Sic aliquem dixisse senem : “ Felicia tecta,
 “ Quæ tantos alitis, dignosque parentis, alumnos !
 “ Huc, firment modò fata, brevi mox tempore natum
 “ Pro certo mittam nostrum, nec jam amplius illum
 “ Usque domi ante oculos mater complexa tenebit.
 “ Annus, spero equidem, cum fugerit unus et alter,
 “ Illum inter sociam posse edere carmina pubem,
 “ Quæ mihi, quæ doctæ placeant repetita coronæ :
 “ Hoc quantum mihi erit seris solamen in annis !”

* The peace of Utrecht, signed April 11th in this year (1713), had established friendly relations with France, neutralized the triumphs of Marlborough, and delivered Louis XIV from impending ruin and the ‘mordaces joci’ of the Westminster boys.

Hæc ille ; attentusque videt trepidare canentes,
 Interdumque beat solido—quàm prodigus æris !
 Ast illos, quasi Musam intus cohibere furemtem
 Vix possint, versus certatim effundere cernas :
 Nondum desiit hic ; cessantem intercipit ille ;
 Hunc alius, cubitoque astantem trudit, et infit :
 Hunc etiam inceptus clamor frustatur hiantem ;
 Secedit stomachans, dum qui detruserit illum,
 Excussos queritur memori de pectore versus ;
 Tam densi coëunt, stipantque urgentque loquentem.
 Haud aliter si forte cavâ de rupe volare
 Prospicias examen apûm : venere recentes
 Continuò è cellâ, et sine fine venire videntur.

Jam tandèm juvenes, jam mittite carmina : poscunt
 Altera vos hinc pensa : Scholæ jam limina poscunt.
 Ne verò trepidate metu ; confidite vestris
 Viribus ! Haud frustrâ primis sudâstis ab annis
 Mœnibus his inclusi. Hebrææ oracula linguae
 Vos latuère ? Sciant circumfusi undique Patres,
 Non ita Mæonium vos neglexisse poëtam ;
 Sublimem nunc plebs intelligat ipsa Maronem,
 Et Cyrum Xenophonteum, et tua dogmata, Tulli !
 Quàm benè, quàm promptè dantur responsa roganti !
 Hoc nôram potuisse, hoc vos fecisse volebam.
 Ergò abiit tandem pavor, et nos carmine digna
 Materies rursum exhilarat, lætumque Camœnis
 Fervet opus ; jam fas totas expromere vires,
 Suaserit occiduus donec desistere Phœbus.
 Proxima lux meritam dabit, o sit fausta ! coronam.

DIES MERC.

JAM demùm memoranda dies venit ultima, finem
 Impositura operi, pretiumque datura merenti.
 Oxonii quoties ad nomen amabile pulsat
 Corda pavor ! quantoque ardescit amore videndi
 Augustas sedes juvenum æmula turba ! tenentur
 Spemque metumque inter dubii ; seu Granta vocârit,
 Incerti ; seu, quâ lenis prata alluit Isis,
 Contigerit cursus fato meliore profectis.

Quà sit iter,—Patrum sententia sola docebit.
 Sic, qui fatidici scitantur numina Phœbi,
 Hærent suspensi, variusque per intima currit
 Ossa pavor, donec Phœbi respondeat augur.
 Haud tamen ambiguè hic, poscant quæ fata, docemur.
 Ecce etenim egreditur (concurritur egredienti)
 Quæ quemvis maneat fortuna, docere paratus
 Ipse loci Dominus. Dextrâ gerit ille potenti
 Et decreta Patrum, et tironum fata suorum.
 ‘Hos,’ inquit, ‘Rhedycina parens sibi adoptat alumnos;’
 Nominaque enumerat.—
 Pro se quisque suas, nunc, nunc, puer arrigit aures,
 Impatiens, ne forte suum non audiat isti
 Adscribi numero nomen: si audiverit, olli
 Cor micat, et subito trepidant præcordia motu.
 Nec tamen his, quos Camus habet, sua gaudia desunt;
 Quanquam, O, si sortes tribuissent fata petitas,
 Quis, Rhedycina, tuas, quis non properâsset ad arces,
 Regalemque domum clarâque propagine notam?
 Hæc grave quod plorat jam nunc Ecclesia damnum,
 Quà reparetur, habet; neque erit tibi, Musa, dolendus
 Ille pater decantatæ pars maxima pompæ:
 ‘Aurea’ non temerè est Electio nomen adepta:
 Illa dabit, qui sit, dignum, successor habendus^h!

T. T. Junii die 1mo. 1713.

^h These quaint lines, from the pen of a youth the year after his own election to Christ Church, are very interesting; not only as exhibiting that feature in style, still remarkable in juvenile versification, of finishing off every line with a flowing period, but by the allusion to the minister Harley, then in his ascendancy, and to the peace of Utrecht, recently concluded. Those who have been concerned in the election of the Westminster Queen's scholars (they were Queen's scholars then as now) to the Universities, will be amused by the antiquity of the feeling as to the preference of the Isis to the Cam. Bentley is known to have expressed his surprise at being canvassed to take a boy to Cambridge, observing that the usual request made to him was *not* to do so—a request which, in the case of Prior, supposed to be the nephew of the poet, and compiler of the original *Lusus Westmonasteriensis*, he is said to have refused, and to have taken that boy in this very year (1713), to spite the Boyle party. See *Phill. Al. Westm. anno 1713*, article Prior. Timothy Thomas, the juvenile author of the verses above, had been elected in the preceding year, 1712, and his narrative may be taken as a close, and certainly spirited, account of the proceedings in which he had so

V.

*Illustrissimo Thomæ, de Novo-Castello Duci, Suoque Patrono
amplissimo,*

ROBERTUS FRIEND, S.T.P.,

HODIE ÆDIS CHRISTI CANONICUS¹.

Dux bone, et rerum columen mearum,
Qui meis ultrò precibus præire
Tendis, et votis, benè de immerente
Usque merendo !

Nuper antiquæ, auspice Te, reversus
In sinum Matris, colo templa Petri,
Quà mihi Augustæ occiduum salutatur
Thamesis oram.

An novos porrò cumulare honores
Destinas ? me Wolsëii redonas
Mœnibus civem ? Mihi præter omnes,
Hospita musis,

recently performed a part. He died rector of Presteigne, in Radnorshire, leaving a manuscript book, from which these lines were extracted, and which has already been described in the preface to vol. i. of this collection.

The event lamented in the last five lines is the death of Sprat, Bishop of Rochester, and Dean of Westminster since 1683. He died at Bromley, May 20, 1713, and as Ascension-day was in that year on May 25, if the election took place then, as now, on the day before, he must have died only on the preceding Saturday. He was succeeded by Atterbury, who resigned the Deanery of Christ Church, and is the 'Pater decantatæ pompæ.' His loss to Christ Church was to be supplied by Smalridge, whose election in 1682, containing also the names of Sir Edward Hannes, Professor of Chemistry at Oxford, and of Daniel Man, Gresham Professor of Astronomy, was, from the talents of the candidates, called the 'Golden Election.'

¹ Friend resigned the head-mastership in 1733, having been appointed in succession to a canonry of Windsor 1717, and a prebend of Westminster 1731. In this year he was made Canon of Christ Church at the recommendation of the Duke of Newcastle.

O placens, salve ! domus ! Alma nutrix
 O Juventutis prius ! O laborum
 Suave lenimen, requiesque fessæ
 Sera senectæ !

Quàm memor mores, studia, et Sodales,
 Et quid hic olim, quid et hic peregit,
 Acta respectans meaue, et meorum
 Sæpe reviso !

Seu gravis Felli^k imperium verendum
 Cogito, lætam Aldrichiique frontem ;
 Qui nec adduxit rigidè, nec usquam
 Fræna remisit :

Sed sciens ipse, et celer augurari
 Quemque quò ferret Genius potentèr,
 Indolem turbæ juvenilis omnes
 Finxit ad artes.

Seu Atrii, aut Aulæ^l spatia ampla lustro,
 Regias moles oculisque signo—
 Angulus docti senium hic alebat
 Mite Pococki^m :

Ille præcana et veneranda Janiⁿ
 Tempora—hùc, illùc ubivis eunti
 Pristinæ vitæ quoties recursat
 Dulcis Imago !

^k A valuable testimony to the high qualities of Fell and Aldrich in the government of the College. The 'frons læta' of the latter answers well to the pictures existing of him in the Chapter-house.

^l This alludes to the two corners of the Great Quadrangle, the lodgings, respectively, of the Regius Professor of Hebrew, and the Regius Professor of Divinity.

^m Dr. Pocock, the celebrated Oriental scholar. He is said to have brought the fig-tree now growing in Dr. Pusey's garden with him from the East.

ⁿ Dr. Jane, the Regius Professor of Divinity. He was a strenuous maintainer of the divine right of kings during the reign of Charles II; and drew up the famous Oxford Decree. Upon his subsequently taking the oath of allegiance to William, the following epigram was written :—

“Cum fronti sit nulla fides, ut carmina dicunt,
 Cur tibi bifronti, Jane, sit ulla fides !”

Sic teram paucos meditando soles ;
 Scena languentem hæc recreet senectam :
 Hæc dies, si fata sinent, caducum
 Proroget ævum !

Jure succedant benè quæ precamur !
 Vindicat primas hominumque rerumque
 Arbiter Summus ; neque Tu secundas
 Respue grates.

Dat. ex Æde Xti
 3 Kal. Apriles, A. S. 1737.

VI.

1746.

E U N U C H U S.

DRAMATIS PERSONÆ.

<i>Gnatho</i>	WILLIAM SEALY.	<i>Antipho</i>	RICHARD JAMES.
<i>Parmeno</i>	FANE WILLIAM SHARPE.	<i>Pythias</i>	PEREGRINE FURYE.
<i>Phædria</i>	GEORGE BARBOE.	<i>Sanga</i>	WILLIAM SELWYN.
<i>Chærea</i>	HAMILTON BOYLE.	<i>Dorio</i>	JOHN MARSDEN.
<i>Chremes</i>	JOHN WARREN.	<i>Dorias</i>	PHILIP DUVAL.
<i>Thais</i>	THOMAS LOCKE.	<i>Laches</i>	MARMADUKE LEWIS.
		<i>Sophrona</i>	

PROLOGUS.

WILLIAM SEALY, Capt.

IMPia cùm belli nupèr sæviret Enyo,
 Diraque civilis posceret arma furor ;
 Cùm scelera et fraudes, cædesque, et furta juvaret
 Gallica Romanâ cum pietate fides ;
 Sunt etiam his nostris indicta silentia ludis,
 Nec dedit assuetos scenica Musa sales.
 Nil festum fuit aut lætum, quo longa Decembris
 Tædia, quo tristis deciperetur hyems.
 Continud trepidare omnes, discurrere passim,
 Et rapere à patriis arma vetusta tholis :

Pars acuunt enses longâ ferrugine nigros,
 Et cote in durâ tela subacta novant :
 Pars sese associant in turmas, inque cohortes,
 Ut pestem avertant, et furiale malum.
 Externis animosus abest sed Ductor in oris,
 Has qui dispulerit contuderitque minas.
 Dexter adest, secumque suos in prœlia ducit,
 Hiberni et patiens frigoris urget iter :
 Nec priùs absistit quàm mœnibus exuat hostes,
 Excutiatque suis victor ubique jugis :
 Nec priùs a Scotis nostras demigrat ad oras,
 Quàm regno pacem firmet ubique suam.
 Muneris haud minimi est, nostris quòd et otia muris,
 Quòdque iterum ludis hisce vacare dedit.
 Lætitiæ, o, nostræ, consessus candide, testes
 Este ; nec immemores este quis auctor erat.
 Nobisque, elapsus quos intermiserit annus,
 Addite nunc plausus, et geminetur honos° !

° This Prologue was probably written by Johnson, then second master, and afterwards successively Bishop of Gloucester and Worcester. It was not discovered till after the completion of the first volume, and was then sent by the Rev. Frederick Barnes, who had found it among the papers of his father, the late Canon and Sub-Dean of Christ Church. It has been printed and circulated for insertion between pp. 76, 77 of the first volume, but it has also been thought advisable to repeat it in this Appendix. The victory of Culloden was gained April 16, 1746. The Duke was born April 15, 1721, and had therefore just completed his 25th year. The Prologue is interesting, as accounting for the omission of the Play in 1745, in consequence of the alarm caused by the invasion of the Pretender.

VII.

GUARRENO HASTINGS^p, ÆTATIS 82.

O GUARRENE, redux longinquis Prætor ab Indis,
 Quem veluti Patrem populi coluere volentes;
 Cujusque auspiciis, belli flagrante procellâ,
 Res stetit Angligenûm; fracti cessere Marattæ;
 Intima Mysoreus repetens sua regna tyrannus
 Delituit, versis doluitque inglorius armis.
 Nec valere minæ, nec vitæ prodigus ardor
 Gallorum, insidiæque Indos ad bella cientes.

Faustus, et Imperii perfunctus munere tanto
 Vivis adhuc, venerande Senex,—rurisque recessu
 Contemplare tuo quæ gesseris omine, quosque
 Ducendos aliis promoveris antè triumphos.

Namque per Oceanum, qui Sinam fluctibus ambit,
 Et patet ad fines tellus ubi prominet Afra,
 (Post acies terrâ, post classes æquore victas)
 Vexillum imperii jam sola Britannia pandit.

His fruire—at meritis si Patria parca favorem
 Abneget, et justæ suspendat præmia laudis,
 Esto—sed egregias constanti in pectore vires,
 Justitiam, purasque manus, mentemque capacem
 His saltem accumulem donis,—nec munera Musæ
 Respue—Pierias nam tu colis ipse sorores.

W. VINCENT.

Deanery, Westminster.

Gent. Mag. 86. 1. 350. Cl. Journal.

^p Warren Hastings was born Dec. 6, 1732, and had therefore completed his 82nd year Dec. 6, 1814. Dean Vincent was born Nov. 2nd, 1739, and was therefore 75 years of age Nov. 2nd, 1814. These lines were written, then, between Dec. 6, 1814, and Dec. 6, 1815, after Vincent's 75th birthday, and probably before his 76th, for he died Dec. 21, 1815. Hastings died nearly four years later, Aug. 22, 1818, in his 86th year.

LIST OF SUBSCRIBERS.

LIST OF SUBSCRIBERS.

A.

ALBEMARLE, Right Hon. the Earl of.
Amherst, Right Hon. the Earl of.
Aveland, Right Hon. Lord ; 2 copies.
Adelaide, Lord Bishop of (A. Short).
Allen, Ven. Archdeacon J. ; Lichfield.
Andrews, Rev. Septimus.
Armitstead, Rev. William George.
Arnold, Rev. C. T. ; Rugby.
Auber, Rev. Charles B. (deceased^a).

B.

Barrington, Lord Viscount (deceased^b).
Bale, Charles Sackville, Esq.
Balston, the Rev. Edward, D.D., Head
Master of Eton ; 2 copies.
Barnes, Charles, Esq. ; 2 copies.
Barnes, Rev. Ralph.
Barnes, William, Esq.
Bedford, Rev. W. K. Riland.
Belli, Rev. Charles Almeric ; 2 copies.
Bennett, Rev. Henry Leigh.
Benthall, Rev. John.
Bickersteth, Ven. Archdeacon ; Bucks.
Bickmore, Rev. Charles.
Biscoe, Rev. Robert, Prebendary of
Hereford.
Blackall, Dr. Thomas, M. D., Exeter.
Borradaile, Rev. Abraham.
Bosanquet, J. Whatman, Esq.
Bourne, Rev. Robert Burr ; 2 copies.
Bowles, Rev. George Downing.
Brande, E. A., Esq.
Brett, Wilford George, Esq.
Brickdale, J. Fortescue, Esq. (deceased^c).
Brickdale, Rev. R.
Brown, Rev. Wm. Haig, Head Master
of Charterhouse.
Burton, Rev. Robert Linger.
Butler, Paul, Esq.

C.

Canterbury, His Grace the Archbishop
of (Longley).
Colchester, Admiral Lord.
Cabbell, Benjamin Bond, Esq., F.R.S.,
F.S.A. ; 3 copies.
Carter, Rev. William ; Eton.
Carver, Rev. Alfred James, D.D., Mas-
ter of Dulwich College.
Chamberlain, Rev. Thomas.
Chester, Harry, Esq.
Chichester, Very Rev. the Dean of
(Hook).
Christ Church, Very Rev. the Dean of
(Liddell).
Christ Church Library.
Clerke, Ven. Archdeacon C. Carr, D.D.,
Canon and Sub-dean of Ch. Ch.
Clinton, Rev. Charles Fynes.
Cocks, T. Somers, Esq.
Copeland, Rev. William J.
Cotton, Venerable Archdeacon Henry ;
Cashel.
Coxe, Rev. Henry Octavius ; Bodleian
Library.
Crawley, Rev. Richard.

D.

Dublin, His Grace the Archbishop of
(Trench).
Devon, Right Hon. the Earl of.
De Ros, Lieutenant-General Lord.
Dynevor, Right Hon. Lord.
Dundas, Right Hon. Sir David, Q. C.
Darby, George, Esq.
Dickinson, Francis H., Esq.
Dickson, J. Frederick, Esq.
Dickson, Rev. Robert Bruce.
Digby, George D. Wingfield, Esq. ;
2 copies.

^a Rev. C. B. Auber died Jan. 18, 1867.

^b William Képpel, Viscount Barrington, Bushy Trustee, died Feb. 8, 1867.

^c John Fortescue Brickdale, Esq., died 1866.

Dilke, Sir C. Wentworth, Bart., M. P.
 Dixon, Colonel; Grenadier Guards.
 Dodgson, Ven. Archdeacon; Ripon.
 Dodgson, Rev. Charles.
 Dodgson, Hassard H., Esq.
 Dolben, William Mackworth, Esq.
 Dowdeswell, William, Esq.
 Dowdeswell, John M., Esq.
 Dowdeswell, William Edward, Esq.,
 M. P.
 Dudman, Rev. L. Shirreff.

E.

Ebury, Right Hon. Lord.
 Egerton, Richard, Esq.
 Elizabethan Club.
 Ellis, Charles Willat, Esq.
 Elwes, Cary C., Esq.
 Eyre, Charles, Esq.

F.

Farrer, Rev. Matthew T.
 Fawcett, Rev. J. Turner Colman.
 Frodsham, Dr. J. Mill; 2 copies.
 Fuller, Rev. Charles James.

G.

Grosvenor, Lord Richard, M. P.
 Gladstone, Right Hon. William Ewart,
 M. P.
 Gilbert, Rev. Thomas Morell.
 Glyn, Sir Richard P., Bart. (deceased^a).
 Glyn, Clayton W. F., Esq.
 Goodeve, Louis A., Esq.
 Goodford, Rev. C. O., D. D., Provost
 of Eton.
 Gray, J. E., Esq.
 Gray, Rev. Robert H.
 Green, Horace, Esq.
 Green, Rev. Thomas.
 Green, Rev. Vernon T.
 Griffith, Rev. John, D. D., Canon of
 Rochester.
 Gumbleton, George, Esq.

H.

Hale, Venerable Archdeacon, Master
 of Charterhouse.
 Harcourt, Rev. William.
 Harcourt, Egerton V., Esq.; 2 copies.
 Harrison, Octavius B. C., Esq.
 Heath, Rev. George Moore.
 Heberden, Rev. William.
 Heberden, Charles, Esq.
 Hessey, Rev. J. Augustus, D. C. L.,
 Head Master of Merchant Taylors'
 School; 3 copies.
 Hill, Rev. Edward.
 Holden, Rev. H., D. D., Head Master
 of the Cathedral School, Durham.
 Humberston, Philip S., Esq.; 2 copies.
 Hunt, Rev. H. Warwick.
 Hutchinson, Rev. Cyril George.
 Hyett, William H., Esq.

I. and J.

Ilchester, Right Hon. the Earl of
 (deceased^b).
 James, Rev. Benjamin Fuller, Assistant
 Master of Westminster School.
 Jeffreys, Rev. H. Anthony.
 Jermyn, Edmund, Esq.
 Jesson, Thomas, Esq.
 Jesson, William P., Esq.
 Ingram, Rev. H. Manning, second Mas-
 ter of Westminster School; 2 copies.
 Ingram, Rev. Hugh.
 Jones, Venerable Archdeacon H. C.;
 2 copies.
 Jones, Rev. C. R.

K.

Kynaston, Rev. Herbert, D. D., High
 Master of St. Paul's School;
 3 copies.

L.

Lansdowne, Marquis of (deceased^c).
 Lichfield, Lord Bishop of (Lonsdale).
 Llanover, Right Hon. Lord (deceased^d).
 Lowther, Sir John Henry, Bart.

^a Sir Richard P. Glyn, Bart., died Dec. 20, 1863.

^b William T. H. Fox Strangways, Earl of Ilchester, died Jan. 10, 1865.

^c Sir Henry Petty Fitzmaurice, third Marquis of Lansdowne, K. G., a Busby
 Trustee, died Jan. 31, 1863.

^d Sir B. Hall, first Lord Llanover, died April 2, 1867.

Landon, Rev. James T. B.
 Lane, Rev. Charlton.
 Latham, Henry, Esq.
 Lavie, Germain, Esq.
 Law, William John, Esq.
 Lee, John, Esq.
 Leeks, Edward F., Esq.
 Legge, Rev. William.
 Leighton, Rev. F. Knyvett, D. D.,
 Warden of All Souls' Coll., Oxford.
 Lichfield, Very Rev. Dean of (Howard).

M.

Macdonnell, Right Hon. Alexander ;
 2 copies.
 Madan, Captain (deceased).
 Madan, Nigel, Esq.
 Majendie, Rev. Henry W., Prebendary
 of Bangor.
 Marshall, Sir Charles.
 Marshall, Rev. James, Assistant Mas-
 ter of Westminster School ; 2 copies.
 Maude, Rev. Arthur.
 Milman, Very Rev. Henry H., D. D.,
 Dean of St. Paul's.
 Milman, Rev. W. Henry.
 Milman, Arthur E., Esq.
 Moray and Ross, Right Rev. Bishop of
 (Eden).

Mowbray, Right Hon. John Robt., M.P.
 Mure, Lord, Judge of the Court of
 Session, Scotland.
 Mure, Philip William, Esq. (deceased^h).
 Mure, Miss Harriet.

N.

Normanton, Right Hon. Earl of.
 Norman, J. Handskip, Esq.

O.

Oxford, Lord Bishop of (Wilberforce).
 Osborn, Rev. Montagu F. F.

P.

Page, Rev. Cyril William ; 2 copies.
 Page, Dr. William Emanuel, M.D.
 Page, Rev. Vernon.
 Palmer, Right Hon. Sir Roundell, Q.C.
 Palmer, Rev. Richard ; 2 copies.
 Palmer, Rev. Henry.
 Parkes, Rev. William J.

Parry, George, Esq.
 Pears, Rev. Steuart A., D.D.
 Pearse, Miss.
 Pearse, Rev. William.
 Pemberton, Christopher R., Esq.
 Percy, Rev. B. Elliot.
 Phillimore, Right Hon. Sir Robert J.,
 D. C. L., Judge of the Admiralty
 Court ; 3 copies.
 Phillimore, Charles B., Esq.
 Phillimore, Captain Augustus, R.N.
 Phillimore, Rev. Greville.
 Phillimore, Walter F. G., Esq.
 Plowden, William Chicheley, Esq.
 Pope, Rev. A. F.
 Prout, Rev. T. Jones.

R.

Russell, Right Hon. Earl, K.G., F.R.S.
 Rochester, Lord Bishop of (Claughton).
 Ravensworth, Right Hon. Lord.
 Russell, Lord Charles J. F.
 Randolph, Rev. Thomas ; 2 copies.
 Randolph, Rev. J. Honeywood.
 Randolph, Rev. George.
 Ranken, Rev. Charles.
 Richards, Edward Vaughan, Esq.
 Robinson, Rev. J. Ellill ; 2 copies.
 Rochester, Very Rev. the Dean of
 (Stevens).
 Rose, Hon. Sir George.

S.

Stradbroke, Right Hon. Earl of.
 St. Asaph, Lord Bishop of (Short) ;
 6 copies.
 Salter, Rev. John ; 2 copies.
 Salwey, Herbert, Esq.
 Sanders, Rev. Henry.
 Sandilands, Rev. R. B. (deceasedⁱ).
 Selwyn, Rev. Edward J.
 Short, Mayow, Esq.
 Smyth, Rev. J. Grenville.
 Smythe, Rev. Patrick.
 Somerset, Granville R. H., Esq.
 Stanhope, James Banks, Esq., M.P.
 Stansfield, William R. C., Esq.
 Stewart, Alan, Esq.
 Stirling, Sir Walter G., Bart.

^h Philip William Mure, Esq., died June 28, 1867.

ⁱ Rev. R. B. Sandilands, Vicar of Croydon, Cambridgeshire, died Feb. 29, 1864.

Sutherland, Dr. Alexander, M. D.
(deceased ¹).
Swabey, Maurice C. M., Esq., D.C.L.
Symonds, Dr., M. D.

T.

Tayleur, William, Esq.
Taylor, Robert Cunningham, Esq.
Thackeray, Rev. F. St. John; Eton.
Thompson, Rev. Wm. Hepworth, D.D.,
Master of Trinity Coll., Cambridge.
Thompson, Rev. Henry Lewis; Christ
Church, Oxford.
Tomlinson, William M., Esq.
Trotter, Alexander, Esq. (deceased ¹).

V.

Vernon, Granville V. Harcourt, Esq.
Vaux, William S. W., Esq.; 2 copies.
Vincent, Rev. Thomas.

W.

Westminster, the Marquis of.
Westminster, Very Rev. the Dean of
(Stanley).
Wordsworth, Ven. Archdeacon, C.,
D.D., Canon of Westminster.

Wrottesley, Right Hon. Lord.
Wynn, Sir Watkin Williams, Bart., M.P.
Walford, Rev. J. Thomas; Eton.
Walker, Rev. Arthur.
Waterfield, Henry, Esq.; 2 copies.
Waterfield, William, Esq.
Waters, Rev. Thomas; Ch. Ch., Oxford.
Wayte, Rev. William; Eton.
Weare, Rev. T. William.
Weare, Colonel.
Whitaker, C. H., Esq.
Wickham, Hen. Lewis, Esq. (deceased ²).
Wickham, William, Esq.
Williams, Right Hon. Sir Edw.
Vaughan, late Judge of Court of
Common Pleas; 6 copies.
Williams, Rev. John.
Williams, Rev. Charles; Jesus College,
Oxford.
Williamson, Victor A., Esq.
Wood, Thomas Lett, Esq.
Wood, Rev. J. Ryle, Canon of Worcester.
Worsley, Rev. P. W., Canon of Ripon.
Wynn, Charles Watkin Williams, Esq.,
M. P.

¹ Dr. A. Sutherland died 1866.

By an error in note ², p. 32, vol. ii., Dr. S. is said, when a King's Scholar, to have undertaken the part of Syrus at *Mr. Preston's request*; whereas it was a voluntary offer to do it at three days' notice, which, notwithstanding the doubts of the Head Master as to its possibility, he strictly performed. He was one of those who passed entirely through the School, having entered at the age of seven, and leaving at eighteen, with a high character. It is said that the late Lord Sidmouth, hearing that Sutherland had a new-comer (called at Westminster "a shadow") placed under him who was twice his height, observed, "It is usual for rising suns to have long shadows."

¹ Alexander Trotter, Esq., died September 8, 1865.

² Henry Lewis Wickham, Esq., Busby Trustee, died October 27, 1864.

